

1850.

ՕՐԱՑՈՅՑ

1887

ԹՈՒԱԿԱՆԻՆ ՔՐԵՍՈՍԻ

ԵՒ

ՀԱՅԱՑ - 3994 - 3995

ԵՒ 80Մ. ԹՈՒԱԿԱՆԻՆ

ՊՅԱՂ = 1336-

Ի ՎԱԴԱՐԾԱՊԱՏ

ԱՐՈՒԳԻԿԵ ԷԶՄԻԱԾԻ

20861

ՕՐԱՅՈՅՑ

1887

ԹՈՒԱՐԱՆԻ ԳՐԱՄՈՒՄ

ԵԿ

ՀԱՅՈՅ 3994—3995:

ԵԿ ՏՕՄ. ԹՈՒԱՐԱՆԻ

ԱՅԼ. 2 — 1336.

20861

ՀՐԱՄՈՒԱԿ

Տ. Տ. ՄԱԿԱՐՅԱ

ԱՐԵՎԱՆԱԳՈՅՆ ԿԱԹՈՎԴՔԱՆՈՅ

ԱՄԵՐԵՆ ՀԱՅՈՅ.

Ի ԳՈԴՈՐԾՈԳՈՒՏ

ՑՊԵՐԱԿԱՐԱՐՈՅ ԿԱԹՈՎԴՔԵԶՄԻԱՆԴՐ.

ՀԱՄԱՌՈՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆՔ.

Օ—Լ.	Օր ամսոյն;—Լուսնի:
Հ—Ա.Վ.	Հայոց;—Աղարխայի:
Բ—Ց.	Խուսաց;—Ցունաց:
Լ.Մ.—Օ.Ա.Բ.	Լատինացւոց;—Օսմանցւոց:
Տօմ.	Ըստ Տօմարիս մերոյ:
Յայսմ.	Ըստ Յայսմաւուրաց:
Մհեմ.—Հր.	Մանէտականաց;—Հրէից:
Ա.Ռ.—Ա.Բ.	Արեգակն;—Արդական:
Օ.Դ. Լ.Ա.	Մնունդ Լուսնի:
Ը. Հ. ք. բ.	Առաջին քառորդ Լուսնի:
Է. Հ. բ. ւ.	Լրումն Լուսնի:
Վ. Վ. ք. բ.	Վերջին քառորդ Լուսնի:
Ա.Վ.Հ.	Ապաշխարութեան:
Մկ.—Հմբ.	Մանկունք;—Համբարձի.
Հ. Ս. Մ. Ֆ.	Հարց;—Մեծացուացէ:
Մ. Դ.	Մարտիրոսաց:
Հ. Ե. Շ. Օ. Հ.	Հանգստեան;—Օրհնութիւն:
Ա. Պ. Հ. Պ. Ա.	Ազգմի;—Պահք. Պանց:
Մ. Ա. Ս. Բ.	Մտեղի;—Խըր սարօքն:
Յար.—Եր.	Յարութեան;—Եարական:
Խ. Ե. Ց. Ի. Ա.	Խաչի;—Ցինանց:
Ճ. Հ. Հ. Հ. Ա.	Ճաշու;—Հետեւակի:
Կ. Տ. Տ. Տ.	Ըստ նոր տօմարի;
ի է.	ի ճայնէն.

Ի ԹԱԼԻԿԱ ՔՐԻՍՏՈՆԵ

1887

ԵԽ ՏՕՄ. ԹԱԼ.ԱԿ. Ո.ՑԼ.Զ.

Գիր ապարայն	· · · ·	Կ
Եօթներեալին	· · · ·	Դ
Վ. Երասդիլն	· · · ·	Ժ.Զ
Իննեւատաներեալին	· ·	(6) Զ
Տանուաէլն	· · ·	Զ. Հոսհ.
Բուն Ճոյնըն Ա.Զ., Բ.Զ., Գ.Զ., Դ.Զ.		
Զախակողմեան դասուն են, սկսեալ ի Բուն Բարեկենալանէ,		

ՏԱ. ԲԵ. ՄՈՒ. Տ. Բ

Աղարխայի (Նոր Հուդայիցւոց)	ի Մարտի	2
Թուրին Հայոց	—5 9 9 5	—10 գոստ.
” Տօմ. Հայոց	0 8 1 6	0 գոստ.
” Հրէից	5 6 7 8	0 գոստ.
” Մհեմակնց	1 5 0 5	դեկտեմ.

ԵԶՈՒՄ ԵԱ. Խ. Ա.

Լայն. աշխարհ. 40 ա. 8 մ. Հիւս:
Երկայ. ի լոնտարաէ 45 ա. 15 մ. Արեւ:
Եւ. ժամբին հաշուին ի 2 կ, սկսեալ յետ
մաիցն արեւու:

ՀԱՐԺԱԿԱՆ ՏՕՆՔ ԵՒ ՄԻՋՈՑ ՆՈՅԻՆ.

Օր անշենքն	92.
Միջոց ուտիք աւուրը	20
բարեկենուան Առաջւրց Յուշեվարի	25
Օր ՏԵԱՐԱՆԻԱՆ ԳԱՅԱԽԻ	62.
բան բարեկենուան Փարվիրի	45
ԶԱՏԵՎ . . . . . Ապրիլի	3
Օր Աւելան . . . . . (7)	92.
Երեման Խաչ . . . . . Սայշիսի	5
Համբարձումն . . . . . "	44
Հոգեգալւաս . . . . . "	24
Բարեկ. Ա. Լուսաւորչի Յուշենի	14
ԳԱՅԱՆԻԱՆՈՒ . . . . . Յուշիսի	42
Միջոց ուտիք շարաթիր . . . . . չորս.	
ԱԽՍՈՒԱԾԱՅԻՆ . . . . . Օդուսա .	46
Միջոց ուտիք շարաթիր . . . . . Երեք.	
ԽԱՉԵՐԱԾ . . . . . Սեպտեմբ.	45
Բարեկ. Վարագայ Խէ	20
Միջոց ուտիք շարաթիր . . . . . Եօրն	
Դիմտ խաչ . . . . . Հոկտ 25	
Բարեկ. Վիճնակաց . . . . . Նոյեմբ.	45
Բարեկ. Ա. Գակորաց . . . . . Դեկտ 6	
Միջոց ուտիք աւուրը 48	
Օրբարեկենդ. Գհ. Սննդ.	92.

ՀՕՄՈՅ

ՅՈՒՆԴԱՐ

1 Ե2. Դկ. գ. օր Ծննդ. 13	18
պէհ. Հրց. Ապէ. Դկ. Օրէ.	
նեալ ես Տէր Աստ:	
Տարհմաւու Կաղանդ. Եշա	
Յ. Եշ Ո. որոց տօն ան-	
ուանակոլուրեան Տոն	
և Յարսդի հայրապետին	
Տօն. և Յոյսմ. ՔԱՂԱՅԻ	
(24). Ազ. Արտա. (47).	
Ըստ նոր տօմարին Յուն-	
վար. (45).	
2 Ուր. Ա.Զ. դ. օր Ծննդ. 14	19
պէհ. Հրց. Հնդ. Դկ. Որ	
փառօք Հօր:	
3 Եր. Ա.կ. ե. օր Ծննդ. 15	20

Հ. 0.

ՅՈՒՆՎԱՐ

Ե. 1.

պհ: Արբոցն Բարսղի
հայրապետին, եւ եղ-
բօր նորին Գրիգորի
Նիւացւոյն, Աեղքես-
տրոսի Հռովմայ հայ-
րապետին, եւ Աբբայ
Եփրեմի Խուրին Ասոր-
ւոյ, Օհ. ԳԶ, Որ հա-
մանման, Հրց. ԴՀ.
Աքանչելագործ. ար.
Մկ. ատ. ԴԿ. Լուսա-
պայծառ: Յ. Եշ Ռ.
Մադարեայ մարգրեին:

ԻԵ 4 ✠ Կիր. ԲԶ. Պ. օր 16 21

Ծննդ. պհ: Հրց. Յար.
ԴՀ. Միածին որդի:
Հմբ. Յար. ԲԶ. Այսօր
զուարձացան: ցվերչն:
Յ. Եշ Ռ. 72. աշակեր-
տացն Քրիստոսի:
Հր. Աերաբ: (22 օր).

ԻԵ 5 ԲՀ. ԲԿ. Ճրագալոյց 17 22

Ծննդ: Օհ. ԲԶ. Ուրա-
խացիր սրբուհի: ար:
Մկ. ԴՀ. Ծագումն հը-
րաշալի: Յերեկ. զկնի
սպարգին: հիմոնակ. Դհ.

Հ. 0.

ՔԱՐՈՑ

Ե. 1.

Խորհուրդ. մեծ. ար:
Կաւակատիք. յօրէս 945

ամսոյս Նիւնտկ. կատարի
յերեկոյս: Յ. ԵշՌ. Ճ-
րագալոյց:

❶ Վ.Զ. բռ. Ժ. 17. Բ. 48:
Զիւնախառն հողմ:

ԻԵ 6 ✠ ԳՀ. ԳԶ. ՏՕՆ ԾԲ- 18 23

ՆԸՆԴԵԱՆ ԵՒ ՅԱՅՏ-
ՆՈՒԹԵԱՆ ՏԵԱՌՆ
ՄԵՐՈՅ ՅԵՍՈՒՍԻ ՔԸ-

ՀՈՒԽՎԱՐ

Հ.	0.	ՅՈՒԽՎԱՐ	Ն.	Լ.
		ԹԻՍՏՈՍԻ:	0հ.	ԴԿ.
		Խորհուրդ	մեծ.	սր.
		առկիք	և	մեզ 8 օր ան-
		միջոց:	թ.	Ո.
		եւ եւ և Սկըր-		տուրիչն Տեառն:
Լ.	7	❖ Դ. ԳԿ. բ. օր Ծնն.	19	24
		0հ. ԴԿ. Այսօր բանն		
		ի հօրէ. սր: Յիշասակ		
		մեռելոց: թ. Եւ Ո. Յով-		
		հանենա կարապետին:		
Ա.	8	Ե. Գ. գ. օր Ծննդ.	20	25
		0հ. ԳԿ. Էակից հօր. սր:		
		Տօմ. և Յայս. Ո.Բ.Ց:		
Բ.	9	Ուր. ԳԿ. գ. օր Ծննդ.	21	26
		0հ. Գ. Այսօր Գար-		
		բիէլ. սր:		
		❖ ի Ձքուն:		
Գ.	10	Եր. Ա. Ե. օր Ծննդ:	22	27
		0հ. Գ. Այսօր որ յա-		
		թու. սր: թ. Եւ Ո.		
		Գրիգորի նիշու:		
Դ.	11	❖ Կեր. ԱԿ. գ. օր	23	28
		Ծննդ. 0հ. Գ. Անս-		
		կղբնական աեսիլ. սր:		
Ե.	12	Բ. Բ. Ե. օր Ծննդ:	24	29
		0հ. Բ. Անեղանելի.		
		սր:		

Ա.Բ.Յ.3

Հ.	0.	Ա.Բ.Յ.3	Ն.	Լ.
		● ՄՆ. ԼԱ. Ժ. 2. Բ. 59:		
		Զիւն եւ ցուրտ:		
Զ.	13	❖ Գ. ԲԿ. Ը. օր Ծնն.	25	1
		ԵՒ ՏՕՆ Ա.ՆՈՒ.Ա.ՆԱ.Ա-		
		ԿՈՉՈՒԹԵԱՆ ՏԵԱ.Ո.Ն		
		ՄԵՐՈՅ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔԲ-		
		ԹԻՍՏՈՍԻ:	0հ.	Գ.2.
		Լոյս ի լուսոյ. սր:		
		Հմբ. Գ.2. Լոյս ի լուսոյ		
		(Պերիս ի միասին ասա),		
		Հր Ադար. (29 օր):		
Ե.	14	Դ. Գ. Ա. Հ. Հ. Ա. Ա. 26	2	
		ԳԿ. Աստուտծ Հարցն		
		մերոց բարեբանեալ:		
		Յերկացին. նիստնկ. ԱԿ.		
		Արեգական արդա.սր:		
Ը.	15	Ե. Գ. Տօն Ծննդ.	27	3
		Յովհաննու Կարապե-		
		տին, 0հ. ԱԿ. Արեգա-		
		կան արդար. սր: ձ.2.		
		ԳԿ. Այսօր ցնծայ: Ա.գ.		
		Ակտան. (1):		
Թ.	16	Ուր. Գ. Ա. Հ. Հ. Գ. 28	4	
		Ա. Ա. Օրհնեալ ես դու		
		Քրիստոս:		
Ժ.	17	Եր. ԳԿ. Արբոցն Պետ-	29	5

Հ.	0.	ՅՈՒՆՎԱՐ	Ն.	Լ.	Հ.	0.	ԱՐԵՅ	Ն.	Լ.
		բոսի հայրապետին, վլասայ եպիսկոպոսին եւ Սբիսողոմայ սար- կաւոդին Հրց. Մրտ. Դ. Ուրբ հաղորդե- ցան: Մկ. Գ. Ման- կունըք նոր: Ճ. Գ. Այսօր երկնայ- նոցն: Ճմ. Ա. Սուրբ ես տէր: Յ. եւ Ո. Ան- տօնի Անապատականին:					Մկ. և Հմբ. Բ. Պար- ծանը Եկեղ. Ճ. (ՈՂոր) Ա. Որ անմարմնական: Ճ Ա. թռ. Ճ. 42. ր. 40: Միգալատ:		
Ժ. 18		Ք կիր. Ա. Ջ. Վկնի Ծննդ. Հրց. Յար. Գ. Ա. Վագումն միածնի. Ճմ. Յար. Ա. Սոսկա- լի տեսիլ և Փայլակնա- ձեւ: Յ. եւ Ո. Արանա- սի եւ Կիշրդի հաջրասպե- տացն Աղեքսանդրիոց: Սկիզբն յիսեօրեայ երկ- րորդ մասին ձմերամ: Հարսանիք:	30	6	Ի. 20	Գ. Բ. Սրբոցն թէո- գոսի թագաւորին եւ մանկանցն Եփեսոսի: Օ. Ա. Որ զերկնա- ւոր: Ար: Մկ. Ա. Ե- րանելի Աստուածա- ռէր: Մկ. և Հմբ. Բ. Ավ- երանելիդ: Ճ. (ՈՂոր). Բ. Աստուած Փրկիել: Ն. Տ. Փետրվար:	I	8	
Ժ. 19		Բ. Ա. Սրբոցն Ան- տօնի, Տրիփոնի, Պար- սամայ եւ Ոնոփրիոսի ճգնաւորացն: Օ. Ա. Ա. Որ գերազանցեալ: Ար:	31	7	Ի. 21	Գ. Բ. Ա. Հրթ. Ա. Ա. Ա. Երգէին մանկունք: Լ. Տեառնը Եղառաջ:	2	9	
					Ի. 22	Ե. Գ. Սրբոցն Կիրա- կոսի և Թօրն Յուղիտայի եւ Վահանայ Գողթնա- ցւոյն, եւ Գորդիոսի, Պողկրտոսի եւ Գրի- գորիսի: Օ. Գ. Զա- րիսկան մահ: Հրց. Մրտ. Գ. Սուրբ ես Տէր: Մկ. Բ. Յարմատոց	3	10	

Հ.	0.	ՅՈՒՆՎԱՐ	Ն.	1.
		բարեաց . ձ2 . Մբա .		
		դ2 . Պայծառացիր Ե- կեղեցի : Հմբ . Բ2 . Զար- մանալի է :		
ԺԶ	23	Աւը . Գկ . պհ . Հբգ . Հնդ . Ակ . Գոհաբանելով :	4	II
ԺԵ	24	Եթ . ԳԶ . Սրբոցն կոս- տանդնուալօլոյ սուրբ ժողովոյն հարիւր յի- սուն հայրապետացն : Օհ . Գ2 . Այսօր սրբոց հայրապետացն . ար : Մկ . Գ2 . Ով հրաշալի : ձ2 . Գ2 . Այսօր Երկնայ- նոցն : Հմբ . Ա2 . Սուրբ ես տէր :	5	I2
ԺԸ	25	ՔԿիր . Գկ . Բ . զկնի ծնն . Հբգ . Յար . ԳԶ . Փառաւառ- բելով . ՄՖ . Ուրախա- ցիր : Հմբ . Յար . Գկ . Յարուցեալ է տէր : Յարեկներան Առաջառո- բաց պահոց : Յ . Եւ Ո . Իրիգորի Աստուածա- բանին :	6	13
ԺԹ	26	Ա2 . Ա2 . ա . օր պհ . Ուռաջ : Հբգ . Ապշ . Ակ .	7	I4

		ԱՐԱՅԻ		ԱՐԱՅԻ
	0.			
		Փառաւորեալ յաւի:		
Բ	27	Կը. Լո. Ճ. 24. բ. 24:		
		Սառնամանիբ		
Բ	27	ԳԵ. Ա. թ. օր պէհ. Ա- ռաջաւոր: Հրց. Ապշ. Բ. Որ ապքեցուցեք: Յ. եւ Ռ. Փոխադրու- թիւն Աշխարհացն Յովի. Ուկերեւրափի:	8	15
Բ	28	ԴԵ. Բ. գ. օր պէհ. Առաջ: Հրց. Ապշ. Բ. Որ ահաւոր:	9	16
Բ	29	Ե. ԲԿ. գ. օր պէհ. Առաջ: Հրց. Ապշ. ԲԿ. Հարցն մերսոց օրհնեալ: Յ. եւ Ռ. Գայր Աշխա- րհացն իգնատիոսի հայ- րապետին:	10	17
Բ	30	Ուր. Գ. Ե. օր պէհ. Ա- ռաջ: Յեշաւակ Յօ- նանու մարգարէին: Օ. ի ձ. Հրց. ստ. ԴԿ. Որ զանձաւելի. սր: Մեծ. ԳԿ. Մարգարէն ի փոքր կիտին:	11	18
Բ	31	Շը. ԳԿ. Արբոցն Աարգսի	12	19

Հ. 0.

ՓԵՏՐԱԾԱՐ

զօրավարին եւ որդւոց
նորո Մարտիրոսին, եւ
չորեքտասահն զինուռ-
բացն, օհ. ԱԿ. Ա.մհ-
նասուրք երբորդ: Հրց.
Մրտ. Գ.Կ. Զինուռուռ-
թիւնք: Մկ. և ձւ. Ա.Զ.
Զինաւորն Քրիստոսի.
Հմբ. Ա.Զ. Խուրք եւ Տէք:

ՓԵՏՐՎԱՐ

Ի. 1

Հ կեր. Դ.Զ. Գ. զկնի. 13 20
ծննդ: Հրց. Յար. ԴԿ.
Ա.նոկիզբն Բանդ: Մ.Ճ.
Գ.Կ. Ա.ստուտծածին
պայծառ: Հմբ. Յար.
Գ.Զ. Որ ի վերդ ես:
Հարսանիք:

Ի. 2

Շ. Պ. Արբոց Ա.տով- 14 21

Հ. 0.

Ա.ՐԱՅ

մանց զօրավարացն:
Օհ. ԳԿ. Ի յիշատակս:
Հրց. Մրտ. Գ.Կ. Զինուռ-
թիւնք: Մկ. և Հմբ.
ԱԿ. Ա.Ղաշեմը զքեզ:
Ձւ. Մրտ. ԳԿ. Ա.յօր
Եկեղեցի: Յ և Ո.
Տեսանելող առաջ:

Ի. 3

Դ. Ա.Զ. Արբոց Սու-
քիստեանց վկայիցն:
Օհ. Ա.Զ. Ժողովեալքս:
Հրց. Մրտ. ԳԿ. Ա.Ա
Քեղ Ա.ստուած: Մկ. և
Հմբ. Բ.Զ. սո. Ատու-
գութեամբ տեղեկ:
Ձւ. Ա.Զ. Ցնծացեալ
բերկը:

Հ. 861

Ը Ա.Զ. ՊԱ. Ժ. 6. Բ. 5.2:
Ցրտաշունչ հողմունք:

Ի. 4

Դ. Ա.Կ. ՊԿ. Հրց. Հ.Դ. 16 23
Գ.Զ. Օրհնեմք զքեզ:

Ի. 5

Ե. Բ.Զ. Արբոց Ա.մեանց 17 24
Օհ. Բ.Զ. Օրհնեն զքեզ:
Հրց. Մրտ. ԳԿ. Որ զհրաշ:
Մկ. և Հմբ. Գ.Զ. Ուր ար-
ժանաւորեցապք: Ձւ. Բ.Զ.

	Հ.	0.	ՓԵՏՐՎԱՐ	Ն.	Լ.
1.	6.	Աւր. ԲԿ. ԱՀ. ՀՐԳ. ՀՆԳ.	18	25	
		ԴԿ. ԲԱԽՈՒ ԱՍՏՈՒԱՅ,			
0.	7.	ՇԵՐ. ԳԶ. ԱՐԹՈՂՆ ՍՈ.	19	26	
		ՀԱԿԱՅ ՊԱՐԺԻՆՔ ՀԱՅ- ՐԱԱԲԵՏՔՆ ՄԵՐՈՒ: 05.			
		ԳԿ. ԱՐՄՈՒՏ ՃՉՄԱՐՔԻՄ:			
		ՀՐԳ. ԱԿ. ԱՐ ԱԼՎԱՄ Ա- ՄՈՒԱԾԱՎՅՒ: ՄԿ. ԴԿ.			
		ԱՐ յարմատոց: ՃՀ.			
		ԴԿ. ՀՈՎՔԻ ՔԱՋ: ՀՄԲ.			
		02. Առւըք ԻՒ ՏԵՐ.			
		ՏՕՄ. և ՅԱԳՈՒ. ՄԵՀԵԿԱՆ:			
		ՄՀՄ. օր իշամելոյ քեր- մուրեան արեառ յօդս:			
Բ.	8.	❖ Կիր. Գ.Լ. Գ. ՎԿՆԿ 20	27		
		ԾՆՆԴ. ՀՐԳ. ՅԱՐ. ԴԿ.			
		ԱՐ յաշեղակերպ: ՄՃ.			
		Ա.ԱՍՈՒԱԾԱԾՔՆ ՄԱՍՐ ՀՈՎԱԿ: ՀՄԲ. ՅԱՐ.			
		ԴԿ. Ա.Ա.ԵԿԱԼ ԻՒ ՄԵՐ (ԳՎԵՐԸՆ).			
		❖ Ի ԶՈՒԿՆ:			
Գ.	9.	ԲՀ. ԳԶ. ԱՐԹՈՂՆ ՄԱՐ-	21	28	
		ԿՈՍԻ ԻՎԻՍԿՈՎՈՒԲՆ,			
		ՊԻՌՈՒԲ ՔԱՀԱՆԱՅԲՆ,			
		ԿԻՐՈՒԲ ԻՒ ԲԵՆԻՄԻԲ-			

	Հ.	0.	ՄԵՀԵԿԱՆ	Ն.	Լ.
			ՆԻ ԱՎՐԿԱԼԱԳՔԱՅՆ, ԵԿ ԱՐԵՈԳ ՎԿԱՍԻԵՑՆ Ա.Բ- ԴԱԲԱԵՀԲ, ԱՐՄԴԴԱՆԱՅ ԵԼ ՍԱՅԵՆԲ, 05. ԳՀ. Ա.Խ.ՅՈՐ ՃԵՀԱՄԱԿ: ՀՐԳ- ՄՐՄ. 0.2. ԶՔԵՒԴ ար- դար: ՄԿ. ԳՀ. Ը.Ք.ՔԵՒԴ ԿԱՐԴ-ԱՍԻԵՆ: ՃՀ. ԳՀ. ՃԳՆՈՎԵՒԲՆԿ ԱՐԵՈԳ: ՀՄԲ. ԳՀ. ՅԵՀԱՄԱԿ Ե ՄՅԱՅՈՐ:		
		Գ. 10.	ԳՀ. ԱՐԵՈԳ ՂԵ- 22 29 ԻՌՆԴԵԱՆՅ ՔԱՀԱ- ՆԱՅԻԳՆ: 05. ԳՀ. ԱՐ յԱՊԱՀԱԳԱՅՆ: ՀՐԳ. ԴԿ. ԱՐ ՄԱԴ-ԱԴ-ԱՐ: ՄՃ. ԳԿ. ՆԱԿԱՎԻ- ՄՈՎԳՆ: ՄԿ. ԳԿ. Ա.Ա- ՃԱՊԵԼԲ: ՃՀ. ԳԿ. ԳԱԿ- ՀՄԲ. ԲՀ. ԵՐԳԵՄԲ ԶՔԵՒԴ: ● ԾՆ. ԼԱ. Ժ. 45. Բ. 45: ՄԵՐԲ ՊԱՐՊ ԺԵՐԲ ԱՄԱՊԱՅԱՅ:		
		Ե. 11.	ԳՀ. Ա.Զ. ԱՀ. ՀՐԳ. ՀՆԳ. 23 1 ԳՀ. ԱՐ ՊԱՌՈՋ ՀՕՐ: ԵՀ. ԵՀ. Բ. ՎԼՈՎՈՎ Ե- ՎԻԿՈՎՈՒԲՆ: ՀՐ. ՆԻՎՈՐ.		

Հ.	0.	ՓԵՏՐՎԱՐ	ն.	1.
	(30օր):	Ա. ամիս բառ Ասուշածաշլիյն:		
2. 12	Ե2	ԱԿ. Սրբոց ՎԱՐ- ՊԱՆՈՒՅՑ գօրավա- րացն մերոց, հազար երեսուն եւ վեց վկա- յիցն, որք կատարեցան ի մեծի պատերազմին: 05. ԴԿ. Նորահրաշ:	24	2
	(Զանձառնութին զնիան առա):			
	Հրց. ԴԿ. Որ անդա- դար: Մկ. և Հմբ. առ: ԴԿ. Արփացեալք: Ցի- շտակ մեռելոց: — Տօն աղջոյին.			
Ե. 13	ԱԿ. ԲԶ. պհ. Հրց. 25	3		
	Հնդ. ԴԿ. Յաւիտենից Ասուլած: Յերեկոյին. Լոյս զուարթ: ՀԲ. Ա.Զ. Մարմնացեալդ ի կուսէն: Նիսնկ. ԳԶ. Այսօր անսկզբնա. սր: (Խստելի է աչկան գնով!)			
Ը. 14	Ք Շմ. ԲԿ. ՏԵԱ- 26	4		
	Ո.ԲՆԴԱ.Ո.Ա.Զ.: Հա. Երկ. Մարմնացեալդ ի կուսէն: ՕՀ. ԳԶ Ա.Հ-			

Հ.	0.	ՄԵՀԵԿԱՆ	ն.	1.
	սօր անսկզբնական. սր: Քարոզ. Մայր սուրբ: Ճ. ԴԿ. Անսկիզբն բանն: Հմբ. ԴԿ. Բանն որ ընդ- Հօր: Մածկեսցեն զսեղանն Քարաքուրօք: Ազ. Նիւհան (+): Մհմ. Օր իշանելոյ յերմուշքեան արեաւ ի լուր:			
	Թ. 15	Ք Կիբ. ԴԿ. Բուն բա- րեկենդան: ՕՀ. ԴԿ. Բանն որ ընդ-Հօր. սր: Եւս Յ. Եւ Ո:	27	5
	Ժ. 16	Բ2. Ա.Զ. ա. օր մեծի պահոց: Հրց. Ա.Կ2. Ա.Զ. Որ հայիս քաղցրու- թեամբ:	28	6
	Ժ. 17	Դ2. ԱԿ. Բ. օր մ. պհ: Հրց. Ա.Կ2. Ա.Զ. Որ հա- մագոյից: Ն. Տ. Մարտ:	I	7
	Ժ. 18	Դ2. ԲԶ. Գ. օր մ. պհ: Հրց. Ա.Կ2. Ա.Զ. Որ յա- մենայնի ես կարող: Պ Առ. քռ. Ժ: 00. թ. 54: Փափոխական:	2	8
Ե. 19	Ե2. ԲԿ. Գ. օր մ. պհ:	3	9	

Հ.	0.	ՓԵՏՐՎԱԾՔ	Ն.	Լ.
		Հրց. Ապշ. Ա.2. Բարե- բանեալ ես:		
Ժ. 20	Աւը. Գ.2. Ե. օր մ. պհ:	4 10		
	Հրց. Ապշ. Ա.2. Բարե- բանեալ ես ի յաւետ:			
Ժ. 21	Յթ. Գ.կ. զ. օր մ. պհ:	5 11		
	Սրբոյն թէոդորոսի դօ- քավարին: Օհ. Մրտ. Գ.կ.			
	Այսօր Հրեշտառիկաց:			
	Հրց. Մրտ. Գ.կ. Զինուո- րութիւնք. Մկ. Գ.2. Որ			
	ընտրեցեք ի սկզբանէ:			
	Ճ. Մրտ. Գ.կ. Ճգնա- ւորք ճշմարիտք: Հմբ.			
	Գ.2. Որ զօրէնս սրբու- թեան պահոց: Յ. եւ Ռ.			
	Տիմորենի եշտարեն- սի ճգնաշորացն: Մհմ.			
	Օր իշանելոյ յերմու- րեան արեւոչ ի հող:			
Ժ. 22	Հիփր. Գ.2. Բ. Բա- ռանուորդական պահոց:	6 12		
	Օհ. Գ.2. Որ զօրէնս սրբութեան: Ճ. Որ			
	զօրէնս: Հմբ. Որ գե- րագոյն:			

Հ.	0.	ՄԵՀԵԿԱՆ	Ն.	Լ.
Ժ. 23	Բ.2. Գ.կ. Ե. օր մ. պհ:	7 13		
	Հրց. Ապշ. Ա.կ. Զանուու- քո քիստոս:			
Ժ. 24	Գ.2. Ա.2. Ե. օր մ. պհ:	8 14		
	Հրց. Ապշ. Ա.կ. Որ խո- նարհեցար: Յ. եւ Ռ.			
	Գիշտ զվայոյն Յովհան-			
	կարապեսի: Մհմ. Պա- ռաշանց ցուրտ. որ ուեշէ եօր և տիշ եւ ուր զիւեր:			
Ժ. 25	Գ.2. Ա.կ. Ժ. օր մ. պհ:	9 15		
	Հրց. Ապշ. Ա.կ. Ա.ս- տուած Հարցն մերոց:			
	Ըլ. Լս. Ժ. 4 0. թ. 5:			
	Մերթ ժիւն մերթ անժիւ:			
Ի.	Ե.2. Բ.2. Ժ. օր մ. պհ: Հրց. Ապշ. Ա.կ.	10 16		
	Օրչնեալ եւ փառա- ւորեալ:			
Ի.Ա.	Աւը. Բ.կ. Ժ. օր մ. պհ:	11 17		
	Հրց. Ապշ. Ա.կ. Զան- ձառ. Էութիւն:			
Ի.Բ.	Յթ. Գ.2. Ժ. օր մ. պհ:	12 18		
	Սրբոյն կիւրովի Երու- սաղէմնց Հայրապե-			

Հ. 0.

ՄԱՐՏ

Ն. Լ.

տին, եւ միւս կիւրդի
եպիսկոպոսին, եւ մօրն
նորա Աննայի. 05. Մրտ.
Գ2. Զարիական պահ:
Հրց. Մրտ. Գ2. Ուզ
Հազորդեցան: Մեծ. Գ2.
Անարատ կոյս: Մկ. Գ2.
Մանկունը. նոր: Հ2.
Գ2. Զառաջնորդս:
Հմբ. Գ4. Օրհնեմք ըդ-
քեղ:

ՄԱՐՏ

Իգ. 1 ✠ Կիր. Գկ. Գ. Գա-
ռասնորդական պահց:
Անտակին: 06. Գ4.
Օրհնեմք զքեղ. սր:

Հ. 0.

ՄԵՀԵԿԱՆ

Ն. Լ.

Հմբ. Լոյս ի լուսոյ:
Իգ. 2 Ե2. Գ2. ԺԵ. օր մ. պհ: 14 20
Հրց. Ապշ. Բ2. Օրհնեմք:
աէր Աստուած:
Ից. 3 Գ2. Գկ. Ժկ. օր մ. պհ: 15 21
Հրց. Ապշ. Բ2. Ուղիղ
են ճանապարհք. Մհմ.
Վերբ ցրտոյն պահո-
չանց:
Ից. 4 Գ2. Ա2. Ժկ. օր մ. պհ: 16 22
Հրց. Ապշ. Բկ. Ու հար-
ցըն մերոց:

(*) Ա.2. թռ. ժ. 49. թ. 46:
Յրտապին հողմ:

Ից. 5 Ե2. Ակ. Ժը. օր մ. պհ: 17 23
Հրց. Ապշ. Բկ. Ման-
կունըն գերեւալք:
Ից. 6 Ուր. Բ2. Ժթ. օր մ. պհ: 18 24
պհ: Հրց. Ապշ. սու. Բկ.
Աստուած հզօր:
Ից. 7 Շը. Բկ. ի. օր մ. պհ: 19 25
Սրբոցն Յովհաննու Ե-
րուսաղեմայ հայրապե-
տին. Յովհաննու Օձ-
նեցւոյ հայրապետին
մերոյ. Եւ վարդապե-

Հ.	Օ.	ՄՈՒՏՏ	Ն.	Լ.	Հ.	Օ.	ԱՐԵԳ	Ն.	Լ.
	0.								
	8	❖ Կիր. Գ. Զ. Գ. Քա- ռասնորդական պահց. Տնտեսին: Օհ. Գ. Զ. Որ արարեր: Ար:	20	26		13	Ուր. Ա.Կ. Իղ. օր մ. պէ:	25	I
Ա.	9	Բ. Զ. Գ. Կ. Իղ. օր մ. պէ: Հրց. Ա.զշ. Գ. Զ. Փառա- լորեալ: Յ. Ե. Ռ. Քա. ռասնչե մանկանցն: Մհմ. Նոր օր: Տօմ. և Յայաբ. Ա.Բ.Գ.Ի. Գործանաւուաւ և հասարա- կած, ափւ և գիշեր հուաս:	21	27		14	Ուրբոց մանկանցն Քա- ռասնից, որք ի Սե- բաստիա կատարեցան: Օհ. Գ. Կ. Ա.յոօր ընդ ան- մարմնոցն: Ար: Մեծ. Ծագումն: Ճ. Գ. Զ. Ա.յոօր միջակէս: Հմբ. Բ.Կ. Որ պատուիրան: Հր. Եառ. (29 օր):	26	2
Բ.	10	Գ. Զ. Գ. Կ. Իղ. օր մ. պէ: Հրց. Ա.զշ. Գ. Զ. Փառա-	22	28		15	❖ Կիր. Բ. Կ. Բ. Քա-	27	3

Հ.	Օ.	ԱՄՐՏ	Ն.	Լ.
4.	0.	Ուանորդական պահց . Գաստորին: 04. ԲԿ. Որ պատուիրան. որ: ձ2. Որ պատուիրան: ձբ. Դատաւոր:		
Բ.	16	Բ2. Գ2. ԻԸ. օր մ. պէ: 28 Հրց. Ապշ. Գ2. Հարցն մերոց Աստուած, որ ապրեց: Ազ. Աւելեաց (1):	4	
Թ.	17	Գ2. Գկ. Լ. օր մ. պէ: 29 Հրց. Ապշ. Գ2. Հարցն մերոց Աստուած' որ ի նեղութեան:	5	
Ժ.	18	Ի2. Գ2. Լա. օր մ. պէ: 30 Հրց. Ապշ. Գ2. Որ յա- մենայնի: Յ. Ե2. Ա. Կիւրդի Երուսաղեմայ հայրապետին:	6	
ԺԱ.	19	Ե2. Գկ. Լը. օր մ. պէ: 31 Հրց. Ապշ. Գ2. Ձ2մար- տապէս:	7	
		⌚ Առ. բռ. ժ. 45, ր. 58: Անհաստատ:		
ԺԲ.	20	Ուր. Ա2. ԼԸ. օր մ. պէ: պէ: Հրց. Ապշ. Գ2. Տէր	1	8

Հ.	Օ.	ԱՐԵՎ	Ն.	Լ.
4.	0.	Աստուած: Յերեկ. հա- խանակի: ԳԿ. Այսօր զուարձ. որ. Բացցի վա- րագոյը պատարագի սե- զանյին. հ. Տ. Աւորիչ:		
Բ.	21	* Եթ. Ակ. ԼԸ. օր մ. պէ: 2 Սրբան Գրիգորի Լու- սաւորչին մերոյ մուտն ի Ֆիքապն: 04. Գկ. Այսօր զուարձացեալ: Թագ, Այսօր դասը: ձ2. Լերինք ամենայն: (Զկնի պատարագին ճած- կացեն զոեղանն): Հմբ. Բ2. Որ զխորհուրդ- քո գալստեան: Ակ. Շամս (4) նւ տարեկմուտ ՄՀԲ. (272) Փաքր թու- կանին, և Գարնանամուտ բառ հին Տօմորին:	9	
Ժ.	22	* Կեր. Բ2. Զ. Քա- ւանորդական պահց: Գալստեան: 04. Բ2. Որ զխորհուրդ. որ:	3	10
ԺԲ.	23	Ե2. Բկ. ԼԸ. օր մ. պէ: 4 Հրց. Ապշ. Գկ. Աս- տուած Հարցն մերոց:	11	

Հ.	Օ.	ՄԱՐՏ	Ն.	Լ.
ՁՁ	24	ՀՀ. Գ.Զ. ԼԵ. օր մ. պհ: Հըց. Ա.պշ. ԳԿ. Հարցն մերսց օրհնեալ:	5	12
ԺԸ	25	ՀՀ. Գ.Կ. ԼԵ. օր մ. պհ: Հըց. Ա.պշ. ԳԿ. Օրհնեալ տէք Ա.ստուած: Յ. ԵՀ. Թ. Ա.եւուումն:	6	13
ԺԸ	26	ՀՀ. Գ.Զ. ԼՓ. օր մ. պհ: Հըց. Ա.պշ. ԳԿ. Օրհնեալ ես տէք Ա.ստուած: Յ. ԵՀ. Ո. Տօն ամենայն երկնացին զօրաց:	7	14
		(Հ) Ա. Ի. Ա. Ժ. 22, թ. 49: Յիսորժելի օդ:		
ԺԸ	27	Ուր. ԳԿ. Խ. օր մ. պհ: Հըց. Ա.պշ. ստ. ԳԿ. Օրհ- նեալ տէք Ա.ստուած:	8	15
Ի	28	Հը. Ա.Զ. Խա. օր մ. պհ. Յեշատակ յարու- թեան Վ.աղարու: (Ք- կիզբն հանգստեան շարա- կանաց): Օհ. Ո.Զ. Ա.յոր գոլով. սր. ՄԿ. ստ. ԳԿ. Յիսուս միածին: ՃՀ. ԳՀ. Որ ի յերկնից ի- ջեր: Յերեկ. Լոյս զու-	9	16

Հ.	Օ.	ԱՐԵՎ	Ն.	Լ.
		արթ: ՀԹ. Գ.Զ. ՈՐ վերօրհնիս: (սակա յա- տեանն և բանալ զու- զանն):		
ԻԱ	29	Ա Կեր. Ա.Կ. Ծաղկա- զարդ. Հ. Շ. Շ. Գ.Զ. թագաւոր գոլով: Օհ. Ա.Զ. Որ վերօրհնիս. սր: Յերեկ. Դանաբացէք, Յ. ԵՀ. Ո. Ծաղկադարդ:	10	17
ԻԱ	30	Ա.ւ. ԲՀ. ԲԶ. պհ: Օհ. ԸՀ. Անեղն ի Հօրէ. սր: (Քսան հին Տօմորին այսօր է աւագ լրամն լուսնի):	11	18
		Ա.ւ. Գ.Զ. ԲԿ. պհ. Օհ. ԲԿ. իմաստուն կուսանկն. սր: Յեշատակ տառն կու- սանացն:	12	19

Հ 0

ԱՎՐԲԻԼ

ԵՊ	1	Աւ. Գ. Գ. պհ. 05.	13	20
ԵՊ	2	Ք Աւ. Ե. Գ. պհ. 05. Գ. Վ. Վերաձգողն երկնից. սր. Յիշատակ Ոտնագուցի:	14	21
ԵՊ	3	Աւ. Ուր. Գ. պհ. Յիշա- տակ չարչարանաց. Եւ խաչելութեան Տեալն մերայ Յիսուսի Քրիս- տոսի: Ի գիշերին հակումն. Հա. Եր. Գ. Ո. յաօր ի կատարումն. 05. Բ. 2. Ո. ըծաթսիրութեամբ. սր. Յերեկ. Լոյս զու- արթ. Հմբ. ԴԿ. սո. Ե- կայք Հաւատացեալք: Թափօր թաղման: Երկ. Բ. Պարզեւատուն:	15	22

Ե 1.

Հ 0

ԱՐԵԳ

Ա. Ձ. բ. դ. 8. ր. 00:
Հովմախառն անմբու:

4 Ա. Ձ. Շբ. ԳԿ. Ճրագա-
լոց Զատկի: 05. Բ. 2.

Պարգեւատուուն. սր.

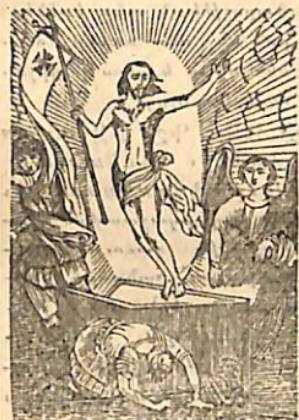
Յերեկ գինի Ս. Պատա-

ր զին Նախատնակ. 0. 2.

Ա. յաօր յարեաւ. նա-

ւակատիք:

5 Ք Ա. Կ. Կիր. Ա. Զ. Զ. Ա. Սիկ: 05. 0. 2. Ա. յաօր
յարեաւ. սր. Ուտիք:

Ե 1.

Հ.	0.	Ա.ՊՐԻԼ.	6.	Լ.
		մեզ անմիջաց ցշամբար- ձումն եւս Յ. եւ Ռ. ից ուստիք և ցնոր կի- րակ:		
ՏԸ:	6	❖ Ա.Բ. ԲՀ. ԱԿ. Ք. օր	18	25
		Զատկի: 0հ. Յար. Ակ. Ա.Ապերցար ի հօրէ: Հրց. Հնգ. Ա.Զ. Օթշնեալ Ես դու Քըիստոս: Յերեկ. Կախատօնակ. Ա.Կ. Խորհուրդն անձ: (Սյո Հարաթոս օրհնութիւնքն Յարութեան տէր երկնից Քըն են, ըստ աւուր ձայ- նին գիտ և ասա): Ցիշա- տակ մեռելոց:		
Լ.	7	❖ Ա.Գ. ԳՀ. ԲԶ. Գ. օր	19	26
		Զատկի: Ա.Հ.տումն սուրբ Ա.ստուածածնի: (Ի տեղի պաշտաման շա- րուկանին զաւուր Օթհ- նութիւնն՝ հանդերձ սա- րօքն քաղել): 0հ. Ա.Կ. Խորհուրդն անձառ. Ար: Հմբ. ԳԿ. Ա.ստ- ուածածնին սուրբ կոյս:		
Ա.	8	Ա.Դ. ԳՀ. ԲԿ. Գ. օր	20	27

Հ.	0.	Ա.ՀԵԿՈՒՆ	6.	Լ.
		Զատկի: 0հ. ՅԿ. Քո յարութեանդ: Հրց. Յար. 0.Զ. Օթշնեալ Ես տէր Ա.ստուած: Տօմ. և Յայուր. Ա.ՀԵԿՈՒՆ: Տատկի: 0հ. Յ.Զ. Իւղա- բեր Եւ սուրբ: Հրց. Յար. 0.Զ. Ընդ երիս մանկունսն:		
Բ.	9	Ա.Ե. ԵՀ. Գ.Զ. Ե. օր	21	28
		Զատկի: 0հ. Յ.Զ. Իւղա- բեր Եւ սուրբ: Հրց. Յար. 0.Զ. Ընդ երիս մանկունսն:		
Գ.	10	Ա.Զ. Ուր. Գ.Կ. Գ. օր	22	29
		Զատկի: 0հ. Յ.Կ. Յա- րեալ տէրն: Հրց. Յար. Ա.Զ. Լայսդ որ ի հրե- ղէն: ❖ Ի Ցուլ:		
		❖ Մն. Լ.ս. Ժ. Ա.7 թ. 44: Փոխոխական:		
Դ.	11	Ա.Ե. ՇԲ. Գ.Զ. Ե. օր	23	1
		Զատկի: Յիշատակ Գ.ՌԵ- ևատման սրբայն Ցով- հաննու Մկրտչի: 0հ. Յար. Գ.Զ. Փառաբանա- կից: Հրց. Յար. 0.Զ. Կախայափափեան. Ար: Տմբ. 0.Զ. Որ Վերօք-		

Հ.	0.	Ա.ՊՐԻԼ.	Ն.	Լ.
		նիս:		
Ե	12	❖ ԲԿ. ԴԿ. ՆՈՐ ԿԻՒ- ՐԱԿԵ. (ԿՐԿՆԱՊԱԹԻԿ), ՕՀ. ԴԿ. ՆՈՐՈԳԵԿԱԼ ԿՂՋԻՔ. ԱՐ. ՀՄԲ. ՅԱՐ. ԴԿ. ՅՈՐԺՄԱՐ. ԵԿԻՆ. ՀԲ. ՍԻՎԱՆ. (50 օր)	24	2
Զ	13	ԲԲ. ԲՀ. Ա.Ջ. թ. օր ՅԵԽԱՆԳ. ՕՀ. ՅԱՐ. Ա.Ջ. ԵՐԳԵԿԱՍՈՎ. ՀԲ. ՅԱՐ. ԱԿ. ԱՐ ԵԿԻՔ. Ի ՓՐԿՈւ- ԹԻՆ. ՀՄԲ. ՅԱՐ. Ա.Ջ. ՓԱՌ. ՅԱՐՈՎԹԵԿԱՆ:	25	3
Է	14	ՅԳ. ԳՀ. ԱԿ. Ժ. օր ՅԻՆ. ՕՀ. ՅԱՐ. ԱԿ. ԵՐ- ԿԵցէք. ՀԲ. ՅԱՐ. Ա.Ջ. ՈՐ ՎԱՆ ՄԵՐԱԿ. ՀՄԲ. ՅԱՐ. ԱԿ. ՅԱՐՈՎԵԿԱԼ ՄԵՐՆ Ի ԳԵՐԵԳ: Ա.ԷԿԱՍՏԵՂ:	26	4
Ը	15	ՅԴ. ԳՀ. ԲՋ. Ժ. օր ՅԻՆ. ՕՀ. ՅԱՐ. ԲՀ. ՕՐՀ- ՆԵԽՈՎԿ ՎԱԷՐ. ՀԲ. ՅԱՐ. ԱԿ. Ա.ԽԱԿԻՎԵՅ ԲԱՆԴ. ՀՄԲ. ՅԱՐ. Ա.Ջ. ԵԿԻՆ Ի ԳԵՐԵԳՄԱՆ:	27	5
Թ	16	ՅԵ. ԵՀ. ԲԿ. Ժ. օր	28	6

Հ.	0.	Ա.ՀԵԿԱՆ	Ն.	Լ.
		ՅԻՆ. ՕՀ. ՅԱՐ. ԱԿ. ՓԱ- ՐԱԼՈՒ: ՀԲ. ՅԱՐ. ԱԿ. ՈՐ յալթուռ փառաց: ՀՄԲ. ՅԱՐ. ԱԿ. ՓՐԲՄ- ՄՈՒ յարեաւ:		
Ժ	17	ԲՋ. Ուր. ԳՀ. Ժ. օր	29	7
		ՅԻՆ. ՕՀ. ՅԱՐ. ԳՀ. ՕԳ- ՆԱԿԱՆ: ՀԲ. ՅԱՐ. ԱԿ. Ա.ԽԵՂԱՆԵԼԻՒ: ՀՄԲ. ՅԱՐ. ԳՀ. Ա.ԽՈՐ յարութիւն ՓՐԲՄՍՈՒԻ:		
Ժ	18	ԲԵ. ԵԲ. ԳԿ. Ժ. օր	30	8
		ՅԻՆ. ՕՀ. ՅԱՐ. ԳԿ. ԵՐ- ԿԵցէք տետառն: ՀԲ. ՅԱՐ. Ա.Ջ. ՈՐ Ի յԵՐԿ- ՆԻՑ ԵՂԵՐ: ՀՄԲ. ԳՀ. ԹԱԳԵՎԱԼՈՐ գոլով: ❖ Ա.Ո. բո. Ժ. 2, բ. 22: Անժրեւային:		
Ժ	19	❖ ԳԿ. ԳՀ. Ա.ՋԱՎԱ- ՄԱՄԱՐԱՆ ԿԻՒՐԱԿԵ: (ԿԱՆԱՀ ԿԻՐԱԿԵ): ՕՀ. ՅԱՐ. ԳՀ. ՕՐՀՆԵԽ- ՈՎԿ ՎՏԵՐ: ԱՐ. ՀՄԲ. ՅԱՐ. ԳՀ. ՓԱՌԱԲԹ- ՆԱԿԻՑ Եւ ԿԱՆԱՆԳՆ: Տ. Տ. Մայիս:	I	9

Հ.	Օ.	Ա.ՊՐԻԼ.	Ն.	Լ.
ԺԴ.	20	ԳԲ. ԲՀ. ԴԿ. ԺԳ. ՕՐ Յին: Օհ. Յար. ԴԿ. Յաղթական: Հրց. Յար. ԲԶ. Անապական: Հմբ. Յար. ԴԿ. Եջ Հըեշտակ: Ազ. Սդամ (I):	2	10
ԺԴ.	21	ԳԳ. ԳՀ. Ա.Զ. ԺԷ. ՕՐ Յին: Օհ. Յար. Ա.Զ. Երգեցուք: Հրց. Յար. ԲԶ. Որ Թագաւորդես. Հմբ. Յար. Ա.Զ. Ընդ կանցյան:	3	11
ԺԵ.	22	ԳԴ. ԳՀ. ԱԿ. ԺԸ. ՕՐ Յին: Օհ. Յար. ԱԿ. Եր- գեցէք: Հրց. Յար. ԲԶ. Այսօր բեւեռեալ: Հմբ. Յար. ԱԿ. Աքանչելի Հըեշտակն:	4	12
ԺԶ.	23	ԳԵ. ԵՀ. ԲԶ. ԺԸ. ՕՐ Յին: Օհ. Յար. ԲԶ. Օրհ- նեցուք զտէք: Հրց. Յար. ԲԶ. Որ Գժացար: Հմբ. Յար. ԲԶ. Զայն աւետաւոր: Յ. Եշ. Ո. Անչըս Գեորգ: Մհմ. Խորելել:	5	13
ԺԵ.	24	ԳԶ. Ուր. ԲԿ. Ի. ՕՐ	6	14

Հ.	Օ.	Ա.ՀԵԿՈՒՆ	Ն.	Լ.
ԺԲ.	25	Յին: Օհ. Յար. ԲԿ. Փա- րաւօն հանդերձ: Հրց. Յար. ԲԶ. Որ զարդա- րեալ: Հմբ. Յար. ԲԿ. Ոււաւօտեան սուրբ կանցյալ:	7	15
ԺԲ.	26	ԳԵ. ԵԲ. ԳԶ. ԻԿ. ՕՐ Յին: Օհ. Յար. ԳԶ. Օգնական: Հրց. Յար. ԲԿ. Որ յերկնային: Հմբ. Յար. Ա.Զ. Որ վեր- օրհնիս: Յ. Եշ. Ո. Մարկոս առեւ:	8	16
ԺԲ.	27	❖ ԳԿ. ԳԿ. (Կարմիր կիրակէ): Օհ. Յար. ԳԿ. Երգեցէք: Հրց. Յար. ԲԿ. Անսկիզբն Ա.Ա. տուած: Հմբ. Յար. ԳԿ. ԶԱստուածային:	9	17

		ԱՊՐԻԼ	
• 0•			Ե
	Ե ՎԵՐԴ ԵԽ: Յ ԵԽ Ո.		
	ԾՄԱՉՈՒԻ ԱՊԳԱԿԱՆԵՐԻՆ		
	ՔՐԻՍՏՈՒԹԻՒՆ:		
ԱԽ. 28	ԴԳ. ԳՀ. ԴԿ. Ի՛Դ. ՕՐ ՅԵՒՆ: ՅՀ. ՅԱՐ. ԴԿ. ՅԱՂ- ԹԱԿԱՆ: ՀՐՑ. ՅԱՐ. ԲԿ. ՈՐ ԷՒՐ յԱՌԱՋ: ՀՄԲ. ՅԱՐ. ԴԿ. ՀՐԵՇՄԱԿԱ- ԳԸՆ Դ-ԱԿՐ:	10	18
ԱԽ. 29	ԴԳ. ԳՀ. Ո.Զ. Ի՛Դ. ՕՐ ՅԵՒՆ: ՅՀ. ՅԱՐ. Ո.Զ. ԵՐ- Գ-ԽԵԳՈՎԵՐ: ՀՐՑ. ՅԱՐ. ԲԿ. ԿԱՄԱՆՈՐՈՎԾԵՑԱՄԲ: ՀՄԲ. ՅԱՐ Ո.Զ. ՈՐ ԱՆ- ՃԱՌ ԷՌՈՒԾԵՑԱՄԲ:	11	19
ԱԳ. 30	ԴԵ. ԵՀ. Ո.Ո. Ի՛Դ. ՕՐ ՅԵՒՆ: ՅՀ. ՅԱՐ. Ո.Ո. ԵՐ- Գ-ԽԵԳԵՐ ՄԵԽԱՆ: ՀՐՑ. ՅԱՐ. Գ.Զ. ՓԱՌԱԼՈ- ՐԵՄԲ: ՀՄԲ. ՅԱՐ. Ո.Կ. ՀՐԱՋԱԼԻ ՊԵՋԱՐՈՎԾԻՆ: Յ ԵԽ Ո. ՅԱԿՈՐԱՅ ա- ռաջելոյն եղբօրն ՅՈՎ- հաննոց առևտուրանցին:	12	20

ՄԱՅԻՍ

Հ.	0.	Յ.	1.
			
		ՄԱՅԻՍ	
ԻԴ	1	Գ.Զ. Ուր. Բ.Զ. իւն. օր Յին. 06. Յար. Բ.Զ. 0ըհ- նեսցուք: Հրց. Յար. Գ.Զ. Փառաւորեալ: Հմբ. Յար. Բ.Զ. Այսօր զու- արձաց. Աքանչելի կա- նայքն և կանխելով: Յ. Ե. Յ. Երեմիայ մարդ:	13 21
ԻԵ	2	Գ.է. Շբ. Բ.Կ. իւլ. օր Յին. 06. Յար. Բ.Կ. Փա- ռաւօն: Հրց. Յար. Գ.Զ. Ուր յափափենից: Հմբ. Յար. Գ.Զ. Յ.ագաւոր զոլով: Յ. Ե. Կ. Ա- րտեսի հայրապետին:	14 22
		Ը.Վ.Զ. բա. Ժ. 20. ր. 44: Հողմ եւ անքեւ:	

Հ.	0.	ՄԱՅԻՍ	Ն.	Լ.
իշ.	3	ՀԵԿ. Գ.Զ. Տօն Երեւ- ման սրբոյ խաչի: Օհ. Յար. Գ.Զ. ՕՂԱԿԱՆ: Հըց. Յար. Գ.Զ. Ա.յսօր Ընդ ամպս: Մեծ. Գ.Զ. Մայր Հուսոյ: Հմբ. Յար. Գ.Զ. Փառաւորեալ է և ի ձայն ահեղ:	15	23
իշ.	4	ԵԲ. Բ.Զ. Գ.Կ. Լ. օր Յին: Օհ. Յար. Գ.Կ. Երգեցէք: Հըց. Յար. Գ.Զ. Կամա- ւորութեամբ: Հմբ. Յար. Գ.Կ. Զքո յարութիւնդ- և Ա.ուեալ եւ մեր: Հր. Ծով վասն մահուան Հեղեայ եւ գերութեան տականակին:	16	24
իշ.	5	ԵԿ. Գ.Զ. Գ.Զ. Լա. օր Յին: Օհ. Յար. Գ.Զ. Օրհ- նեսցուք: Հըց. Յար. Գ.Զ. Ա.րարիչդ: Հմբ. Յար, Գ.Զ. Զյարութիւն: Փա- ռաւորեալ և Զանձա- ռելի:	17	25
իշ.	6	ԵԴ. Գ.Զ. Գ.Կ. Լբ. օր Յին: Օհ. Յար. Գ.Կ.	18	26

Հ.	0.	ՄԱՐԵՐԵ	Ն.	Լ.
		Յաղթական: Հըց. Յար. Գ.Կ. Ո.նձառելի: Հմբ. Յար. Գ.Կ. Փառ.ք յա- րութեան: Յարուցեալ է տէր. Փառ.ք Քրիս- տոսի և Խւզաբերից:		
	7	ԵԵ. ԵՀ. Ո.Զ. ԼԿ. օր Յին: Օհ. Յար. Ո.Զ. Եր- գեցուք: Հըց. Յար. Գ.Կ. Նախայափառեան: Հմբ. Յար. Ո.Զ. Սոսկա- լի տեսիլ, և Փայլակ- նուծէլ: Յ. Եւ Ռ. Երեւման խաչ:	19	27
	8	Ե.Զ. Ուր. Ա.Կ. ԼԿ. օր Յին: Օհ. Յար. Ա.Կ. Եր- գեցէք: Հըց. Յար. Գ.Կ. Ա.յսօր զենաւ: Հմբ. Յար. Ա.Կ. Երգես- ցուք և Կանխեցին: Յ. Եւ Ռ. Յովին: առեւո: Տօմ. և Յայոմ. ՄԱՐԵՐԵ.	20	28
	9	ԵՀ. ՇԲ. Բ.Զ. ԼԵ. օր Յին: Օհ. Յար. Բ.Զ. Օրհնեսց: Հըց. Յար. Գ.Զ. Որ Եկիր: Հմբ. Յար. Ո.Զ. Որ Վեր- օրհնիս: Յ. Եւ Ռ. Ե-	21	29

Հ.

0.

ՄԱՅԻՍ

Ն.

1.

- ասյեայ մարզարկին:
9. 10. ✠ ԶԱ. ԲԱ. 05. Յար. 22 30
 բԱ. Փարաւօն: Հրց.
 Յար. Դ2. ՈՐ բարերա-
 նեալդ: Հմբ. Յար. ԲԿ.
 կանխեցին: Ջյարու-
 թիւն, և Ջտիեղերակ:
 ☩ ՅԵԿԱՆՈՒՅ:
 ☽ ՄՆ. ԽԱ. Ժ. 5, թ. 55:
 Ախորժիլ եղանակ:
9. 11. ԶԲ. Բ2. Գ2. ԼՇ. օր 23 1
 ՅԻՆ: 05. Յար. Գ2. 04-
 նական: Հրց. Յար. Դ2.
 ՈՐ և քառակերպեան:
 Հմբ. Յար. Գ2. Հըսաշ-
 Լի և Ցուք. զփառա:
9. 12. ԶԳ. Գ2. Գ4. ԼՇ. օր 24 2
 ՅԻՆ: 05. Յար. Գ4. ԵՐ-
 ԳԵցէք: Հրց. Յար. Գ2.
 Յորժամ ի խաչին: Հմբ.
 Յար. Գ4. ՏԵՍԻԼ կիսյ-
 Լակն: և Յանձառ փա:
 Հր. Թամուշ. (29 օր):
9. 13. ԶԳ. Գ2. Գ2. ԼՇ. օր 25 :
 ՅԻՆ: 05. Յար. Գ2. 0ՊՀ-
 նեսցուք: Հրց. Յար. Գ2.
 Միածին որդի: Հմբ.

Հ.

0.

ՄԱՅԻՍԻ

Ն.

1.

- Յար. Դ2. Ա. Հարեին:
9. 14. ✠ ԶԱ. ԵԶ. ԴԿ. Խ. օր 26 4
 ՅԻՆ: ՀԱ. ՄԲ. Բ. ԶԱ. ՈՒ-
 ՔԲԻՈՏԱՍԻՒ: Հետ. ԵՐ.

- ԳԿ. ՄԵԾ-ԱՀՐԱԶ: 05.
 Գ2. ՀԱՄԲԱՐՁԱԼ. ԱՐ:
 ՄԵԾ. ԴԿ. Ա. ԱՄՈՒԱԾԱ-
 ԾԻՆ մայր լուսպ: Հմբ.
 Գ2. ՈՐՔ տնկակից: և
 ՀԱՄԲԱՐՁԱԼ. Վիճուկ:

Հ.	Օ.	ՄԱՅԻՍ	Ե.	Լ.	Հ.	Օ.	ՄԱՐԵՐԻ	Ե.	Լ.
Ը.	15	Զ. Ուր. Ո.Զ. Խա. օր Յին. Պէ. Օ. Յար. Ո. Հ. Երգեցուք. Հրց. Յար. Գ. Ծագումն. Հմբ. Գ. Որք տնկալից և Համբարձաւ տէրն մեր.	27	5	Ժ.	20	Այսօր յնծան: Յին. Պէ. Գ. Կ. Խզ. օր Յին. Պէ. Օ. Յար. Գ. Կ. Երգեցէք. Հրց. Յար. Գ. Փառաւորելով: Հմբ. Շբար ( ): Ն. Տ. Յ. Յ. Յ.	110	
Ը.	16	Հ. Եթ. Ա. Կ. Խը. օր Յին. Օ. Յար. Ա. Կ. Եր- գեցէք. Հրց. Յար. Գ. Հ. Փառաւորելով: Հմբ. Գ. Յագաւոր գոլով:	28	6	Ժ.	21	Է. Ե. Ե. Գ. Զ. Խէ. օր Յին. Օ. Յար. Գ. Հ. Օրհ- նեցուք. Հրց. Յար. Գ. Կ. Որ յառաջ քան: Յ. Ե. Ռ. Կոստանդիանով Ե. Հեղիմեաց:	211	
Ժ.	17	Է. Եկ. Բ. Զ. Երկրորդ Ծաղկազարդ. Հա. Եր. Գ. Համբարձաւ. Օ. Հ. Գ. Մեծահրաշ. Հրց. Գ. Ա. յաօր արարիչդ. Մ. Ի.	29	7	Ժ.	22	Է. Զ. Ուր. Գ. Կ. Խը. օր Յին. Պէ. Օ. Յար. Գ. Կ. Յաղթական: Հրց. Յար. Գ. Անսկիլքն քանդ:	312	
Ժ.	18	Է. Բ. Բ. Զ. Բ. Խզ. օր Յին. Օ. Յ. Յար. Բ. Կ. Փա- ռաւոն: Հրց. Յար. Գ. Կ. Որ զամենազօր:	30	8	Ժ.	23	Է. Ե. Եթ. Զ. Խթ. օր Յին. Օ. Յ. Յար. Զ. Հ. Ե. Ե- րգեցուք. Հրց. Յար. Գ. Որ յահեղակերպ: Հմբ. Գ. Ո. Ա. Ա. Ա. Ա. Ա. Ա. Պատմոյ: (յատեանն տաել): Ելասեղ:	413	
Ժ.	19	Է. Գ. Գ. Զ. Խ. օր Յին. Օ. Յ. Յար. Գ. Զ. Օ. Գ- նական: Հրց. Յար. Գ. Կ.	31	9	Ժ.	24	Է. Կիր. Ա. Կ. Ճ. օր Յին: Հ. Պ. Ե. Գ. Ա. Ա. Ո. Ս. (Պե- տեկանե): Հ. Ե. Եթ. Գ. Զ. Համբարձաւ. Օ. Հ. Գ. Հ.	514	

Հ. 0.

ՄԱՅԻՍ

սր. չմբ. թ. սրբսր-
դութիւն: Բարեկենզան
նղիսկան պահոց:

Ժ. 25

Բ2. Բ2. բ. օր Հոդ.
ՊՀ: Օհ. թ2. նոյն եւ
նման. սր. չմբ. թ4.
Այսօր երկնայինքն:

Ք լր. ևս. ժ. 00. թ. 17:
Փոփոխական:

Կ. կ.

6 15

Հ. 0.

ՄԱՐԵՐԻ

Պ2. ԲԿ. գ. օր Հոդ.
ՊՀ: Օհ. թ4. Այսօր
երկնայինքն. սր. չմբ.
գ2. Արեգակն:

ի. 27

Պ2. ԳԶ. գ. օր Հոդ.
ՊՀ: Օհ. գ2. Արեգա-
կն. սր. չմբ. թ4.
Զանսկզբնաբար:

ի. 28

Ե2. ԳԿ. ե. օր Հոդ.
ՊՀ: Օհ. գ4. Զանսկզբ-
բնաբար. սր. չմբ. թ2.
Անմահաբար բաժակ:

ի. 29

Ուը. ԴԶ. զ. օր Հոդ.
ՊՀ: Օհ. գ2. Անմահա-
բար բաժակ. սր. չմբ.
թ4. ի հարաշարժ:

ի. 30

Շը. ԴԿ. է. օր Հոդ.
Օհ. գ4. ի հարաշարժ.
սր. չմբ. թ2. Հոդին
սուրբ էր:

ի. 31

Ք կիր. Ա2. Ա. կիր-
սակէ յարութեան. Յե-
շատոկ եղիոյի մարգա-
րէին: Հրց. Յար. Ա2.
Որ եկիր ի փրկութիւն:
չմբ. Յար. Ա2. Ընդ-
լուսանալ: Յերեկ. հա-

Ե. 1.

7 16

8 17

9 18

10 19

11 20

12 21

Հ 0

ՄԱՅԻՍ

Խառասնակ, դու. Անձինք
նուլիրեալք, սր, Առա-
յին պուակ, Հաբսանէք:

ՅՈՒՆԻՍ

Ի 1

Բ.2. Ա.կ. Արբոց կուսա-
նացն չոփփախմեանց:
Օհ. դու. Անձինք նուլ-
րեալք: սր, Մկ. դու.
Յիշատակ Քրիստոսի:
Ճշ. Աղոր. դու. Քը-
րիստոս Աստու: Հմր.
դու. Անոկիզբն բան,
համիսատնակ, դու. Ան-
ձինք նուլիրեալք: սր:

Պ.ջ. թո. Ժ. 9, թ. 28:
Ախորժելի օդ:

Ե. 1.

ՄԱՐԵՐԻ

Ի.2. 2 Պ.2. Բ.2. Արբոց կուսա-
նացն Գայիիանեանց:
Օհ. դու. Անձինք նուլի-
րեալք: սր, Մկ. դու.
Յիշատակ Քրիստոսի:
Ճշ. Աղոր. դու. Քրիստոս
Աստու: Հմր. դու.
Անոկիզբն:

Ի.3. 3 Պ.2. Բ.կ. Պ.Հ: Հրց. Ա.պ. Ա.2. Որ Հայիս Քաղց-
ըութեամբ: Մկ. և Հմր.
Ա.պ. ի ձ. համիսատնակ.
Պ.Հ. Ջմարգարէ բարձ-
րելոյն:

Ի.4. 4 Ե.2. Գ.2. Արբոցն Ցով-
հաննու Կարապետին
Եւ Աթանագինեայ Ե-
պիսկոպոսին: Օհ. Պ.2.
Ջմարգարէ բարձրել:
Հրց. Պ.Հ. Ջուարձանայ
պյուօր. սր, Մկ. և Հմր.
դու. Մարգարէից գեր:
Ճշ. դու. Այսօր ցնծայ:

Ի.5. 5 Աւը. Գ.կ. Պ.Հ: Հրց. Հնգ. Ա.պ. Գոհաբանեմք: Մկ.
Եւ. ի ձ. Հմր. Ա.պ. ի ձ.
Ցերեկ. համիսատնակ: Պ.Հ.

Հ 0

ՅՈՒՆԻՍ

Լ. 6

Ով երջանիկ սր:
 ✠ Շբ ԴԶ Արքոյն ԳԵ-
 րեգորի Լուսաւորչին

Ե Լ.

18 27

Ո. 7

մերոյ ելն ի Վիրա-
 պէն ՕՀ ԲԶ Ով եր-
 ջանիկ Թագ Այսօր
 դամք Հըց Բ2 Որ
 առաքեցեր սր Մ4
 ԴԶ Հրաշափառ Աս-
 տուած և Որ Կոչեցար
 Ճ2 Գ4 Հովիւ Քաջ
 Հմբ Գ2 Ուրախ Լեր
 (Յասեանն)

Սոն 19 28

ՄԱՐԳԱՅ

Հ 0

ԿԱԹՈԽԳԻՒԿԵ ԵԿԵ-
 ՂԵՑԻՈՅ ՄՐԲՈՅ ԵԶ-
 ՄԻԱԾՆԻ ՕՀ ԴԶ ՌՀ-
 Թախ Լեր Հըց ԴԶ Այ-
 սօր պայծառ ՄԵՅ
 ԴԶ Անսկզբնական բա-
 նին Ճ2 և Հմբ ԳԶ
 Այսօր ուրախացեալ
 (Կատարի հանդէս յամե-
 նայն հկեղեցիս Հայոսաւ-
 նեայց) Հարսանիք
 Տօմ և Յոյսէ ՄՈՒԹՈՅՑ

Բ 8 Բ2 Ա.Զ ՈՐԵՈՇ ՄԱՆ 20 29

Կանցն ԲԵթղեհէմի եւ
 Ակակիոսի վկացին
 Մովկիմայ քահանացին
 եւ Կոտրատիսի զԵ-
 նաւորին ՕՀ Մրո Ա.Զ
 Ժողովեալքս Հըց ԴԶ
 Այսօր անմեղ սր
 Մկ և Հմբ Գ4 Մո
 Երանելի սուրբ մանկ
 Ճ2 Մրո Ա.Զ Պար-
 ծեսցին սուրբքն

Ըն Լս Ճ 48 ը 39
 Զերմագին հողմունը

ՀԱՅԵՆԻՑ		ՅԱՐԵՎԱՆԻՑ	
Հ.	Օ.	Ն.	Լ.
9.	9.	Գ. 2. Ակ. Սըբոց կուսանացն նունեաց եւ Մանեայ. 0հ. Դկ. Անձինք նուլիր. սր. Մկ. և չմբ. Դկ. Յեշատակ. Ճշ. Դկ. Քրիստոս Աստ. Ե. եւ Ո. Կիշրդի Աղեք-սահ դրաց շոյի:	21 1
		Ա. մառ նամատ և արեւադրձ. Խեցգետնի: Ճերեկն սկսանի: Կարմանալ և գիշերն երկարիլ Սկիզբն առառնչութեան չւ չրցն հեղոսի:	
Դ. 10.	Գ. 2. Բ. Ձ. Պհ. Հրց. Ապ. 0. Ո. Որ Համագոյից: Ծր. Ար. (50 օր): ☽ և Խեցգետնի:	22 2	
Ե. 11.	Հ. 2. Բ. Կ. Սըբոց իշխանացն Ատհակայ եւ Յովկանիպայ, եւ Վկայիցն Ամրդսի եւ Բագոսի: 0հ. Մրտ. ԲԿ. Շնորհեամեր. Հրց. Մրտ. Ա. Ձ. Ջ. Ք. եւ Արդարի: Ա. ի փառս պարծես: Ճ. Մրտ. ԲԿ. Հրաշափառ ճգնութեամբ: Յ. Եւ Ո.	23 3	

ՄԱՐԳԱՅԱՅ		ՆԱՐԴԱՅԱՅ	
Հ.	Օ.	Ն.	Լ.
9. 12.	Ուր. Գ. Ձ. Պհ. Հրց. Հնդ. Բ. Զ. Որ թագաւորդ ես:	24 4	
Ե. 13.	Ճը. Գ. Կ. Սըբոցն ԱԵՒ. ՍիՍի մեծի հայրապետին մերոյ՝ եւ լադայ եալիսկոպոսին: 0հ. ԲԿ. Որ գլուխ անձառ: Հրց. Գ. Ձ. Ա. Մ. սօր տօնէ եկեղեցի:	25 5	
	Մկ. Դ. Ձ. Որ ընտրեցար: Ճ. Դ. Ա. Մ. օր ցնծայ: Հ. Ձ. Ա. Ձ. Սուլը ես տէր:		
Ը. 14.	Ք կեր. Գ. Գ. Ձ. 0հ. Յ. Բ. Պ. Գ. Հնեացուը: Հրց. Ա. Ձ. Պայծաւացիք: Մ. Ա. Ձ. Որ ընտրեցար: Հ. Ձ. Գ. Ձ. Փառաբանակեց: Բարեկենդան սուրբ Լուսաւորչի պահոց:	26 6	
Թ. 15.	Բ. 2. Գ. Կ. Պհ. Սըբոցն Եպիփանու Կիպրացւոյն, Բարելայ հայրապետին եւ երից աշակերտաց նորին: 0հ. Մրտ. Գ. Կ. Ի յեշատակ:	27 7	

Հ.	Օ.	ՄԱՐԴՈՒՅ	Ն.	Լ.
ՀԵ	21	Վիւ քաջ: Հմբ. Ա.2. Սուրբ եստ տէբ:		
ՀԵ	21	Քկեր. Գ. Գ.Կ: Հ.թ. Յ.ար. Ա.Ա. Որ եկեր ի փակու- թէւն: Ա.Ճ. Որ զկհեան- քըն անմահ: Հմբ. Յ.ար. Գ.Ա. Յարեաւ տէրն:	3	13
ՀԻ	22	ԵՀ: Գ.Զ. Արբոց վկայիցն Անսունինոսի: Թէոփի- լոսի, Անկատոսի, եւ Փոտինոսի: ՕՀ Մթա. Գ.Զ. Այսօդ յիշատակ: Հթգ. Մթա. Բ.2. Անո- խակալ: ՄԿ. Գ.Զ. Զ.քեզ կարգային: Ճ. Մթա. Գ.Զ. Ճգնութիւնը սըր- բոց: Հմբ. Գ.Զ. Յիշատուկ է այսօր:	4	14
ՀԵ	23	Գ.Զ. Գ.Կ. Արբոցն Գ.ա- նիէլլ մարգարէին, եւ երից մանկանցն' Աեղ- բակաց, Միսաքայ եւ Ա.քէդնագովի: ՕՀ. Ա. · Որ զԱստուածոցին: Հթգ. Մթա. Ա.Ա. Որ բարձեալդ ես: (Աղբ- մեա. և Տէր երկնից կՄթ-	5	15

		ՄԱՐԳԱՅ		
0.		Քարեկցն. Ա.2): Մկ. և Հմբ. Գ.2. Որ զյառա- ջագոյն: Ճ. Ա.2. Ճա- ռագայթ անձառ:		Ն. Լ.
	(Տ)	Լ.ր, Լ.ս. Ժ. 4 5. Բ. 4: Զերմաղին աւուրբ:		
Ե. 24		Գ.2. Ա.2. Պհ: Հրց. Ա.դ. 0.2. Երգէին մանկունք: Յ. Եշ. Թ. Սննդեղ Յովհաննու Մկրտչին:	6	16
Ե. 25		Եշ. Ա.կ. Սրբոց թարգ- մանչացն մերոց՝ Ա.Ա.- Հ.Ա.Կ.Ա.Յ Եւ Ս.Ս.Ս.Բ.Վ.- Պ.Ո.Յ: Օհ. Ա.ս. Որը զարդարեցին: Ար: Մկ. և Հմբ. Գ.2 Դ.մանեալ Մովսիսի: Ճ. Ա.Պ.ր. Գ.2. Որ զշնորհս:	7	17
Ե.	26	Ուր. Բ.Զ. Պհ: Հրց. Հնդ. Գ.2. Որչնեմք զ.քեզ:	8	18
Ե. 27		Եթ. Բ.կ. Սրբոցն Տըդա- տոյ թագաւորին մե- րոց Եւ Ա.2խէն տիկ- նոցն Եւ կոսրովվիդ ըն- տոյն: Օհ. Ա.կ. Որ զերկնաւոր. Ար: Մկ.	9	19

Հ.	0.	ՅՈՒՆԻՍ	Ն.	Լ.
	12.	Որ գերագոյն ձւ.		
	13.	Աստուած փրկեց մեր: Հմբ. Ա.2. Սուրբ ես տէր: Կախատօնակ:		
	14.	Որ նախիմաց: Ար:		
Եթ	28	❖ Կեր. Ե. Գ.2. Գիւտ Տփոյ Ս. Աստուածած- նի: Օհ. Գ.4. Երդեցէք որդիք: Ար: Հմբ. Ա.2. Նոր սիօն: Հարսանիք: Յ. Եշ. Ծ. Գիւտ Եշաւ- րացն անարժար: Բժշ- կացն Կիշրդի Եշ Յավ- լաննու:	10	20
Եթ	29	Բ.2. Գ.4. Սըբոցն կա. Ախտրատոսի Եւ քա- ռասուն Եւ ինն վկա- յից: Եւ Ղունկիանոսի քահանային: Օհ. Մբա. Գ.4. Այսօր Հրեշտա- կաց դասք: Հբց. Մբա. Բ.2. Բնդ սուրբս քո: Մկ. Գ.4. Բնդ զուար- թունս Երկնից: Ձւ. Մբա: Գ.4. Ճպնաւորք Ճշմարիտք: Հմբ. Գ.4. Այսօր մարտիրոսաց	11	21

Հ.	0.	ՄԱՐԳԱՅ	Ն.	Լ.
		Դասք: Յ. Եշ. Ծ. Պետ- րոսի Եշ Պողոսի առաք:		
Եթ	30	Գ.2. Գ.2. Սըբոցն Զա- քարիայի մարգարէին: Օհ. Ակ. Որ զԱստուա- ծային: Հբց. Ա.2. Որ յերկնային: Մեծ. Զքեզ Երեւեալ: Մկ. և Հմբ. Գ.2. Որ զյաւաջա- գոյն: Ձւ. Ա.2. Ճառա- գայթ անձառ: Յ. Եշ. Ծ. Երկուոսան առաքելոցն:	12	22
		❖ Գ.2. Բ.2. Ժ. 22, թ. 42: Փոփոխական:		
		ՅՈՒՆԻՍ		
Եթ	1	Գ.2. Գ.4. Պ.Հ: Հբց. Ա.կ. Ա.2. Բարեբանեալ ես թագաւոր:	13	23

Հ.	Օ.	ՅՈՒՆԻԱ	Ն.	Լ.	
իջ.	2	Եշ. Ա.Զ. Սրբոյն Եղե- սէի մարդարէին: Օհ. ԱԿ. ՈՐ ԳՅ.ԱՄՊՈւԱԾ- ԺԻՆ: ՀՔԾ. ԴՀ. ՈՐ ԸՆԴ- ՀՈՂԵՂԷՒՆ: ՄԻՃ. ԴՀ. ՈՐ Ի ԲԱՐՁՐՈՒԹԻՒՆՆ: ՄԿ. ԳԿ. Ա.ՅՈՐ ցՆԾԱյ: ՃՀ. Ա.Զ. ՃԱՊԱԳԱՍՅՄ- ՓԱՌՈ: ՀՄԲ. ԴՀ. ՈՐ ԸՆ- ԴԱՊԱՋԱՎԱԴՊՅՆ: Յ. ԵԽ Թ. ԳԻՒՄ ՄԻՒՋ ԱՌԵՐ ԱԿՈՒՄԱԾԲԻ:	14	24	
իէ	3	Ուր. Ա.Կ. ՊՀ: ՀՔԾ. ՀՆԳ. ԳԿ: ԲԱՆԴ Ա.ԱՄՊՈւԱԾ:	15	25	
իլ.	4	ԵԲ. Բ.Զ. ՍՐԲՈԳ ԵՐԿՈ- ՄԱՍԱԲԻՒԾ ԱԼԱՐԵԼՈՒՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ, ԵԼ ՊՈՂՈ- ՄԻ ԵՐԵՔՄԱՍԱՆ ԱՌԱ- ՋԵԼՈՒՆ: Օհ. ԳՀ. ԵՐԱ- ՆԵԼԻ ԱՌԵՐ. ՈՐ: ՄԿ. ԳԿ. ՍՄ. Ա.Ա.ԱՓԵԼՔԻ: ՃՀ. Ա.Կ. Ի յԱՆՍԱՀՄԱՆ ԾՈՎԷՒՆ: ՀՄԲ. Ա.Զ. ՍՈՎԵՐ ԵԽ ՄԵՐ, և Ի ՔԷՒ ՀԱՍԳԵՒՔ:	16	26	
իթ.	5	Ք Կիբ. Զ. ԲԿ. ՀՔԾ. 17 ՅԱՐ. Ա.Կ. ՈՐ ՎԱՆԻ ՄԵ-	27		

Հ.	Օ.	ՀՐԱՏԵՑ	Ն.	Լ.
		ԲԱՅ ՎԲԿՈՒԹԵԿԱՆ: ՄԿՃ. ԱԿ. ՆՈՐ ԽՈՐԱԽԻԴ: ՀՄԲ. ՅԱՐ. ԲԿ. ՔՈՇ յա- ՌՈՎԵԹԵԿԱՆԴ: ԲԱՐԵԿԵՆ- ԴԱՆ ՎԱՐԴԱՎԱՐԻ պա- հոց:		
	6	ԲՀ. Գ.Զ. ա. օր ՎԱՐԴ. 18 պկ: ՀՔԾ. Ա.Պ: Ա.Զ. Բա- ՐԵԲԱՆԵԽԱԼ ԵԽ Ի յԱԼԻ:	28	
	7	ԳՀ. ԳԿ. բ. օր ՎԱՐԴ. 19 պկ: ՀՔԾ. Ա.Պ: Ա.Կ. Զա- ՆՈՒՆ ՔՌ ՔՐԻՍՏՈՍ: Տօմ. և ՅԱՅԱՄ ՀՐՈՏԵՑ:	29	
	8	ԴՀ. Դ.Զ. գ. օր ՎԱՐԴ. 20 պկ: ՀՔԾ. Ա.Պ: Ա.Կ. ՈՐ ԽՈՆԱՐՀԵցար:	30	
		● Ծ. լ. ժ. ժ. թ. 25: ԱՆԻԱՍՍՈՒԹ:		
	9	ԵՀ. ԴԿ. դ. օր ՎԱՐԴ. 21 պկ: ՀՔԾ. Ա.Պ: Ա.Կ. Ա.Ա- ՄՊՈւԱԾ ՀԱՐՈՂՆ ՄԵՐՈԳ: ՀՐ. ԵԼՈՆ (29 օր):	I	
	10	ՆԵՐ. Ա.Զ. ե. օր ՎԱՐԴ. 22 պկ: ՀՔԾ. ՀՆԳ. ԴՀ. ՈՐ ՓԱՌՈԳ Հօր: * ՅՈՒՆԻԱԾ:	2	

	0.	ՅՈՒՆԻՍ	Ն.	Լ.			
Ե	11	Յը. Ակ. Յեշատակ տա- պանակին Հնոյ եւ տօն նորոս Յուրբ Եկեղե- ցւոյ: Կատակոտեք: 05. 0.4. Զքեղ քաղաք Աստուծոյ: Ար: Մկ. և Ճ. Ա.1. Որ ի սկզբա- նէ: Հմբ. Ա.2. Որ ի լե- րինն: (յատեան): Յ. Եշ Ա. Եշիիմեայ կոչուին:	23	3			
2	12	❖ Կեր. Բ.2. Վ.Ա.ՐԴ.Ա. Վ.Ա.Ռ. Հ.Մ. Շ.Պ. Գ.2. Յըն- ծայ պատօր 05. Ա.2. Որ ի լերինն: Ար: Ճ. Բ.2. Ուրախացիք պահկու- սից: Հմբ. ԳԿ. Ա.Յոր ի լերինն:	24	4			
Ե	13	❖ Բ.2. ԲԿ. Բ. օր Վարդ: 05. ԲԿ. Ճառագայթ. Ար: ՄԿ. Գ.2. Ա.Աստու- ծածին գեր: Մկ. և Հմբ. ԲԿ. Օրհնեցէք մանկումնք: Ճ. ԲԿ. Ճա- ռագայթ փառաց: Յե- շատակ մեռելոց:	25	5			
Ը	14	Գ.2. Գ.2. Գ. օր Վարդ:	26	6			
	0.	ՀՐՈՑԻՑ	Ն.	Լ.			
Ե	15	05. Գ.2. Ա.յոր որ Էնն. Ար: Մեծ. Գ.2. Ա.ստուա- ծածին պայծառ: Մկ. և Հմբ. Ար: ԳԿ. Լերինք ամենայն: Ճ. Գ.2. Ա.յ- որ որ Էնն:	27	7			
Ժ	16	Ե2. Գ.2. Արբոյն Եսայ- եայ մարգարէին: 05. Ա.Կ. Որ զԱ.Աստուածա- յին: Հրց. Ա.2. Որ յերկ- նոյին. Ար: Մեծ. Ա.2. Զքեղ երեւեալ: Մկ. և Հմբ. Գ.2. Որ զյա- ռաջագոյն: Ճ. Ա.2. Ճառագայթ:	28	8			
Ժ.Յ.	17	Ուր. ԳԿ. Գ.Հ: Հրց. Հ.Պ. ԳԿ. Յաւիտենից Ա.Ա- ստուած: Յերեկ. նախա- տօնակ. Գ.2. Երանելի սուրբ առաքեալք: Յ. Բ. Մարիանեայ կոչու:	29	9			

	0.	ՅՈՒՆԻՍ	Ա.	1.			
		Մհմ. Սկիզբն . առողջ ծնիկ աստեղ:					
ԺԲ.	18	Ք Եթ. Ա.Զ. Արբոցն թա- դէսսի առաքելոյն մե- րոյ եւ Սանդիմտոյ կու- սին: Օհ. Գ.Զ. Երանե- լի սուրբ առաքեալք: սր. Թագ. Այսօր գապք: Մհմ. Ա.Զ. Որ զբանն Ասուուած: Մկ. Գ.Կ. Գեւ պարծի: Ճ. Ա.Կ. Որ սիւուզ- Եթ: Հմբ. Օ.Զ. Առւըր ես տէր. և ի քէն հայցեմք:	30	10			
ԺՊ.	19	Ք Կիբ. Ա.Կ. Բ. գկնի 31 Վլարդ: Հրց. Յար. Յ.Զ. Որ ի յերկնից: Մհմ. Յ.Զ. Զ.քեզ կոյս: Հմբ. Յար. Ա.Կ. Առաքեցար: Հարսանիք: Ա.Զ. Դամար (4):	11				
ԺՊ.	20	Բ.Զ. Արբոցն Կիպ- որիանոսի եպիսկոպո- սին, եւ քառասուն եւ հինգ վկացիցն՝ եւ սըր- բոց կուսանացն՝ Յուս- տիանեայ, Եւփիմեայ	1	12			
	1.	ՀՐԱՑԵՑ	Ա.	1.			
		Եւ Քրիստինեայ: Օհ. Զ.Զ. Օրհնեն զքեզ Ա.Ա. տուած: Հրց. Մրտ. ԲԿ. Օրհնեմք զքեզ: Մկ. և Հմբ. Գ.Կ. Յիշատակ Քրիստոսի: Ճ. Յ.Զ. Ու- րախանան Հրեշտակք: Յ. Ե. Ո. Եղիայ մար- գարեկա: Ն. Տ. Օղոսոսոս:					
ԺԲ.	21	Գ.Զ. ԲԿ. Արբոցն Ա.թա- նագինեայ եպիսկոպո- սին, եւ տասն աշա- կերտացն, եւ Հինգ վկացիցն: Օհ. ԲԿ. Հնորհեա մեզ Քրիս- տոս: Հրց. Մրտ. ԲԿ. Որք ի մարտի: Մկ. ԲԿ. Ի փառս պարծեսցին: Ճ. Գ.Զ. Զառաջնորդս եւ զվարդապետս: Հմբ. ԲԿ. Հրաշափառ ճըգ- նութեամք:			2	13	
ԺՊ.	22	Գ.Զ. Գ.Զ. Պ.Հ: Հրց. Ա.Կ. Ա.Կ. Փառաւորեալ յա- ւիտ: Յ. Ե. Ո. Մարի- ամոց մագրադենացոյն Ե. Գ. Հ. Յ. Հիւարացն Փո-				3	14

Հ.	0.	ՅՈՒԼԻՍ	Ն.	Լ.
ՃԵ	23	ԵՀ. ԳԿ. Արբոց Նախա- հարցն' Աղամայ, Ա- բէլի, Սեթայ, Ենով- սայ, Ենովքայ, Նոյի. Մելքիսեդեկի, Ար- քահամու, Խահակայ, Յակովքայ, Յովսեփայ. Առվախի, Ահարօնի, Եղիազարու, Յեսուայ, Սամուէլի, Սամիխոնի, Յեփթայեայ, Բարա- կայ, Գեդեօնի եւ այ- լոց սրբոց նախահար- ցն: Օհ. ԱԿ. Որ զԱս- տուածային: (Մարդ). Հրց. Մրո. ԳԿ. Ա.Ա. Քեղ Աստուտծ: Մհծ. Նահապետացն: ՈՂորժ. և Տէր. (Մարդ). ԳԶ. Որ աւետաւոր. և Ա. յաօր ժողովուրդք: ՄԿ. և Հ.Ք. ԳԿ. Ա.յաօր ցըն- ծայ զուարձացեալ: ՁՀ. Ա.Զ. Ճառագոյթ:	4	15
ՃԵ	23	ԵՀ. ԳԿ. Արբոց Նախա- հարցն' Աղամայ, Ա- բէլի, Սեթայ, Ենով- սայ, Ենովքայ, Նոյի. Մելքիսեդեկի, Ար- քահամու, Խահակայ, Յակովքայ, Յովսեփայ. Առվախի, Ահարօնի, Եղիազարու, Յեսուայ, Սամուէլի, Սամիխոնի, Յեփթայեայ, Բարա- կայ, Գեդեօնի եւ այ- լոց սրբոց նախահար- ցն: Օհ. ԱԿ. Որ զԱս- տուածային: (Մարդ). Հրց. Մրո. ԳԿ. Ա.Ա. Քեղ Աստուտծ: Մհծ. Նահապետացն: ՈՂորժ. և Տէր. (Մարդ). ԳԶ. Որ աւետաւոր. և Ա. յաօր ժողովուրդք: ՄԿ. և Հ.Ք. ԳԿ. Ա.յաօր ցըն- ծայ զուարձացեալ: ՁՀ. Ա.Զ. Ճառագոյթ:	4	15

Հ.	0.	ՀՐԱՑԵՑ	Ն.	Լ.
ՃԵ	24	Ուր. ԳԶ. ՊՀ. Հրց. Հնդ. Ոխորժելի օդ:	45:	516
ՃԵ	25	Շբ. ԳԿ. Արբոց որդ- ւոց եւ թուանց' սըր- բայն Գրիգորի լուսա- ւորչին մերոյ' Արիս- տոկէսի, Վրթանիսի, Յուսկանն, Գրիգորի- սի եւ Գանիէլի, Օհ. ԳԿ. Արմատ ճշմարիտ: Հրց. Օհ. Որ զԱյս աստուածոյն: սր: ՄԿ. ԳԿ. Աստուածա- յին հաւատոյ: ՁՀ. ԳԿ. Հովիւ քոջ: Հմբ. ՈԶ. Ուրբ ես տէր: Յ. եւ Բ. Նեղուամն Ահ- եայի մօրն սուրբ Աստ- ուածածի:	6	17
ՃԵ	26	Ք Կիր. ՈԶ. Գ. զԿնի Վարդ: Հրց. Յար. ԲԶ	718	

Հ.	Օ.	ՅՈՒՆԻՒՍ	Ն.	Լ.
	10	Անապական Հմբ. Ա.Զ. Փառք յարութեան քո Տէր. Հարսանիք:		
ԻԱ. 27	Բ.2.	Ա.Կ. Արբոց Մա- կաբյեցւոցն՝ Եղիա- զարու քահանային եւ Շամունեայ եւ եօթն որդւոց նորին: Օհ. Ա.Կ. Յամենայն ժամ: Հրց. Մրտ. Գ.Զ. Արք զտանջանս: Մկ. Ա.Կ. Ճդնաւորք Քրիստոսի: Ճ. Ա.Կ. Ի տաճարի Համնդստեան: Հմբ. Ա.Կ. Պարծանք Հաւատոյ:	819	
ԻԲ. 28	Գ.2.	Ա.Վ. Արբոց երկո- տասան մարդարէիցն՝ Ովսեայ. Ա.մովսայ, Մի- քեայ, Յովելեայ, Ա.բ- դիու, Նաւումայ, Ա.մ- բակումայ, Յօնանու. Ա.սփոնեայ, Ա.նդեայ. Զաքարեայ եւ Մա- դարեայ, Օհ. Ա.Կ. Ար զտատուածային: Հրց.	920	

Հ.	Օ.	ՀՐՈՑԻՑ	Ն.	Լ.
	10	Որ Ընդ-Հողեղէն. Ար. Մծ. Գ.Զ. Որ ի բարձրութիւնս: Մկ. Գ.Կ. Ա.յոօր ցնծայ: Ճ. Ա.Զ. Ճառագայթ: Հմբ. Գ.Զ. Որ զյառա- ջագոյն ընտրեալսն:		
ԻԳ. 29	Դ.2.	Բ.Կ. պհ. Հրց. Ա.պհ. Ա.Կ. Զանձառ Էու- թիւն:	1021	
ԻԴ. 30	Ե.2.	Գ.Զ. Արբոցն Առփի- սյ' եւ երից դստե- րացն, Պիստոսի, Ել- պիսի եւ Ա.գապի, Օհ. Կ.Զ. Զարիական մահ արբոց, Հրց. Մրտ. Գ.Զ. Յուսացեալք: Մկ. և Հմբ. Գ.Զ. Ա.յոօր յի- շատակ: Ճ. Գ.Զ. Պայ- ծառացիր: Յ. Ե. Ո. Ռ. Շիդայի առաջեւոյն:	1122	
ԻԵ. 31	Ո.2.	Ուրը. Գ.Կ. Պհ. Հրց. Հնդ. Ա.Կ. Գոհարանեմք:	1223	
	Վ.2.	Վահ. Բ. Ժ. Ա. Ի. Բ. 56 Անձրեւային:		

Հ 0

Ե 1

ՕՐԱԿԱՆՈՒ

- 13 24
- Եթ. Գ. Սրբոց հայրապետացն Աթանասի եւ կիւրդի եւ գրիգորի տառաւածաբանին: Օհ. Արք զարդարեցին: Հրց. Գ. Որ զանչափքու. Մկ. Բ. Բ. Որ լուսով: Տ. Գ. Ա. Ս. Յորերկնայնոցն: Հմբ. Ա. Սուլը եւ տէր: Ց. Եւ Գիշտ խառ:
- 14 25
- Ք Կիք. Դկ. Դ. զկնի Վարդ. Հրց. Յար. Բկ. Որ յերկնային զինու: Հմբ. Յար. Դկ. Յորժամ եւկին. եւ էջ հրեշտակն: Հարսանիք:

Հ 0

Ե 1

ՀՐԱՏԵՑ

- 15 26
- Բ. Ա. Սրբոցն' Եւ գինեայ կուսին, եւ հօրն նորա Փիլիպպոսի եւ մօրն կզօդեայ եւ երկուց եղբարցն Սերգեայ եւ Ապիտոնի եւ երկուց ներքինեացն, եւ սրբոց վկայեցն' Եւգինէսի, Մակարիսի, Վաղերիսի, Կանդիտոսի եւ Ակեւղասայ: Օհ. Ա. Ժողովեալքս: Հրց. Մրտ. Դ. Սուլը եւ տէր գօ: Մկ. Ա. Զձգնութիւն սրբոց: Ձ. Ա. Ցնծացեալ: Հմբ. Ա. Սուլը եւ տէր: Լ. Վերափու: Ս. Աստուածանի:
- 16 27
- Գ. Ա. Սրբոցն Անդրէի զօրավարին եւ բանակի նորին, Կալինիկոսի եւ Պոմետեայ վկայեցն: Օհ. Ա. Յամենայն Ժամ: Հրց. Մրտ. Գ. Գինուորութիւնը: Մկ. Ա. Կ.

ՕԳԱՍՏԱՅ			Ն.	Լ.
Ճգնաւորք Քրիստոսի:				
ՃՀ. ԱԿ. Ի Մաճարի Համ-				
գստեան: Հմբ. ԱԿ.				
Պարծանը Հաւատոց:				
ԻՀ. ԲԶ. ԱԿ. Հըց. ԱԿ. ԻՀ. ԲԶ.	17	28		
ԲՀ. Որհնեալ տէր Աս-				
տուած:				
Ա. 6 ԵՀ. ԲԿ. Սրբոցն' Անդ-	18	29		
րիանոսի Եւ կնոջ նո-				
րա Անատօլայ, Թէո-				
դորոսի Եւ Ելեւթիւ-				
րոսի Վկայիցն: ՕԿ.				
ԲԿ. Շնորհեա մեզ				
Քրիստոս: Հըց. Արտ.				
ԴԿ. Առ քեզ Աստ:				
ՄԿ. ԲԿ. Ի Փառս				
պարծեսցին: ՃՀ. ԲԿ.				
Հաշշափառ Ճգնութ:				
Հմբ. ԲԿ. Որ պսակիչդ-				
եմ: Թ. ԷԿ. Թ. Տոմ. և				
Յայսմ. Ահելեօթ:				
Ըն. Լս. Ժ. 20, թ. 7:				
Մերթ պարզ մերթ ամպամած:				
Բ. 7 Ուր. ԳԶ. ԱԿ. Հըց. ԱԿ. ՀՆ. ԲՀ.	19	1		
Հնդ. ԲՀ. Որ Ժագա-				
ւորդ: Հըց. Թշրի. (30)				

ԱԿԵԼԵԱՅ			Ն.	Լ.
օր) և ասրեմուտ, Տ648.				
թուականին նոցա:				
Գ. 8 Եր. ԳԿ. Եփեսսի սուրբ ժողովն երկու հա-	20	2		
րիւր Հայրապետացն.				
ՕԿ. ԳԶ. Այսօր սրբոց Հայրապետացն. ար:				
ՄԿ. ԳԶ. Ով Հրաշալի:				
ՃՀ. ԳԶ. Այսօր երկ-				
նայնոցն: Հմբ. ԱԶ.				
Ուրբ ես Տէր:				
Դ. 9 ✽ Կիբ. ԳԶ. Ե. զկնի Վարդ: Հըց. Յար. ԳԶ.	21	3		
Փառաւորեմի: զքեզ:				
Հմբ. ԳԶ. Կանանցն կանխելով: Բարեկեն-				
դան Ս. Աստուածածնի պահոց:				
Ե. 10 ԲՀ. ԳԿ. ա. օր Աստուա-	22	4		
ծածնի պէհ: Հըց. ԱԿ. ԲՀ.				
ԲՀ. Որ ապրեցուցեր:				
Ո. 11 ԳՀ. ԱԶ. բ. օր Աստուա-	23	5		
ծածնի պէհ: Հըց. ԱԿ. ԲՀ.				
ԲՀ. Որ ահաւոր, Հստ				
տուարի մերում, ՆԱ. Ա. ՍՈ. ԲԴ. (30 օր) և տա-				
րեմուտ ԽԵԼ. Ե. = 1337.				

Հ.	0.	ՕԳՈՒՏԱՍԱՍ	Ն.	1.
		Տօմուրական թուականին:		
		Խ. Հայոց — 3995:		
		Տ. Կոյսն:		
Բ.	12	Էշ. Ակ. գ. օր Աստուա- ծածնի պէհ: Հըց. Ապշ. ԲԶ. Աւղիդ են մանա- պարհք քո:	24	6
Գ.	13	Էշ. ԲԶ. դ. օր Աստուա- ծածնի պէհ: Հըց. Ապշ. ԲԿ. Հարզն մերոց օրհ- նեալ ես:	25	7
Դ.	14	Ուր. Բկ. ե. օր Աստուա- ծածնի պէհ: Հըց. Հնդ. ԲԿ. Ուրարիչ եւ մար- դասէր:	26	8
		Առ. քո. ժ. Յ. բ. 48: Փոփոխական		
Ե.	15	Շք. ԳԶ. Տօն Շողակա- թի՝ սրբոց էջմիածնի. Աստ տեսլեան սրբոյն Գրիգորի մերոց Լու- սաւորչին: Օհ. ԳԶ. Ու- րախ լեր սուրբ եկե- ղեցի. ար: Մեծ. Ու-	27	9

Հ.	0.	ՆԱԽԱՍԱՐԴԻ	Ն.	1.
		Րախացիք Աստուածա- ծին: ՍԿ. ԳԿ. Էջմիա- ծին ի հօրէ: Ճ. ԳԶ. Որ հաստատեցէր բա- նիւ: Հմբ. ԳԶ. Այսօր Ժողովեալ. (Յառեան, Նախաօնակ): Նաւակասիք: Յ. Եշ Ո. Վերափոխաւմն Ո. Աստուածածնի:		
Զ.	16	Ք Կիբ. ԳԿ. ՎերԱ- ՓՈԽՈՒԽԵՆ. ՍՈՒՐԲ Ա.ՍՈՒԽԵՆ.ԾԵՆԻ: ՀԱ- ՆԲ. ԳԿ. Արեւելք գե- րարփեն: Օհ. ԳԶ. Այ- սօր Ժողովեալ սրբոցն. ար: Հըց. ԳԶ. Ուր զնա- խամօրն երկ: Ճ. ԲԶ. Անթաւամ ծաղիկ: Հմբ. ԳԿ. Այսօր զան- ձառելի: (Խնն օր հա- խատօնակ ըստ Տօնացու- ցին): Զկնի պատարազին կատարի օր հնութիւն խա- ղաղաց:	28	10
Է.	17	Ք Բշ. ԳԶ. բ. օր Վե- րափ. Օհ. ԳԿ. Այսօր զանձառելի ծննդեան.	29	11

Հ.	0.	ՕԳՈՒՏՈՒ	Ն.	Լ.
		սր: ձշ. Դկ. Ա.ստուա- ծածին ամպ լուսա: Հմբ. Դշ. Ա.յաօր հրա- շափառ. Յիշատակ մե- ռելց:		
Ը.	18	Դշ. Դկ. գ. օր Վերափ: 30	12	
		0հ. Դշ. Ա.յաօր հրա- շափառ. սր: ձշ. Դշ. Ա.ստուածածին դերա- դպն: Հմբ. Դշ. Ա.յաօր ժողովեալ. Աշ. Նադար (4):		
Թ.	19	Դշ. Ա.Զ. գ. օր Վերափ: 31	13	
		Պհ: 0հ. Դշ. Ա.յաօր ժողովեալ. սր: ձշ. ԲԶ. Անթառամ: Հմբ. Դկ. Ա.յաօր զանձառ:		
Ժ.	20	Եշ. Ա.կ. ե. օր Վերափ: 1	14	
		0հ. Դկ. Ա.յաօր զան- ձառելի. սր: ձշ. Դկ. Ա.ստուածածին ամպ Լուսաւոր. Հմբ. Դշ. Ա.յաօր հրաշափառ: Ն Տ. Մեղսեմքեր:		
ԱԽ.	21	Ուր. ԲԶ. գ. օր Վերափ: 2	15	
		Պհ: 0հ. Դշ. Ա.յաօր հրաշափառ. սր: ձշ.		

Հ.	0.	ՆՈՒՅՈՒՈՒՐԻ	Ն.	Լ.
		Դշ. Ա.ստուածածին դերագդն: Հմբ. Դշ. Ա.յաօր ժողովեալ: Յ. եւ Ո. Թադեոսի ա- ռաքելոյն:		
Ը.	22	Եթ. Բկ. է. օր Վերափ: 3	16	
		0հ. Դշ. Ա.յաօր ժո- ղովեալ. սր: ձշ. ԲԶ. Անթառամ: Հմբ. Դկ. Ա.յաօր զանձառ:		
Թ.	23	Ք Կիբ. ԴԶ. ը. օր Վե- րափ: 0հ. Դկ. Ա.յաօր զանձառելի. սր: ձշ. Դկ. Ա.ստուածածին ամպ Լուսաւոր. Հմբ. Դշ. Ա.յաօր հրաշափառ:	4	17
Ժ.	24	Եշ. Գկ. թ. օր Վերափ: 5	18	
		0հ. Դշ. Ա.յաօր հրա- շափառ. սր: ձշ. Դշ. Ա.ստուածածին դե- րագդն: Հմբ. Դշ. Ուրախ լեր մայր ան- ձառ. Յ. եւ Ո. Գիշտ և իւրագն թարդուղիմ:		

Հ.	0.	ՕԳՈՍՏՈՍ	Ն.	1.
ՃԵ	25	Եւ Տիոսոյ առաքելոցն։ Գ. Գ. Արբոյն Յովա- կիմայ եւ Աննայի ծը- նողաց Ա. Աստուա- ծածնի եւ կանացն իւղաբերեց։ Օհ. ԱԿ. Որ նախմաց. սր. Մկ. ԱԿ. Աշակերտք Քրիս- տոսի։ Ճ. Գ. Որ ի բարձրութիւնս։ Հմբ. ԳԿ. Իւղաբերեց։	6	19
ՃԶ	26	Գ. Գ. Գ. Հրց. Ա. Ա. Ա. Յ. Որ հարցն մերոց Աստուած։	7	20
ՃԵ	27	Եւ. Ա. Ա. Արբոյն Երե- միայ մարդաբէն։ Օհ. ԱԿ. Որ զԱ. Աստուածա- յին։ Հրց. Ա. Որ յԵրկ- նային. սր. Մհմ. Զքեղ Եղեւեալ։ ԱԿ. և Հմբ. Գ. Որ զյառաջագոյն Ճ. Ա. Ա. Աստուածած։ Լ. Ֆ. Ա. Աստուածած։	8	21
ԻԸ	28	Ուր. Ա. Գ. Գ. Հրց. Հնդ. Գ. Բանդ. Ա. Աստուած։ Ը Վ. Պ. Ժ. 25. Պ. 40: Ալորդելի օդ։	9	22

Հ.	0.	ՆԱԽՈՎԱՐԴԻ	Ն.	1.
ՃԹ	29	Եթ. ԲԶ. Արբոց առա- քելոցն. Յովակայի. Յա- կովեայ, եւ Շմաւօնի։ Օհ. Գ. Երանելի սուրբ. սր. Մեծ. Ա. յաօր նոր ժողովուրդ. Մկ. ԱԿ. Աշակերտք Քրիստոսի։ Ճ. ԱԿ. Որ սիրողդ- էք. Հմբ. Ա. Սուրբ ես տէք. և ի քէն հայ- ցեմք. Յերեկ. հայեա- տոնակ. Ա. Որ նախի- մաց. Յ. Եւ Բ. Գլխա- տուամն Յովիանենց կա- րապետին. Եւ պահք։	10	23
Ի	30	Ք Կիր. ԲԿ. Գ. պկնի Ա. Ա. Ա. Աստուածածնի։ Գիւտ գօտոյ սուրբ Ա. Աստուա- ծածնի։ Օհ. ԳԿ. Եր- գեցէք. սր. Ճ. Յար. ԲԿ. Որ հոնութիւն ի բարձունս։ Հմբ. Գ. Ա. Նոր սիօն։ Հարսանիք։	11	24
ԱԱ	31	Բ. Գ. Արբոյն Ատե- լիաննոսի Ուկնեցւոյն. Եւ վկայիցն Գոհարի-	12	25

Հ. 0.

ՕԿՈՍՏՈՒ

Ն. Լ.

Աեայ, Ծամիդէսի, Տու-
քիկոսի եւ Ռատիկոսի:
06. Գ. Զարիական
մահ: Հրց. Մրտ. Դկ.
Որ զհբազափառ: Մկ.
Դ. Ցնծայ պյոօր: Ճ.
Գ. Պայծառացիր ե-
կեղ: Հմբ. Դկ. Մար-
տիրոս եւ վկայ Քրիս:
Ե. Եւ Ո: Գիշատ Գօտաց
Ս. Աստուածածի:

ԱԵՊՅԵՄԲԵՐ

Ի. 0.

1 Գ. Գ. Սրբոց մար-
գարէթցն՝ Եզեկիէլի:
Եզրի: եւ Զաքարիսցի

Հ. 0.

ՆԱԽԱՍԱՐԴ

Ն. Լ.

Հօրն Յովհաննու Մը-
կրտչի: 06. Ա. Որ
զԱսուածային: Ար:
Մեծ. Դ. Անարատ
կոյս: Մկ. և Հմբ. Դ. Հ.
Որ զյառաջագոյն: Ճ.
Ա. Ճառագայթ: Յ.
Է. Ո. Սիմեոնի Սիշեա-
կեցոյն:

ԻՊ. 2 Դ. Դ. Պ. Հրց. Ապշ. 14 27
Ա. Մանկունքն դե-
րեալք:

ԻՊ. 3 Ե. Դ. Սրբոցն Յով-
հաննու կարապէտին
եւ Յովայ արդարոյն:
06. Գ. Զ. Ջամրգարէ.
Ար: Մկ. և Հմբ. Դ. Հ.
Մարգարէթց գերա:
Ճ. Դ. Ա. յոօր ցնծայ:

ԻՊ. 4 Ուր. Ա. Պ. Հրց. Հնդ. 16 29
Դ. Որ փառօք Հօր:

ԻՊ. 5 Եթ. Ա. Նեկիոյ սուրբ 17 30
ժողովոյն' Երեք հա-
րիւր տասն եւ ութ
հայրապէտացն: 06. Գ.
Ա. յոօր սրբոց հայրա-
պէտոց. Ար: Մկ. Գ.

Հ.	0.	ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ	Ն.	Լ.
		Ավաշալի: Ճ. Գ. Տ. Այսօր երկնոյնոցն: Ճմբ. Յ. Սուրբ Ես տէր: Յ. Եւ Ո. Զաքա- րիայ մարգարիկ:		
		● Սն. Լս. Ժ. 8, թ. 54: Հաղմունք:		
ԻԵ.	6	Ք Կիր. Բ. Գ. Պկնի սուրբ Աստուածածնի. Հրց. յար. ԳԿ. Անձա- ռելի ընութիւնն: Ճմբ. Յար. Յ. Ի գերեզման, և Եկեն և գերեզման: Բարեկենդան Ս. Խաչի պահոց: Յ. Եւ Ո. Միջա- յելի հրեշտակ. ի գիշօ- րես տօն արտօրիկից: Հր. Խիսուան (29 օր):	18	1
ԻԵ.	7	Բ. ԲԿ. Ա. օր պկ. Խչ: Հրց. Ա. Ա. ԲԿ. Տէր Ա. Ա- տուած Հարցն մերոց: Յերեկ. նիստնկ. ԱԿ. ՈՒ Խափիմաց:	19	2
ԻԵ.	8	Ք Գ. Գ. Բ. օր պկ. Խաչի: Տօն Ծննդեսն սուրբ Աստուածածնի	20	3

Հ.	0.	ՀՈՅԻ	Ն.	Լ.
		Ի յլ ննայէ: Օհ. ԳԿ. ԿԵ- ՐԵցէք. սր: Ճ. ԳԿ. Ծառ կենաց: Ճմբ. Գ. Տ. Նոր սիօն: Յ. Եւ Ո. Յ. Ենունդ Ս. Աստուածած- նի:		
	9	Կ. Գ. Գ. գ. օր պկ. Խչ: Հրց. Ա. Ա. ԲԿ. Ամն- կանցն զձայն: Յ. Եւ Ո. Յովակիմայ Եւ Աննայի:	21	4
	10	Հ. Գ. Գ. օր պկ. Խչ: Հրց. Ա. Ա. ԲԿ. Փա- ռաւորեալ անուն քո: Տօմ և Յոյսմ. ՀՈՅԻ:	22	5
	11	Ուը. Գ. Կ. Ե. օր պկ. Խչ: Հրց. Հնգ. ԳԿ. Յաւի- տենից Աստուած: Անանամուտ, ափե և գի- շեր հաւասար! Մհմ. Ալ- եանեացին ամիսսը. Եւ սկիզբն Ըստազոքեան յուրցն նեղոսի: ☀ Ի Խշիոն:	23	6
	12	Նբ. Ա. Յ. Տօն եկեղեցւոյ ի նաւակատիս սրբոյ խաչին: Օհ. ՅԿ. Ի Վե-	24	7

Հ. 0.

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ

Ն. 1.

բայ վիմի. սր: Մեծ. 0.2.
Մեծացոցանեմք: Մկ.
և ձւ. 0.4. Աեղան քո
տէր: Հմբ. 0.2. Որ զա-
նաբատ. (յատեան):
Նաւակատիք:

❖ Առ. թռ. Ժ. 18, թ. 2:
Անձրեւ:

Դ 13 ❁ Կիր. Ակ. ԽԱԶՎԵ-
ՐԱՅ: Հա. Շբ. Գ.2. Զօ-

բութեւն սուրբ խաչի.
0.5. 0.2. Որ զանաբատ

Հ. 0.

ՀՈՌԻ

Ն. 1.

բազուկս. սր: ձւ. գ.4.
Յաղթող. եւ զնոր:
Յերեկ. Թափօր: Հմբ. Գ.2.
Զօրութիւն:

Ե 14 ❁ Բ.2. Բ.2. Տօն Խաչի: 26 9
0.5. Գ.2. Զօրութիւն:
սր: Մեծ. Մայր Լուսոյ:
ձւ. (Աղոր): Գ.2. Ի յերկ-
նից երեւեալ: Հմբ. Բ.4.
Խաչն կենաբար: 0.ի-
շատակ մեռ ելց: 0. եւ
0. Խաչվերաց: որոց եւ
պահք այսօր:

Զ 15 Գ.2. Բ.4. Տօն Եկեղեց-
ւոյ: 0.5. Բ.4. Խաչն կե-
նաբար: սր: Հրց. Գ.2.
Ուրախ Լեր: (Շողակա-
թին): Մեծ. Ուրախա-
ցիր: Աստուածածին:
Մկ. (Խաչի) Բ.4. Որ յա-
թոռ. փառաց: ձւ.
(Աղոր): Գ.2. Որ հաս-
տատեցեր: Հմբ. Գ.2.
Ուրախ Լեր:

Ե 16 Գ.2. Գ.2. Պ.5. Տօն Եկե-
ղեցւոյ: 0.5. Գ.2. Ու-

Հ.	0.	ԱՆՊՏԵՄԲԵՐ	Ն.	Լ.
		բախ լեր: Հըց. Գ.2.		
		Այսօր պայծառ: Ար:		
		Մկ. (Խոչի) Գ.2. Փայտ		
		կենաց: Ճ. Գ.2. Այսօր		
		ուրախացեալ: Ճմբ. ԲԿ.		
		Անպատռում:		
Ը.	17	Ե2. ԳԿ. Տօն եկեղեց-	29	I2
		ւոյ: Օ.5. ԲԿ. Անպա-		
		տռումն, և Որ համա-		
		գոյդ: Հըց. Գ.2. Այսօր		
		ցնծան: (Տապանակին):		
		Մկ. (Խոչի) Գ.Կ. Յաղ-		
		թող եւ զնոր: Ճ. Գ.2.		
		Այսօր ցնծան: Ճմբ.		
		Բ.2. Անպական: Ա.զ.		
		Թիրոյ (4):		
Ը.	18	Ուր: Գ.2. Պէ. Տօն Խչ:	30	I3
		Օ.5. Բ.2. Անպական.		
		Ար: Մ.5. Գ.2. Մայր		
		լուսոյ: Մկ. (Խոչի) Գ.2.		
		ի ստունդանելն Աղ-ա-		
		մայ: Ճ. Գ.Կ. Ով քա-		
		ռաթեւ: Ճմբ. Գ.2. Որ		
		ծագեցեր:		
Ը.	19	Շբ. Գ.Կ. Տօն Խաչի: Օ.5.		I14
		Գ.2. Որ ծագեցեր: Ար:		
		Մ.5. Աստուածածին:		

Հ.	0.	ՀՈՒՒԻ	Ն.	Լ.
		պայծառ: Մկ. Ս.մ.		
		Պարունակեալ: Ճ. Գ.Կ.		
		Սուրբ զխաչ քո:		
		Ճմբ. Գ.Կ. Այսօր երե-		
		ւումն: Ե. Տ. Հոկտեմ:		
Ը.	20	Ք Կիր. Ա.2. Բ. Պկնի	2	I5
		Ա. Խաչի: Հըց. Յոր:		
		Գ.2. Որ եկիր կամառ:		
		Մեծ. Գ.2. Ջթուռ քրո-		
		քէական: Ճ. Յոր. Ա.2.		
		Ջթագաւորն փառաց:		
		Ճմբ. Յոր. Ա.2. Ընդ-		
		կանայսն: Յարեկենդան:		
		Վարագայ Խոչի:		
Ը.	21	Յշ. Ա.Կ. պէ. Արբոցն Մա-	3	I6
		մասսյ, Փելիկատիմոնի		
		եւ Ախմէօնի Սիւնակե-		
		ցւոյն: Օ.5. Ա.Կ. Յամե-		
		նայն ժամ: Հըց. Մըռ.		
		Ա.2. Զքեզ արդար: Մկ.		
		Ա.Կ. Ճպնաւորն Քրիս-		
		տոսի: Ճ. Ա.Կ. Ի տա-		
		ճարի հանդստեան:		
		Ճմբ. Ա.Կ. Պարծանք		

Հ.	0.	ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ	Ն.	Լ.
		Հաւատոյ:		
ԺԴ.	22	Գ. 2. Բ. Զ. պ. Հ. Սըբոց կու- սանացն Փեփրոնեայ, Սարիանեայ եւ Շու- շանայ դստեր մեծին վլարդանայ: Օ. Բ. Զ. Օրհնեն գ.քեզ Աստու- ած: Հրց. Սրտ. Ա.Կ. Սուրբ Աստուած ա- րարէչ: Մ. և Հմբ. Դ.Կ. Յեշատակ Քրիստոսի: Ճ. Բ. Զ. Ուրախանան Հրեշտակք:	4	17
ԺԴ.	23	Դ. 2. Բ. Կ. պ. Հ. Հրց. Ա.Կ. Գ. Զ. Փաւաւորեալ է ա- նուն քո: Յ. և Ա. Յղուրեւէն Ս. Կարապե- տին:	5	18
ԺԸ	24	Ե. 2. Գ. Զ. պ. Հ. Սըբոց Հայրապետացն՝ Բա- րազամու, Անթիմոսի եւ Իրանոսի: Օ. Գ. Զ. Զարիական մահ: Հրց. Սրտ. Դ. Զ. Ուրք Հաղոր- դեցան: Մ. և Հմբ. Գ. Զ. Հանդիսացեալք: Ճ. Գ. Զ. Զառաջնորդու:	6	19

Հ.	0.	ՀՈՒՒԻ	Ն.	Լ.
ԺԸ	25	Աւր. Գ.Կ. պ. Հ. Հրց. Հ.Կ. 7. 20 Ա.Կ. Գ.ոչաբանեւիք:		
ԺԸ	26	Եր. Դ. 2. Սըբոցն Գ. Էոր- դայ զօրավարին եւ Ա. գոկսոսի եւ Ա. ամա- նոսի երգեցողին: Օ. Զ. Ա.Կ. Ամենասուրբ եր- բորդ: Հրց. Սրտ. Գ.Կ. Զենուորութիւնք. Մ. Կ. և Տ. Դ. 2. Ա.Վ. սուրբ Գ. է: Հմբ. Ա.Կ. Նշանաւ ա- մենա: (յատեանն): Յ. և Ա. Նեցումն Ցով- համեոց աշետարամիին:	8	21
ԺԸ	27	Ք Կիր. Դ. Կ. Գ. գկնի Ս. Խաչի. Տօն Վ. արա- գայ սրբոյ Խաչի: Օ. Զ. Ա.Կ. Նշանաւ ամենա- յաղթ. սր: Ճ. Գ. Զ. Քեզ Ք.րիստոսի կաթու: Հմբ. Գ. Զ. Հրաշափառ- տեսութիւն: Հարսանիք: Ը Վ. Զ. Բ. Հ. 1. Զ. Բ. Զ. 4: Մերթ միւն մերթ անձրեւ:	9	22
ԺԸ	28	Բ. 2. Ա. Զ. Սըբոցն Գ. աւ- թի Գվնեցւոյն, եւ	10	23

Հ.	0.	ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ	Ն.	Լ.
		վկայիցն զամբէոսի եւ զամբէուհւոյն: 05. 0.2.		
		Ժողովեալքս ի յիշա- տակ: Հրց. Մըտ. 0.4.		
		Որ ըարձրեալդ ես: Մկ. և Հմբ. ԲԿ. Լցեալ		
		Աստուածայ: Ճ. Մըտ. 0.2. Պարծեսցին:		
Ի.	29	Գ.2. Ա.Կ. Արբացն Եւս- տաթէոսի եւ կնոջնո- րա, Թէոփիտոսի եւ երկուց որդւոցն, եւ սրբոց կուսանացն Եր- մոնեայ, եւ Կ.եքտա- ռինեայ: 05. 0.4. Յա- մենայն ժամ: Հրց. Մըտ. Բ.2. Անսխակալ Մկ. Ա.Կ. Ճգնաւորք Քրիստոսի: Ճ. Ա.Կ. Ի տաճարի հանդստեան: Հմբ. 0.4. Յաղթող նա- հատակքն Քրիստոսի: Հո. Բերուա, Տօն քա- ռորեան, եւ ծով մեծ:	II	24
ԽԸ.	30	Գ.2. Բ.2. Պէտ. Հրց. Ա.Կ. Պ	Ն.	Լ.

Հ.	0.	ՀԱՅԻ	Ն.	Լ.
		Գ.2. Օթչնեալ ես Տէպ եւ փառաւորեալ:		
		Յ. և Յ. Լուս. մերոյ. Ս		
		Ս. Ս. Գրիգորի եւ կոչ- սահացն Հայիսիմեանց եւ Գայիսանեանց:		
		ՃՈՎՏԵՄԲԵՐ		
Ի.	I	Ե.2. Բ.Կ. Արբոց իշխա- նացն Սահակայ եւ Հա- մազասպայ: 05. Բ.Կ. Շնորհեա մեզ Քրիստ. Հրց. Մըտ. Բ.2. Ընդ- սուրբս քո: Մկ. և Հմբ. ԿԿ. Արիացեալք: Ճ.	III	26

Հ.	0.	ՀԱԿՏԵՄԲԵՐ	Ն.	Լ.
		Մըս. ԲԿ. ՀՅԱՉԱՓԻԱՌ ՃԳՆՈՎԵՄԵԱՄՔ: Յ. ԵՎ Ո. Ա.Ա.Ա.Ե.Ա. Ա.Ա. ՔԵԼՈՅՀ:		
ԻՊ.	2	Ուր. ԳԶ. ՊՀ: ՀԵՏ. ՀԱԴ: 14 27 ԲՀ. ՈՒ ԹԱԳ-ԱԼՈՐԴ:		
ԻՊ.	3	ԵԲ. ԳԿ. ՍԵՐԸԾ ԵՈՂԱ- ՆԱՍՈՆ Եւ ԵՐԿՈՒ ա- ՉԱԿԻՔՄԱՖԵՆ Ք.ԲԻՄՄՈ- ՍԻ: ՅՀ. ԳԿ. Խ.ՄԱՍՈՒ- ԹԻՆ ԵՐԿՆԱՎՈՒՆ. ԱՐ: ՄԿ. ԳԿ. ՍՄ. Ա.Ա.Ա.ԵՐԱԼ.Բ. ՃՀ. ԱԿ. ՈՒ ՄԻՐՈՎՀ- ԵՐ: ՀՄԲ. ԱԶ. ՍՈՎՐԲ ԵԱ ՄԵՐ. և ի ՔԵՆ ՀԱՄ- ԳԵԼՔ:	15	28
ԻԲ.	4	❖ ԿԲ. ԳԶ. Պ. ՊԼՆԻ: 16 29 Ս. ԽԱՋԻ: ՀԵՏ. ՅԱՐ. ԳԶ. ՈՒ ԲԱՐԵԲԱՆԵԱԼ: ՄԵԾ. Ա.Ա.Ա.Ա.Ա.Ա.Ա.Ա.Ա.Ա. ԿԵՐԱԳ-ՈՒՆ: ՀՄԲ. ԳԶ. Ա.ՀԱԳ-ՀԻՆ:		
		● Ծն. ԼԱ. Ժ. 22. թ. 55: ԽԱՆԻ ԵՂԱԽԱԿ:		
ԻԶ.	5	ԲՀ. ԳԿ. ՍԵՐԸԾՆ ՓՈԿ- ԱՆ ՀԱՄԲԱԼԵՄԻՆ ԵՒ	17	1

Հ.	0.	ՀՈՈՒԻ	Ն.	Լ.
		ԵՐԱՆՈՍԻ ՀԵՄԵԼՈՂԻՆ Ա.Ա.Ա.ԵԼԾՈՂԻՆ: ՕՀ. ԳԿ. Ի յիշատակս ՎԿԱՄԻԵ: ՀԵՏ. ՄԸՍ. ԲԿ. ՕԲՀ- ՆԵմք զ.քեզ: ՄԿ. ԳԿ. ՈՒՔ ԵԿԵՎԱԼ Եմք: ՃՀ. ԳԿ. Ա.ՅԱՈԲ ԵԿԵՂԵցի ՓՐԻՍՏՈՍԻ: Հմբ. ԳԿ. ԵՐԲՈՐԴ-ՈՎԵՄԱՆՆ ԱԻ- ՐՈՂ: ՀՐ. ՔԱՍՂԵԿ. (50 օր):		
ԻԷ.	6	ԳՀ. ԱԶ. ՍԵՐԸԾ ԿՊԵՍԱ- ՆԱԳՆ Թ.ԵԿՂԵ, Վ.Առ- ՎԱՆԵԿԱՄ Եւ ՊԵՂԵ- ԳԵՐԱՅ: ՕՀ. ԱԶ. Ժ.Ա- ՊՈՎԵՎԱԼ.ԲՍ Ի յիշատակ: ՀԵՏ. ՄԸՍ. ԲԿ. ՈՒՔ Ի ՄԱՐՄԻ: ՄԿ. և Հմբ. ԳԿ. ՔԵՎ ԱՊԱՐԾԻ: ՃՀ. ԱԶ. ՊԱՐԾԵԿՍՈՂԻՆ. Յ. ԵՎ Ո. ԹՈՎԵՄԻՀ Ա.Ա.ՔԵԼՈՅՀ:	18	2
ԻԲ.	7	ԳՀ. ԱԿ. ՊՀ: ՀԵՏ. ԱՊՀ: ԳԶ. ՀԱՐԳՆ ՄԵՐԸԾ Ա.Ա.ՄՈՒԱՃ:	19	3
ԻԹ.	8	ԵՀ. ԲԶ. ՍԵՐԸԾՆ ՊԱՆ- ԴԱԼԵԼՈՆԻ ԲԺ-ՀԱՎԻՆ, ԵՐ- ՄԱՂԵԿԱ ՔԱՀԱՄԱՎՈՒՆ ԵՒ	20	4

Հ.	Օ.	ՀԱԿՏԵՄԲԵՐ	Ն.	Լ.
	0.	Եւալրաքսեայ կուսին 05. օ2. Օրհնեն զքեզ Աստուած: Հըզ. Մըտ. 92. Ութ զտանջանս: Մկ. և Հմբ. Դկ. Յեշտ- տակ Քրիստոսի: Ճ2. 02. Ուրախանան Հը- րեշտակք:		
I.	9	Ուց. Բկ. Պհ: Հըց. Հնդ. 21 5		
		Ոկ. Արարիչ. Եւ մար- դասէր: 6. Եւ Ռ. Յա- կովքայ Տետու եղրօր:		
Ա.	10	Շբ. ԳԶ. Սըբոց Ծարդ- մանջաց Վարդապե- տացն մերոց, Մեսրով- պայ, Եղիշէի, Մումի- սի քերթողին, Գաւ- թի անկաղթ Փիփիսո- փային, Գրիգորի Նա- րեկացւոյն Եւ Ներսի- սի Կլայնցւոյն: 06. Ակ. Ութ Վարդարեցին սր: Մ4. ԳԶ. Նմանեալ: Ճ2. (Ուրը). Դ2. Որ զշնորհո: Հմբ. Ա2. Սուրբ Ես տէր: Տօմ. և Տոյսի. ԱԱՀՄԵ:	22	6

Հ.	Օ.	ԱԱՀՄԵ	Ն.	Լ.
	0.	❖ Կեր. Գկ. Ե. զկնի 23 7		
	11	Խաչի: Հըց. Յար. Գ2. Որ ի Քառակերպեան: Մեծ. Խորանայարկ: Հմբ. Յար. Գկ. Զաւ- տուածալին Եւ զքո յարութիւնդ: Ե. Եւ Ռ. Փիշիպոսի ասաքե- րոյն: ❖ Ի Կարիճն:		
	12	Բ2. ԳԶ. Գիւտ Նշխա- բաց սրբոյն Գրիգորի- սի Աղուանից կաթու- ղիկոսի, Եւ սրբոց Հար- ցն Թաթլոյ, Վարոսի Եւ Թովմանու, Անտօ- նի Եւ Կրօնիդեայ Եւ Եօթն խոտաճարակա- ցն, որք յիննակնեայ վանսն կատարեցան: 06. Գկ. Արմատ Ճշմա- րիտ: Հըց. (Թուատնցն). Ակ. Որ զլզյս: Մ4. Դկ. Աստուածալին Հուտա- տոյ: Ճ2. Գկ. Հովիւ Քաջ. Հմբ. Բ2. Յա- ւուրս վերջին:	24	8

Հ.	0.	ՀԱԿՏԵՄԲԵՐ	Ն.	Լ.
		Ու. թո. ժ. 6. ր. 46: Յըտային հողմունք:		
Դ.	13	Պ. Պ. Սըբոց առա- քելոցն. Անանեայի, Մատթէի, Բառնաբայ, Փելիպպոսի, Յովհան- նու, Եիղայի, եւ Սիւ- դիանոսի: Օհ. Պ. ի- մաստութիւն. որ: Մկ. և Հմբ. Ա. Ա. Աշակերտք Քրիստոսի: Ճ. Ա. Ա. Որ սիրողդէք:	25	9
Ե.	14	Պ. Ա. Պ. Հ. Հ. Ա. Ա. 26 10 Գ. Օրհնեալ եւ Տէր Աստուած Հարցն:		
Զ.	15	Ե. Ա. Ա. Սըբոցն Պիո- նեսիոսի Արիսպագտա- ցւոյն, եւ առաքե- լոցն. Տիմոթէոսի եւ Տիտոսի: Օհ. Պ. ի- մաստութիւն. որ: Մկ. և Հմբ. Ա. Ա. Աշակերտք Ճ. Ա. Ա. Որ սիրողդէ- ք:	27	11
Է.	16	Ուր. Բ. Պ. Պ. Հ. Հ. Հ. 28 12 Գ. Օրհնեալ զ. ք. եղ:		

Հ.	0.	ՍԱՀՄԻ	Ն.	Լ.
		Տ. եւ Ո. Դուռկիանոսի հարիշրապետին:		
Ը.	17	Ե. Բ. Սըբոց Ա. Ա. 29 18 տարանչացն Մատթէո- սի, Մարկոսի Ղուկա- սու եւ Յովհաննու: Օհ. Գ. Երանելի սուրբ. որ. Մեծ. Ա. յսօր նոր: Մկ. Ա. Ա. Աշակերտք: Ճ. Ա. Որ սիրողդէք: Հմբ. Ա. Ա. Ասուրբ ես տէր, և ի քէն Հայցեմք:		
Թ.	18	Ք. Կիր. Գ. Զ. Զ. Կ. Կ. 30 14 Խաչի: Հ. Հ. Յ. Պ. Պ. Պ. Պ. Յորժամ ի խաչին: Հմբ. Յ. Պ. Գ. Պ. Ի. Վ. Պ. Բ. Պ. Ա. յ. յ. յ. յ. յ. յ. յ. Բ. Ե. Ո. Դ. Դուռկանչ Ա- ւաստանցին:		
Ժ.	19	Բ. Պ. Գ. Ա. Սըբոցն Պ. Պ. 31 15 Կիանոսի Հարիւրապե- տին, որ Հաւատաց ի խաչելութիւնն Քրիս- տոսի, եւ Յովհանիայ Աստուածահօրն, Յով- հափոյ Արեմաթացւոյն		

Հ.	0.	ՀՈԿՑԵՄԹԵՐ	Ն.	Լ.
		Եւ բարեկամին քըիս- տոսի Ղազարու, Եւ քերցն նորա Մարթա- յի Եւ Մարիամու: Օհ. ԴԿ. Իմաստութիւն, սր: ՄԿ. ԴԿ. Յովսէփ քեզ Հաւա: ձշ. ԳԶ. Յովսէփ ճշմարիտ: Հմբ. Յար. ԴԿ. Խւզաբերից կա- նանցն: Յ. Եշ. Ո. Յո- վելեայ մարդարէին:		
	(Է)	Ար. Լս. Ժ. 45, թ. 57: Հողմ Եւ անծրեւ:		
ԱԱ.	20	Գ2. ԴԶ. Սրբոցն՝ Թէո- դիսոնի քահանային, Եւ Ջենոնի զինտո- րին, Եւ Մակարայ, Եւ- դոքսեայ Եւ Ռամելայ: Օհ. ԴԶ. Այսօր յիշա- տակ: Հրց. Մրա. ԴԶ. Յուսացեալք: ՄԿ. ԴԶ. Ջքեզ կասդպյին: ձշ. ԴԶ. Ճգնութիւնք սըր- բոց: Հմբ. ԴԶ. Յիշա- տակ: Լ: Տօն ամենայն սրբ: Ե. Տ. Եոյեմբեր:	I	16

Հ.	0.	ՍԱՀՄԻ	Ն.	Լ.
Ժ	21	Գ2. ԴԿ. ՊՀ: Հրց. Ապչ. Գ2. Օըհնեալ Ես տէր: Լ. Համերէն Անչեցելոց:	2	17
Ժ	22	Եշ. ԱԶ. Սրբոց Խարի- թեանց Եւ Վկայիցն Արտեմեայ Եւ Քըիս- տափորի, Եւ Երկուց կանանցն Կալենիկեայ Եւ Ակիւլինեայ: Օհ. ԱԶ. Ճողովեալքս: Հրց. Մրա. ԴԶ. Սուրբ Ես տէր: Մկ. և Հմբ. ԴԿ. Այսօր Ընդ անմարմ- նոցն: ձշ. ԱԶ. Յնծա- ցեալ բերկը: Յ. Եշ. Ո. Հրաշակերտ պատ- կերին սուրբ Աստուա- ծածնին Ղազանչ:	3	18
Ժ	23	Ար. ԱԿ. ՊՀ: Հրց. Հնդ. ԴԿ. Բանդ Աստուած:	4	19
Ժ	24	Եմ. ԲԶ. Սրբոց Երկո- տասանից Վարդապէ- տացն, Ութէոսի, Գիո- նեսիոսի, Սեղբեստրո- սի, Աթանասի, Կիւր- զի Երուսաղէմացւոցն, Եփրեմի Խուրին Ասոր-	5	20

Հ.	0.	ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ	Ն.	Լ.
Ճ.	25	Ք կիր. ԲԿ. Ե. դկնի համշի. Գիւտ լուց. 05. Ա. Հ. Հրաշակերտ. Ար: Ճ. Յ. Ա. Այսօր խնդրի: Հ. Բ. Բ. Ա. Պատինե- ցակը. Հարսանիր:	6	21
Ճ.	26	Բ. Զ. Գ. Սրբոցն՝ Անաս- տասպի քահանապին. Եւ Վարոսի Եւ Թէոդո- րիտեայ Եւ որդւոց նորա. Եւ որք ընդ նմա- կատարեցան: 05. Գ. Զ. Զարիական մահ. Հրց.	7	22

Հ.	0.	ԱԱՀՄԻ	Ն.	Լ.
Ժ.	27	Մըտ. ԳԿ. Ա. Ա. Քեղ Ա. Ստուած: ԱԿ. Գ. Զ. Ա. յսօր յիշատակ: Ճ. Գ. Պայծառացիր Ե- կեղեցի: Ճ. Բ. Գ. Զա- րիական մահ սրբոց:	8	23
Ժ.	28	Գ. Գ. Սրբոց Հեպի- սիթեանց' որք ի Սա- մուսատ կատարեցան. Եւ Սեւեռիանոսի Սե- բաստացւոյն. Բաբելայ ծերոյն Եւ 84 աշակեր- տաց նորին: 05. Գ. Ա. յ- սօր Հրեշտակաց: Հրց. Մըտ. Գ. Ա. Որ զհրաշա- փառ: ՄԿ. Գ. Ա. Ընդ զուարթունս: Ճ. Գ. Հ. Ճ. մաւորք ճշմարիտք: Ճ. Բ. Գ. Նահատակք. յաղթողք:	9	24
Ի.	29	Ը Վ. բ. Ժ. 4. ր. 8: Անհատատ:	10	25

Հ. 0.

ՀԱԿՑԵՄԲԵՐ

Համնու Ոսկեբերան
Հայրապետին: Օհ. Սկ.
Ուզ զարդարեցին. սր:
Մկ. Գկ. Ստ. Որ յա-
նըսկիզբն: ձչ. Գզ.
Զառաջնորդս: Հմբ.
Գզ. Նմանեալ Մով-
սիսի:

Ուզ. ՍԶ. Պհ: Հրց. Հնգ. 11 26

ԲԲ. 30 Ուզ. ՍԶ. Պհ: Հրց. Հնգ. 12 27

Եթ. Ակ. Տօն ամենայն
սրբոց՝ Հնոց եւ Կո-
րոց, յայտից եւ ան-
յայտից: Օհ. ԳԶ. Երա-
նելի սուրբ: Հրց. Մրտ.
Գհ. Առ. Քեզ Աստու-
ած: Մեծ. Գկ. Նահա-
պետացն: Ուզր. (Մարդ).
ԳԶ. Որ աւետաւոր:
Տր. (Վարդ). ԳԶ. Այսօր
Երկնայնոցն Մկ. (Կուս)
Գկ. Յեշատակ Քրիս-
տոսի. և (Մրտ). Ուզ
Եկեալ Եմք: ձչ. ԲԶ.
Պարծանկը. և (Թադ).
Աստուած Փրկիչ մեր:
Հմբ. ԱԶ. Ուուրբ ես:

Ն. 1.

Հ. 0.

Ն. 1.

ՆԱՅԵՄԲԵՐ

Կիր. ԲԶ. Ը. զկնի 13 28
Խաչի: Հրց. Յար. Գկ.
Որ զամենազօր: Մեծ.
Աստուածածին մայր
եւ կոյս: Հմբ. Յար. ԲԶ.
Զայն աւետաւոր.
Հարսանիք:

Ի. 2 ԲԶ. Բկ. Արբոցն Ատե-
փաննոսի Հոռովմայ Հայ-
րապետին, եւ քահա-
նայիցն, եւ սարկաւա-
գացն, եւ ժողովրդո-
ցըն: Օհ. Բկ. Շնորհեա-
մեզ Քրիստոս: Հրց.
Մրտ. ԱԶ. Զ. Քեզ ար-
դար: Մկ. ԳԶ. Ցնծայ
պյուօր: ձչ. ԳԶ. Զա-

Հ.	Օ.	ՆՈՅԵՄԲԵՐ	Ն.	Լ.
	0.			
իւ	3	Պաշտոն Ակիվ- սիմեայ Եպիսկոպոսին Եւ Յովսեփայ քահա- նապէն, Այիթալայ սար- կաւագին, Եւ Պղա- տոնի վկացին: Օհ. Գ. Գ. Զարիական մահ սրբոց: Հրց. Մբա. Ա.Կ. Սուրբ Աստուած արարիչ: Մկ. Գ. Այսօթ յիշա- տակ: Ճ. Գ. Պայծա- ռացիք Եկեղեցի: Հմբ. Գ. Զարիական մահ:	15	30
իջ	4	Ծն. Լ. Ժ. Ժ. Օ, թ. 49: Զիւն.	16	1
իէ	5	Գ. Գ. Պայծ. Հրց. Ա.Կ. Գ. Աստուած բարձ- րեալ ահաւոր: Հր. Թէրքա (29 օր):	17	2

Հ.	Օ.	ՍԱՀՄԻ	Ն.	Լ.
	0.			
իւ	6	Եւ Պողոսի խոստովա- նողին, Եւ սրբոց նո- տարացն Մարկիանո- սի Եւ Մարտիրոնի: Օհ. Գ. Այսօթ յիշա- տակ սրբոց: Հրթ. Մբա. Գ. Արք Հազորդե- ցան: Մկ. Գ. Ա. Այսօթ Երկնայնոցն: Ճ. Գ. Գ. Զառաջնորդս: Հմբ. Գ. Գ. Հանդիսացեալք:	18	3
իժ	7	Արք. Դկ. Պհ: Հրց. Հնդ: Գ. Յաւիտենից Աստ: Յերեկ. համատօնակ. ԲԿ. Ար յանէից. սր: Եր. Ա. Զ. Սրբոց Հրեշ- տակապետացն Գաբ- րիէլի Եւ Մէքայէլի Եւ ամենայն Երկնային զօ- րացն: Օհ. ԲԿ. Ար յա- նէից. սր: Մեծ. Մպր Եւ Կոյս: Մկ. Գ. Ա. Ա. Ա. Ա. Երկնաւոր հօտ: Ճ. Գ. Այսօթ ուրա- յացեալ: Հմբ. Ա. Զ. Սուրբ Ես տէր: Եւս Յ. Եւ Ո:	19	4

Հ.	Օ.	ՆՈՅԵՄԲԵՐ	Ն.	Լ.
I.	3	* Կեր. Ակ. թ. դկնի Խաչի. Հրց. Յար. ԳԿ. Այսօր ցնծան. Մեծ. Աստուածածին պայծ: Հմբ. Յար. Ակ. Յա- ռուցեալ եւ սքանչելի Հրեշտակն,	20	5
II.	9	Տ2. Բ2. Սրբոցն' Մե- լիտոսի Անտիռքայ հայ- րապետին, Մինասայ Եկիպտացւոյն, միւս Մելիտոսի եպիսկոպո- սին. Բուրայ քահա- նացին եւ Շինու սար- կաւագին: Օհ. Բ2. Օրբնին զքեզ Աս- տուած: Հրց. Մրտ. Ակ. Որ բարձեալդ ես, Մկ. Բ2. Փառաւորեալդ: Ճ2. Գ2. Զառաջնորդս: Հմբ. Բ2. ԶքեզՏէր: Լ. Ընժայումն Ս. Կոսին, Տօմ. և Յայոմ. Տրի:	21	6
III.	10	Գ2. Բկ. Սրբոցն' Գե- մետրեայ վկացին եւ Բասիլիսկոսի քահա- նացին: Օհ. Բկ. Շնոր-	22	7

Հ.	Օ.	ՏՐԵ	Ն.	Լ.
		Հեա մեզ Քրիստոս: Հրց. Մրտ. Բ2. Անո- խակալ: Մկ. Բկ. Ի փառս պարծեսցին: Ճ2. Բկ. Հրաշափառ- ճգնութեամբ: Հմբ. Բկ Որ պսակիչը ես:		
		—		
		Գ-րդ Տարեդարձ Օծման Վեհափառ եւ Սրբազնագոյն. Տ. Տ. Մակարայ Ազգասէր Հայրապետի ամենայն Հայոց:		
		—		
		● ԽԱՂԵՂԻԱԼՈՐԻ:		
		● Առ. թռ. Ժ. 49, Թ. 50: Ցրտաշունչ հողմունք:		
	11	Գ2. Գ2. Պհ. Հրց. Ազր. Գ2. Հարցն մերոց Աս- տուած որ ապրե:	23	8
	12	Ե2. Գկ. Սրբոցն Գու- լուած:	24	9

		ՆՈՅԵՄԲԵՐ		Ն.	Լ.
Հ.	0.				
	է 15	Կիր. Ա.Զ. Ժ. գկնի Խաչի: Հրց. Թար. Ա.Զ. Որ եկիր ի Փրկութիւն: Հմբ. Ա.Զ. Որ անճառ. (ցվերջու), Բարեկենդան Ցիսնակի պա- հաց:	27	12	
	Ը 16	Բ.Հ. Ա.Կ. պհ. Հրց. Ա.պհ. Դ.Հ. Հարցն մերոց Ա.ստ- ուած. Որ ի նեղ: Յ. Բ. Մատրենոսի աշե- տարանցին. Ա.զ. Համբերայ (1):	28	13	
	Թ. 17	Գ.Հ. Բ.Զ. պհ. Հրց. Ա.պհ. Դ.Հ. Օրհնեալ ես յաւ:	29	14	
	Ժ. 18	Դ.Հ. Բ.Կ. պհ. Հրց. Ա.պհ. Գ.Հ. Որ յամենայնի ցու:	30	15	
Ե.	13	Ուր. Գ.Զ. Գ.Հ: Հրց. Հնդ. 25 10 Ա.Զ. Օրհնեալ ես դու Քըրիստոս: Յ. Ե. Բ. Յովեան. Ուկերեւանին.			
Զ.	14	Շ.Բ. Գ.Լ. Ուրբոց առա- քելոցն Անդրէի եւ Փիլիպպոսի: Յ.Հ. Գ.Զ. Երանելի սուրբ. սր: Մ.Կ. Ա.Կ. Ա.Զ.ակերպը Քըրիստոսի: Ա.Հ. Ա.Կ. Որ սիրողդ է.ք: Հմբ. Ա.Զ. Սուրբ ես տէք, և ի քէն հայցեմք:	26	11	
		ՏՐԵ		Ն.	Լ.
Հ.	0.				
	է 15	Կիր. Ա.Զ. Ժ. գկնի Խաչի: Հրց. Թար. Ա.Զ. Որ եկիր ի Փրկութիւն: Հմբ. Ա.Զ. Որ անճառ. (ցվերջու), Բարեկենդան Ցիսնակի պա- հաց:	27	12	
	Ը 16	Բ.Հ. Ա.Կ. պհ. Հրց. Ա.պհ. Դ.Հ. Հարցն մերոց Ա.ստ- ուած. Որ ի նեղ: Յ. Բ. Մատրենոսի աշե- տարանցին. Ա.զ. Համբերայ (1):	28	13	
	Թ. 17	Գ.Հ. Բ.Զ. պհ. Հրց. Ա.պհ. Դ.Հ. Օրհնեալ ես յաւ:	29	14	
	Ժ. 18	Դ.Հ. Բ.Կ. պհ. Հրց. Ա.պհ. Գ.Հ. Որ յամենայնի ցու:	30	15	
	Ը 19	Ուր. Լ.Ա. Ժ. Ա. Բ. 44: Ամպամած:			
	Ժ. 20	Ե.Զ. Գ.Զ. պհ. Հրց. Ա.պհ. Դ.Հ. մարտապէս: Ն. Տ. Դեկտեմբեր: Ուր. Գ.Լ. պհ. Հրց. Հնդ. Ա.Կ. Գ.ոհաբանեմք: Յ.է- րեկ. Դետնի. Ա.Կ. Որ նա-	1	16	

Հ	0.	ՆԱՅԵՄԲԵՐ	Ն.	Լ.
		իմաց իմաստու- թեամբ.		
Ճ	21	※ Շը. Գ. Ջնծա- յումն սուրբ Աստուա- ծածնի ի տաճարն: 06. ԳԿ. Երգեցէք. սր: 22. ԳԿ. Ծառ. Կենաց: Հմբ. Դ. Նոր սիօն: Ես Յ. Եւ Ռ:	3	18
Ճ	22	※ Կիլ. ԳԿ. Ա. Յիսնա- կի. Հրց. Յար. Ա. Ձ. Օրհնեալ եւ տէր Աս- տուած: Հմբ. ԳԿ. Հրեշտակացն դասք, եւ Հրեշտակ քո Տէք: Հարսանիք:	4	19
Ճ	23	Բ. Ա. Սրբոց կուսա- նացն Յուլիանիայ եւ Վասիլուհւյ, 05. Ա. Ձ. Ժողովեալքս: Հրց. Մրտ. 04. Օրհնեմք զքեզ տէր: Մկ. և Հմբ. ԳԿ. Յեշտակ Քրիս- տոսի: ձ2. Ա. Ձ. Պար- ծեսցին: Հմբանող:	5	20
Ճ	24	Գ. Ա. Սրբոցն Պուն-	6	21

Հ	0.	ՏԲԵ	Ն.	Լ.
		կիանոսի քահանային, Տարագրոսի, Պրոպո- սի, Անդրոնիկոսի, Ո- նեսիմեայ, եւ այլոց աշակերտացն Պօղոսի: 06. ԳԿ. Իմաստութիւն. սր: ՄԿ. և Հմբ. Ա. Ա. Ա. 2ա- կերպք Քրիստոսի: ձ2. Ա. Ա. Որ սիսողը էք: Ժ2. Բ. Գ. Հրց. Ա. Գ. 7	22	
Ժ	25	Դ. ԳԿ. Հրց. Ա. Գ. մեր' որ հաստ: ● Գ. Ձ. Ժ. 43. բ. 52: Փոփոխական:		
Ժ	26	Ե2. ԲԿ. Սրբոցն Կղե- մայ Հայրապետին եւ Բագարատայ Տոռո- մենոյ եպիսկոպոսին: 06. ԱԿ. Շնորհեա մեզ Քրիս: Հրց. Մրտ. Գ. Ձ. Որ զանչափ քո: Մկ. և Հմբ. Գ. Ձ. Մանկունք նոր: ձ2. Գ. Ձ. Զառաջ- նորդս: 1. Յղուրիշա- սորբ Աստուածածի: Բ. Ա. Որ թագաւորդ:	8	23
Ժ	27	Ուր. Գ. Գ. Հրց. Հնդ. Բ. Ա. Որ թագաւորդ:	9	24

4. 0.

ՆՈՅԵՄԲԵՐ

Յերեկ. Նախոնակ. Դ.2.
Երանելի սուբբ. Ար.

Ի 28 **❖** Յբ. Գկ. Սրբոց ա-
ռաքելոց եւ առաջին
Հուսաւորչացն մերոց'
Թագեպսի եւ Բարդու-
ղիմշոսի. Օհ. Դ.2. Ե-
րանելի սուբբ. Ար.
(Թագ). Այսօր դասք:
Ճ. Ա.Կ. Որ սիրողդ-
եք: Հմբ. Ա.Զ. Սուբբ ես
տէր, և ի քեն Գայցեմք:

Ի 29 **❖** Կիր. Դ.2. Բ. Յե-
սակի: Հըզ. Յար. Ա.Կ.
Անկիզբն բանդ: Հմբ.
Յար. Դ.2. Որ է Վերդ
ես: Հարասնիք:

Ի 30 Բ.2. Գկ. Սրբոցն Գենա-
բիսի եպիկոպոսին.
Եւ Մերկեռիոսի զինա-
լորին, Օհ. Դ.Կ. Ի յիշա
տակս վկայից: Հըզ.
Մըտ. Գ.Կ. Զինուորու-
թիւնք: Մկ. և Հմբ. Ա.Զ.
Զինաւորն Քրիստոսի:
Ճ. Դ.Կ. Այսօր եկեղե-
ց. Եշ. Ո. Անդրէի առար:

11 26

12 27

10 25

7. 1.

Ն. 1.

ԳԵԿՑԵՄԲԵՐ

Դ.2. Ա.Զ. Սրբոցն Յա-
կովկաս եւ Խրաւափա-
ռայ: Օհ. Ա.Զ. Ժողո-
վեալքս: Հըզ. Մըտ.
Ա.Կ. Ուրք ի մարտի: Մկ.
Ա.Զ. Զինաւորն Քրիս:
Ճ. Եշ. Ա.Զ. Ցնծացեալ
բերկրի: Հմբ. Ա.Զ. Ա-
ռաքինասէր Վարուք:
Ճ. Եշ. Ո. Նառումայ
մարգարեին:

Ի 2 Դ.2. Ա.Կ. Պհ. Հըզ. Ա.Կ.
Դ.2. Որ զերիս մանկ:
Ճ. Եշ. Ո. Ա.Ֆրակումայ
մարգարեին:

13 28

14 29

Հ.	0.	ԴԵԿԱՑԵՄԲԵՐ	Ն.	Լ.
Տաճ. Մուհարքիմ, և տարբեմուտ, 1805, Թուականին նոցա:				
● Ծն. լս. Ժ. 25. թ. 5: Փոփոխական:	15	I		
3 Ե2. ԲԶ. Սըբոց հարցն Եդիպտացւոց. Պօղոսի, Պօղայ, Մակարայ, Եւագրի, Յօհաննու Գլբնեցւոյն, Յօհաննու կարճահասակին, Նեղոսի, Արսենի, Սիսիանու, Դանիէլի, Սըբապիոնի, Մակարիոսի, Պիմենի, եւ այլոց սըբոց հարցն. 0հ. 0.2. Որ գերազանցեալ. սր. Մկ. և Ճմբ. Բ.2. Պարծանք եկեղ. Ճ. ՅԶ. (Աշոր-) Որ անմարմնական վարուք. Յ. եւ Ռ. Սոխոնեայ մարդարեկն. Ճր. Սեբար (Յ0 օր): ՅԿ. Սըբարիչ եւ մար:	16	2		

Հ.	0.	ՏՐԵ	Ն.	Լ.
Իէ	5	Եթ. ԳԶ. Սըբոցն Նիկողոյացուի Զմիւռնացւոյ եւ Գրիգորի սքանչելագործ հայրապետացն եւ միւս Նիկողայոսի հայրապետին, եւ Միւռնայ եպիսկոպոսին: 0հ. 0.4. Որք զարդարեցին, սր. Մկ. ԳԿ. Սո. Հիացան անմարմ: Ճ. Բ.2. Որ լուսով: Ճմբ. Ա.2. Սուբրե ես տէր:	17	3
ԻԸ	6	Ք կեր. ԳԿ. Գ.Յիսն. Ճրց. Յար. Բ.2. Որ Յագաւորդ եռ: Ճմբ. Յար. ԳԿ. Առեալ եւ մեր: Բարեկենդան սուբր Յակաբայ պահոց: Յ. Եւ Ռ. Նիկողայոսի սքանչելագործ հայրապետին:	18	4
ԻԹ	7	Բ.Ճ. ԳԶ. ԱլՀ: Սըբոցն Մինասայ՝ Երմոդինեայ, Գրաբոսի, եւ կամաւոր աղքատացն Յօհաննու եւ Ս.Լեբսիանոսի: 0հ. Գ.2. Այսօր	19	5

Հ.	0.	ԳԵԿՑԵՄԲԵՐ	Ն.	Լ.
L.	8	յիշատակ սրբոց: Հրց. Մրտ. Գ. Ուրբ զտան- ջանս: Մկ. և Հմբ. ԲԿ. Զյիշատակ: Ճ. Գ. Հ. Ճգնութիւնք սրբոց:	20	6
Ա.	9	* Գ. Ա. պհ: Սրբոցն կուռնելիոսի Հարիւ- րապետին, եւ Շմաւոնի ազգականին Քրիստոսի, Պողիկարպոսի Հայրա- պետին Զմիւռնոյ, եւ սրբոց Վկայիցն ողբ յարեւելս կատարեցան: Օհ. ԳԿ. Ի յիշատակս վկայից քոց: Հրց. (Եօթանասնին). ԳԿ. Որ ի հօրէ: Մկ. և Հմբ. Ա. Կ. Ա. Հակերտք Քրիստոսի: Ճ. Ա. Կ. Որ սիրողդ էք: Յերեկ. Նախատօնակ. Ա. Կ. Որ նախիմաց:	21	7
Ա.	9	* Գ. Ա. Ա. պհ: Յղու- թիւն սուրբ Ա. աստվա- ծածնի ի յլլնայէ: Օհ. ԳԿ. Երգեցէք. Ար Ճ. ԳԿ. Ծառ կենաց, Հմբ. Գ. Հ. Որ սիօն:		

Հ.	0.	ՔԱՂՈՑ	Ն.	Լ.
		Եշո Յ. Եշ Ռ: Տօժ. և Յայսմ. ՔԱՂՈՑ: Զմեռնամուս և արեւա- դարձ Այժելջեր: Յերեկն սկսանի Երկարել և գի- շերն կարճանալ: Մհմ. Զեմենքիր որ է առաջին օր քառասեօթեաց առա- ջին մասին ձմերուն:		
F.	10	Եշ. Ա. Կ. պհ: Սրբոցն Եւստրատիոսի. Օգ- ստինտիոսի, Եւգինէ ոսի. Ավրէստեսի եւ Մար- դարիոսի: Օհ. Ա. Կ. Յամենայն Ժամ: Հրց. Մրտ. Գ. Ուրբ Յուստ- յեալքն: ՄԿ. և Հմբ. ԲԿ. Որ զհուր սիրոյ: Ճ. Ա. Կ. Ի տաճարի Հանդստեան: ☀ Ալծեղչիւրն:	22	8
F.	11	● Առ. քր. Ձ. 8. ր. 4 4: Յրտագին աւուրբ:	23	9

Հ.	0.	ԳԵԿԱՑԵՄԲԵՐ	Ն.	Լ.
Դ. 2.	ՕՐՀԱԵԿԱՔ ԳՀԱՅՐ:			
ՏԵՐԵԿ. ՀԱՄՈԱԾԱԿ. ԳԿ.				
ՅԱՂԺՈՂՈ. ԱՐ:				
Դ. 12 ԵԲ. ԲԿ. ՍՐԲՈցՆ ՅԱԿԱ- ՐԱՍ ՄԾՋԱԽ ՀԱՄԲԱ- ՄԻՄԻՒՆ, ՄԱՐՊՈՎԵՔ ՃԴՆԱԿՈՐԻՆ, ԵԼ ՄԵԼԻ- ՄՈՒԻ ԵՎԻՍԿՈՎՊՈՒԻՆ:	24	10		
Օհ. ԳԿ. ՅԱՂԺՈՂՈ. ԱՐ: Ճ. ԴԿ. ՈՐ յանսպատաէ: ՀԵՐ. Ա. Սուրբ ես տէր:				
Ե. 13 ✽ ԿԵՐ. Գ. Ձ. Գ. ՅԻՒՆ: 25	11			
ՀԵՐ. ՅՈՒ. ԸԿ. ԱԿԱ- ԿԵՎԲՆ ԱԿՄՈՒԱՖ: ՀՄՔ. ՅՈՒ. Գ. ՓԱՌԱՎԱ- ՐԵԱԼԷ: Լ. ԾԱ. ՔՐԻՒ:				
Զ. 14 ԲՀ. ԳԿ. ՍՐԲՈց ՀԱՄԲԱ- ՄԻՄԱՊՈՅՆ ԻԴՆԱՄԻԽՈՒԻ, Ա. Դ. Գ. ԵԿ. ՄԱՐՊՈՎԵՄ- ԺԻ ԵՎԻԽ: Օհ. ԳԿ. Ա. Յ- ՄՈՐ ՀԵՐԵԶԱՄ: ՀԵՐ. ՄՐՄ: Գ. Ա. ՈՐԲ ՀԱՂՈՐԴԵԿԳԱՆ: ՄԿ. և ՀՄՔ. Գ. ՈՐ ՀԵ- ՐԱԼԻԲԵՐԵՐ Պ. յԱռ. աջ: Ճ. Գ. Զ. Զ. Առ. աջնորդ- Ա. Ս. Ս. ԽԱՎԱՅԵԽՈՒ- ՆԱԽ:	26	12		

Հ.	0.	ՔԱՂԱՑ	Ն.	Լ.
Ե. 15 Գ. Գ. ՍՐԲՈՑՆ Թ. ԷՌ- ԱՊՈԽԱՅ ԵՎԻՍԿՈՎՊՈՍԽՆ ԵԼ Թ. ԷՌՈՂՄԱՍ ՎԿԱՅԲՆ, ԵԼ ՀՈՐԵՑ ԳԵԽՈՎՈՐԱՑՆ ԲԱՍՈՎԵՔ ԽԱՆԵՐԻ, ԵԼ- ՄԻԳԻ ԵԼ ԲԱԽԵՂԵՂԵԱՅ: Օհ. Գ. Ա. ՅՄՈՐ ՃԵԶ- ՄԱԿ ԱՐԲՈՑ: ՀԵԶ. ՄՐՄ: Գ. Սուրբ ես ՏԵՐ: ՄԿ. Գ. Զ. Ք. ԵԿ. ԿԱՐ- ՊԱՄԲՆ: Ճ. Գ. Ա. ՀԵՎ- ՆՈՎԺԻՒՆՔ ԱՐԲՈՑ ՔՈՑ: ՀՄՔ. Գ. ՅԱԾՈՎԵՄՆ Ե ՄԿՈՐ:	27	18		
Ը. 16 Գ. Կ. Գ. ՀԵՐ. Ա. Ա. 23	14			
ԳԿ. ԱԿՄՈՒԱՖ ՀԱՐՑՆ ՄԵՐՈց:				
Թ. 17 Ե. Ս. Ս. ՍՐԲՈՑ ԿԱԽԱ- ՆԱԳՆ ԻՆԳՈՍԻ ԳՈՄ- ՆԱՅԻ ԵԼ ԳԵՐԵԲԻԿՈՐԻ ՔԱՀԱԽԱՅԻՆ, ԵԼ ԵՐ- ԿՈԾ ԲԻՎՈՎԵՆ, ՈՐԾ ԱՐԵՑԱՆ յԵԿԵՂԵՑԲՆ ԵԿԱԿԻՄԵՎԵՑՈՑ: Օհ. Ա. ՓՈՂԱՎԵԽԱԼԲՈ: ՀԵԶ. ՄՐՄ. ԳԿ. Ա. Ա. Ք. ԵԿ. Կ. ՀՄՔ.	29	15		

Հ.	0.	ԴԵԿԱՑԵՄԲԵՐ	Ն.	Լ.
		ԴԿ. Ա.յոօր Ընդ ան- մարմնոցն: Ճշ. Ա.Զ. Պարծեսցին: Յ. Եւ Ռ. Դաճիկի մարդարէլք:		
	④	Լր. Լս. Ժ. 47. ր. 25: Փոփոխական.		
Ժ.	18	Ուր. ԱԿ. ՊՀ: Հըց. Հնդ. 30	16	
Ժ.Ա.	19	Եթ. ԲԶ. Սրբոցն Ա.ք. 31	17	
		գարու Նախավկայ անդրանիկ թագաւոր- քին մերոյ: Օհ. ԱԿ. Որ զերկնաւոր. որ: ՄԿ. ԲԿ. Ով երանելի: Ճ. ԲԶ. (ՈՉՈՐԴ). Ա.ստուած- փրկիչ: Ճմ. Ա.Զ. Սուրբ Ես տէր:		
Ժ.Բ.	20	※ Կեր. ԲԿ. Ե. Յիսն: Հըց. Յար. Գ.Զ. Փառաւո- րեալ. Ճմ. Յար. ԲԿ. Քրիստոս յարեաւ. (ցվերջն): Ն. Տ. Յուն- կար 1888 Փ. բուշա- կամին: Լ. նոր տարի:	118	
Ժ.Գ.	21	Բ. Գ. Ս. Սրբոցն Ա.ք. ա- համու, Խորենաց, Իւ.	219	

Հ.	0.	ՔԱՂՈՑ	Ն.	Լ.
		անարծաթ բժջկացն կողմայի, եւ Դամիա- նոսի: Օհ. Գ.Զ. Զարիա- կան մահ: Հըց. Մըտ- դԿ. Որ զէրազափառ: ՄԿ. Գ.Զ. Ա.յոօր յիշա- տակ: Ճ. Գ.Զ. Պայծա- ռացիք եկեղեցի: Ճմ. Գ.Զ. Զանյաղթելի ճզգ- նաւորացն:		
Ժ.Գ.	22	Դ. Գ. ԳԿ. Սրբոցն Ա.ս- տուածատրոյ վկային: Օհ. Գ.Կ. Ա.յոօր Հըեց- տակաց դասք: Հըց. Մըտ. Ա.Զ. Զ.ըեց ար- դար: ՄԿ. Գ.Կ. Ընդ զուարթունս: Ճ. Գ.Կ. Ճնաւորք ճշմարիտ: Ճմ. Գ.Կ. Ճնաւորքա- կան աշխատութեանց:	3	20
Ժ.Ե.	23	Դ. Գ. Գ.Զ. ՊՀ: Հըց. Ա.պ. Գ.Կ. Օրհնեալ տէր Ա.ստուած: Յերեկոյին նիսնկ: Գ.Զ. Յաղթող գտաւ, որ:	4	21
Ժ.Զ.	24	Ե. Զ. Գ.Կ. Սրբոցն Պաւ-	5	22

Հ.	0.	ԴԵԿԱՑԵՄԲԵՐ	Ն.	Լ.
		Թի մարդարէին եւ Յակովբայառաքելոյն:		
		Գհ. Գշ. Յաղթող գը- տուր. սր: (Թագ). Ա.յ- սօր դասք: Սկ. և Հմր. Գշ. Օրհնեցէք զտէր: Ճ. (Ողորմ). Գշ. Ա. Խըսկիզըն: Յ. եւ Ռ. Ճրագալոյց ծննդեան:		
ԺԷ	25	Ուր. Ա.Զ. Պհ: Հըց. Հնդ. Գշ. Որ փառօք Հօր: Յերեկ. Կախիկ. ԳԿ. Նա- հատակ: Յ. Եւ Ռ. Են. տեան. Եւ ոչախք ցկ Յոշի: Լ. Յայտնուրիշն Եւ Մկրտուրիշն տեան: Ը Ա.Զ. թռ. Ճ. 2. թ. 5. 6: Զիւն եւ ցուրտ:	6	23
ԺԲ	26	Շը. ԱԿ. Սրբայն Ստե- փաննոսի Նախավկային եւ առաջին մարտի- րոսին: Յհ. ԳԿ. Նա- հատակ. սր: (Թագ). Ա.յսօր դասք: Ճ. ԳԿ. Յնծայ պյոօր: Հմբ. Ա.Զ. Սուրբ եւ Տէր: Հր. Անքար—(24):	7	24

Հ.	0.	ՔԱՂՈՑ	Ն.	Լ.
		ՀԿ Կիր. ԲԶ. Զ. Յիսն. Հըց. Յար. ԳԿ. Նախա- յալիտեան. Հմբ. ԲԶ. Ա.յսօր զուարձ. Յերեկ. Նիստանկ. Գշ. Յնծայ պյոօր: Յ. Եւ Ռ. Ստեփ. Նախավկային:		
		Ի 28 ԲՀ. Արբոց առա- քելոցն. Պետրոսի եւ Պողոսի: Յհ. Գշ. Յըն- ծայ պյոօր: սր: (Թագ). Ա.յսօր դասք: Մկ. ԳԿ. Որ արփիահրաշ: Ճ. (Ողորմ). Գշ. Ամուլք Հաւատպ: Հմբ. Ստ. ԳԿ. Որ անպարագիրն: Յերեկային նախատօնակ. ԳԿ. Որ Էն յէռ- թեան: Յ. Եւ Ռ. Եր- կոց բիշրոցն որ ի Նիկոմիդեայ:		
		ԻԱ. 29 Գշ. Գշ. Արբոց որդւոցն որուման Յակովբայ պ- ռաքելոյն եւ Յովհան- նու աւետարանչին: Յհ. ԳԿ. Որ Էն յէռ- թեան. սր: (Թագ). Ա.յ-	10	27

		ԴԵԿԱՏԵՄԲԵՐ	
Հ.	Օ.		Ն.
		սօր դասը: Մեծ Առ- տուածածին տմնց: Մկ. և Հմբ. Սու. ԴԿ. Որ յանստուերը: Ճշ(ՌՂՋ). ԴԿ. Որդիքն որոտման: Բարեկենդան Ծննդհան պհց: Յ. Եւ Ռ. Ման- կանց Բէրդեմի:	
ԻՒ	30	Դ. ԳԿ. ա. օր Ծնըն- դեան պահոց: Հրց. Ապ. ԴԿ. Հարցն մե- րոց օրհնեալ եւ տէր:	II 28
ԻԳ	31	ԵԶ. Դ. բ. օր Ծննդ. Ապ- ոհց. Հրց. Ապ. ԴԿ. Օրհնեալ տէր Ասոտ- ուած օրհնեալ:	I 2 29

		ԺԱ. ԱՐ. Ա. Ա. Վ. Բ. Թ. Խ. Դ. Բ.
		ԵՐԵՒԵԼԻ ԱՆՑԻՑ ԻՆՉ ԱՇԽԱՐՀԻ 4)
		ամբ.
		Խ ստեղծմանէ աշխարհի ըստ տօմա- րին Հայոց. 7542
		Խ ջրձկեղին 5050
		Խ սկզբնաւորութենէ Տէրութեանս Հայոց ի Հայկայ 5994
		Խ պատերազմէն Տրովագայ, ուր մե- ռաւ Զարմայր իշխան Հայոց. 5069
		Խ շինութիւնէ Հռովմայ. 2636
		Խ սկզբնաւորութենէ թագաւորու- թեան Հայոց ի Պարսիւայ. 2655
		Խ պատերազմէն Աղեքսանդրի Մա- կեղոնացւոյ լին Գարենի եւ լին մերս Վաճէի, յորում բարձաւ իշ- խանութիւն Հայկազանց 2245
		Խ սկզբնաւորութենէ Արշակունի թա- գաւորութեան Հայոց ի Վաղար- շակայ. 2056

(4) Ուղղուած են Ժամանակագրութեան
սխալներն ըստ աղիւսակի Հ. Մ. Զամեանի:

Ի Ենեղենէ Քրիստոսի	1887
Ի Խաւատաւոյ Արդարու Թագաւորին մերոյ ի Քրիստոս և ի մտանելոյ Քրիստոնէաթեան ի Հայոց	1855
Ի Հինութենէ Վազարշապատու ի Վազարշակայ,	4690
Ի Մննդենէ Ս. Գրիգորի Երկրորդ Կու- սաւորչին մերոյ.	1650
Ի Հինութենէ Մայր Աթոռոյ Հայա- տանեայց Արբոր Էջմիածնի	4584
Ի Նիկոյ Ս. Ժողովոյն	1562
Գիւտ Խաչին ի Հեղինեայ,	4560
Ի Կ. Պատոյ Ս. Ժողովոյն	1506
Ի Գիւտոյ Հայերէն ճայնաւոր տառից	1484
Ի բարձմանէ Արշակունի Թագաւո- րութեան Հայոց	4459
ՅԵփիսոսի Ս. Ժողովոյն	4456
Ի Թարգմանութենէ Աստուածաշունչ զրոց ի Հայ.	4454
Ի Խահուակութենէ Սրբոց Վարգա- նանց Հայ. — Ազգային քաջ ա- խոյենց.	4456
Ի Ակդրնաւորութենէ Հիրամագոր- ծութեան ի Հնդկաստան յնիր- պայ.	1550
Ի Խորսութենէ Տօմարիս Հայոց.	1556

Ի Ակդր. Թուակտանի Ցանկոց	4503
Ի բաժանմանէ Արաց ի Հայոց	4294
Ի Պառակայոց Անդղիացոց ի բրիս- տանէութիւն.	4290
Ի Ակդրնաւորութենէ Ապարիաբրու- թեան Հայոց Երուազէմի Աթ- րանաւ Խպիսկապոսէ.	4265
Ի Գրաւելոյ Մահմետականաց դնւմ.	4260
Ի Ակդրնաւորութենէ աէքութիւն Թուաց.	4026
Ի Պառակայոց Առւաց ի բրիստանէ- ութիւն.	4045
Ի Ակդրնաւորութենէ Բաղրատունի Թագաւորութեան Հայոց յԱշուայ.	4002
Ի Բարձմանէ Բագրատունի Թագաւ- որութեան Հայոց	842
Յառամանէ Երուազէմի ի Խաչակրաց.	788
Ի Գիշին անկամ ափրազեւելոյ Օս- մանցոց Ս. Երուազէմի	700
Ի Ակդրնաւորութենէ Առուբինեանց Թագաւորութեան Հայոց ի Կիլի- կիոյ ի Լիւննէ Առուբինեան.	689
Յ Կրեւելոյ Հինկիլի խանին	685
Ի Գիւտոյ Գիւտակին	649
Ի Ակդրնաւորութենէ Օսմանեան Թա- գաւորութեան.	587
Ի Գիւտոյ Կողմնացուցին	585

Ե կործանմանէ Անի բաղարի	568
Ի գիւտոյ վասօդի	558
Ի բարձմանէ Առաքինեանց թագաւորութեան մերոյ որ ի Կիլիկիայ,	
Եւ ի գիւտոյ թղթաշինութեան	512
Ի գիւտոյ թնդանօթին	506
Ի Հայոցարշաւելոյ Լանկթամուրայ	500
Ի գիւտոյ ապագրութեան	447
Ի զերջին տեղափոխութենէ Եւ ի վերահստատութենէ Ընդհանրական	
Հայրապետական Աթուոյամենայն	
Հայոց ի Ս. Էջմիածինի Վարչապ.	446
Ց առմանէ Կ. Պոլսոյ յԹմանցոց.	454
Ի սկզբնաւորութենէ պատրիարքութեան Հայոց ի Կ. Պոլիս ի Յո-	
վակիմայ Ապիսկոպոսէ Պրուսայու	424
Ի գիւտոյ Ամերիկայի.	595
Ի գիւտոյ անուաւոր Ժամացուցի	587
Ի սկզբնաւորութենէ աղանդոյ Լու-	
տերականութեան.	570
Ի սկզբնաւորութենէ տապագրութեան ի Հայո. յԵտ 127 ամաց գիւտի	
նորա.	520
Ի գիւտոյ յ շոգեշարժ մերկնայից.	497
Ի հաստատութենէ Տպարանի Եւ	
տապագրութեան ի Ս. Էջմիածնի.	116
Ի գիւտոյ օդապարիկ գնաոյն	107

Ի գիւտոյ Սաէրէօտպի.	90
Ի գիւտոյ Կալվանութեան	90
Ի գիւտոյ պատուատի մարմենյ	86
Ի գիւտոյ վիմագրութեան	85
Ի գիւտոյ շոգենաւի	83
Ի հնարձմանէ արագաստիպ մերենայի	74
Ի ջինութենէ Լազարեան Ճեմարանի	
ի Մոսկուա.	71
Ի բացմանէ Ներսիսեան ուսումնա-	
րանին. ի Տփիսիս	62
Ցառմունէ Ոռուաց Երեւանի Եւ	
նահանգաց նորին.	60
Ի հաստատութենէ պարագենիային.	54
Ցայցելութենէ Օգոստ. մեծի Կայսեր	
Նիկողայոսի ի սահմանս Հայոս-	
տանի Եւ այն.	50
Ի կործանմանէ Ակուռոյ.	47
Ի գիւտոյ Լուսանկարի	48
Ի գիւտոյ Ներսուական ճեռագրին	58
Ցայցելութենէ Օգոստ. մեծի Կայսեր	
Ռուսաց Ազերսանզր Բ-ի ի Հայ-	
աստան.	57
Ի հաստատութենէ Ազգային Աանհա-	
նազմութեան Հայոց ի Տամկաստան.	27
Ի կարգաւորութենէ մատենադարանի	
Ս. Էջմիածնի.	27

ի հաստատութենէ, Մարդասիրական	
ընկերութեան յանուն Ա. Գրիգորի	
Լուսաւորչին մարոյ ի Բագու.	24
ի շինութենէ Թանգարանաց Ա.	
Էջմիածնի. , ...	49
ի վերանարագութենէ Տպարանի Ա.	
Էջմիածնի.	49
ի հրատարակութենէ Արտարատ ամսա-	
գրոյ Ա. Էջմիածնի	49
ի բացմանէ Սուէլիշեան ջրանցից	18
ի բացմանէ Ճեմարանի Ա. Էջմիածնի. .	45
ի տպագրութենէ ճայնագրեալ Շա-	
րականին.	44
ի վերջին զաշնապրութենէն, որ ի	
Պերլին (1878)	9

Կ. Ա. Յ. Ա. Բ. Ո. Ե. Կ. Ա. Կ.

ՏՕՆՔ Ա-Ա-Ա-Ա-Ա-Ա-

ՑՈՒՆՎԱՐ

- 1 Սն. Ն. Կ. Բ. Ալէքսէյ Ալէքսանդրով-
չի:
- 2 Սն. Ն. Կ. Բ. մեծ Խշիան Գեար
Նիկոլայիվի:
- 3 Ան. Ն. Կ. Բ. Մեծ Խշիանուհեռյ Կանեայ
Ալեքսանդրովի:

ՓԵՏՐՎԱՐ

- 4 Սն. Ն. Կ. Բ. Նիկոլայ Կոստանդի-
նովիչի եւ տօն ասպետական նշանաց
պրոյի Աննայի:
- 5 Սն. Ն. Կ. Բ. Մեծի Խշիանուհեռյ Վե-
րայ Կոստանդինովնայի:
- 6 Սն. Օգոստափայլ Կայսեր Ալէքսանդր
Ալեքսանդրովի:

ՄԱՐՏ

- 1 Գանձկալ. Օգոստ. Կայսեր Ռուսաց Ա-
ղէքսանդր Ալեքսանդրովի:
- 2 Սն. Ն. Կ. Բ. Կանեայ Ալէքսանդ-
րովի:

ԱՊՐԻԼ

- 3 Սն. Ն. Կ. Բ. Բարեկաշտ Թագ. Մեծ
Խշիան Ալեքսանդր Միխայելովի:
- 4 Սն. Ն. Կ. Բ. Վաղիմիք Ալեքսանդ-
րովի:
- 5 Սն. Ն. Կ. Բ. Մեծ Խշիան Նիկոլայ Միխայե-
լովի:
- 6 Ան. Ն. Կ. Բ. մեծ Խշի. Ալեքսանդրայ Եօ-

սրբովներ, եւ Ալէքսանդրայ Պետրովինի:

27 Ծն. Ն. Կ. Բ. Մեծ իշխանի Գևորգի
Ալէքսանդրովի:

29 Ծն. Ն. Կ. Բ. Սերգէյ Աղէքսանդրովի
ՄԱՅԻՍԻ

6 Ծն. Ն. Կ. Բ. Ժառանդզի Կայսեր Նիկոլայ Աղէքսանդրովի:

11 Ծն. Ն. Կ. Բ. Կիրիլ Ալէքսանդրովի:

14 Ծն. Ն. Կ. Բ. Մեծ Խշի. Մարիի
Պալովնայի:

15 Թագաղորութիւն Նոցին ԿՈՅՍԵՐՈՒԿՈՆ
Մհօռթեանց Օգոստափառ Կայսեր
ԱԼԵՔՍՈՆԴՐ Գ. ԱԼԵՔՍՈՆԴՐՈՎ. Զի
Եւ Կայսրութեու ՄԱՐԻԱՏ ՖԷՇՈՒՐՈՎ-
ՆԱՅԻ:

20 Ան. Ն. Կ. Բ. Ալէքսէյ Ալէքսանդրովի
Եւ Ալէքսէյ Միխայէլովի:

24 Ան. Մեծի Գրաս. Կոստանդին Նիկոլա-
յիվի Եւ Կոստանդին Կոստանդինովիչի
Եւ Ծն. Աղէքսանդրա Պետրովինի:

ՅՈՒՆԻՍ

1 Ծն. Ն. Կ. Բ. Մեծ Խշի. Գիմիտրի
Կոստանդինովիչի:

26 Ծն. Ն. Կ. Բ. Մեծի Խշխանութեոյ Ա-
լէքսանդրայ Եսափօվնի:

29 Ան. Ն. Կ. Բ. մեծ Խշի. Պաւել Աղէք-
սանդրովի, եւ Պետր Նիկոլայ Վիչի:

ՅՈՒԼԻՍ

5 Ան. Ն. Կ. Բ. Սերգէյ Աղէքսանդրովի:

11 Ան. Ն. Կ. Բ. Օլգայ Նիկոլայ Եմինի Եւ
Օլգայ Ֆէօդորովնի Եւ Օլգայ Կոստան-
դինովնի:

15 Ան. Ն. Կ. Բ. Վլավիմիրայ Աղէքսան-
դրովի:

16 Ծն. Ն. Կ. Բ. Բար. Թագ. մեծ Խշխա-
նութի Անաստասի Միխայէլովնի:

22 Ան. Ն. Կ. Մ. Բ. Թ. Կայսրութեոյ Մարիա
Ֆէօդորավնի, եւ Մարիա Ալէքսանդ-
րովնի:

24 Ան. Ն. Կ. Բ. Մեծ Խշի. Բարիս

Վլավիմիրովի:

27 Ծն. Եւ Ան. Նիկոլայ Նիկոլայ Վիչի
անդրանկին, եւ Ան. Նիկոլայ Նիկոլա-
յի Վիչի, կրտսերոյն

ՕԳՈՍՏՈՍ

10 Ծն. Ն. Կ. Բ. Կոստանդին Կոստանդի-
նովի:

14 Ծն. Ն. Կ. Բ. Գէորգի Միխայէլովի:

16 Ծն. Ն. Կ. Բ. Եկատարիննայ Միխա-
յիլովնի:

22 Ծն. Ն. Կ. Բ. Օլգայ Կոստանդինովնի:

50 Անունանկան. Օգոստ. Կայսեր. Աղէք-
սանդր Աղէքսանդրովի, եւ մեծ Խշ-
խան Աղէքսանդր Միխայէլովի: Ծն. Ն.
Կ. Բ. Օլգայ Նիկոլայ Եմինի: Նախը տօն
ասպիտութեան Ա. Աղէքսանդրի Նեփա-
ցուոյն:

ՍԵՊՏԵՄԵԲ

8 Ծն. Ն. Կ. Բ. Օլգայ Ֆէօդորովնի:

9 Ծն. Ն. Կ. Բ. Կոստանդին Նիկոլայ Վիչի:

17 Ան. Ն. Կ. Բ. Մեծի Խշխանութեոյ Ան-
դրայ Կոստանդինովնի:

21 Ծն. Ն. Կ. Բ. Պաւել Աղէքսանդրովի:

Ան. Ն. Կ. Բ. Գիմիտրի Կոստան-
դինովի:

25 Ծն. Եւ Ան. Ն. Կ. Բ. Մեծ Խշխանի
Սերգէյ Միխայէլովի:

50 Ծն. Ն. Կ. Բ. Կիրիլի Վլավիմիրովի:

ՀՈԿՑԵՄԲԵՐ

- 4 Ծն. Ն. Կ. Բ. Բար. Թագ. ՄԵծ Խշան
Միխայել Միխայելովիչի:
- 5 Ծն. Ն. Կ. Բ. Մարիամ Ալէքսանդրովիի:
- 15 Ծն. Ն. Կ. Բ. ՄԵծ Խշան Միխայել
Նիկոլայիվի:

ՆՈՅԵՄԲԵՐ

- 6 Ծն. Ն. Կ. Բ. Նիկոլայ Նիկոլայե-
վիչի կրտսերոյն:
- 8 Ան. Ն. Կ. Բ. Միխայել Նիկոլայիվիչի
և Միխայել Միխայելովիչի: Տօն ամե-
նայն ասպեկտական նշանաց Առաջ:
- 14 Ծն. Ն. Կ. Բ. Մ. Թ. Կայսրուհետոյ Յա-
րիայ Ֆէօնորովիի:
- 16 Ծն. Ն. Կ. Բ. ՄԵծ Խշ. Բարիս Վը-
լապիմիրովիչի:
- 22 Ծն. Ն. Կ. Բ. ՄԵծ Խշ. Միխայել
Ալէքսանդրովիչի:
- 24 Անուանակոչ. Ն. Կ. Բ. Եկատարինէ
Միխայելովիի:
- 26 Ան. Ն. Կ. Բ. Գէորգի Ալէքսանդրովիչի
և Գէօրգի Միխայելովիչի:

ԳԵԿՑԵՄԲԵՐ

- 6 Ան. Ն. Կ. Բ. Ժառանդ Նիկոլայ Ալէք-
սանդրովիչի, Նիկոլայ Կոստանդինովիի եւ
Նիկոլայ Միխայելովիչի:
- 16 Ծն. Ն. Կ. Բ. Ալեքսէյ Միխայելովիչի:
- 22 Ան. Ն. Կ. Բ. Անաստասայ Միխայելովինի:

ՅՈՒՆԱՎԵՐ +

3. Ա. ԲԱՐՅԵՂ. Հայրապետ
Կեսարացի աշակերտ անուանի Հը-
ռետոր Հայկազուն Պարսցի Ա.թէն-
քում՝ հմտանալով աւելի աստուա-
ծաբանական գիտութեանց, պաշտ-
պան հանդիսացաւ Եկեղեցւոյ՝ չոր-
րորդ գարում:

Սա շրջագայելով Ա.թէքսանդ-
րով, Պազեստինու, Ասորւց եւ Մի-
ջագետաց ճգնաւորաց մենարաններ՝
հեռացաւ աշխարհայեն կեանքից
եւ առանձնացաւ Պոնտոսի անա-
պատներից մին, ուր երկար ժամա-
նակ նուիրեց իւր անձը ճգնութեան
եւ աղօթից, որի մօտ ժողովեցան եւ
շատերը՝ հետեւելով նորա հրահան-
գաց եւ կանոնաց: Ա. Բարսեղ ձեռ-
նադրուեց քահանայ Եւսեբիոս հ-

պիսկոսոսից եւ կարգուեց նորան
օդնական կեսարիայում:

Հալածողն Յուլիանոս կեղծաւո-
րութեամբ սէր ցայց տուաւ թարսեղին
իբրեւ իւր ընկերակցի եւ դասակցի
Աթէնքում՝ որի խորամանկութիւնը
եւ չարտռէթիւնը զգալով սուրբն՝
յանդիմանեց նորա ամբարշտութիւնը
եւ հաւատուրացութիւնը, առ ոչինչ
համարելով նորա թագն ու ծիրանին
եւ վաղեմի բարեկամնւթիւնը:

Եւ երբ Յուլիանոս կեսարիայից
անցնելով՝ Պարսից դէմ պատերազ-
մի կերթար, Բարսեղ իթրեւ քաշտ-
նայ՝ տուաւ նորան երեք նշխար, ոոր
Յուլիանոս արհամարհելով փոխարի-
նեց երեք խուրց խոտով. որին պա-
տամիսանեց Բարսեղ համարձակ.
«մենք մեր կերածից քեզ տուինք,
եւ գու քո կերածից մեզ»: Ամբա-
րիշտը սպաւնացաւ՝ ի գործին պա-
տուհասել նորան եւ բնակչաց՝ որոնք

կարծանած էին կռոց պատերիները:
Բարսեղ գանձեր ժողովեց, որ-
պէս զի ի դարձին շահէ նորա սիր-
տը բնակչաց վրայ, իսկ ինքն աղօ-
թիւք առ Աստուած դիմեց՝ մեղմա-
ցընել ամբարշտի բարկութիւնը: Յու-
լիանոս իւր ամբարշտութեան պա-
տիժը ստունալով պատերազմի մէջ
վիրաւուեց, եւ ափով իւր ար-
իւնը գէպի երկինք ցանելով տասց.
«կըշտացիր Նազովրեցի՛ Մարիամի
որդի, մու եւ իմ ետքաւորութիւ-
նը՝ քո ստուածութեան վրայ»:

Բարսեղ լսելով ամբարշտի մա-
հը՝ եկեղեցւոյ ազատութեան համար
ուրախութեան աօն կատարեց, ժո-
ղոված գանձը աղքատաց բաշխեց
տարեմտի օրը՝ ասելով, « շնորհաւոր
չեղ նոր տարի եւ բարի կաղանդ»:
Եւ երբ Յուլիանոսին արիստեան
վաղէս յաջորդեց՝ եւ սկսեց հալա-
ծել. Բարսեղ՝ Գրիգոր Նազիանան»

ցւոյ հետ պաշտպանեց եկեղեցին. առ ոչ ինչ համարելով եւ վաղէսի հրամանը. ու յաջօրդելով Եւսեբիոսին, իմաստութեամբ կառավարեց եւր հօաը մինչ ցմահ, տանելով բազմագիմի նեղութեանց, ներքին եւ արտաքին երկապաւակութեանց, գործակից եւ խորհրդակից ունելով իրան միշտ՝ Գրիգոր Դավիթանցի ասաւածաբանը:

* * *

Ս. ԳՐԻԳՈՐ Դիւսացի եղբայր Ս. Բարսղի գարգանալով ուսմամբ եւ առագինութեամբ՝ ձեռնադրուեց եպիսկոպոս եւ կարգուեց աւաջնորդ Նէսկեսարիոյ կամ Նիւս Կոչուածքաղաքին:

Սա դառնալով Վաղէսի աքսորանքից, ներկայ եղաւ կ. Պօլսոյ տիեզերական ժողովին 381 թ. եւ իւր պանչելի ճառախօսութեամբ

նշանաւոր ախոյիան եղաւ հերձուածովաց դէմ. իւր վիճակի մէջ բարեկարգութիւններ մտցնելուց յետոյ գնաց Երուսաղէմ, շրջեց տընօրինական տեղեր, հաստատեց շտուերին կրօնի ճշմարտութեան մէջ, եւ ի ծերութեան վախճանեցաւ:

* * *

Ս. ՍԵՂԲԵՍՏՐՈՍ Հայրապետ Հովվմայ, անձնագիր Հովիւ ժողովրդաց, քարսոց ճշմարտութեան աւետարանի, ակնածելի հրէեց եւ հեթանոսաց եւ հալածող հերձուածուաց, նստեց Հովմայ աթոռը 314 թ:

Սա մեծն կոստանդիանոսի անջակցութեամբ Նիկիոյ տիեզերական ժողովը կազմելով 325 թ. հերքեց Արիոսի աղանդը:

* * *

Ա. Եփթեմ Խուրին ասորի, ու-
ռաքինի եւ խստակրօն. Եդեսիոյ ա-
նոպատից՝ Եղիպտոսի անապատը
Երթալով՝ մէայնակեցաց հետ ութն
տարի ճգնութեան նուիրեց իւր
անձը, գրեց հոգելէց աղօթագրեր,
դարձաց շատերը հեթանոսներից եւ
արիստականերից, տպա դառնալով
իւր նախկին ճգնաբանը, առաջ-
նորդեց իւր շուրջը ժողովուած կրօ-
նաւորաց:

Ա. Եփրեմ ոովի միջոց՝ դար-
մանեց աղքատաց եւ հիւանդաց՝ նո-
ցա համար ողորմութիւն հաւաքելով,
եւ վախճանեցաւ չորրորդ դարու
գերջերում:

6. ԾՆՈՒՆԴ ԵԿ ՄԿՐՏՈՒԹԻՒՆ
ՏԵԱՌԱՆ ՄԵՐՈՑ ՅԻՍՈՒԽԻ ՔԲԻՄ-
ՏՈՍԻ^(*)). Հոգմայեցւոց Օգոստոս
կայսեր աշխարհագրի ժամանակ,
Յովսէփ իւր Մարիամ խօսեցելոյն
հետ Նախարէթից՝ Բեթղեհէմ գնաց
նոյն աշխարհագրի մէջ գրուելու, եւ
բազմութեան պատճառաւ՝ իջեւա-
նելու տեղ չը-ժնելով. Բեթղեհէ-
մից գուրս մի այրի մէջ բնակուեց:

Նոյն գեցեր ծնաւ Մարիամ
իւր որդին Յիսուս, խանճարուրով
պատեց եւ գրաւ մսուրի մէջ։ Աս-
տուծոյ հրեշտակը երեւնալով նոյն

(*) Յոլոր ազգաց եկեղեցիք, մինչեւ չոր-
րորդ դար միասին կտոնէին Ծնունդ եւ Մը-
կրտութիւն. իսկ հինգերորդ դարում բաժա-
նեցին այս երկու տօները՝ Ծնունդը 25
Գեկո, իսկ Մկրտութիւնը՝ Յ Յունվարի. բայց
Հայաստանեաց եկեղեցին անփոփոխ պահեց
այս առաքելական աւանդութիւնը՝ ուսած Ա.
Գրիգոր Լուսաւորչից:

սպրի մօտ՝ իրանց հօտը պահպանող
հովիւներին՝ աւետեց սաելով. «Ճնաւ
ձեզ սյսօր փրկիչ. Եւ ահա ձեզ նը-
շան. կդտնէք մանուկ, պատաժ խան-
ձարուքով Եւ մսուրի մէջ դրած»,
ապա հրեշտակաց բազմութիւնք Ե-
րեւնալով սկսան երգել. «Փառք ի
բարձունս Աստուծոյ Եւ յերկիր խա-
ղաղութիւն. ի մարդիկ հաճութիւն»:
Հովիւները գատն նորածին մտնկան
մսուրի մէջ Եւ երկրպագեցին:

Ո. Երեւելեան կողմից՝ աստղի ա-
ռաջնորդութեամբ Երեք մոգեր եկան
Յիսուսին երկրպագելով Եւ հաս-
նելով Լորուազէմ յայտնեցին Փերկ-
չի ծնունդը. «Որ գտնելով Բեթ-
ղեհեմի սպրի մէջ երկրպագեցին, ըն-
ծայելով ոսկի, կնդրուկ Եւ զմուռ.
Եւ հրեշտակի պատուէքրով վերադար-
ձան իւրեանց աշխարհ՝ առանց յայտ-
նելով Հերովդէոին, որ կուզեր նեն-
գութեամբ ոպանել Յիսուս մանկան:

Յովսէփ Եւս հրեշտակի ազդմամբ
իմանալով Հերովդէսի նենգութիւնը,
Մարիամին Եւ Մանկան փախուց Ե-
գիպտոս. Եւ նորա մահից յետոյ
գարձաւ Նազարէթ. ուր Յիսուս
բնակուեց առանց յայտնելոյ իւր ան-
ձը աշխարհի:

Յիսուս Երեւներորդ տարին հա-
զարէթից գալով Յորդանան՝ մկրո-
տուեց Յովհաննէս մկրտչից՝ Եւ Երբ
Ջրից դուրս եկաւ, Հոգին սուրբ ա-
ղաւնակերպ իջաւ նորա վերայ, Եւ
Հայրը վկայեց թէ՝ «Դա է՝ որդի
իմ սիրելի ընդ որ հաճեցայ».

13. Թ. Լ. ՊԱՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ Ա-
ՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ ՏԵՍՈՒՆ.
Քրիստոս ութերորդ օրը թւպա-
տուեց՝ Հնազանդելով օրինաց, Եւ
կոչուեց Յիսուս. իւր անձի օրինա-
կաւ սորվեցուց մեզ Հնազանդիւ

աստուածային պատուիրանաց, օրինաց եւ եկեղեցական կանոնաց, որով միայն մարդիկ կարող կը լինին միութեան կապ ունենալ Աստուծոյ հետ:

15. ԾՆՈՒՆԴԻ Ա. Յովհաննու Մկրտչի. Զաքարիա քահանայն՝ որ Աբիայի դասակարգից էր *)՝ եւ իւր Եղիսաբէթ կինը՝ աստուածապաշտ եւ երկիւզած Աստուծոյ, Տերացած՝ Պաւակ չունէին:

Երբ Զաքարիան խունկ կմատու-

(*) Դաւիթ թագաւորը Ղեւտական ցեղի պաշտօնէութեան մէջ կարգ մտցնելով ԻԳ. դասակարգի բաժանեց, ամեն մի ցեղի զբլիւաւոց համեմատ, որ Աստուծոյ խորանի սպասաւորութիւնից զուրկ չմնան, և վիճակաւ կարգաւորեց պաշտօնը, իւրաքանչիւրին մի մի եօթնեակ, Արփա ութերորդ զասակարգից լինելով, Զաքարիան եւս նոյն զասակարդին կտպականէր:

յանէր տաճարի մէջ. Աստուծոյ Հըրիշտակը յանկարծ երեւելով տաց, « Քո աղօթքը Աստուծոծ ընդունեց՝ Եղիսաբէթ կինդ պէտք է ծնանի որդի, որի անունը Յովհաննէս կդնես, որ՝ մօր տրդանդից Հոգուով սրբով լցուած, թէ ծնողաց եւ թէ շատերին ուրախութեան պատճառ կդառնայ»:

Զաքարիան տարակուսեց, եւ հրեշտակն ապաց, սրովհետեւ դու Աստուծոյ ամենակատըրողութեան վերաց տարակուսեցիր, պապանձուած կմնաս՝ մինչեւ մանուկի ծննդեան օրը, ապա աներեւութացաւ, Զաքարիա պապանձուեց:

Եւ երբ Եղիսաբէթ ծնեց՝ եւ թագաւորութեան օրը՝ կուզէին ի յիշատակ հօր, անունը Զաքարիա դւնել, (Զաքարիային՝ Համբութեան համար մեռածի կարգն էին դաստան Եղիսաբէթ սուրբ Հոգւոյ աղղմամբ

պնդեց՝ անունը Յովհաննէս դը-
նել, որը հաստատեց եւ Զաքարիա՝
տախտակի վրայ գըելով, իսկոյն
բացուեցաւ լեզուն. փառաբանեց
Առտուծոյ՝ եւ մարդարէական հո-
գով լցուած՝ ասաց, «Հասած
է ժամանակը, Քրիստոս աշխարհ
պիտի դայ՝ որի կարապետ եւ յա-
ռաջընթացն է սա»: Այս լուրը տարա-
ծուելով հրէաստանի լեռնակողմերը՝
ամէնքը զարմացած կասէին. «Բնչ
պիտի լինի այս մանուկը»:

17. Ս. ՊԵՏՐՈՍ Հայրապետ Ա-
զէքսանդրացի, պատրիարք Աղէք-
ստնդրիսց, առաքինի, Հատագով
Քրիստոնէական հաւատոյ, սիրելի
եւ պատկառելի ժողովրդոց:

Սորա պատրիարքութեան ժա-
մանակ Դիսկղետիանոս դրդուած
եւ փեսայ Մաքսիմիանոսից, քրիս-

տոնէութեան հալածման հրաման
համեց, դիմակը ուղերձ սրոյ՝ հրոյ՝
սովու եւ աքսորանաց մատնելով:
Այս հալածանքը՝ Դիսկղետիանոսի
եւ նորա գահակից Հերակլ Մաքսի-
միանոսի օրից տեւեց՝ մինչեւ երկ-
րորդ Մաքսիմիանոսի օրը եւ աւելի
սաստկացաւ արեւելեան կողմերը՝
առաջին Մաքսիմիանոսի քեառորդի՝
երրորդի Մաքսիմիանոսի ժամանակ:
Սուրբ Պետրոս Պատրիարք,
Կյորդորեր հաւատացելաց՝ Հաստա-
տուն մնալ քրիստոնէական կրօնի
մէջ. բայց կռապաշտութեան յա-
րած Միլիտիոս եպիսկոպոսի, չա-
ռախօսութեամբ ամբանստանեցաւ
Մաքսիմիանոսի առաջ, իբրեւ քը-
րիստոնէութեան ջատագով եւ կը-
ռապաշտութեան խափանող, կա-
լանաւուեցան վեց հարիւրի չտփ
եկեղեցւոյ պաշտօնեայք եւ նահա-
տուկեցան դառն առնջանօք, իսկ

Ա. Վ. Ա. Եպիսկոպոս Սեբատացի. առաջնորդ Սեբատիոյ, աներկիւղ կզօրացնէր եւ կքաջալերէր նահատակները՝ Դիոկետիանոսի հալածանաց ժամանակ, եւ յաճախ այցելութեամբ քանտարկելոց կմխիթարէր եւ կմատակարէր նոց՝ փրկարար խորհուրդը մարմնոյ եւ արեան Տեառն Յիսուսի, յորդորելով աներկիւղ տանել ամէն նեղութեանց՝ Աստուծոյ սիրոյ համար:

Ա. Պետրոս տեսնելով բազմաթիւ քարոզաց նահատակութիւնը եւ անհովիւ ժողովրդոց կրօնական տագնապը, դարձաւ Աղքաղանդիսիա Աբքանդոմի հետ, քարովել եւ համարձակ արհամարհել հիթանոսական մոլորութիւնը:

Ապօսիմիանոս լսելով այս, զօրականներ ուղարկեց սպանել, որք ժողովրդոց դէմագրութեան հանդիպելով, բանտարկեցին: Լըրանելին որպէս զի բազմաթիւ անմեղ արեանց պատճառ չլինի, կամովին մատնեց իրան Ապօսիմիանոսի քար կսմբին, եւ տարուելով Խընջոց կոչուած դաշտը՝ դմիատուեց:

Երբ մեծն Կոստանդիանոսի ժամանակ հալածանքը փոքր առ փոքր գաղաքարելու վերայ էր. 303 թ. կրկին սաստկացաւ Կոստանդիանոսի քեռայր ամբարիշտ Նիկիանոսի երեսից Սեբատիոյ կողմերը՝ ներ տատուածալաշտութիւնը ծաղկած էր. եւ իւր անօրէն նպատակին՝ ընտրեց խուարասէր Ագրիկոլայոս հելենացին. թշնամին քրիստոնէից, դատուածը եւ հրամանատար Սեբատիոյ,

տալով նորան գործակից Առևիաս
չարասէրը իբրեւ տեսուչ եւ սոտի-
կան աշխարհին:

Սեբաստիոյ հաւատացեալք Լսե-
լով սյս, փախստական ամրացան
անառիկ վայրեր, որոց հետ եւ
Վլաս եպիսկոպոս փախստական
գնաց բնակուեց Արգիսոյ Լեռան
մի այրի մէջ, նուբրելով իւր անձը
աղօթեց եւ խստագոյն ճգնութեանց:

Ադրիկողայս իմանալով եր
նելոյն տեղը՝ բերել տուաւ Սեբաս-
տիա, սպառնացաւ թողուլ աս-
տուածպաշտութիւնը եւ ընդունել
կուց երկրպագութիւնը: Վլաս տ-
ներկիւդ արհամարհեց եւ դաւն
տանջանաց մատնուելով դվխապուեց:

19. Ս. ԱՆՏՈՆ անդրանիկ տ-
նտպատական մեծատուն ծնողաց
զաւակ, ծնունդ երրորդ դարու,
վաճառեց Հայրենի ստացուածքը,
մի մասը թողուց քրոջ, զոր Եւ յանձ-
նեց Կուսանոցի խնամատարութեան.
Եւ մնացածը բաժանելով կաթո-
տելոց, առանձնացաւ Եգիպտոսի
անպալատը՝ մէր շինեց վանք, աղօ-
թեց եւ խստակրօն կենաց հետեւե-
լով՝ օրինակ եղաւ բոլոր անապա-
տականաց:

Սուրբն Անտոն նմանող լինելով
Եղիայի եւ Ցովհաննու, մտաւ քա-
ռապրերի մէջ, եւ անտես մարդ-
կանցից՝ 35 տարի ճգնութեամբ
անցուց, յաղթելով ամէն փորձու-
թեանց, որից խրախուսուած շա-
տերը, շինեցին խրճիթներ նոյն Էկ-
րան վերաց՝ եւ կրօնաւորեցան նորա
ձեռաց տակ:

Արք 310 թ. սասակացաւ հա-

դին' տարաւ իւր հետ մեծն Ներ-
սիսին կ. Պոլիս, որ Վաղէսին Ար-
շակի հետ հաշտեցնէ, բայց Վաղէս
արիստեան լինելով՝ անմարդաբնակ
կոզի աքսորից սրբոցն 378.թ.

Թէոդոս իւր քաջութեան համար
սիրելի եղաւ արքունիքում, եւ նա-
խանձաւոր շատերին, որի համար խոյս
տուաւ Սպանիա իւր հայրենիք, իսկ
երբ Գոթացիք յարձակեցան Հռո-
մայցւոց վրայ, հրաւիրեցաւ, որ
մեծ կոտորած տալով թշնամեաց՝
յաղթանակաւ դարձաւ կ. Պոլիս:

Գրատիանոս՝ եղբօրորդի Վա-
ղենտիանոսի, Թէոդոսին թագաւո-
րեցուց արեւելեան կողմերի վրայ,
որը դարձուց Վաղէսից աքսորուած
եակիսկոպունքը, որոց հետ եւ մե-
ծըն Ներսէսին:

Թէոդոս՝ պատերազմեց Ակեւ-
թացւոց հետ, յաղթեց եւ դարձաւ
կ. Պոլիս, գրեց հրովարտակ, որ

Հածանքը Եփիալուսի մէջ, իւր դրւ-
խաւոր աշակերտաց հետ հկու Ա-
ղքասանդրիս՝ գործակից եւ նա-
հատակակից լինելու սրբոց, յոր-
դորելով՝ չվախենալ տանջանքից եւ
չզրկուիլ յաւիտենական կեանքից:
Եւ կրկն դառնալով իւր տռաձնա-
բանը՝ պարապեց աղօթից եւ ճրդ-
նութեանց, եւ վախճանեցաւ նոյն
տռանձնաբանի մէջ:

20 Ս. Թէ՛ՌՈՒ մեծ զօրավար՝
Վաղէս եւ Վաղենտիանոս կայսե-
րաց ժամանակ, երկու անդամ դի-
մեց Հայաստանի վրայ, առաջին ան-
դամ՝ ղիջանելով մեծն Ներսիսի ա-
ղաքանաց՝ մարդասիրութեամբ վերջ
տուաւ Վաղէսի եւ Արշակի մէջ
ժագած խռովութեան, իսկ երկրոր-

ամէն տեղ Նիկիական Հանգանակը
քարողութ եւ նրանից դուրս եղող-
ները հերթիկոս համարուին:

Ուրբ թէոդոս' Գրիգոր աս-
տուածաբան հայրապետի խորհրդով
մաքրեց եկեղեցիք Արտանոսներեց,
եւ Կ. Պօլսում 150 հայրապետաց
ժողովով՝ 381 թ. հերքեց հերձուա-
ծոզաց աղանդը, ձեռնարկեց եկե-
ղեցեաց բարեկարգութեան, ծաղ-
կեցուց ամէն տեղ, աստուածապաշ-
տութիւնը, բնաջինջ արաւ հեթա-
նոսական պաշտամունքը, որ տեղ
տեղ մնացած էր:

Երանելին' իւր երկու որդիքը
թագաւորեցուց, մին արեւմտեան
կողմերի վերայ, եւ միւսը արեւե-
լեան, պատուիրելով հաւատի մէջ
հաստատ մնալ. արաւ եւ ուրիշ
շատ բարեկարգութիւներ հաւա-
տացելոց օգտին' եւ եկեղեցւոյ շե-
նութեան, եւ վախճանեցաւ:

Ա. Վ. Ա. Հ. Ա. Գ. ողթնացի որդի
Հայոց կոսորով նախարարի, մա-
նուկ հասակին կաշմ ոստիկանի գե-
րեվարութեամբ բազմաթիւ գերե-
լոց հետ Դամասկոս տարուելով թըլ-
պատուեց, եւ զարդանալով արա-
բական ուսմամբ՝ կարգուեց արքունի
դիւանագալիք:

Վահան գիտակ լինելով իւր
քրիստոնէի զաւակ լինելուն՝ հայրե-
նիք դարձաւ եւ սկսեց յայտնի պաշ-
տել քրիստոնէական կրօնը, բայց
Հայաստանին տիրող այլազգիներից
ամեաստանուեց Ամիրապետին: Վա-
հան նախ երկիւղից շատ տեղեր
թափառելուց յետոյ, ապա վա-
ռուած աստուածապին միրով՝ միտքը
գրաւ կամ ազատ պաշտել իւր կը-
րօնը, եւ կամ մեռնել վկայական
մահուամբ, որի համար գնաց Դամաս-
կոս եւ յայտնապէս խոստովանելով
քրիստոնէութիւնը Ամիրապետի ա-

24

ուաջ՝ զանազան տաճանաց մատ-
նուեց եւ նահատակուեց,

* *

Ս. ԳՐԻԳՈՐԻԱՆ պարսիկ՝ Գուլին
քաղաքում ընդունելով քրիստոնէ-
ութիւնը, մկրտուեց եւ անուանեցաւ
գրեգորիս, եւ Գուլոյ վանքերէց
միոյն մէջ բնակուելով սրբութեամբ
եւ առաքինութեամբ փայլեց, որոյ
անուանով վանքը կոչուեց «Վանք Գու-
րեգորի»:

ԵՐԲ ԳԵՂԱՊՈՒՀ մարզան
շատ տեղեր կրակատուններ շինեց եւ
բազմաթիւ մոգերով լցուց Հայաս-
տան՝ իմանալով որ Գրիգորիս առաջ
կրակապաշտ էր, յորդորեց կը կին
դառնալ, ըայց տեսնելով՝ ո՞ս ո՞չ
յորդորանք եւ ոչ տաճանք ո՞ս ինչ
չաղդեցին նորա վերայ, գլխատել
առուաւ:

24. Կ. Պօլսոյ սուրբ Ժողով.
Արեանոսաց կուսակից՝ Կոստանդիա-
նոսի սրդի կոստանդի ժամանակ
յացմուեց հոգեմարտն Հայհրիչ
Մակեդոն, որ Ս. Հոգւոյ Աստուա-
ծութիւնը եւ նորա կատարեալ
անձնաւորութիւնը կուրանար. ինչ-
պէս որ Ա.սիօս ուրացաւ Որդւոյ
աստուածութիւնը եւ մշտնջենաւո-
րութիւնը.

Մակեդոն նստելով՝ Յունաց
պատրիարք Կ. Պօլսում, ատելի եղաւ
թէ Արեանոսաց եւ թէ ուղղափառաց՝
եւր հարստահարիչ եւ կեղեքիչ լի-
նելուն համար, եւ ձգուեց Աթո-
ուից, որ իրան կուսակիցներ որսալու
նպատակաւ՝ անցաւ Կիստրիոսեան
աղանդաւորաց կողմը, քարոզելով՝
«Որդի սոսկ նման Հօր, կամ Կմա-
նագոյակից Հօր»: Եւ երբ իւր կողմը
շատցուց, սկսեց քարոզել թէ՝ «Հո-
դին սուրբ հաղորդութիւն չունի

Հօր եւ Որդւոյ սաստուածութեան
հետ, այլ նոցա էութենէն օտար է,
եւ լոկ պաշտօնեայ նոցա:

Մեծն թէոդոս թագաւորելով՝
ժողով գումարեց կ. Պօլսում 150
եպիսկոպոսաց, 381 թ. (ուր էր եւ
մեր հայրապետ Ներսէս մեծ), առա-
ջարկեցաւ Մակեդոնեան եպիսկո-
պոսաց, ընդունել Նիկիական դաւա-
նութիւնը եւ քարոզել, «Որդին բը-
նութենակից եւ համագոյ Հօր եւ
Հոգւոյն, նոյնպէս եւ Հոգին՝ Էտ-
կից եւ համագոյակից Հօր եւ Որ-
դւոյ», զոր Մակեդոն եւ իւրայինք
ընդունելով՝ հերքեցան, եւ եկեղե-
ցւոյ հաղորդութենէն ձգուեցան
նկովիւք:

31. Ս. ՍԱՐԳԻՍ⁴⁾ զօրավար
մեծն կոստանդիանոսի ժամանակ
քաջութեամբ փայլելով կապադով-
կիայում՝ ստացաւ ստրատելութեան
(գօրավարութեան) պատիւ եւ իշ-
խանութիւն մերձակայ գաւառների
վերայ, քակեց մեհեանները, կործա-
նեց բագինները՝ եւ նոցա տեղ
կանգնեց Աստուծոյ տաճարներ.

Երբ ուրացողն Յուլիանոս ինք-
նակալեց եւ եկեղեցւոյ խաղա-
ղութիւնը վրդովեց, կռամուլ հե-
թանոսք սկսեցին նեղել քրիստո-
նիկց, աւերել եկեղեցեր, եւ հալա-
ծել պաշտօնէից: Քաջն Սարգիս
իմանալով Յուլիանոսի արեւելք
գիմեւը Պարսից վերայ. թողութ
հայրենի ժառանգութիւնը, իշխա-

(*) Յունաց առասպեկտարանած սարգսի
իշխառակը գոյութիւն չունի մեր մէջ. (Ներսէս
շաբաթ):

նական պատիւը, եւ զօրավարութիւնը, իւր որդւոյ հետ՝ (որ յիտոյ վկայական մահուան համար Մարտիրոս կոչուեց) դիմեց Հայոց աշխարհ՝ Խոսրովի որդի Տիրան թագաւորին, բայց նա վախնալով Յուղանոսից՝ խորհուրդ տուաւ դիմել Շապուհին:

Մարգիս գնաց Խորաստն Շապուհի մօտ եւ ընդունելութիւն գտնելով իւր քաջութեան համար՝ զօրագլուխ կարգուեց. որ թշնամեաց յաղթելով սիրելի եղաւ թագաւորին եւ կարգուեց սահմանապահ Յուղանոսի յարձակման դէմ:

Մարգիս խրախուսեց իւր սակաւաթիւ զօրաց՝ ասելով, զինուորակից եղբայրը, հաւատացէք երկնի եւ երկրի արարչին, որ օգնող է իրաններին եւ հակառակ իւր թշնամիներին, որք յարձակելով կոտորեցին, եւ մկրտուելով ընդունեցին քրիս-

տոնէութիւն. որի համար սուրբն Սարգիս՝ իւր զօրաց մէջ գտնուող մոլորամիտներից՝ մատնուեց Շապուհի առաջ՝ իւրեւ կուսակից Հռովմայեցոց եւ տարածող քրիստոնէութեան:

Շապուհ հրաւիրեց Սարգսին՝ որը իմանալով նորա նենգութիւնը, խրախուսեց զօրաց, ամրացուց քըրիստոսական կրօնի մէջ, եւ մի քանի հաւատացեալ զինուորաց եւ իւր Մարտիրոս որդւոյ հետ գնաց արքունի դուռը:

Շապուհ մեհքեան տանելով, հըրամայեց Սարգսին որ իւր Մարտիրոս որդւոյ հետ զոհէ եւ խունկ մասուցանէ կուոց, բայց նա համարձակ անարգեց, զոր հեթանոս բազմութիւնը տեսնելով կատաղութեամբ յարձակուեց՝ կուզէր սպանել, այս յարձակման միջոց մարտիրոսացաւ որդին:

Շապուհ բազմութեան ձեռքից
առնելով Սարդսին բանտարկեց, եւ
տեսնելով նորա անփոփոխ միտքը,
հրամայեց գլխատել 14 հաւատա-
ցեալ զօրաց հետ, որոց մարմինները՝
քրիստոնեացք ծածուկ ամփոփեցին
պատուով:

ՓԵՏ ԲԱԼՈՒԹԻ.

2. Ս. ԱՏՈՎՄԵԱՆՔ. Պարսից
թագաւոր Յազկերտ Բ. մոգաց եւ
մոգպետաց խորհրդով հրամայեց
իւր տէրութեան ամէն կողմեր
բառնալ քրիստոնէութիւնը եւ տա-
րածել մոգական աղանդը: Նենդու-
թեամբ հրաւիրեց Հայոց զօրքը,
ճորայ պահակ, որոց զօրավարումէին:
Ատոմ Գնունի եւ Մանաճիհը Ռըշ-
տունի, եւ հրամայեց երկրագեւ

կրակին: որք ընտրելով մեռնել Քը-
րիստոսի անուան վերայ, խոյս տուին
հպատական:

Ցազկերտ լսելով՝ զօրք ուղար-
կեց սպանել՝ եթէ չդառնան Պարս-
կաստուն: Երանելիք հասնելով Ան-
ձեւացեաց (Խոչար) գաւառը ամ-
քացան լերանց մէջ: ուր պարսկա-
կան զօրքը դիմելով ձերբակալեց եւ
ստիպեց դառնալ՝ յանձն առնուլ
մոդական կրօնը, որք չընդունելով՝
նահատակեցան:

---

3. Ս. ԱՈՒԹԻԱՆԵԱՆՔ. Պալա-
տականք Ալանաց արքայի՝ աղգականք
Աաթենկայ թագուհւոյ Հայոց Ար-
տաշէս Բ-ի, թուով 19, աշակերտե-
ցան աւետարանին՝ քարոզութեամբ
Ս. Ոսկեանց, եւ մկրտուելով ա-
ռանձնացան լերանց մէջ իրանց
Սուքիաս անուն գլխաւորի հետ եւ

կրօնաւորեցան Ոսկեանց ձեռաց
տակ, կը արողէին քրիստոնէու-
թիւնը՝ Ոսկեանց հետ արքունի գուլուը
յաճախելով։

Արքայորդին Արտաւազդ հա-
լածող քրիստոնէից՝ դիմեց նոցա
բնակարան, ստիպեց արքունիք
դառնալ, եւ երբ Սուքիասեանք՝
յորդ որմամը Ոսկեանց յանձն չա-
ռին, կոտորեց Ոսկեանց՝ իսկ Սու-
քիասեանց ձեռնամուխ չեղաւ՝ մօր
երկիւղից։

Սուքիասեանք՝ նոյն տեղից խոյս
տուին Բագրեւանդ գաւառի ջրա-
բաշխ լեաւը, որ յանուն Սուքիասի
կոչեցաւ Սոռհաւ կամ Սուկաւետ,
(Քոսադաղ) ուր եւ երկար տարիներ
մնացին առաքինական եւ ճգնողա-
կան կենօք։

Երբ Գատիանոս յաջորդ Շա-
պուհւոյ Ալանաց ալքայի, տեղեկա-
ցաւ թէ՝ արքունի գօրաց գնդից՝

Շապուհւոյ նիղակակից՝ անուաննիք
Սուքիասեանք՝ Հայաստան հեռա-
ցած են, խուզարկեց Բառլահա զօ-
րավարի ձեռօք՝ գտաւ ջրաբաշխ
լեռան խորշերում, եւ հրաւիրեց յԱ-
լանաց աշխարհ, որը չընդունելով
հրաւէրը՝ նահատակեցան։

5. Ա. ՈՍԿԵԱՆՔ գեսպանք
Հռովմայեցւոց կայսեր գալով Հա-
յաստան Հայոց Սանատրուկ թագա-
ւորի մօտ, թագէոս առաքելոց քա-
ռոզութեամը հաւատացին ի Քրիս-
տոս, շրջեցին նորա հետ քարո-
զութեամը, սոցանից մին՝ Ոսկի ա-
նուն, ձեռնադրուեց քահանաց թա-
գէոսից, իսկ միւսները կրօնաւորե-
ցան։

Երբ Ա. Թագէոս նահատակեցաւ
Սանատրուկից՝ առանձնացան Խաղ
կեց լեաւը եւ պարապեցան աղօ-

Թից եւ ճգնութեանց, որք եւ Աստամարօնկի որդի Արտաշէսի արքունիքը մտնելով քարոզեցին աւետարանը՝ մկրտեցին 19 հոդիք Եփրատի մէջ՝ որոց գլխաւորին անունը կոչեցաւ Սուքիաս, որոյ անուամբ միւսները կոչեցան Սուքիասեանք:

Արքայորդին Արտաւազդ լսելով՝ իւր ազգականաց գարձը՝ հալածեց Ա. Ռակետն արքունիքից, որոց հետեւեցան Սուքիասեանք, եւ առանձնացան Ռակետն ճգնարանը, ուր եւ նահատակեցան:

7. Ա. ԱԱՀԱԿ Հայրապետ. մեծն Ներսեսի որդին, պարթեւական զարմի վերջին հայրապետը՝ քաջավարժունաց, Ա. սորոց եւ Պարսից դպրութեանց, միաբանելով երանեւոյն Մաշտոցի (Ա. Աեսրոպ) հետ (որ Ա. Ներսիսի նօտարն ու գպիրն

էր) աւելի եւս գարգացաւ իմաստամբական գիտութեամբ, եւ իւր Հօր առաքինական եւ ազգասիրական կատարեալ հայելին դարձաւ, Ա. մուսնացաւ եւ ունեցաւ միայն մի գուստը Սահականոյ անուն, զոր տուաւ Համազասպ Մամիկոնեանին, որ Հայոց երեւելի նախարարաց մինէր, եւ բարեպաշտութեամբ հռչակուած, որից ծնան, Վարդան, Հըմայեակ եւ Համազասպեան:

Ա. Աահակ' ամուսնոյ մահից յետոյ 390 թ. ազգի հաւանութեամբ բարձրանալով հայրապետական գահի տեղի Ա. սպուրակէսի, կարգ եւ կանոն հաստատեց, եկեղեցիք պայծառացուց, իւր անձը մեծամեծաց եւ փոքունց՝ կանոն ուղղութեան, եւ Հայելի սքանչելի առաքինութեան ցցուց, Բաղմաթիւ եկեղեցեաց, վանօրէից շինութիւններ եւ նորոգութիւններ արաւ, Նորոգեց Հռիփսի-

կու առ սակաւ՝ ընտելացնելով ժո-
ղովուրդը թուլամովթ կեանքի,
մոցնէ Հայաստանի մէջ մոգակո-
նութիւնը, բայց Ս. Հայրապետի ար-
թուն հովուութեամբ անվնաս մնաց
հայ ժողովուրդը:

Երբ թագաւորեց Վուամ Բ.
Ս. Սահակ Հայրապետական գահին
վնաս չհասնելու մտօք անցաւ առ
ժամանակ մի Յունաց բաժինը՝ իւր
հետ ունելով Ս. Մեսրոպ, եւ իւր
երեք թոռուուք, ուր եւ կնեղուէք
Յոյն վերակացուներից, որ արգելք
կլինէին հայ դպրութեան տարածման,

Ս. Սահակ, Ս. Մեսրոպին՝ Վար-
դամի եւ մի քանի աշակերտաց հետ
ուղարկեց Կ. Պօլիս, խնդրել Թէո-
դոս կայսրից եւ Ատտիկոս պատրի-
արքից, որ զգուշացնեն Յոյն վերա-
կացուաց արգելք չլինել Յունաց
բաժնի մէջ հսկ դպրութեան տա-
րածման:

մեանց վկայաբանը ուր գտնելով Ս.
Հովհաննէի տապանը կնքած լուսա-
լորչի կնքով, ինքն եւս կնքեց իւր
կնքով եւ կրկին գետեղեց իւր տեղ.

Երբ Ս. Մեսրոպ յապանեց իւր
միտքը Ս. Սահակին, Հայոց նշանա-
գրեր հնարելու մասին, օժանդա-
կեց նորան թէ գրոց գիւտին եւ
թէ սուրբ Գրոց թարգմանութեան,
բանալով, դպրոցներ Հայաստան
ծաղկեցուց Հայերէն դպրութեամբ,
օժանդակութեամբ Վուամշապուհ
թագաւորի եւ Ս. Մեսրոպի:

Վուամշապուհի մահեց յետոյ՝
Ս. Սահակ գնաց պարսից դուռ,
արձակել տոււաւ Վուամշապուհի եղ-
բօր Խոսրովին՝ որ նախարարաց
մատնութեամբ քանդարկուած էր,
եւ կրկին թագաւորեցուց Հայաս-
տանի վրայ, որի մահեց յետոյ՝ Յազ-
կերտ թագաւորեցուց Հայոց վրայ,
իւր որդի Շապուհին, ոքակս զի սա-

Մեծն թէոդոս կատարեց Հայութեամբ ինդիրը, եւ մեծարելով Վարդանին ստրատելատի (զօրավարի) պաշտօնիւ եւ Ս. Մեսրոպին Եկղիսիաստիկոս (գերիմաստ) տիտղոսիւ, դարձուց հռովարտակաւ առ Ս. Սահակ:

Իսկ երբ Վռամ հաշտեցաւ Հայոց հետ, Ս. Սահակ՝ Վարդան ստրատելատի հետ դարձաւ Վազարշապատ, եւ Վարդանին՝ ուղարկեց Վռամի մօտ Ամբատ սպարապետի հետ՝ խաղաղութեան դաշն հաստատելու: Վռամ՝ լսելով Ս. Հայութապետի ինդրանաց՝ Վռամիշապուհի որդի: Արտաշէսին թագաւորեցուց Հայոց վրայ, որով երկիրը խաղաղացաւ, եւ բարեկարգութիւնը ծաղկեց սուբք Հայութապետի ջանիւք:

Արտաշէսի մոլի ընթացքից վիրաւորելով հայնախարարք՝ խորհեցին ամբաստանել պարսից դրան, եւ

ստիուցին մեծն Սահակին միաբանել իրանց հետ, բայց նա հրաժարեցաւ, Հայաստանին սպառնացով վտանգված աչքի առաջ ունենալով, եւ յորդորեց հեռանալ, ասելով «Ես իմ ախտացեալ ոչխարը առողջ գաղտնի հետ չեմ փոխերս ստիայն նախարարք չանսալով». Արծկեցի վատանուն Առւրմակ քահանայն հետեւնին առաջ՝ գնացին ամբաստանեցին Վռամի առաջ: Հայութապետին եւ Թագաւորքին:

Վռամ, Արտաշէսին լցուժաստան աքսորեց տեղը Վեհմիճը շապուհ պարսիկը մարզպան կարգելով՝ եւ Ս. Սահակին աեղ՝ Առւրմակ երեց դրաւ, որ քիչ ժամանակից յետոյ մերժուեց, եւ Բրիեշոյ Առարին կարգուեց, որը եւս իւր դօշաքաղութեան համար մելժուելով, կրկին երկպառակութիւն եւ կուսակցութիւն տիրեց, ոմանք մի ուրիշը կուցէին, ոմանք վերստէն Ս. Սահակին:

Վաւամ երկու կողմի խնդիրը
եւս կատարած լինելու համար,
Եմուշէլ՝ ասորին կաթուղիկոս դրաւ,
եւ Ս. Սահակին՝ իւր վիճակի մէջ
միայն վարդապետելու եւ ձեռնատ-
դրելու իշխանութիւն տուաւ, ըստ
Թոյլտուութեան Շմուէլի:

Երբ մեռաւ Շմուէլ ասորին,
Նախարարք աղաչեցին Ս. Սահակին.
որ ներէ իրանց չարիքը եւ յանձն
առնու կաթուղիկոսութիւնը, երա-
նէլին ներեց նոցա' բայց հրաժարե-
լով գահից առաջնացաւ Բագրեւանդ
գաւառի Բլուր գիւղ, ուր եւ
վախճանեցաւ 440 թ. եւ թաղեցաւ
Տարօնոյ Աշտիշատում:

10. Ս. ԳեհիննդեԱնք, երբ
Յազկերտի հրամանաւ առ երեսս
ուրացած հայ նախարարաց հետ
եօթն հարիւր մոդեր պարսկական

գօրօք դիմեցին Հայաստան՝ ըստի
տարածել մոդական կրօնը եւ կը-
րակապաշտութիւնը, հասնելով Մադ-
կուր գաւառի Անդու գիւղաքաղաք,
Ճեռնարկեցին քակել եկեղեցւոյ
դուները: Ղեւոնդ երեց եկեղեցա-
կանաց եւ Ժողովրդոց գլուխ ան-
ցած յարձակեցաւ եւ մեծ կոտորած-
տալով յետ միեց, սաբսափ ձկելով
մոդպետի վրայ:

Ղեւոնդ երեց՝ Վարդանանց մեծ
պատերազմի մէջ Խրախումելով՝
վառեց կամաւոր զօռքը քաջու-
թեամբ կռուել հաւատոյ Թշնամւոյ
դէմ. (Տես ի տօմի Վարդանանց),
եւ պատերազմը դադարելուց յե-
տոյ, Ատրորմիզդ մարզպանի Ճեռօք
սուրբ Յօվեսէփի, Խորէնի, Աբբահա-
մու, Արշէն երեցու, Ոշտունեաց
Քաջաջ սարկաւագի, Ոշտունեաց
Սահակ եպիսկոպոսի, Աբբրոււնեաց
Մուշէ երիցու եւ Սամուէլ եւ Աբ-

բահամ քահանայից հետ յատեան կոչուելով, եւ իբրեւ ամէն վնասի պատճառ ձանաչուած՝ շղթայակապ հետիոտս Պարսկաստուն վարեցան. որք ներկայանալով Միջըներսէհ հադարապետին, մատնեցան տանջանաց եւ բանտի հայ նախարարաց հետ:

Յազկերտ պատերազմ գնալով Հոնաց դէմ, երանելիքը կապանօք փոխադրեց Ապար աշխարհի հիւշապուհ քաղաքի դղեակ. եւ յանձնեց մոդպետին՝ ողոքանօք որսաւ քահանաները եւ նախարարները ի մոդութիւն. Մոդպետ անհնարին տանջանաց մատնեց, որոշելով քահանայք նախարարներից. 40 օր արգելեց մի խոնաւ մուլժ ներքնատան մէջ, բայց եւ այնպէս ոչինչ չկարաց առնձլ, եւ ինքն եւս աստուածային շնորհաց ազդմամբ' ընդունեց քրիստոնէութիւն. մկրտեցաւ եւ նահատակուեց.

Յազկերտ ձեռնարկեց չարչարել եւ նահատակել Ղեւոնդեանց, նախ նահատակեց Սամուէլ եւ Աբրահամ քահանայից. Թաթիկ եակիսկոպոսին Բասենոյ, եւ յետոյ Նիւշապուհի մէջ բանտարկուածների համար ուղարկեց Գենշապուհին, հրաման տալով Եթէ չդառնան ի մոդութիւն. Ծածուկ սպանել՝ որ նոցանշխաքը քրիստոնէայք չառնուն:

Գենշապուհ նախ յորդորեց, եւ ոչ ինչ չշահուելով, հեռացուց քաղաքից եւ նահատակեց, որոց մարմինները ծածուկ քրիստոնէսին կուժիկ՝ որ ներկայ էր, ամփոփեց:

12. Ա. Վ. Ա. Բ. Դ. Ա. Ա. Խ. Ք. երբ Յազկերտ Բ. ցանկացաւ քրիստոնէայք գործնել մոդական աղմագին' թելադրութեամբ Միջներսէհ հազարապետի եւ մոդպետաց. հրա-

ման հանեց բոլոր հպատակ քրիստոնէց՝ որ մոգական աղանդը ընդունեն եւ երկրպագեն կրակի, եւ իւր այս չարութեան՝ դործիք գտաւ վասակ եւ վարազվաղան (փեսայ վասակի) Սիւնեաց հայ նախարարները:

Յազկերտ հրաւիրեց՝ Հայոց, Վրաց, Աղուանից եւ այլ քրիստոնէց դօքաց յԱպար աշխարհ՝ Հռնաց դէմ պատերազմելու պատրուակաւ, որք թէեւ գիտէին Յազկերտի նենդութիւնը, բայց որպէս զի չգրգռեն, յանձն առին հրաւէրը,

Յազկերտ հրամայեց բանի՝ քրիստոնեայք մոգական աղանդին դարձնել, Դենշապուհ ոմն հարկահան ուղարկեց Հայաստան նեղել ևստութեամբ, որպէս զի ստիգուին դիջանել իւր կամփին, բայց սիրով ամէն բան յանձն առին, եւ թոյլ չտուին կրակապաշտութեան մուտ

գործել իրանց մէջ։ Ապա բացարձակ հրավարտակաւ հրամայեց թուլուլ քրիստոնէութիւնը, որին նախարարը եւ եպիսկոպոսունք պատասխանեցին, մոգական աղանդը արհամարհելով եւ քրիստոնէական կըրօնի ճշմարտութիւնը ջատագովելով։

Յազկերտ զայրացած կոչեց նախարարները, որը ուխտելով անսասան մնալ հաւատքի մէջ, դէմ յանդիման արհամարհեցին նորա հրարանը եւ բանդարկուեցան, եւ մինչ Յազկերտ մոտագիք էր յանդարձ օտարութիւն վարել նորանց, եւ անթիւ զօրօք դիմել անտերունջ Հայաստանի վրայ բանի տարածել կրակապաշտութիւնը, պալատականներից մին ծածուկ քրիստոնեայ, խորհուրդ տուեց առ երեսս ընդունել, եւ վերադառնալով ազատել թէ իրանց եւ թէ հայրենիք, որին

հաւանելով՝ առ երեսս երկրապատեցին արեգակամ:

Յաղկերտ ուրախացած, մեծ պատուով, պարսկական զօրօք եւ եօթն հարիւր մոդերով դարձուց Հայաստան: Երբ բանակը հասաւ ծաղկուտ գաւառի Անդզ գիւղաքազաք, եւ մոդպէտ կուղեր քակել եկեղեցւոյ դուռը, Դեւոնդ երեց՝ եկեղեցականաց դասուք եւ քրիստոնէից բազմութեամբ դիմադրեց եւ մեծ հարուածով վանեց մոդերը եւ զօրքերը:

Այս տեսնելով Վարդան եւ ուխտապահ Նախարարք, յայտնեցին Յովսէփ կաթուղիկոսին իրանց առ երեսս ուրացութեան նպատակը, եւ ուխտեցին աւետարանի վրայ երդմամբ, պատերազմել հաւատոյ համար, յարձակեցան պարսից վըրաց, յաղթեցին եւ երեւելիքը կալանաւորեցին, որոց հետ եւ ի սրտէ

ուրացեալ Վասակին, որ կեղծաւորաբար երդուելով աւետարանի վրայ՝ արձակուեց:

Յաղկերտ կրկին բազմաթիւ զօրք ուղարկեց Սիհներսէհ հաղարապետի ձեւոք, որ բոնի մոգական աղանդը մտցնէ Հայաստան, որ ուխտանենդ Վասակին գործիք ունելով ձեռքին, կջանար Հայոց միաբանութիւնը քակել, խոստանալով նորան թագաւորեցնել Հայոց վրայ:

Վարդան եւ նախարարք 66
հազար կամաւոր զօրօք բանակեցան Տղմուտ գետի ափ Աւարայրի դաշտում՝ պարսից զօրաց հանդէպ, եւ դիմադրելով կոտորեցին 3544 անձինք եւ 9 զօրապետք, ուր եւ արին Վարդան՝ իւր նիզակակիցներով նահատակեցաւ եւ աղատեց Հայաստան կրակակաշտութիւնից:

օթեալը, գալով տաճար՝ Ցիսուս
մանուկին առաւ գիրկը, գոհացաւ,
որ արժանացաւ տեսնել երկնի եւ
երկրի արարիչը մարմնով, որին մար-
գարեք ցանկացան եւ չկարացէն
տեմնել, եւ խնդրեց արձակումն
հոգւոյ ի մարմնոյ, քարոզելով՝
ընծայեալ մանկան հեթանոսաց լոյս՝
եւ խորակելացւոց փառք Լինելու:

Մինչ Յովսէփ եւ Մարիամ
զարմացած էին այս նշանաւոր խօս-
քերի վերայ, Սիմէօն խօսքը դարձ-
նելով դէպի Մարիամ ասաց, շա-
տերը ի դէրմանէ անհաւատութեան
մեղաց, մանկանս շնորհօք պիտի
կանգնին հաւատով, եւ շատերը ան-
հաւատութեան մէջ մնալով՝ պիտի
ծածկուին մեղաց խօւարի մէջ, եւ
որդւոյդ կրած չարչարանքը սորյ
նման պիտի խոցեն սիրտդ. եւ ա-
ւանդեց հոգին:

Կաեւ 84. տմեայ ոյրի Աննա

14. ՏԵԱՌԵՆԴԱՌԵՆԴԱՋ*) Ցիսու-
սի ծննդեան 40 օրդ օրը երբ լրա-
ցաւ, սուրբ կըս Մարիամ տարաւ
տաճար՝ մանուկին Աստուծոյ ներ-
կայացնել՝ մի զոյտ աղաւնուոյ հետ,
որի արիւնը քահանայն կսրսկէր սե-
ղանի եւ մանկան վրայ ըստ օրինաց:

Ա. Հոգւոյ ապդմամի Սիմէօն ծե-
րունին, որին կանխաւ յապտնուած-
էր չմեռանել մինչեւ տեսնել Տիրոջ

(*) Ամէն արու անդրանիկ 40 օրից
յետոյ Մովսիսական օրինօր, ծնողը կտա-
նէին ատարը Աստուծոյ ընծափերւ: Այս օ-
րէնը հաստատուեց Եգիպտոսի անդրանկաց
կուսորման լիշտակ, ըստ այն թէ «իմ են
ամենայն անդրանիկը խրայելացւոց, փոխա-
նակ զի հարի են զամենայն անդրանիկն Ե-
գիպտացւոց»: Աստուծ ընորեց զեւի որ-
դիքը՝ որոց հարկադրուեցան խրայելացւոց
անդրանիկները տալ երկդրամիան, եւ օրէնք
ասհմանեցաւ պատարագ տալ՝ զոյս տառ-
րակաց, երկուս ծափ ականեաց, եւ կամ
գառն ըստ կարողութեան:

մարդարէուչին, որ իւր օրերը տաճարում Աստուծոյ աղօթէլով կանցունէր, յայտնեց սուրբ կուսին՝ մարդարէական Հոգւով. մասուկի աշխարհի փրկիչ լինելը: Յովսէփ եւ Մարիամ օքինաց համեմատ կատարելն յետոյ՝ դարձան հագարեր:

28. Ս. Կիւրեղ հայրապետ Երուսաղէմացի՝ հմտւտ զին եւ նոր կտակարանաց եւ արտաքին գիտութեանց, ձեռնադրուեց 335 թ. Երուսաղէմի Այսկաք հայրապետի յաջորդ Ամքսինս հայրապետից. եւ իւր սքանչելի վարդապետութեան համար, գլուխ քարոզաց կարգեցաւ, եւ յաջորդելով նորան՝ սիրելի եղաւ ամենին իւր հեղաշամբակը բնաւորութեամբ. եւ համարձակ յանդիմանելով ազանդաւութաց՝ կըդարձնէր շատերին իհաւասու-

Երանելոյս ժամանակ՝ սուրբ Խաչ սքանչելի երեւմամբ յայտնուեց օդի մէջ Երուսաղէմում, որոյ համար գրեց կոստանդ կայսեր: (Ցես. իտօնի Երեւման Խաչի):

Կիւրղի մեծահռչակ համբաւք վրայ ոխալով Ակակիոս եպիսկոպոս Կեսարու, ամբաստանեց կայսեր առաջ, նորա ողորմածութիւնը վնասակար եկեղեցւոյ քարոզելով, որ դառն սովի միջոց՝ եկեղեցւոյ ըսպասներից վաճառելով կարօտելոց պէտքերը դարմանած էր, եւ աթոռակց ձկել տալով՝ տիբեց նորա տեղը: Յուրք կիւրեղ՝ գնաց Տարսոն՝ Սիւղիանոս եպիսկոպոսի մօտ, պատով ընդունուեց, եւ Աելեւկիոյ ժողովով արդարացած կրկին հաստատուեց իւր պաշտօնի մէջ:

Ակակիոս գնալով Կ. Պոլիս կրկին չարախօսուեց կոստանդ կայսեր, որ համամիտ լինելով Ակակեանց՝ աք-

սորեց կիւրդին, բայց երբ մեւաւ կոստանդ եւ թաղաւորեց Յովլիանոս, պատրուակաւ խաղաղասիրութեան եւ մարդասիրութեան յետս կոչեց աքսորուած եափսկոպոսները՝ որոց հետ եւ կիւրեղ, որ գարձաւ Երուսաղէմ իւր Աթոռը, եւ կրկին Վաղեսից աքսորուեց Արփոսականաց խորհրդով, եւ դարձեալ մեծն թէոդոսի ժամանակ վերադարձաւ իւր Աթոռը եւ մաքրեց Արփոսեաներից տեղի ունեցած անկարգութիւնը:

Առաք կիւրեղ 381 թ. ներկայ գտնուեց կ. Գոլսոյ վերջին զ. տիեզերական ժողովին, եւ վախճանեցաւ. 54 տարի պաշտպան Հանդիանալով ուղղափառութեան:

* * *

Ա. Կիւրեղ, եափսկոպոս աղքաւ հրէայ, Յուղա անուն՝ Պաղեստինացի, իւր առաքինութեամբ եւ

պատմական հմտութեամբ յայտնի էր Հրէեց, եւ աստուածասէր Հեղինէ դշնուհւոյ (կոստանդիանոսի մօր) Խաչափայտի խուզարկութեան ժամանակ՝ սա իբրեւ տեղեակ հընութեան ներկայացաւ խոշտանգեալ հրէեց կողմից՝ եւ յայտնեց Խաչափայտի տեղը:

Երբ Խաչափայտը սքանչելեաք գտնուեց, հաւատաց իւր Աննայ մօր Հետ, մկրտուեց՝ կոչուելով կիւրեղ, ձեռնադրուեց եափսկոպոս, եւ շատերին դարձի պատճառ եղաւ ի հաւատս: Յուլիանոս ոին ունելով նորա վրայ, հրէութիւնից քրիստոնեայ դառնալուն համար, հրաւիրեց ի կռապաշտութիւն, որ ջընդունելով՝ անտանելի չառչարանաց մատնեց եւ ապա գեղարդով խոցելով նահատակեց եւ Աննային կախեւ տուաւ:

Մ Ա Բ Տ .

7. Ա. ՅՈՎՀԱՆՆ ՕՃՆԵցի Հայրապետ աշակերտ փիլիսոփայ Յ.Էռոգորոս Ք.ՌԵՒՆԱԼՈՐԻ, ութերորդ դարում նստեց Հայրապետական Աթու, Դւմոյ մէջ ժողով գումարելով բարեկարգութեան կանոններ հաստատեց, մերժեց քաղկեդոնականութիւն, վերցուց Պօղոսեան կամ Պաւլիկեան աղանդը (Արեւորդիք) որոնք եկեղեցւոյ սուրբ Խորհուրդը, պատկերաց յարգութիւնը, եւ Քըրիստոսի Խաչի երկրպագութիւնը կարհամարհէին:

Հայաստանի Վ.Մ. ոստիկան ջատագովեց Յովհանն իմաստասիրի գիտնական, առաքինի, հանձարաշատ եւ խաղաղասէր յատկութիւնքը Օմար ամիրապետի առաջ, որ աքանչացած հրաւիրեց իւր մօտ, որին

ներկայանալով Հայրապետը՝ իւր պատկառելի տեսպավ եւ վայելուց վարմունքով տպդեց Հագաբացի միլիապետին եւ մեծարեցաւ:

Օմար ոչ սցնչափ Հայրապետի արտաքին շքեզութեան՝ որչափ անձնուրացութեան վերայ զարմացաւ, երբ առանձնութեան մէջ տեսաւ՝ նորու ի ներքուստ դգեցած խարազը (մազէ շապիկ):

Հայրապետը մեծարանքը դարձաւ Հայաստան, հալածեց աղանդաւորները՝ եւ վախճանելով թաղուեց Արդուկին գիւղի եւրաշէն եկեղեցւոյ մէջ:

* * *

Ա. ՅՈՎՀԱՆՆ ՈՐՈՄՆԵցի՝ որդի եշխան իւանէի, էր աշակերտ Նչեցի Եսպի վարդապետի, աստուածաբանութեան ուսուցիչ Տաթեւու վարչուց չորեքտասաններորդ դարում,

սա զանագան հեղինակութեամբք
պաշտպան հանդիսացաւ չայսատա-
նեայց եկեղեցւոյ ընդդէմ Ունիթո-
ւաց (տարածողաց Պատականուրեան):

* *

Ս. ԳՐԻԳՈՐ Տաթեւացի՝ աշա-
կերտ Որոտնեցւոյ՝ չորեքտասանե-
րորդ դարում, հզօր ալսոյեան հան-
դիսացաւ Ունիթուաց դէմ՝ բանիւ
եւ գրով, որոյ համար ժամանակա-
կեցք փառաւոր արձան կանգնեցին
նորա յիշատակին՝ Տաթեւու վա-
նուց մօտ:

14. ՔԱՅԱՍՏԻՆ ՄԱՆԿՈՒՆՔ
ՍԵԲԱՍՏԻՈՅ ազատ որդիք եւ զի-
նուոզք կապադովկիպում, առաքի-
նութեամք եւ քաջութեամք փայլե-
լով սիրելի հանդիսացած էին թէ
զօրագլուաց եւ թէ մեծն կոստան-
դիանոսի:

Կոստանդիանոսի քեռայր Լիկիա-
նոսի հալածանաց ժամանակ՝ Լիւ-
սիասի եւ Սիբաստիոյ Ագրիկողայոս
դատաւորի ձեռօք կալանաւորեցան
եւ ստիպեցան ի պաշտօն կռոց,
զոր մերժեցին, եւ զանագան չար-
չարանքներից յետոյ՝ մերկ ձգեցան
ձմեռ ժամանակ՝ քաղաքից դուրս
լճակին մէջ՝ պահապանաց հոկողու-
թեամբ, որպէս զի եթէ զղջան,
լճակի եզերը շինած նոր բաղանկքի
մէջ ընդունեն նորանց:

Գիշերային սաստիկ ցրտից՝ ե-
րանելիք ոդեսպառ վիճակի մէջ ըն-
կան, մին՝ չկարենալով դժնդակ
տանջանաց տանել՝ փախաւ բաղա-
նիք, եւ ցրտից սառած մարմինը՝
ջերմութենէն լուծուելով մեռաւ,
Նոյն միջոց լճի վերայ երեւե-
ցան 40 լուսեղէն պսակներ, զոր
պահապանաց մին տեսնալով գարմա-
ցաւ, եւ վաղելով դէպի լիճ՝ ա-

սաց, եւ ես քրիստոնեակ եմ. եւ
խառնուելով նոցա հետ՝ սկսեց գո-
հութիւն մատուցանել Աստուծոյ:
Առաւոտ՝ Ադրիկողայոս հանել տա-
լով լճից, չարաչար հարուածով նա-
հատակից բոլորին:

21. Ս. ԼՈՒՍԱՀՈՐՁԻ ՄՈՒՏԾ
Ի ՎԻՌԱՊՆ, Ս. ԳՐԻԳՈՐ Պարթևա-
զուն առաքելանման հայրապետ
եւ Լուսաւորիչ տանն թորդոմայ,
որդին Անակ Նախարարի՝ ծնաւ 257
թ. Վաղարշապատ քաղաքում,

Երբ Պարսից Արտաշը խորհըր-
դով Անակ՝ Հայոց Խորսով թագա-
ւորը սպանելուն համար, ինքն տնով
բնաջինջ եղաւ, միայն փրկուեցան իւր
որդիք, մեծն՝ Սուրէն անուն, մանկա-
քարձաց ձեռօք, Պարսկաստան իւր
հօրաքեռ մօտ փախցնելով, եւ կըրտ-
սերն՝ քրիստոնեայ Առփիա անուն ստն-

տուի ձեռօք կեսարիա, ուզ մկրտուե-
լով անուանեցաւ Գրիգոր. զարդա-
ցաւ առաքէնութեամբ եւ ուսմմբ,
ամուսնացաւ Քաւիթ անուն քրիս-
տոնէի՝ Մարիամ դստեր հետ, եւ
ունեցաւ երկու որդի, Վրթանէս
եւ Արիստակէս:

Երեք տարուց յետոյ հաւանու-
թեամբ միմեանց բաժնուելով երկու
ամուսինք, Մարիամ Արիստակէսի
հետ առանձնացաւ կուսանաց վանք,
իսկ Գրիգոր Վրթանիսին դպիեակի
խնամոց յանձնելով, գնաց Խոսրովի
որդի Տրդատին ծառպյելու:

Այն ինչ Տրդատ իւր քաջու-
թեան համար պսակուած Դիոկե-
տիանոսից՝ ազգայական փառօք դար-
ձաւ Հայաստան, եւ Եկեղեցց
դաւառի Երիգոյ գեւզը համելով
զոհեց Անոնչիտ կուռքին, հրամայեց
եւ Գրիգորին ծաղկեայ պսակ մա-
տուցանել Անտառի արձանին:

Գրիգոր Հրաժարեցաւ այս հեթանոսական պաշտամունքից, յայտնեց իւր քրիստոնէութիւն, եւ մատնեցաւ սոսկալի տանջանաց - գանից, բանտից, գելարանաց, կախաղանաց եւ կտտանաց, արհամարհելով կենաց եւ պատռոյ ամէն խոստումներ:

Տրդատ երբ լսեց, թէ Գրիգոր իւր հօրու սպանող Անակայ որդին է, հրամայեց, իբրեւ մահապարտ տանել Արտաշատ քաղաքի մահապարտից օձալից գուբը ձգել, (Մեացեալն տես ի տօնի ելիցն ի Վիրապել):

28. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԴԱԶԱՐՈՒԻ, Յիսուս Ղազարոսի մահը իմանալով ի հեռուստ, յայտնեց աշակերտաց եւ դիմեց Բեթանիա: Մարթա՝ քոյր Ղաղարու, լսելով Փրկչի գալուստը, գնաց ընդառաջ եւ ասաց. «Տէր, եթէ այստեղ մինէիր. իմ եղբայրը

է՞ր մեռնիր»: Յիսուս պատասխանեց, «Եղբայրդ յարութիւն կառնուզի ես եմ յարութիւն եւ կեանք, ինձ հաւատացողը թէեւ մեռանի. կապիր»: Մարթա՝ հիացած Փրկչի այս խօսքերի վերայ, յայտնեց իւր քոյր Մարիամին Յիսուսի գալուստը:

Մարիամ հետեւելով Մարթան սդակցաց հետ, լալով ընկաւ Յիսուսի ոտքը ասելով: «Տէր, եթէ այստեղ լինէիր, եղբայրս չէր մեռնիր», Յիսուս գերեզման դիմելով, բազմութեամբ եւ վշտակցելով մարդկային բնութեան վերայ՝ արտասուեց եւ հրամայեց գերեզմանաքարը վերցընել: Մարթան ասաց, «Տէր զորս օրուան մեռած է, հոտած կը լինի»: Յիսուս պատասխանեց, «Եթէ հաւատաս, Աստուծոյ փառքը կտեմաս»:

Երբ գերեզմանի կափարիչը վերցընել: Յիսուս աստուծածաբար

հրամայեց, «Ղազաքի», արի Եկ արտաքս», մեռեալը իսկոյն դուքս Եկատյարութիւն առած. ողի կապանքն արձակել տալով Յիսուս, հրամայեց թողուլ որ գնակ: Այս սքանչելեաց վերայ զարմացած, ոմանք հաւատացին, եւ ոմանք գնացին պատմեցին փարիսեցւաց, որը աւելի գրգռեցան ընդդեմ Յիսուսի:

29. ԾԱ.ՂԿԱ.ԶԱ.ԲԴ. Յիսուս Բեթանիայից ուղեւորելով Երուսալէմ, երբ մօտեցաւ Բեթվագէին, Պէտրոսին եւ Յովհաննէսին ասաց, գնացէք այդ դիւղը (Բեթվագէ) կդըտնէք մի էշ^(*)) կապած տւանակի հետ,

թէրէք ինձ. Հարցնողին տնացէք թէ՛ Տիրոջը պէտքէ: Աշակերտք բերելով՝ ձգեցին հանդերձները նոցավերայ. նստեց Յիսուս եւ գնաց Երուսաղէմ մեծ բազմութեամբ:

Զատկի տօնի պատճառաւ Երուսաղէմի մէջ հաւաքուած բազմութիւնը լսելով Յիսուսի հանդիսաւոր ձևալուստ, արմաւենեաց եւ ձիթենեաց ձիւղեր առած՝ ընդ առաջ ելան, ասելով, «Ովսաննա, օրհնեալ գասդ յանուն Տեառն, Թագաւորդ իսրայէլի, խաղաղութիւն յեր-

բուսեալ լինելով՝ գտնողը կապած էր դուրս. ուանելու միջոց՝ տեսնողը կարծեցին թէ՝ տէրն է: Ոմանք կմեկնեն թէ, իշոյ տէրը ծածուկ հետեւող լինելով Յիսուսի, եւ ծանօթ Պետրոսին եւ Յովհաննէսին, երբ անացին թէ Տիրոսին պէտքէ, յօժարութեամբ յանձնեց. Տիրոջը պէտքէ, յօժարութեամբ յանձնեց. ինչպէս վերնաման տէրը յօժարութեամբ յանձնեց կը վերնաուշնը աշակերտաց, պատրաստել դատկալսն սեղան:

(*) Հրէից մէջ օրէնք էր, կորսուած որ եւ իցէ իր կամ կենդանի գտնողը կտանէր մի օրոշեալ տեղ կդնէր, ուր տէրը կարող կը տինէր գանել: Այս էշը եւ աւանակ՝ կո-

կինս եւ փառք ի բարձունս « յայտնապէս խոստովանելով Աստուծոյ ընդ մարդկան հաշտութիւն » Ոմանք իրանց հանդերձները կտարածէին ճանապարհի վերայ, եւ ոմանք ծառերի ստեր կտուէին, ինչպէս վայել էր թագաւորի:

Փարիսեցիք նախանձելով ֆըրկչի այս շքեղ գալստեան վերայ, ասացին. Վարդապէտ, սաստիր, որ լուեն, Յիսուս պատասխանեց. Եթէ դոքա լուեն, քարերը կաղաղակեն խոստովանելով իմ Աստուածութիւնը:

Յիսուս մօտենալով քաղաքին՝ կարեկցաբար ասաց, « Երժւասալէմ, երանի թէ, գոնէ՝ այժմ գիտնայիր քո խաղաղութիւնը » եւ արտասուեց: Մտու տաճար, արտաքսեց վաճառողները, գնողները, լումայափոխները եւ Աստուծոյ տան պատիւը վերականգնելու համար, ասաց « տուն

իմ՝ տուն ազօթից կոչեսցի, եւ դուք արարիք այլ տւաղակաց » ուզ եւ շատ բժշկութիւններ արաւ:

Քահանայապետք եւ դպիրք, տեսնելով այս ամենը եւ լսելով տաճարի մէջ մանկանց օրհներգը, բարկացան ասելով « Լսմս, Բնչ կատեն » . Յիսուս պատասխանեց, « մանկանց բերանով պիտի կատարուի օրհնութիւնը » :

Երեկոյեան դարձաւ Յիսուս Բեթանիա գիւղ, եւ ճանապարհին անիծելով անպատճել թշենին՝ չորացուց, յօրինուկ վարիսեցւոց՝ եւ առողինութիւնից զուրկ եղելոց:

ԱՊՐԻԼ

Հ. Ա. Ա. Դ. Հ. Ա. Բ. Ա. Թ. Բ. Բարձակերաց տօնին՝ հինգշաբաթի

Երեկոյեան (Նիսան 14) Հբէայք
ի յնշատակ Եգիպտոսի ազատու-
թեան, պէտքէ զատկական գալն
ուտէին ըստ օրինաց:

Փրկիչ՝ աշակերտաց հետ կամե-
նալով տօնել պասէջը, Պետրոսին եւ
Յովհաննէսին Երուսաղէմ ուղար-
կեց զատկական գալով պատրաստե-
լու, պատսկրելով գնալ քաղաք եւ
հետեւել սափորը ուսին մարդուն
մինչ տուն, եւ ասել տանտիքով.
Վարդապետը կը կամենայ տանդ
Զատիկ առնել, որի վերնատան մէջ
կպատրաստէք.

Աշակերտք պատրաստեցին, Յե-
սուս երեկոյեան նոցա հետ քազ-
մեց սեղան: Ընթրէքցյետոյ Յիսուս
խոնարհութեան եւ սիրոյ օրինակ
տալով իւր անձը տշակերտաց՝ լու-
աց նոցա ոտները պատուիրելով իւր
խոնարհութեան օրինակին հետեւել:
Ուպա կրկին քաղմեց սեղան՝

Հաղորդութեան սռւրը Խորհուրդը
աւանդելու. առաւ բաղարջ Հաց-
օրհնեց, եւ տալով աշակերտաց՝ ա-
սաց. Առեք, կերեք, այս է մարմին փեռ
յետոյ անապակ գինին աւնելով,
օրհնեց, գոհացաւ եւ ասաց, Արքէք
ի սմանէ ամենեքնան, այս է արիւն իմ
սորոյ ուխտի, որ նեղամի ի քաշու-
րիւն եւ ի բողոքրիւն մեղաց: Եւ
զկնի խորհրդական սեղանոյն եղաւ
Զիթենեաց լեառը աշակերտօք:

Յ ԱԻՐ.Գ ԱԻՐԲԱ.Թ. Փրկիչը
խորհրդական սեղանից յետոյ՝ Զի-
թենեաց լեառն ստորոտ, կեդրոն-
եան ձոզի միւս կողմ՝ Գեթսեմանի
գիւղը գնաց աշակերտաց հետ:

Մտաւ պարտէզ' թոզսւց աշա-
կերտաց՝ պատուիրելով ազօթել
միայն իւր հետ առած' Պետրոս
Յովհաննէս եւ Յակոբոս, աւանձնաւ

ցաւ աղօթել. յայտնեց նոցա' իւր տագնապը, եւ քարընկէց մի հեռանալով՝ ընկաւ երեսի վերայ, սկսեց աղօթել. մինչ զի արեան քրտինք կհոսէին երեսից:

Աղօթքէց դարձաւ. ասաց աշակերտաց, մօտեցել է մատնութեան ժամը՝ ահաւասիկ մատնիցը հասաւ. եւ մինչ խօսէր, Յուդա^{*)} իսկարիով տացի, որ մատնութեան նշան՝ համ-

(*) Յուդա կուրացած ազահութեան ախտի, զշարելով Մազթաղենացոյ, Յիսուսի պլիի վերայ թափած նարդոս իւղի ի զուր կորատեան, կամեցաւ շահել իւղոյն գինը, գնաց վաճառեց քահանալապետից իւր վարդապետին ՅՕ, դահեկանի, եւ պատեհ միջոցի կսպասէր նոցա ծեռը մատնել:

Երբ վերսատան մէջ զատկական գառը կուտէին, Յիսուս յիշեցուց նորա սրտի չառութիւնը եւ մատնութիւնը. Յուդա եխա վերնատանից նախ քան խորժրական սեղանը եւ հեռացաւ:

բոյրը տուած էր, սրերով եւ բրերով զինուած ամբոխի հետ եկաւ, յառաջեց եւ համբուրեց Յիսուսին:

Յուդա: ասաց Յիսուս. զիս համբուրելիվ մատնես, ապա դառնաւով ամբոխին « հմ, կուզէք » ասացին, նազովրեցի Յիսուսին. - ես եմ, ասաց. բռնեցին: Աշակերտք թողին փախան. ինչպէս ասած էր Յիսուս. միայն Պետրոս եւ Յովհաննէս հետեւեցան նորան ծածկաբար:

Կապանօք տարան նախ կայիափաքահանպապետի աներ Աննա քահանայապետի տուն, որ հարցուց նորա վարդապետութեան եւ աշակերտոց համար. Յիսուս ասաց, « իմ կերտոց համար. Յիսուս ասաց, « իմ քարոզութիւնը ծածուկ չէ » սպասաւորովութիւնը ծածուկ չէ » սպասաւորներից մին[†]) ապատակեց Փրկչին,

(*) Սուրբ Հարք կմեկնեն թէ, այս սպասաւորը իւր զեղս կեանքից ախտացած՝ Պրոսականիկ աւազանի մօտ ընկած ՅՕ ամեայ սպատակոցն էր, զոր բժշկելով Յիսուս, սկառութիւց, այլ եւս չմեղանչել:

ասելով, սյդպէս պատասխան կը-
տաս քաշանայսապետին, որին հե-
ղութեամբ ասաց Յիսուս, «Եթէ ա-
նիրաւ խօսեցի՝ վկայիր, եթէ ոչ: ըն-
գըր հարկանես»:

Աննա կապանօք ուզարկեց Յի-
սուսին կայիսափայի տուն, ուր՝ քա-
հանապակետք, դպիրք եւ ծերք ժո-
ղովուած էին Փրկչին մահապարտ
առնելու կայիսափա ասաց. կերդու-
եցնեմ քեզ կենդանի Աստուծոյ վը-
րայ՝ ասա, «Դիւ ես Քրիստոս՝ Աս-
տուծոյ որդին»: Յիսուս պատաս-
խանեց դու ասացեր, թէ ես եմ, բոլո
սկսուչեաւ կտեսնաք դիս Աստուծոյ
աջ կողմը նստած: Քահանայապետ
դպիրացաւ, Յիսուսի Աստուծոյ լի-
նելը ծանը հայհըութիւն համո-
րելով՝ պատառեց իւր պատմուձանը
ասելով, ահա իւր բերանից լսեցինք
հայհըութիւն: Մահապարտ վճռելուց
յետոյ՝ սպասաւորաց, լանդուգն եւ

անվայիլ թքանաց եւ նախատանաց
մատնեց մինչեւ առաւօտ:

Յիսուսի հարցափորձի եւ նա-
խատանաց միջոց, Պետրոս քահա-
նայապետի սրահի մէջ կշեռնոյք
սպասաւորաց հետ կըակի մօտ, դըւ-
նապան աղախինը՝ ասաց, դու Գալի-
լիացի Յիսուսի հետ էիր, Պետրոս
երկիւղից երիցս ուրացաւ երդմամբ՝
որ չէ ճանաչում Յիսուսին, եւ խօ-
սելու հաւ: Պետրոս յիշելով
Փրկչի խօսքը՝ իւր ուրացութեան
համար, որին նշան տուած էր հա-
ւուու խօսելն, ելաւ դուրս եւ դառ-
նապէս արտասուեց՝ զղջալով իւր
արածը:

Յուրաքա՞ն տեսաւ թէ պարտա-
ւորեցաւ Յիսուս, որ չէր կործէր,
իղձահարեցաւ, տարաւ ձգեց արծա-
թը՝ քահանայապետաց եւ ծերոց,
ասելով, ես մեղանչեցի, արդար
արդիւն մատնելով, եւ յուսահաւ-

սաց, չես լսեր՝ դոցա չարախօսութիւնը, Յիսուս չպատասխանակին անարժան համարելով՝ իբրեւ արեան գին, նորանով մի բրտի ագարակ գնեցին, զոր եւ օտարաց գերեզմանատուն շինեցին, որ կոչուեց Ագարակ արեան:

Հրէաք զՑիսուս ի մահ դատապարտելուց զկնի, մատնեցին պոնտացի Պիղատոսին, որ ստուգելով նորա անմեղութիւնը՝ ասաց, տարէք, ձեր ծրէնքով դատեցէք, հրէայք կատաղած, սկսան չարախօսել, ժողովուրդը կմոլորեցնէ, կայսեր հարկ տալուց կարգելէ, զինքն Քրիստոս եւ թագաւոր Խորայէլի կանուանէ:

Պիղատոս հարցուց, հրէեց թագաւորը դժւ ես, Յիսուս պատասխանեց, դու ասես, թէ թագաւոր իցեմ, քահանայապետք զայրացած չարախօսեցին, Պիղատոս ա-

թիսուս պատասխանեց, իմ թագաւորութիւնը սց աշխարհից չէ, եթէ ոչ, կըկուռէի եւ չէի մատնուքը, Պիղատոս խղճահարելով դատապարտել անմեղին, ասաց հրէեց, ես յանցանք չեմ գտնիր սորա վերայ, բայց նոքա պնդեցին, ժողովուրդը կըմոլորեցնէ, սկսած Գալիլիայից:

Պիղատոս լսելով թէ Գալիլիացի է ուղարկեց գալիլիայի չորրորդապետ Հերովդէսին, որ զատկի տօնին Երուսալէմ կգտնուէր, որ եւ լսած լինելով Յիսուսի համբաւը՝ սկսեց քննել, բայց Յիսուսի լոռութեան վերայ զա-

բանալսվ՝ արհամարհեց, եւ ծաղ-
քելու համոր' մի սպիտակ հանդերձ
ձգեց վրան. դարձուց Պիհատոսին.

Պիղատոս դարձեալ ասաց հը-
ռէից, ես յանցանք չեմ գտնիր,
կլրատեմ եւ կարձակեմ, եւ թէ՝
ահա ունիք երկու կապեալ՝ ըստ
սովորութեան ձեր, զատկի տօնին
մին սփտի ազատուի, որին կուզէք,
Բարաբամն. թէ Յիսուս:

Հըշալք միաճայն պահանջեցին,
Բարաբամն արձակել եւ գՅիսուս
խաչել. Պիղատոս արձակելով Բա-
րաբամն, Յիսուսին մատնեց զինուո-
րաց, որք մերկացուցին, խիստ գանա-
կոծեցին եւ կատակեցին, քղամիտ
կարմիր (վերարկու) հագոնելով,
փշեալ պսակ դնելով գլուխը՝ եւ
եղեգն տալով ձեռքը:

Պիղատոս երբ չկարողացաւ գի-
մուգել հրէից կատաղութեան՝ իրան
կայսեր մատնելու սպառնալերից

երկիւղ կրելով՝ հրապարակաւ լուաց
ձեռքը՝ եւ ասաց. Ես անպարտ եմ
այս անմեղի արեան, գուք գետէք,
եւ յանձնեց զինուորաց խաչել ըստ
պահանջման հրէից:

Խաչափայտը Փրկչի ուստ գրած՝
տարան Գողգոթա. մինչ Յիսուս
ծանը Խաչի ներքեւ՝ ոգեսպառ մի-
ճակի մէջ Եր ճանապարհին, Հըշայք
Խաչափայտը Սիմոն կիւրենացւոյն
տանել տուին, որ մի գուցէ չխա-
չուած մեւանի.

Գողգոթա հանելով, երկու տ-
ւազակաց մէջ խաչեցին, Պիղատոս
գրել տալով Յիսուսի խաչելուն
պատճառը տախտակի վրայ՝ Երբա-
յեցերէն, Լատիներէն, եւ Յունա-
ցուաւաւ, Խաչի վերնակողմը
գրաւ:

Քահանապակեաք, դպիրք եւ
ծերք նախատելով կասեէն. Փրկիք
քերք՝ եթէ Աստուծոյ որդի ես: Կան

նախատական խօսքերով՝ կարհամարգէք՝ իւր հետ Խաչի վերայ եղած ձախակողմեան աւազակը, որի յանդդունութիւնը տեսնելով՝ աջակողմեան աւազակ, յանդիմանեց, « Հետ վախենար դու յԱստուծոյ, մենք մեր չարեաց արժանի հատուցումն կը կրենք, բայց Սա անմեղ է », եւ դարձաւ Յիսուսին, Տէք յիշեր ինձ, քո փառաւոր գալստեանդ:

Յիսուս, վարձատրելով նորա կատարեալ հաւատը՝ ասաց, այսօր ինձ հետ արքայութեան մէջ կը ինիս:

Սյս միջոց՝ Յիսուսի մայրը եւ Մարիամ Կղէովպայի կը նը, Մարիամ Մագթաղենացին եւ Յովհաննէս տւետարանիցը կտնգնած էին Խաչի մօտ. Յիսուս Խաչին վերայ անդամ չմոռացած իւր գառնակսկիծ վշտօք կի ծնողին, ցոյց տալով Յովհաննէսին, ասաց, կին դու՛ ահա որդի քո, եւ Յովհաննէսին՝ ահա

մայր քո, (որ այսուհետեւ Յովհաննէսի որդիական խնամոց տակ մնաց, մինչեւ վերափոխումը):

Յիսուս վեցերորդ.*) ժամից մինչեւ իններորդ ժամը Խաչի վերայ մնաց, ինն ժամին բարձրածայն աղաղակեց, Աստումծիմ, Աստումծ իմ, Ըստումծ իմ, Ըստէք թողեր զիս, յետ որոյ ասաց, ծարաւի եմ. զինուորներից մին, Եղանական քացախ՝ սպոնդով եղեգի ծայր դրած մօտեցուց Փրկչին, որ ճաշակելով ասաց, ամենայն ինչ կատարեալ է: Եւ գլուխը խոնարհեցնելով՝ աւանդեց մարդկային առած հոգին:

(*) Ըստ Եկեղեցականին, օրը կոկսի յետ մտից արեւուն, եւ ցերեկեան վեցերորդ ժամը համապատասխան է Եւրոպական 42 ժամին, իններորդն երեքին. Մարտ եւ Սեպտեմբեր ամիսներում:

Փրկչի մարմինը, եւ Նիկողիմոս Եշակի մահացինը, իսպանի գետ Խաչից էջեցնելով, զմուսեցին, պատեցին մաքուր կը-
տաւով եւ դրին գերեզմանի մէջ. մը մէծ քարով փակեցին դուռը:

Հրէակը կասկածելով որ մի գու-
ցէ աշակերտները գիշելսանց գողա-
նան եւ համբաւեն թէ՛ յարեաւ.
Պիղատոսի հրամանաւ գերեզմանը
պահապանաց հսկողութեան տակ գը-
րին կնքելով Քահանայապետի մա-
տանեաւ:

5. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ *):
Հաբաթ գիշեր, ի լոյս կիւրակէ
(միաշաբաթ) մահուան երրորդ օր,

Արարածական բնութիւնը՝ ա-
րարչի մահուան վերայ սոսկացին,
արեգակն իւր լոյսը ամիսին ամիսին,
կիրը շարժեցաւ, տաճարի վարա-
գոյրը վերէն ի վայր պատառեցաւ:
Զինուովը հրամանաւ Պիղատոսի եր-
կու աւագակաց բարձր խորտակելով
մեռուցին, բայց Յիսուսին մեռած
գոտնելով չմօտեցան նորան *), յորոց
մին Ղունկիանոս անուն՝ գեղարդով
խոցեց Փրկչի կողը, որից ջուր եւ
արիւն բղխեց, ինքն հաւատաց,
խոստովանելով նորա անմեղութիւնը
եւ Աստուծոյ որդի՝ Լինելը:

Յովսէփ արեմաթացին՝ ծածուկ
աշակերտ, Պիղատոսից ստացաւ

(*) Որպէս զի խաչուածների մարմինը
չմնան անթաղ մեծշաբաթ աւուր պատճառաւ,
հրէայր խորեցին Պիղատոսից նոցա բարձերը
խորտակելով սպանել եւ թաղել ուրբաթ ե-
նկոյ:

(*) Այս տօն կիոչուի Զատիկի, որ կնշա-
նակէ զինումն զարին: Տիսուս իբրև գառն
զենաւ խափ վերայ եւ ալատեց մարդկային
ազգը յաւիտնական դատապարտութիւնից:

Յիսուս աստուածաբար յարութիւն առնելով, դուքս եկաւ գերեզմանից՝ առանց կնիքը խախտելու։ Յարութեան միջոց՝ ասատիկ երկրաշարժ եղաւ, մի հրեշտակ քառը գլորեց եւ վրան նստաւ, որի ահաւոր կերպարանից՝ կիսամեռ ընկան պահպանք։

Իւղաբեր կանայք, Մարիամ մագթաղենացին, Մարիամ մայր Յակոբաց (կին կղէովպայ), Սողոմէ (կին Զերեթեայ) Յովհաննու աւետարանչի մայր, Յովհաննան՝ Հերովդէսի տան վերակացու Քուզայ հազարապետի կին, եւ ուրիշ բարեպաշտ կանայք՝ պատրաստեցին անհւշահատ իւղեր՝ եւ կիւրակէ արշաւոյս՝ Գընացին գերեզման Փրկչի մարմինը օծելու, երբ տեսան՝ կափարին քարը մի կողմ ճղած, մագթաղենացին ներս մտաւ եւ գերեզմանը թափուր տեսնելով վերաբերձու

քաղաք պատմել աշակերտաց, ևսկ միւս կանայք՝ այն ինչ սաստիկ շփոթուած էին սոյն դէպէի վերայ, յանկարծ տեսան երկու լուսաւոր հրեշտակ, որը աւետեցին Յիսուսի յարութիւնը, եւ պատուիրեցին գնալ պատմել աշակերտաց։

Յարութեան լուրը լսելով՝ Յովհաննէս եւ Պետրոս գերեզման փութացին եւ միայն պատանը տեսնելով՝ վերագարձան։ Կրկին եկաւ մագթաղենացին, տեսաւ երկու հրեշտակ, եւ Յիսուսին՝ պարտիզպանի կերպարանքով, որին հարցուց թէ՝ նվէ վերցրել Փրկչի մարմինը. Յեսուս ծանօթութիւն տուաւ, Մարիամ ոտքերն ընկնելով համբուրեց, եւ պատուեր ստացաւ զուտով գնալ յայտնել աշակերտաց։

Յիսուս պատահելով քաղաք վերադարձող իւղաբերից, յայտնեց զինքըն, քաջալերեց եւ պատուիրեց՝ ա-

սեւ աշակերտաց, Գուլիլիա դը-
նալ եւ զինքն պնտել տեսնել
Գերեզմանապահ զօրականներից
ոմանք երկիւղից քաղաք փախչելով՝
յարութեան բոլոր անցքերը պատմե-
ցին քահանապապետից, որը կաշառե-
ցին՝ ծածկել եւ ասել, թէ աշա-
կերտք գողացան, որը եւ այս սուս
համբաւը տարածեցին:

7. ԱԽԵՏՈՒՄՆ ՍՅՈՒԲԲ Ա.Ա-
ՏՈՒԱԾԱԾՆԻ. Գաբրիէլ Հոեշտակ՝
Գալիլիայի հազարէթ քաղաքի մէջ՝
սուրբ Կոյս Մարիամին ողջպահ տու-
աւ, ասելով, «ուրախ լիր բերկրեալ,
Տէր ընդ քեզ, զի գտեր շնորհս
յԱստուծոյ, յղասջիր, եւ ծնցիս որ-
դի, եւ կոչեսցես զանուն նորա Յե-
սուս, որ եղիցի մեծ, եւ որդի
բարձրելոյ»:

Եթե Մարիամ իւր կուսական
իրեւ

ծննդեան անկարելիութեան վերաց
տարակուսեց, Հոեշտակը քաջակերեց
տակը, «Հոգին սուրբ եկեղէ ի քեզ
եւ զօրութիւն բարձրելոյն հովանի
լիցի ի վերայ քո, զի որ ծնանելոցն
է ի քէն, սուրբ է, եւ որդի Ա.Ա-
տուծոյ կոչեսցի», եւ ահա քո աղ-
գական ամուլ Եղիսաբէթ այս վե-
ցերորդ ամիս է, յղի է, զի Ա.Ա-
տուծոյ մօտ անկարելի բան չկայ:

Մարիամ Ա. Հոգւոյ անհամ
տնօրինութեան տուո՞չ խոնարհելով՝
իւր պատրաստականութիւնը ցցուց
եւ յղացաւ, Ա.Ա.ԵԿԱՊՈՎԻՑ յե-
տոյ՝ Մարիամ գնաց իւր աղգական
Եղիսաբէթին այցելութեան, որի ող-
ջոնը լսելով Եղիսաբէթ՝ մանուկը
որովայնի մէջ խաղաց, եւ Ա. Հոգւոյ
աղգմանը ասաց, «օքնեալ ե՞ս դու
ի կանայս, եւ օքնեալ է պտուղ ո-
րսկայնի քո, ուստի իցէ ինձ այս
զի Եկեղէ մայլ Տեսաւն իմոյ առ

մուլթեամիկ կհետեւէին. խոստովանելով իրանց մեղքերը եւ մկրտուելով Յորդանանի մէջ, ուր եւ մկրտելով Փրկչին, ասաց, «ահա գառն Աստուծոյ, որ բառնայ զմեղս աշխարհի, նմա պարտ է աճել եւ ինձ մեղմանալ»:

Երբ Հերովդէս չորրորդապետ Գալիլիայի, իւր Փիլիպպոս եղբօր՝ Հերովդիալա կին, մարդոյ կենդանութեան միջոց՝ յափշտակած կպահէր: Յովհաննէս իբրեւ վրէժինդիր աստուծային օրինաց՝ յայտնապէս յանդիմանեց նորա շնութիւնը եւ բանտարկուեց:

Հերովդէս' Հերովդիալապի գըրգըռմամբ թշնամնանալով Յովհաննէս Մկրտչի հետ, կամէր սպանել, բայց ակնածելով նորա արդարութիւնից եւ սրբութիւնից, մանաւանդ ժողովրդից, որ կյարգէր նորոն իբրեւ մարդարէ, չէր համարձակիր՝ իւր

իս. իբրեւ եղեւ ձայն ողջունի քոյ յականջս, խաղաց ցնծալով մանուկս յորովայնի իմում: Մարիամ ասաց, «մեծացուցէ անձն իմ զՏէր եւ ցնծասցէ հոգի իմ Աստուծով փըրկչաւ իմով...» եւ երեք ամսից յետոյ նախ քան Յովհաննու ծնունդը, դարձաւ Նաղարէթ:

Հրեշտակը ի տեսլեան փարատեց Յովհանէփի կասկածը, եւ յայտնեց Մարիամ Կուսի ի Հոգւրին սրբոյ յղութիւնը. Յովհանէփ շարունակեց իւր ինսամքը սպասաւորելով Մարիամին իբրեւ Տիրամօր:

II. ԳԼԽԱ.ՏՈՒՄՆ Ս. ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ՄԿՐՏՉԻ. Ս. Յովհաննէս լցուած հոգւրով սրբով՝ Յորդանանու կողմերը մկրտութիւն ապաշխարութեան կըքարողէր, որի հրաւիրական ձայնին ժողովուրդք՝ խուռն բաղ-

դիտաւորութիւնը հրապարակաւ կա-
տարելու. Եթէ իւր ծննդեան տօնի
խնջոյքին խաղաց Հերովդիադայի
դուստր՝ հաւանելով խոստացաւ
երդմամբ՝ տաւ ինչ որ կամենայ,
աղջիկը մօր խրատով խնդրեց
Յովհաննաւ Ակրտչի գլուխը. Հե-
րովդէս բանտի մէջ գլամաել տա-
զով, գլուխը սկտեղի վերայ դրած,
տուաւ աղջկան:

Յովհաննաւ աշակերտք՝ մարմենը
թաղեցին Էամարիայի մէջ, որը յե-
տոյ Հեղինէ գշխուցին գտաւ, փո-
խադրեց իւր այնտեղ՝ շինած ե-
կեղեցին, որի մի մասը Յովհաննու-
աւետարանչի աշակերտ Զմիւռնիոյ
հայրապետ Պողիկարպոսի ձեռօք՝
արդէն կդժնուէր յԵփեսոս, որ
յետոյ Որոգինէի աշակերտ Կե-
արու Փի՞միլիանոս Եպիսկոպոսի
ձեռօք կհսարիա բերուեցաւ 251
թ, եւ նորա մի մասը կեսարիոյ

պատրիարք Ղեւոնդիոս տուաւ մեր
Գրիգոր Լուսաւորչին:

Իսկ գլուխը մի անօթի մէջ
ծածկուած Հերովդէսի տան աւերա-
կաց տակ՝ գտնելով կիլիկեցի երկու
կրօնաւորք կիլիկիա տարան, եւ յետ
ժամանակաց քանիցս փոխադրեցաւ
զանազան տեղեր—կ. Պօլիս, իմե-
սիա, կոմնա եւ այլն, ապա մասերի
բաժնուելով տարածուեց:

ՄԱՅԻՍ +

3. ՍՈՒՐԲ ԽԱԶԻ ԵՐԵՒՈՒՄՆ.

351 թ. Մայիսի 7. Լուսեղէն ճա-
ռագայթիւ խաչաձեւ փայլեցաւ օդի
մէջ Քրիստոսի Խաչ Գողգոթա
Եերան վերայ, որի լուսաւոր ճառա-
գայթներ՝ հրաշալի կերպիւ կտա-
րածուէին մինչեւ Զիթենեաց լեա-
ռը՝ երկար ժամերով ի տես համայն
քնակչաց Երուսաղէմի:

Այս սքանչելեաց վերայ՝ քիւրաւոր անձինք ընդունեցին քրիստոսական հաւատը՝ եւ սըբդն կիւրդի Երուսաղէմի հայրապետի ձեռօք մը կըրտուեցան, որ գրեց Կոստանդ կայսեր այս հրաշալի Երեւումը եւ Եկեղեցին տօնել սկսեց:

14. ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄՆ ՔՐԻՄ-
ՏՈՒՄԻ. Յիսուս յարութիւնից յետոյ՝
քառասուն օր քանիցս Երեւեցաւ
աշակերտաց, նախ անծանօթի կերպարանօք՝ Կղէովպասին եւ Ղոկասին, որ Երուսաղէմի մօտ գտնուած էմմաւուս գիւղ կերթային, բացատըրեց նոցա՝ մարդարէից գուշակութիւնքը՝ իրան համար, եւ ի միասին Էմմաւուս իջեւանելով սեղան բազմեց նոցա հետ, առաջ հաց, օրհնեց, տուաւ նոցա. եւ Երբ ճանաչեցին անհրեւութացաւ.

Երկրորդ՝ Երեւեցաւ նոցա փակեալ դրամբք վերնատան մէջ, ողջունեց, փարատեց նոցա կասկածը իւր յարութեան մասին, ցոյց տալով ձեռները եւ ոտները, ապա փչեց նոցա վրայ, ասելով, առեջ հոգին սուրբ:

Երրորդ՝ այս դէպքից ութ օր յետոյ՝ Երբ աշակերտք Թովմասի հետ՝ կրկին գոնեները փակ տան մէջ ժողովուած էին հրէից Երկիւղից, Յիսուս Երեւեցաւ, ողջոյն տուաւ, եւ Թովմասին ասաց, շոշափիք վէրքիրս եւ հաւատա, Երանի նոցա՝ որք չտեսած կհաւատան:

Չորրորդ՝ Երեւեցաւ Տիբերիսցի ծովի մօտ, ձուկ որսալու ժամանակ, հրաշիւր լցուց ուռկանները, որով Յովհաննէս ճանաչեց՝ եւ ուրախութեամբ ասաց, Տէրն է:

Ապա քառամներորդ օրը՝ հանեց աշակերտները Զիթենեաց լերան

90

վերայ, պատուիքեց, գնալ աշակեր-
տել բոլոր հեթանոսներ, մկրտել
նոցա յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ
Հոգւոյն սրբոյ. խոստացաւ ուղար-
կել Հոդին սուրբ, որ զօրացնէ նո-
ցա աւետարանի քարոզութեան մէջ,
ձեռները բարձրացուց, օրհնեց,
երկինք բարձրացաւ եւ լուսաւոր
ամսի մէջ ծածկուեց:

Մինչդեռ աշակերտը ապշաժ
երկինք կնայէին, երկու հրեշտակ ե-
րեւեցան նոցա եւ ասացին. այս Յի-
սուս՝ որ վերացաւ, պիտի գոյ նոյն
մարմնով եւ աստուածային փառօք
վերջին օր՝ դատելու աշխարհ:

Առաքեալք դարձան Երուսա-
ղէմի վերնատուն, եւ որոշեցին Քը-
րիստոսի աշակերտներից՝ Յովսէփին
(Քարսաբայ), եւ Մատաթիային, ա-
ղօթելով՝ որ աստուածային շնորհաց
օժանդակութեամբ կարողանան ընտ-
րել Աստուծոյ ցանկացածը, յետով

վիճակ ձգեցին, ընտրուեց Մատա-
թիան, որ անցաւ առաքելոց կարգ՝
փոխանակ Յուղայի:

24. ՀՈԳԵԳՈԼՈՒՍ. Առա-
քեալք ըստ խոստան Փրկչին՝
վերնատան մէջ Աստուածածնի եւ
հաւատացելոց հետ (120 անձինք),
արք եւ կանայք, սպասելով Սուրբ
Հոգւոյ գալստեան, կհսկէին եւ
կաղօթէին:

Համբարձման տասներորդ օր՝
սաստիկ հողմոյ հնչմամբ՝ երկնքից
ձոյն լսուեց, լցաւ տունը, եւ հը-
րեղէն լեզուաց բաժնուելով ամե-
նի վերայ հսկգեւաւ, որով սկսան սցլ
եւ այլ լեզուներ խօսել:

Այս ոքանչելքը տարածուեց Ե-
րուսաղէմի մէջ, բազմութիւնը դե-
մեց առաքելոց ժողովարան, եւ
սկսան գարմանալ, երբ տեսան նո-

ցա զանագան լեզուներով խօսելու, նպան օր՝ 3000 հոգիք հաւատացին է Քրիստոս:

ՅՈՒՆԻԱ +

I. Ս. ՀՈՒՖՍԻՄԵԱՆՔ ԵՒ ԳՈՅՉԻԱՆԵԱՆՔ. Սուրբ կոյսն Հըռտիփսիմէ Հռովմայեցի կայսերազուն, դաստիարակուելով՝ արքայազուն մայրապետ Գայիանէի ձեռաց տակ՝ կուսանաց վաճռում, պարկեցտութեամբ եւ աստուածալաշտութեամբ կդերազանցեր ամենին. որի հոգւոյ մեծանչնութիւնը եւ մաքրութիւնը տեսնելով Գայիանէ, կամեց նորապարանոցից փրկչական խաչի մասն*):

(*) Այս խաչ իբրեւ գանձ կպահուէր Հոփիփսիմէի ազգատոնմի մէջ առաքելոց ժամանակից, զոր Յակիրոս առաքեալ խաչափայտից կտրելով՝ կղողեայ կայսեր հաւատատոցին Պատրոնիկնայ թագուհեոյն նուիրած էր ըստ Խնդրոյ նորա. եւ Գայիանէ կոյս, Հոփիփսիմէի ծնողներից իբրեւ աւանդ իւր մօտ կպահէր կուսաստանում:

Երբ Գիոկղետիանոսի Հրամանաւ իւր տէրութեան մէջ՝ ազնուազգի եւ գեղեցկատես աղջկանց պատկերներ կնկարէին' ի տես եւ ի հաւանութիւն կայսեր. թագուհի Ընտրելու, գտնելով Գայիանէի վանքում Հոփիփսիմէ կոյս, որի գեղեցկութեան վերայ պանչացած' նկարեցին եւ ներկայացրին թագաւորին, որ սիրահարուելով ցանկացաւ առնուլ:

Սուրբ Գայիանէ եւ Հոփիփսիմէ Ընկերներով, մի քանի քահանայից եւ հաւատացեալ մարդկանց հետ (70 հոգւոյ չափ) գաղտ փախստական եղան Հռովմից, նախ' հանդիպելով Երուաղէմ' տնօրինական տեղեր այցելեցին, առա Եղեսիա հասան, ուր ոմանք մնացին եւ կըրօնաւորեցան, եւ ոմանք անցնելով ի Վիրս, եւ ի գաւաւս Պատրանաղեաց' Սեպուհ Լեբան խորշերում ճգնեցան:

իսկ Ա. Գայիանէ եւ Հռիփսիմէ, մի քանի ընկերներով՝ Հայաստանի շատ կողմեր թափառելուց յիտոյ, շատ պատար առին Վարագայ Երան գաղաթ, առին Վարագայ Երան վերոյ: Ա. Հռիփսիմէ երկիւղ վերան գաղաթ, ամփոփեց քարակոյտի մէջ՝ երկու քահանայից հըսկութեան տակ, որոնք մինչեւ ցմահ մնացին՝ այն տեղ: որ նոցա ուրբաթէ ուրբաթ սուրբ պատարագ մատուցանելու համար, կոչուեց ուրբաթ այրե:

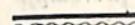
Սուրբ Հռիփսիմեանք երեսուն եօթն հոգւով Վասպուրականից անցան արաբատեան աշխարհ, բնակեցան արքայանիստ Վաղարշապատ քաղաքի մի հնձանի մէջ, ուր իրանց ձեռագործութեամբ կապրէին:

Երբ Գիոկղետիանոս լսեց Հռիփսիմէի փախուստը մայրապետ, Ա. Գայիանէի առաջնորդութեամբ:

Խուզարկեց հեռաւոր եւ մօտաւոր տեղեր, դեսպան ուղարկեց Տրդատին, Հրովարտակաւ յայտնեց գեղեցիկ եւ աննման Հռիփսիմէի փախուստը ի Հայաստան՝ ինդրելով գտնել յետ գարձնել, եւ կամ իրան հարսնացնել:

Տրդատ խուզարկեց, գտաւ եւ սիրահարուելով նորս գեղեցկութեան, արքայական հանդիսիւ տարաւ պալատ, բայց սուրբ կոյս չժխաեց իւր ուխտ՝ մաքուր կուսութեամբ անձը Աստուծոյ ընծայել, մերժեց ամունանութիւնը՝ պալատից փախլստական գնաց հնձան:

Տրդատ զայրացած՝ Հռիփսիմէի հետ նահատակեց 37 հոգի. 301 թ. որոց մաքմինները բացօթեայ ձգուեցան ինն օր, մինչեւ սուրբ Ալուսաւորչի Վիրապից դուրս գալը:

տարածուեց Հայաստան աշխարհ:

Տրդատայ քոյր Խոսրովիկիլխտի
տեսիլքներով յայտնուեց Գրիգորի
Կենդանի Լինել, որ Օտայ Նախա-
րարի ձեռօք բերուեցաւ Վաղար-
շապատ, բժշկեց Տրդատին եւ
նորտ հետ հարուածեալներին, Ա-
կուսանաց մարմինները՝ իւրաքան-
չիւր իւր պատառատուն զգեստին
մէջ պատելով, ամփոփեց առանձին
առանձին տապանի մէջ:

Ա. Գրիգոր՝ վաթոռուն եւ հինգ
օր նստելով կուսանաց հնձանի մէջ
քարոզեց աւետարան, տեսու
տեսլեան՝ Հօր Աստուծոյ միածնի
եջումը Վաղարշապատի սուկի
ուլուամը եւ լուսեղին փառօք: Ա-
ռաւօտեան՝ իջման տեղը քարերով
շրջապատեց եւ կանգնեց Քրիստոսի
խաչ:

Տրդատ ժողով գումարեց՝ եւ
ընդհանուրի խորհրդով ընարեց

6. ԵԼՆ և ՎԻՐԱՊԵՆ. Ա-
ԳՐԻԳՈՐԻ. Սուրբ Գրիգոր՝ Կենդա-
նի նահատակը, 14 տարուց աւելի
ողջ մնաց շնորհածն Աստուծոյ՝
Արտաշատի օձալից Վիրապի մէջ՝
ազդմամբ հսկւոյն մի պառաւ այրի
կնոջ ձեռօք կերակրուելով:

ԱԲ. ՅՈՒ. Ճռովմից փակըս-
տական եկան Հռիփսիմեանը Հայա-
տան (Տես ի տօնի Հռիփսիմեանց), եւ
նահատակեցան, որի համար Տրդատ
իւր չարեց պատիժը կրելով կոր-
ցուց բանականութիւնը եւ խելայեղ
ընկաւ շամբերի մէջ խոզաբնակ Մե-
նելով:

Ա. Աստուած՝ որ գիտէ այցելու-
թեան դիսլոզ ժամը՝ յաղթուած իւր
անսահման գթութիւնից, Հայոս-
տանին լոյս ծագեց՝ Կենդանի
պահելով Գրիգորին, որով կու-
պաշտութեան խաւարը հալածուե-
լով՝ աստուածգիտութեան լոյսը

Ա. Գրիգոր Հովհեւ Հայաստանի՝ որ
գնալով կեսարիա; Ա. Թաթէոսի
յաջորդ Ղեւոնդիսս պատրիարքից
ձեռնադրուեց քահանայապետ Հա-
յոց աշխարհի, պարգևեւ ստամալով
նորանից՝ Յովհաննու Կարապետի
եւ Աթանագինեայ Եպիսկոպոսի
մասովնքը:

Ա. Գրիգոր Համնելով Տարօն
(Մուշ) յաղթեց քըմոց՝ եւ Խնակ-
նեայ կոչուած տեղի Գիմետրեայ
եւ Գիսոնեայ արձանները կործա-
նելով հիմնարկեց Եկեղեցի, ուր եւ
ամփոփեց մասն նշխարաց Յովհաննու
եւ Աթանագինեայ, մկրտեց բազ-
մաթիւ անձինք եւ առն Հաստատեց ի
պատիւ Նշխարաց Ա. Կարապետի
եւ Աթանագինեայ, ուր թողուց
կեսարիայից բերած Անտօն եւ Կրօ-
նիդէս, եւ Զենոք գլակ ձեռնա-
դրելով Եպիսկոպոս տուաջնորդ Կար-
պեց՝ որ եւ շինեց Գլուկայ վանքը:

Ա. Լուսաւորիչ Տարօնոյ Աշտի-
շատում, Վահագնի, Անահաի եւ
Աստղկան արձանները եւս կործա-
նելով՝ կանգնեց Եկեղեցի, մկրտեց
իւր ուղեկից նախարարներ՝ եւ տե-
ղւոյն բնակիչներ. ձեռնադրեց
քահանայք, եւ հասնելով Բագրեւ-
անդ գաւառի Բագուան գիւղ՝
մկրտեց Եփրատի մէջ Տրդատին,
Աշխէն տիկնոջ եւ Խոսրովիդիստոյն
եւ բոլոր զօրաց եւ բիւրաւոր Ժո-
ղովրդոց. մկրտութեան միջոց տե-
սանելի եղաւ լուսեղէն սիւն գետի
Վերայ, Ապա գալով Ալարշապատ.
Հիմնարկեց Կաթուղիկէ Մայր տա-
ճարը յանուն Միածնաիջի, կանգ-
նեց Հռիփսիմեանց եւ Գայիանեանց
Վկայարաններ, ձեռնադրեց նոյնալէս
քահանայք եւ Եպիսկոպոսք, բացեց
գպրոցներ. եւ Հելլեն եւ Ասորի
Դպրութեամբ բազմաթիւ հայ մա-
նուկներ կրթեց քրիստոնէական հա-

Յ. Ա. ՄՈՆԿՈՒՆՔ ԲԵԹՂԵ-
ՀԵՐԵՎԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԾԱՆԴԵԿԱՆ ԺԱՄԱ-
ՆԱԿ՝ ԵՐԵՎ ՄՈԳԵՐ ԱՍՏղի ԱՌԱՋ-
ՆՈՐԴՈՒՅԹԵԿԱՄԸ ԵԿԱՆ ԵՐՈւՍԱԼԵՄ
ԵՐԿՐԱՎԱԳԵԼՈՒ Ն ՈՐԱՆ: Ա.ԱԿԱՊՈՆԱ-
ԳԻ ՀԵՐՈՎՈՐԵԿ ԹԱԳԱԼՈՐԾ ԿԱՍԿԱԾԵց
ԹԵՇ ՄԻ ԳՈՎԵԿ ՆՈՐԱԾԻՆ ՄԵՍԻԱՅԻ
ԾՆԴԵԿԱՄԸ ԺՈՂՈՎՐԴԱ ապստամ-
բուի ԵՐԿՐԱՎԱԳԵԼՈՒ ՊՐԵԿԱ, Ա. ԳՐԻՎՈՐ
ՓՈԽԱՆԱԿԻ ԻՎՐ ՈւՂԱՐԿԵց ԻՎՐ ԿԸՐՄ-
ԱԿՐ ՈՐԴԻ Ա.ՐԻՍՏԱԿԵՆ ԵՎԻԿՈՎՈ-
ՄԻՆ, ՈՐ ԲԵՐԱԼ ՀԱյաստան ՆԻԿԻՎ-
ԼՈՒՆ ՀԱՆԴԵԱՆԱԿԸ ՄԻ ՔԱՆԻ ԿԱՆՈՆ-
ՆԵՐՈՎ, ՈՐԻ ՎԵՐԱՅ ԱԼԵԾՈՎԵց Եւ
ԷՆՔՆ ԵԿԵՂԵՑՎԵՅ ԲԱՐԵԿԱՐԳՈՒ-
ԹԵԿԱՆ ՄԻ ՔԱՆԻ ԿԱՆՈՆՆԵՐ՝ ԿՆՔԵԼՈՎ
ՀԱՆԴԱՆԱԿԸ, « ԽԱԿ ՄԵՔ ՎԻԱՏԱԼՈ-
ԹԵՑՈՎԵՔ » ՈՎ:

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԿՐՈՆԸ ընդհան-
րացնելուց յետոյ՝ առանձնացաւ
դարանաղեաց ՍԵպուհ լերան Մա-
նեայ այրը 331 թ. Եւ վախճանե-
ցաւ, որոյ մարմինը գտնելով հո-
վիւք թաղեցին նոյն տեղ:

Հատոյ մէջ (մանաւանդ քրմաց
որդիք), շինեց վանքեր՝ ուր եւ
կրօնաւորեցան շատեր, եւ քրիս-
տոնէութիւնը ծաղկեց ամէն տեղ.
Տրդատի օգնութեամը:

Երբ մեծն կոստանդիանոս կազ-
մեց Նիկիոյ ժողովը 325 թ. Ա. Երիո-
սի միջորութեան դէմ. Ա. Գրիվոր
փոխանակ իւր ուղարկեց իւր կըրտ-
սեր որդի Ա. Րիստակէն ԵՎԻԿՈՎՈ-
ՄԻՆ, որ բերաւ Հայաստան ՆԻԿԻՎ-
ԼՈՒՆ ՀԱՆԴԵԱՆԱԿԸ մի քանի կանոն-
ներով, որոյ վերայ աւելցուց եւ
ԷՆՔՆ ԵԿԵՂԵՑՎԵՅ ԲԱՐԵԿԱՐԳՈՒ-
ԹԵԿԱՆ մի քանի կանոններ՝ ԿՆՔԵԼՈՎ
ՀԱՆԴԱՆԱԿԸ, « ԽԱԿ ՄԵՔ ՎԻԱՏԱԼՈ-
ԹԵՑՈՎԵՔ » ով:

Բայց երբ մոգերը չդարձան,
Խաբէութեամը հրամայեց ԲԵԹՂԵ-
ՀԵՄԻ եւ նորա սահմանաց բուլոր
մանկունք՝ երկու տարեկանից ցած՝
Ժողովել մի տեղ, որպէս թէ՝ ՀԱ-
ՌԱՎՄԱՎԵցւոց կայսեր հրամանաւ
գերելով անունները՝ պիտի պար-

գեւատըէ, որոյ համար արդէն ինքն անձամբ չուովլ գնալով հաւատացըրած էր կայսեր թէ՛ Հրէից ակնկալած արքայն ծնած լինելով՝ մըտադիր են ապստամբիլ եւ հրաման առած էր սպանել, որ եւ իցէ եղանակաւ, ուստի անդթաբար կոտորեց բիւրաւոր անմեղ մանուկներ՝ աշխարհի քրիստու սպանելու նպատակաւ:

9. Ա. ՆՈՒԻՆԵ ԵՎ ՄԱՆԻ
ԸՆԿԵՐԱԿԻց. ՀԱՐԻՓՈՒՄԵանց, Հայաս-
տան գալով ցրուեցան այլ եւ այլ
տեղեր նոցա նահատակութիւնից
առաջ: Մանի գնաց Եկեղեց գա-
ւառի Դարանազեաց Սեպուհ Երան
այր, եւ նուիրեց իւր անձը աղօթից
եւ ճգնութեանց, ուր եւ մախճանե-
ցաւ, զոր Ա. Լուսաւորիչ իւր ճգնու-
թեան միջոց գտնելով թաղեց նոյն

այրի մէջ. եւ տեղին կոչուեց Մա-
նեսյ այր:

Իսկ Նունէ գնաց Վրաց Մըծ-
խիթայ քաղաք, գարձուց Միհրան
թագաւորին ի հաւատու՝ հանդերձ
պալատականօք եւ բնակչօք, եւ
գործակցութեամբ Միհրանայ՝ կոր-
ծանեց քաղաքի հանդէպ կանդնած
Արամազդայ պատկերը, կանդնելով
նորս տեղ Քրիստոսի Խաչ, որոյ
վերայ իջաւ լուսեղին սիւն եւ անու-
շահուութեամբ լցուեց Եեառը, լը-
սելի եղան հրեշտակաց փառաբա-
նութիւնը, զոր տեսնելով ամբոխը
հաւատաց եւ երկրպագեց խաչին:

Ա. ՆՈՒՆԷ, փոխանակ մեհենաց,
կանդնեց Աստուծոյ փառաբանու-
թեան տաճարներ բոլոր Վրաստա-
նում: Միհրան թագաւորի խնդրա-
նօք Ա. Լուսաւորիչ եսլիսկոպոսներ՝
եւ քահանաներ ուղարկեց ի Վիրո-
նեք մկրտեցին թագաւորին՝ եւ ամ-

բողջ ժողովրդոց եւ հաստատեցին
հաւատոյ պաշտամանց կարգեր:

Նունէ՝ Վրաստանի միւս դա-
ւառները եւս քարոզեց, սկսած
Աղարջից մինչեւ Մազքաթաց սահ-
մաններ՝ Եխելով ճշմարիտ Լուսա-
ւորիչ Վրաստանի, եւ ապա դառ-
նալով Մծխիթա վախճանեցաւ:

Մեծն Ներսէս եւ ԽՍ.Դ Ե-
ՊիՍկոՊՈՅ. Մեծն Ներսէս հայրա-
պետ Պարթեւազուն, որդի Աթա-
նագինեայ՝ թուն Յուսիկ հայրապե-
տի. սենեկապետ եւ զինակիր Ար-
շակ Բ-ի. վարժուեց Կեսարիո մէջ
Հելլենական դպրութեամբ եւ սուրբ
գրոց հմտութեամբ, ամուսնացաւ
եւ ունեցաւ Սահակ անուն մի դա-
ւակ:

Երբ մեռաւ Փառներսէ՞ կա-
թուղիկոս, եպիսկոպոսք Արշակ

թագաւորի եւ Նախարարաց խոր-
հարդով միայն արժանաւոր ժառանգ
համարելով Ներսէսին՝ Լուսաւորչի
դահին, եւ Ճեռնազըել տալով Կե-
սարիայում նստեցրին Հայրապետա-
կան Աթոռ, 364 թ.:

Մեծն Ներսէս՝ պայծառացուց
եկեղեցիք՝ մաքրելով ներմուծուած
անկարգութիւնը, բարեկարգու-
թեան կանոններ սահմանեց. օրի-
նադրեց՝ եկեղեցւոյ մէջ պահպանել
աստիճանաց եւ իշխանութեան
կարգ, եւ արքունիքում՝ պատուոյ
եւ մեծութեան կարգ. արգելեց
մերձաւոր խնամութիւնը, վերցուց
Գեթանոսական անյոյս կոծը՝ մեռե-
լոց Վերայ:

Մեծն Ներսէս՝ Զինեց անկելա-
նոց, որբանոց, աղքատանոց, հիւ-
րանոց, եւ ուրկանոց, որոց մէջ
ժողովրդց Հեթանոսական սովորու-
թեամբ բարձի թողի արած, մար-

Երբ Արշակայ եւ Վաղենտիանոս
կայսէր մէջ գժտութիւն ծագեց,
գնաց Կ. Պօլիս՝ Վաղենտիանոսի
զայրոյթը դադարեցուց, եւ ազա-
տելով Հայոց պատանդներ՝ մեծա-
րանօք դարձաւ Հայաստան։

Մեծն Ներսէս կրկին անդամ
գնաց Կ. Պօլիս Վաղենտիանոսի
յաջորդ Վաղեսի բարկութիւնը
հանդարտեցնելու, բայց Արփոսեան
Վաղեսից աքսորուելով անմարդա-
բնակ կղզի՝ իւր ուղեկից քահանա-
յից եւ սարկաւագաց հետ՝ ինն ա-
միս ձկամբ կերակրուեց։ Երբ Վա-
ղեսին յաջորդեց Թէոդոս' դարձաւ
աքսորանքից, ներկայ եղաւ Կ. Պօլ-
սոյ տիեզերական ժողովին, եւ լսե-
լով Արշակայ մահը եւ Հայաստանի
աւերը պարսկներից, Արշակի որդի
Վաղեսին՝ պատանդութիւնից ազա-
տով թագաւորեցուց Հայաստանի վե-
րայ, որոյ հետ յունական զօրքով

դասիբութեան կարօտ՝ անտե-
րունջ եւ անխնամ լեռանց մէջ
թափառողներ՝ ի սնունդ նոցա սահ-
մանելով գիւղեր, ագարակներ եւ
պատղիներ, որոց վերայ կարգեց վե-
լակացուք, ընդ տեսչութեամբ՝ իւր
կադարձագիւղաւագի։

Նաեւ շինեց վանքեր, աստու-
ածպաշտութիւնը ծաղկեցուց ամէն
տեղ բազմացուց դպրոցներ, եւ
հայ մանկակիք զարդացան աստու-
ածգիտութեան եւ իմաստութեան
մէջ յոյն եւ ասորի լեզուաւ։ Այս
բարեկարգութիւնից խրախուսած
եսիսկոպոսք եւ իշխանք՝ հաւանու-
թեամբ թագաւորի՝ անուանեցին
մեծն Ներսէսին, Պատրիարք, Հայ-
րապետ եւ կաթողիկոս ընդհանուր
ազգի, եւ սահմանեցին այսուհե-
տեւ, Հայոց Հայրապետաց ձեռնա-
դըրութիւնը՝ իւր եկեղեցւոյ եպիս-
կոպոսներից։

դառնալով Հայաստան հալածեց
պարսիկներին. պատերազմի միջոց
քարձրացաւ Նազար Երան վերաց
եւ բազկատարած աղօթեց, որով
յաղթուեցան պարսիկներ: Բայց
Պ' ալ թագաւորի վատ ընթացքը
յանդիմանելու համար՝ թունաւո-
րուելով մեռաւ եւ թու զեցաւ Եկե-
ղեաց գաւառի Յիշն աւանի մայր
Եկեղեցւոյ մէջ*) :

Իսկ Խաղ՝ որ Եպիսկոպոս ձեռ-

(*) Ը 2 թ. Պարսից Խոսրով արքայի
եւ Յունաց Հերսկ կայսեր պատերազմի
ժամանուկ, Պարսից եւ Հաղպարացոց զօրս ց
ունակրիս լինելով Հայոց աշխարհ, աւերհ-
ցաւ Թիհն աւանի կաթուղիկն, ուր էին
գերեզմանք որդւոց եւ թոռանց Ս. Լուսա-
ւորչի, եւ յայտնուեց երեք տասաներորդ
զարում Երզնկայի Խարդիս եպիսկոպոսի ա-
ռաջնորդութեան ժամանակ, մեծն Ներսիսի
Նշխարք, զոր փոխազրեց Երզնկայում իւ-
րաշէն Եկեղեցին:

Նադրուեց մէծն Կերսէսից, եւ փո-
խանորդ կարգուեց նորան, Վաղե-
սէն Հաշտեցնելու համար կ. Պօլիս
դացած միջոց, քարկոծուելով նա-
հատակլուեց՝ Ալշակայ անդժութիւնը
յանդիմանելու համար, որ կըկառո-
ւէր կամսարականաց առհմը եւ մար-
միները գէտ ձգել կտար:

16. Ա. ԿՈՍՏԱՆԴԻԱՆՈՍ յա-
ջորդելով իւր կոստաս հօր, Հե-
տեւեց նորա խրատին, մարդասիրու-
թւամի, ու բելի եղաւ իւր բուռք
հպատակաց, եւ կամենալով բաւնալ
հւովմայեցւոց այլ եւ այլ սահմա-
նաց մէջ բռնացած կեսարներ (որ-
դեգիր կամ գահակից այսեր) եւ
ևաղաղացնել Երկիր՝ դիմեց նացա
վերաց, բայց ի նկատի ունելով իւր
ակարութիւնն թշնամեաց ահեղ զօ-
նութեան գէմ, անշոյս՝ չաստուածոց

օգնութիւնից՝ ապահնեց քրիստոնէից Աստուծոյ, եւ ինդքեց յաջողութիւն եւ յաղթութիւն պատերազմի մէջ։

Յանկարծ տեսնելով լուսեղին նշան խաչի՝ երկնքում շրջափակուած աստղանիշ գրով «Այսու յաղթեա» , վճռեց մի Աստուածանացել երկնի եւ երկրի, եւ խաչի նշանը իւր դօշակի վերայ նկարել տալով դիմեց թշնամեաց վերայ, յաղթեց եւ տիրեց Հռովմին եւ բոլոր իտալիային մինչեւ ցԱ.Քրիկէ եւ ցԵ-գիպտոս, եւ ծերակուալից անուանեցաւ միահեծան ինքնակալ Հռովմայեցոց, ապա մկրտուեց Աեղքեսորս Հայրապետից իւր մայր Հեղինէի հետ, կործանեց մեհեաններ, Աստուծոյ տաճարներ կանգնեց եւ ծաղկեցուց քրիստոնէութիւնը իւր բարեպաշտ մօր հետ։

325 թ. Նեկեայ տիեզերական

ժողովով հերքեց Արիոսի աղանդը, եւ վոխաղքեց իւր աթուուը Հռովմից՝ Բեւղանդիա, որ կոչուեց Կ.Պոլիս զոր եւ շինութեամբ եւ աստուածալաշութեամբ ծաղկեցուց։

Իսկ Աստուածամէր դշխոյն Հեղինէ գնաց Երուսաղէմ, գտաւ խաչափայտը (Տես. գիւտ խաչ) շենեց եկեղեցիք, կուսանոցներ, որբանոցներ, եւ իւր մեծագործութեան եւ ողորմածութեան համար մեծ հռչակ ստացաւ թէ Պաղեստինում եւ թէ ամէն տեղ, վախճանեցաւ կտակելով որդւոյն միայն աստուածսիրութեամբ եւ մարդասիրութեամբ նշանաւոր լինել աշխարհի մէջ։

20. ԳԻՒՏ ՆՇԽԱՐԱՑ Ս. ԼՈՒ-
ՍԱ. ԽՈՐՁԻ. Սուրբ Գրիգորի մար-
մինը Դարանագեաց գաւառի Աե-

պուշ լեռան Մանեայ այրի մէջ
ծածկուած մնալով երկար մրջոց,
տեսլեամբ յայտնուեց Գառնիկ ճըգ-
նաւորին, որ թաղեց թորդանի ե-
կեղեցւոյ մէջ՝ որ յետոյ Ներսէս
շինող Բ. Կաթուղիկոս փոխադրեց
իւր Վաղարշապատում շինած յա-
նուն երկնային զուարթնոց եկեղե-
ցին, գուշը զետեղեց սեղսնի եւ
մարմնոյ մի մասը չորից սեանց
տակ, որոյ համար եւ կոչուեց Ս.
Գրիգորի եկեղեցի:

23. ԴԱՆԻԵԼ ՄԱՐԳԱՐԵՆ
եւ երեք մանկունք, Անանիա, Ազա-
րիա եւ Միսայէլ՝ պատանեկութեան
հասակին գերեցան Բաբելոն, եւ
Նաբուգոդոնոսորի հրամանաւ ար-
քունի կրթարանի մէջ վարժութեցան
քաղղէական դպրութեամբ:

Պանիէլ իմաստութեամբ եւ գի-

տութեամբ յառաջադէմ լինելով,
յոյտնեց Շուշանի անմեղութիւն եւ
եկրոց զբարտութիւն, կարգուեց
արքունի ծառապութեան մէջ. սի-
րելի եղաւ Նաբուգոդոնոսորին,
եւ կոչուեց Բաղդասար արքայորդ-
ւոյ անունով (այս անունը՝ Բաբե-
լացւոց Բահաղու պաշտօնէից մօտ,
նշանաւոր էր եւ աստուածական)
իոկ Դանիէլի պատուակից երեք ման-
կունք՝ կոչուեցան, Անդրազ, Մե-
սաք եւ Աբեղնագով:

Դանիէլ մեկնելով Նաբուգո-
նոսորի երազը, աւելի մեծարեցաւ,
կարգուեց իշխան Բաբելացւոց
բոլոր իմաստնոց եւ միանդամայն
վերակացու աշխարհին, եւ իւր
խնդրանոք կարգուեցան իւր սնըն-
դակից երեք ընկերներ՝ գործակալ
Բաբելացւոց աշխարհի, որք հաւա-
տարմութեամբ եւ առաքինութեամբ
կփայլէին՝ թէ արքունի ծառապու-

ծառի շուտով ալ մնատից կտրուել։
զոր մեկնեց Դանիէլ՝ յայտնելով
թագաւորութեան կործանումը, իւր
գազանաբնակ լինելը՝ մինչեւ որ
ճանաչէ. ճշմարիտ Աստուած։
Նաբուգոդոնոսոր եօթն տարի գտ-
պանական կեանք վարեց մտայեղ եւ
կերպարանափոխ լինելով, մինչեւ
դարձաւ առ Աստուած եւ նստեց
իւր աթոռ։

Դանիէլ մեկնեց նաեւ Նաբու-
գոդոնոսորի թոռան Բաղդասար
թագաւորի ընթրկիքի ժամանակ,
որմի վերայ յանկարծակի մատամիք
գրուած անծանօթ գրերը՝ որ նշան
էր իսպատ բարձման թագաւո-
րութեան Նաբուգոդոնոսորի տանից։
Նոյն գիշեր սպանուեց Բաղդասար
եւ թագաւորութիւնը անցաւ Պար-
սից Դարեհ թագաւորի Ճեռք, որին
սիրելի լինելով Դանիէլ՝ կարգուեց
իշխանաց իշխան։ Նախարարք նա-
կերակրող երկնաբերք եւ երկրաւեր

թեան եւ թէ Աստուածոյ օրինաց
պահպանութեան մէջ, ձեւընտու
լինելով Բաբելոնում գտնուած ի-
րանց ազգակցաց։

Երբ Նաբուգոդոնոսոր՝ Կանգ-
նեց իւր ձուլածոյ ոսկւոյ պատկերը
եւ հրամայեց ամեն ազգաց երկրո-
պագել նորան, վճռելով անհնա-
գանդներին ձգել հնոցի մէջ։ Դա-
նիէլի երեք ընկերներ յանձն չտուին
երկրպագել, ամբաստանեցան Նա-
բուգոդոնոսորի առաջ, եւ ձգուե-
ցան հնոցի մէջ, ուր Աստուածոյ հը-
րեշտակը իջաւ եւ անվնաս պահեց։

Նաբուգոդոնոսոր տեսնելով
այս հաւատաց, եւ հանելով հնոցից
պատուիրեց թողուլ՝ ազատ պաշտել
իրանց աստուածը. բայց յետոյ
մոռանալով աստուածոյ սքանչելիք,
տեսաւ երազում, իւր թագաւորու-
թեան կործանման նշանը - աշխարհի
կերակրող երկնաբերք եւ երկրաւեր

25. Ա. ՄԵՍՐՈՊ (Մաշտոց)

Տարօնեցի, մանկութեան հառակից
երկեւղածութեամբ եւ բարեպաշ-
տութեամբ սնուած, վարժուեց
Հելլենական, Ասորի եւ Պարսիկ
գպրութեամբ, եւ եղաւ նօտար
մեծն Ներսիսին, որի մահից յետոյ՝
Վարազդատ, Աթշակ, Վաղարշակ
եւ վերջին Խոսրով թագաւորաց
դիւանադպիր կարգուեց:

116
Դանիէլ սիրելի լինելով Դարե-
հին եւ կիւրսին, կործանեց Բա-
բելացւոց Բել չաստուծոյ պատկերը
եւ կոսորել տուաւ քուրմերին, որի
վերայ զսյրացած հեթանոս ժողո-
վուրդք, խլեցին Դանիէլին Դարեհի
ձեռքից եւ ձգեցին աւիւծուց
գուբ, ուր մնաց եւ անվնաս:

Դանիէլ, գուշակեց Քըիստոսի
ծնունդը՝ մահը եւ Յարութիւնը՝ ո-
րոշ ժամանակի մէջ՝ որ կըկոչուի
երթանասուն եօթն երորդք. (այն է
490 տարի):

Ա. Մեսրոպ խայս տալով իշխա-
նական փառքից. իւր անձը նուիրեց
Աստուծոյ ծառայութեան՝ Գողթան
գաւառի մենաստանաց միոյն մէջ.
Ճեռնադրուեց, եւ առաքինութեամբ
կենդանի օրինակ եղաւ բոլորին,
առանձնացաւ անապատ, նուիրեց
զինքն ճգնութեան, որին՝ հետեւե-
ցան շատերը եւ աշակերտեցան,
որոց հետ կիջնար անապատից նոյն
գաւառ, կքարոզէր եւ կհաստատէր
հաւատոյ մէջ:

Երանելին տեսնելով՝ որ ժողով վուրդը Ասորի եւ Յոյն Լեզուաց լնթեցանութեան անծանօթ լինելով կզրկուէր աստուածային գրոց իմաստից, յանկացաւ հնարել հայերէն տառեր, Ա. Աահակին յայտնեց իւր խորհուրդ, որ աւելի փափագող էր հայերէն դպրութեան: Վը ուամշապուհւոյ հաւանութեամբ, չաքէլ երիցու ձեռօք բերել տուին Ասորի Դանիէլ եպիսկոպոսի մօտ դտնուած հայ նշանագրեր, որք փորձիւ անըւաւական դտան տարածման հայկական լեզուի:

Ապա աշակերտաց հետ հաւանութեամբ Ա. Աահակի եւ Վուամշապուհւոյ՝ գնաց միջադէաք, Դանիէլի եւ ուրիշ Ասորի եւ Յոյն եպիսկոպոսաց մօտ, բայց ոչ ինչ չշահուելով, հետը տարած աշակերտները թողուց միջագետաց Յոյն եւ Ասորի դպրոցաց մէջ, դիմեց Եղեսիոյ ա-

նուանի հեթանոս Պղատոն ճարտասամնին եւ Կիպրացի Եպիփան եւ պիսկոպոսի աշակերտ Հւուլիանոսի մօտ Աամուսատ քաղաք, նոցանից եւս յոյսը կտրելով, դիմեց աղօթիւք առ Աստուած, եւ գտաւ իւր ցանկացածը՝ աւելի ճոխ, դրոշմուած իւր սրտի վրայ հայկական նշանագրեր 406 թ:

Վերադարձաւ Հայաստան, ժողովեց ազգունի հրամանաւ մանուկներ, բացաւ դպրոցներ հայերէն դպրութեան եւ սկսաւ ծաղկիլ Հայաստան՝ ուսմամբ եւ գիտութեամբ. Թարգմանեց Աստուածաշունչ սուրբ Գեղք, բարեկարգեց Եկեղեցական պաշտամնց ծիսարանը՝ որ իւր պատւանով կոչուեց Մաշտոց:

Վերք եւ Ազուանք խնդրեցին՝ լցնել եւ իւրեանց կարօտութիւն, Ա. Մեսրոպ գնաց Վը սաստուն եւ Ազուանք՝ հնարեց

նշանագրերը ըստ բնիկ քարբաւով
նոցա, ապա դառնալով Հայաստան-
եւ նեղուելով յոյն վերակացունե-
րից հայերէն գագութեան տարած-
ման համար, Ա. Սահակ Հայրապետի
խորհրդով գնաց Կ. Պօլիս. Թէո-
դոս թագաւորի եւ Ատտիկոս Յու-
նաց պատրիարքի մօտ, մեծարեցաւ-
ստացաւ արտօնութիւն՝ համարձակ
տարածելու հայերէն գագութիւնը եւ
ջունաց բաժնում, կրկին թարգմա-
նեց Ա. Ստուածաշունչը օժանդակու-
թեամբ. Ա. Սահակայ եւ աշակեր-
տաց՝ Յոյն ընտրելադոյն բնագրից,
զոր բերած էր Կ. Պօլսից *).

Ա. Մեսրոպ Ա. Սահակի մահից
յետոյ վեց ամիս տեղակալելով հայ-
րապետական Աթոռ, վախճանուեց
եւ Վահան Ամատունոյ ձեռօք թա-
ղուեց Օշական գիւղի մէջ 441 թ.

(*) Օտարագգիք այս թարգմանութիւնը
անուանեն բագուհի բարգմանութեանց:

27. Ա. ՏՐԴԱՏ. Երբ Անակ-
նախարար՝ դաւով սպանեց Հայոց
Խոսրով թագաւորին, Սասանեան
Պարսից Արտաշէիր տիրեց Հայաստա-
նին եւ կոտրեց Խոսրովի զարմը՝
միայն մանուկն Տրդատ եւ իւր քոյը
Խոսրովիդուխտ աղատեցան կոտո-
րածից՝ Մանդակունի եւ Օտոյ Հա-
յոց հախարարաց ձեռօք. Տրդատ
և կեսարիա. իսկ Խոսրովիդուխտ
յԱնի ամրոց:

Տրդատ գնալով Հռովմ' Լիկիա-
նոս զօրապետի ձեռաց տակ կըր-
թուեց զինուորութեան մէջ. Եւ
արտաքրոյ կարգի քաջութեամբ ե-
րեւելի եղաւ, Գթաց Հռչէ թագա-
ւորին սպանեց եւ Դիոկղետիանո-
սից պսակուած աղքայական փառօք
եւ զօրքով դարձաւ Հայաստան՝
Ժառանգել իւր հայրենի թագաւո-
րութիւնը, վանեց պարսից եւ ա-
մուսնացաւ Աւանաց աղքայի Աշխէն

Գ-ստեր հետ:

Տրդատ՝ թագուռութեան առաջին տարին, իւր հայրասպան Անակի որդի Գրիգորին, անտանելի չարչարանաց մատնելով կուոց չերկը պապագութեան համար, ձգեց Արտաշատ քաղաքի մահապարտից գուբը՝ եւ հրովարտակաւ բաղմացուց կուոց պաշտամունք՝ հալածելով քրիստոնէից:

Ա. Կուսաւորչի վերապ ձգուելու 14-րդ տարին, նահատակեց Ա. Հռիփսիմետանց, եւ իւր այս չարեաց պատիժը կրելով՝ մոտաթափ ընկաւ շամքերի մէջ, վայրենաբնակ վինելով, որոյ նման եւ շատերը արքունի. Ծառաներից այլ եւ այլ պատիժներով պատուհասեցան:

Խոսրովիդիստին՝ հրեշտակի ազդմամբ ի տեսլեան յակտնուեց Ա. Գրիգորի կենդանի լինելը, որ հանուելով Օտոյ նախարարի ձեռօք

բերաւ Վաղարշապատ:

Տրդատ ընդառաջեց Ա. Գրիգորին, բժշկուեց շատերի հետ և Ա. Կուսանաց վկայաբանաց շենութեան՝ անձամբ աշխատեց Ա. Հակոբի եւ Խոսրովիդիստի հետ. Կործանեց մեհեանները եւ կուոց արձանները, ժողով գումարեց եւ ընտրեց Ա. Գրիգորին՝ հովիւ, առաջնորդեւ քահանայապետ Հայաստանի, որ ձեռնադրուելով Կեւոնդիսսից, մկրտեց Տրդատին եւ բոլորին, տարածեց քրիստոնէութիւնը:

Տրդատ ձանձրացած աշխարհային հոգսերից՝ եւ նախարարաց հակաքրիստոնէական ընթացքից, կամեցաւ ճգնողական կենօք մնցունել իւր կենաց մնացորդը, թողուց արքունի գահը, աւանձնացաւ Ահպուհ Լերան Ա. Կուսաւորչի ճգնարանը:

Նախարարք նենդութեամբ հը-

ըաւիրեցին զինքն և գահ՝ խոստա-
նալով՝ հեռանալ մնի ընթացքից
եւ կուպաշտական գործերից, ո-
րոց չանսալով Տրդատ թունարե-
ցաւ, 56 տարի թագաւորելուց յե-
տոյ, եւ թաղուեց թագաւորավայել
շքով թորդանում 341 թւ:

Խակ Աշխէն տիկին եւ Խոնքովի-
դուիտ' հրաժարուելով աշխարհա-
յին վայելութիւնից՝ աւանձնացան
Գառնի քաղաք, եւ ճգնողական
վարուք՝ իրանց կեանքը կնքեցին:

30. ԶԱՔԱՐԻԱ ՄԱՐԳԱՐԵ
որդի Բարաքիսյ, Հրէից գերութեան
ժամանակ Բաբելոն գերուելով,
մարդարէացաւ ժողովրդեան գերե-
դարձը Կիւրոսի ձեռօք, գուշակեց
Զօրաբարելի ծնունդը, եւ գառ-
նալով Երուսաղէմ յորդորեց ժողո-
վորդոց՝ տաճարի կրկին շինութեան:

Տեսաւ զանազան տեսիլք եւ
յայտնութիւնք, մարդարէացաւ թէ
Քրիստոսի կրկին գալստեան, եւ թէ
նորա տնօրինական գործոց եւ եկե-
ղեցւոյ վիճակի վերպյ, եւ յանդի-
մանելով Հրէից խստասրտութիւնք,
սպանուեց տաճարի մէջ:

ՅՈՒՂԻՄ +

2. ԵՂԻՍԵ ՄԱՐԳԱՐԵ ա-
շակերտ Եղիսյի սպացաւ նորա
մարդարէական շնորհ, նշանաւ մաշ-
կեայ վերաբերուի՛ վերացման ժամա-
նակ, որով նշանագործեց ան-
ցանելով Յորդանան, եւ զինքն
ծառըող քըմաց անսաստ եւ անխը-
սատ որդւոց՝ մատնեց պատառող
արջոց:

Եղիսէ՛ Երիքովի վնասակար ջուշ
ըստ առողջացուց աղօթիւք՝ եւ Յով-
սափատ թագաւորի՛ Ոովաբու թա-
գաւորի դէմ պատերազմի միջոց՝
չեղեղատը ջրով լցուց, փրկելով
գոլքը ծարաւից։

Եղիսէ՛ աղօթիւք շատցաւ մի
այրի Կնոջ իւղը, Առմանցի ամուլ կինը
ծնաւ զաւակ, որ երբ մեւաւ, կրկին
աղօթիւք յարութիւն առաւ, Եղիսէ՛
բժշկեց ջրով Յորդանանու՝ ասորի
Նէմանայ բորոտութիւնը, եւ յայտ-
նելով Ասորոց թագաւորի որոգայթ՝
Իսրայէլի թագաւորին, ազատեց
ժողովուրդը։

Սամարիայի պաշարման սովի
միջոց, գուշակեց աւատութիւն՝
նոյն գիշեր փախստական եղան
Ասորոց զօրք, թողլով պաշար՝
ներ, իսկ երբ մեւաւ, նորա ոս-
կերը յարութիւն տուին մի մեւետ-
մի, որին բարձողները ճկելով իւր-

գերեզմանայրի մէջ՝ փախած էին
թշնամեաց երկեղից։

12. Ա.Ց.ԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, Յե-
սուս նախ քան չարչարանքը՝ ցոյց
տուաւաշակերտաց իւրաստուածային
փառքը եւ հաւաստեց թէ կամաւ
պիտի կրէ զայն, հանելով Պետրոսին,
Յակոբոսին եւ նորա եղբայր Յովհան-
նէսին թափօր լերան վերայ, այ-
լակերպեցաւ նոցա առաջ, (դէմքը
արեւի եւ հանդերձը լուսոյ նման
լուսաւորեցան). ուր Մովսէս ու
Եղիա եկած կխօսէին իւր հետ։

Պետրոս հիացած այս փառաւո-
րութեան վերայ՝ ասաց, լաւ է մեզ
աստ լինիւ, երեք տաղաւար շի՞
նենք, մին քեզ՝ մին Մովսիսի
եւ մին Եղիսյի, եւ մինչ կըխօ-
սէր, լուսաւոր ամպը հովանի ե-
ղաւ նոցա վերայ, եւ Հօր Աստու-

Եսայի տեսնելով Յուղայի թագաւոր Մանասէի ձեռօք գործած կուպաշտութեան եւ արիւնչեղութեան անհնարին չարիք, յանդիմանեց նորան եւ նորա խորհրդակիցներին, բայց Մանասէ չերկնչելով մարդաթէի բերանով արած' Աստուծոյ սպաւնալիքներից, չարաչար տանջանօք' կենդանւոյն սզբցեց միջից:

Իսկ ինքն Մանասէ պատժուելով յԱստուծոյ' գերի վարեցաւ, բանտարկեցաւ, զղաց կատարեալ ապաշխարողի նման՝ ասելով, Տէր ամենակայ աղօթ չը, եւ կրկին դարձաւ եւր թագաւորական աթոռը:

Ճոյ ճայնը լսեցին, թէ՛ դա է որդի իմ սիրելի, ընդ որ համեցայ, դմակուրուք՝» որով սարսափած գետին փուռեցան, Յիսուս մօտենալով քաջալերեց, կանգնեցուց. եւ պատուիրեց իւր յարութիւնից առաջ չքարոզել զայս:

16. ԵՍԱՅԻ ՄԱՐԳԱՐԻ; Համարձակ քարոզ եղաւ աստուածային պատգամաց՝ թագաւորաց, Ճողովրդոց եւ իշխանաց առաջ, գուշակեց Քրիստոսի փրկարար տնօրէնութեան խորհուրդներ, կուսից ծնունդը, անպարտական մահը, հրէից մերժումը, հեթանոսաց կոչումը, նոր Սիօնի փառաւորութիւնը, Փրկչի կրկնակի գալուստը եւ յաւիտենից հատուցումը, որով եւ կոչեցաւ աշետաբիչ մարդարէ:

18. ԹԱՂԵՈՍ Ա.Ա.ԹԵԱԼ. ԵՒ ՍԱՆԴՈՒԽԻՆՏ ԿՈՅՑ, Ա. Թագէոս ըստ իսոսման Փրկչին. Համ-

Դունեց հեթանոսութիւն, եւ հա-
լածեց քրիստոնէութիւնը, նահատա-
կեց Ս. Առաքելոյն, որ վերադար-
ձած էր յԱռտազ, եւ իւր դուստր
Սանդուխտին, որոց մարմինները
ամփոփեցին քրիստոնեայք Շաւար-
շան գաւառի՝ Սանատրուկ կոչուած
գաշտի բլրակի վերայ.

---

21. Ս. Ա.Թ.Ա.Ն.Ա.ԳԻՒ.Է ԵՊԻՍ-
ԿՈՊՈՍ Սեբաստացի եղբայր Մա-
րիամու ամուսնոյ՝ Ս. Լուսաւորչի,
Ճեռնադրուեց քահանայ եւ կար-
գուեց քորեպիսկոպոս (փոխ. տե-
սուչ) գաւառին:

Երբ քարբարոսք Սեբաստիոյ վը-
սայ յարձակելով գերեցին բազմա-
թիւ ժողովուրդք. Ս. Ա.Թ.Ա.Ն.Ա.ԳԻՒ.Է
շատ գանձեր ժողովեց, գնաց բար-
բարոսաց աշխարհ եւ փրկեց գերի-
քը, եւ Ճեռնադրուեց եպիսկոպոս.

Քարձումից յետով գալով Ադեսիա
քժակեց Ա.թ.Ա.Րի բորսութիւնը,
լուսաւորեց նորան եւ բոլոր բնակ-
չաց աւետարանի լուսով եւ մկրտեց:
Կործանեց կուտուններ, կանգնեց
եկեղեցիք, Ճեռնադրեց եպիսկոպոս
թագաւորի խոյրաբար Ա.դ.Ե.է.ին, եւ
յանձնելով նորա հովուութեան հա-
ւատացեալ հօտը՝ մի քանի աշա-
կերտաց հետ դիմեց Շաւարշան,
Հրովարտակաւ Ա.թ.Ա.Րի առ քեւոր-
հին նորա Սանատրուկ փոխարքայն,
Գարձուց Սանատրուկին եւ ժո-
ղովրդոց ի հաւատս, ուր թողլով
իւր Զաքարիա աշակերտ, շրջեց
Հովաստանի գանձական կողմեր, տա-
րածել աստուածգիտութեան Լոյսը.
Գնաց Կեսարիա հաստատեց եկե-
ղեցի, եւ Թէոփիլոս աշակերտին
Ճեռնադրեց նոցա եպիսկոպոս:
Սանատրուկ յաջորդելով Ա.թ.
Ա.Ր. որդի Անանէին, կրկին ըն-

Դիոկեստիանոսի եւ Ամաքսի-
միանոսի հալածանաց միջոց՝ Աե-
քաստիլ գատաւոր Ագրիկողայոս
կատիպէր քրիստոնէից ի զոհ Կուռց,
նահատակելով շատերին. Աթանա-
գինէս կքաջալերէր նոցա անձամբ
եւ գրով. որի համար Ագրիկողայո-
սից կալանաւորեցաւ եւ բորբոքեալ
հրոյ մէջ ձգուելով նահատակեցաւ:

23. Ա. ՆԱԽԱՀԱՅԻՔ. Նախա-
ստեղծն Ադամ, որ իւր կողակից
իւսայի հետ, զոր Աստուած տուաւ
ընկեր, ամոլակից, եւ օգնական
սուրբ Հոգւոյ շնորհաց պարգեւօք
զարդարուած, կզուարժանար երջան-
կաւէտ փափկութեան մէջ՝ անախտ
եւ անցաւ կենօք, խաբուելով չա-
րին, կորսնցուց երջանկութիւնը,
պատուիրանազմնցութեամբ, եւ
դաստակտրտուեց մահու եւ տաժա-

նելի աշխատութեան, արտաքսուե-
լով դրախտից:

Արարիչն գթալով մարդկային
թշուառութեան վերայ՝ թողութեան
եւ ազատութեան յոյս տուաւ, ի-
րանց գաւակի ձեռօք (Ցիսուսի)
սրբուիլ եւ վերստին նորոգուիլ:

Նախահայրը բնակեցաւ դրախ-
տի հանդէպ, ուր իւր կեանքը զըզջ-
մամիլ եւ ապաշխարութեամիլ ան-
ցուց, հաստատելով իւր յոյսը՝ Աս-
տուծոյ ամենաբաւական կարողու-
թեան եւ կամեցողութեան վերայ՝
հաստատուն հաւատով, աներկբայ
յուառվ եւ ջերմ սիրով:

Ծնաւ, կայէն, Աբէլ, Աէթ եւ
ուրիշ շատ արու եւ էգ գաւակներ,
որոց սորվեցուց օրինակաւ անձին՝
ձանաչել արարիչ Աստուած, պաշ-
տել զնա, եւ ապրիլ անարատու-
թեամբ, եւ մեռաւ (930) ամաց:

* *

ԱՅԵԼ կը տաեր, խաշնաբած,
սւսած լինելով իւր ծնողներից
արարիչը պատարագօք պատուել՝
խոստովանելով զնա Տէր ամենայնի,
ընտրեց իւր խաշանց ընտրելագոյն,
եւ մատոյց Աստուծոյ՝ բոլոր սրտով:
Աստուած ընկունեց Աքէլի պատա-
րագ՝ երկնառաք հրով այրելով
ողջակէզը.

Կայէն մախալով եղքօր վերսյ՝
Աստուծոյ սիրելի լինելուն համար.
Նենգութեամբ առանձնացուց դաշտ
եւ սպանեց. որով արդարն նահատա-
կուելով ճշմարիտ աստուածալաշտու-
թեան եւ առաքինութեան համար.
Եղաւ պարագուիս արդարոց, նա-
խաշտիդ մարտիրոսաց, օրինակ ճշշ-
մարտութեան՝ անդարտական մա-
հու դառին Աստուծոյ.

* * *

Ոեթ որդի մկնիթարութեան նա-
խածնողաց' փոխանակ Աքէլի, իւր
առաքինութեամբ սիրելի եղաւ Աս-
տուծոյ եւ իւր սերունդը կոչուեց
որդիք Աստուծոյ: իսկ Կայէնի՝
մարմնապաշտ եւ խառնակեցիկ ծը-
նունդը, կոչուեց որդիք մարդ կան,
որոնցից միշտ կզգուշացներ Ոէթ
իւր զաւակներ եւ թուներ, յորոց
ենվա՛ բարեպաշտութեամբ եւ աս-
տուածալաշտութեամբ գերազանցեց
ամենին, եւ ենովք՝ հաճոյ լինելով
Աստուծոյ, իւր ճգնութեամբ եւ ա-
նարատ վարուք, կենդանւոյն փոխե-
ցաւ երկինք:

* *

ՆՈՅ, Երբ Կայէնի որդւոց
խառնակ վարքը մնւած գործեց Սե-
թայ սերնդոց մէջ, բազմացաւ չա-
ռութիւնը եւ նուազեց աստուած-
պաշտութիւն. տիրեց մարմնասիռ

բուլթիւն եւ ախտասիրութիւն, ստր-
ջացաւ Աստուած՝ մարդուս ստեղ-
ծագործութեան վերայ եւ ջնջեց
ջրհեղեղաւ:

Միայն Նոյ փայլելով աստուած-
պաշտութեամբ եւ առաքինութեամբ,
իւր Նոյեմզար կնոջ՝ Յաբեթ, Աեմ՝
Քամ որդւոց եւ նոցա կանանց հետ'
ազատուեց տապանաւ աշխարհա-
ջինջ հեղեղից, եւ ի շնորհակալու-
թիւն Աստուծոյ, իւր հետ առած
սուրբ կենդանիներից զոհեց' տա-
պանից դուրս գալով. զոր ընդու-
նելով Աստուած՝ նշան հաշտութեան
տուաւ աղեղնաձեւ ծիածանը:

Նոյ ապրեց 350 տարի ջրհե-
ղեղից յետոյ, տեսաւ իւր սերնդոց
աճելութիւն, ապա մեռաւ (950)
ամայ եւ թաղեցաւ Հայաստանի
հպատ լերան ստորոտ, իսկ Նոյեմ-
զար թաղուեց Մարտեղ գտաւու:

* * *

ՄԵԼՔԻՍԵԴԵԿ թագաւոր
Ստղիմայ (Երուսաղէմ) ընդառա-
ջեց Արքահամին, որ յաղթութեամբ
եւ գերեղաքազութեամբ կդառնար
Սոգոմ, հաց եւ գինի տուալ. իբրեւ
Քահանայ Աստուծոյ բարձրելոյ, եւ
օրհնեց նորան, որին եւ տասանոր-
դեց Արքահամ:

ՄԵԼքիսեդեկ ճշմարիտ օրինակ
եղաւ Քրիստոսի քահանայապետու-
թեան' իւր այս պատարագաւ. եւ
օրհնեց Ահարօնեան քահանայու-
թեպն արմատը՝ Աբրահամին:

* * *

ԱԲՐԱՀՈՅ Կուտպաշտ թա-
սայի որդին, որ կբնակէր քաղդէա-
ցւոց աշխարհում, լուսաւորուած
ազդմամբ չոգւոյն' ճանաչեց ճշմա-
րիտ Աստուած, սկսեց պաշտեւ սըր-
բութեամբ եւ արդարութեամբ. եւ
պղտատոհմիւ քաղդէական դիցամնէ

երկրից հեռացաւ Ասորւնց Միջուգէտը, եւ բնակուեց Խառան ուր եւ մեռաւ Յարա:

Ապա Աքրահամ կոչմամբն Աստուծոյ մեկնեցաւ Խառանից իւր Սարա կնոջ եւ եղբօրորդի Պովտի հետ, բնակուեց Քանանու երկիր Բեթել, ուր շինեց սեղան եւ զոհեց Աստուծոյ, որ Երեւեցաւ Աքրահամին եւ խոստացաւ ժառանգութիւն տալ Քանանու երկիր՝ իրան եւ իւր զաւակին, եւ մեծ ազգ շինել երկրի վերայ եւ բազմացնել սերնդովք:

Աքրահամ լսելով որ՝ հինգ թագաւորք գերեցին Առղոմ, եւ Պովտ՝ որ ընտրածէր բնակիլ Առղոմ, գերի վարեցաւ, իւր ընդոծիներով (318) յարձակեցաւ նոցա վերայ, կոտորեց եւ բոլոր աւարը գերիներով եւ Պովտիւ գարձուց Առղոմ, տասաւ նարդ տուաւ տւարից Երուսաղէմի թագաւոր Սելքիսեղեկին՝ իբրեւ

Աստուծոյ քահանայի:

Աստուծած կրկին երեւեցաւ Աքրահամին եւ յայտնեց տալ ամուլ Սարրայից զաւակ եւ նորա սերունդը բազմացնել երկրի վերայ, երբ նա խորհսդով Սարրայի՝ կնոււթեան առած էր նաժիշտ Ագարին, որից ծնած էր Խմբայէլ:

Աքրահամ հարիւրամեայ հասակում ծնաւ Խսահակ աւետեաց զաւակը, զոր յետոյ յօժարեցաւ հրամանաւ Աստուծոյ՝ զոհել Ամորհացւոց մի լերան վերայ. եւ արժանացաւ կրկնակի օրհնութեան՝ զաւակի հետ, որ հնազանդելով հօր կամաց, շահեցաւ փոխանակ եւր, խոյն՝ կախած Սաբեկայ ծառից, յօրինակ Միածնի որդւոյն Աստուծոյ, որ զոհուելով վերտականդնեց մարդկային անկետալ վիճակը:

Սարրայի մահից յետոյ՝ Աքրահամ ամուսնացուց Խսահակին իւր

Նագուվը եղբօրորդի Բաթուէլի Ուերեկայ դստեր հետ, որ կընակէր ի Խառան, եւ ինքն առւաւ մի այլ կն' Քետուրա անուն, որից ծնան վեց որդեք, որոց բաւականութիւն տալով արձակեց, ինչպէս եւ Խմբշէլն, մեռաւ եւ թաղեցաւ իւր Սարբա կնոջ մօտ:

*
* *

ԻՍԱՀԱԿ ծնաւ երկու որդի (Երկուորեակ), Եսաւ եւ Յակոբ. Յակոբ գնեց Եսաւից անդրանկութիւնը ոսպնաթանիւ, Խաչակ ծեղանալով կամեցաւ տակ անդրանկութեան օրհնութիւնը՝ իւր սիրելի Եսաւին եւ ուղարկեց որսի. Ուերեկայ՝ գիտելով անդրանկութեան նշանակութիւնը: պատուիրեց իւր սիրելի Յակոբին, շուտով պատրաստել ուլի մսից կերակուր եւ իբրեւ որսի միս տանել հօր եւ ստանալ օրհնութիւնը:

Խսահակ վատամեսութեամբ չը-
ճանաչելով Յակոբին, տուաւ անդ-
րանկութեան օրհնութիւնը, որով
Յակոբ եղաւ ճշմարիտ ժառանգ
Աստուծոյ խոստմանց, Եւ մինչ Ե-
սաւ վշտացած՝ կամէր սպանել, Յա-
կոբ մօր խրատով եւ կրկին օրհ-
նութեամբ հօր, խոյս տուաւ Մի-
ջագէտքը՝ իւր քեռի Լաբանի մօտ:

Յակոբ ճանապարհին տեսաւ ի
տեսլեան Երկնաբերձ սանդուղ, ուր
հըեշտակներ կիջնէին եւ կիջնէին,
եւ Աստուծած՝ սանդղի գլխից կօրհ-
նէր զինքն, կքաջալերեր եւ կլսօս-
տանար տակ իրան եւ իւր զաւակաց
այն երկիր, եւ բոլոր ազգեր իւրա-
նով եւ իւր զաւակով պիտի օրհ-
նուին:

Յակոբ իւր մնարի տակ դրած
քարը, արձան կանգնեց, օծեց իւ-
ղով, գոհութիւն մատոց Աստուծոյ,
տեղի անունը կոչեց Բեթէլ,

(տուն Աստուծոյ) եւ գնաց իսառան
իւր քեռի Լաբանի տուն, որին 14
տարի ծառապէլով, առաւ նորա' լիս
եւ թաքէլ դստերք, եւ վեց տարի
եւս վարձով ծառապէլով դարձաւ
հայրենիք մեծ հարստութեամբ եւ
12 զաւակօք :

Ճանապարհին գոտեմարտեց հը-
րեշտակի հետ ի տեսլեան, յաղթեց,
օրհնեցաւ, եւ անուանուեց Խսրայէլ,
(ապտուածատես)։ Խղնարհութեամբ
շահեց եղբօր սիրտը, եւ Աիկեմա-
ցոց քաղաքի հանդէպ գնած Եմով-
րացու արտի մէջ հաստատեց իւր
վրան եւ Աստուծոյ սեղան, Դիմեց
Քերլոն, ճանապարհին մեռաւ Ուա-
քէլ Բենիամինի ծննդեան վերսց,
եւ թաղուեց Բեթղէհէմի մօտ :

Յակոբ բնակեցաւ Քերլոն մին-
չեւ հօր մահը եւ Եգիպտոսի սովը՝
ուր Յովսէփի հրաւիրելով գնաց գեր-
դաստանով (75). եւ տասն եւ եօթն

տորի ամրելուց յետոյ, մեռաւ եւ
տարուելով Քանանացւոց երկիր՝
թաղուեց հայրենի շիրմի մէջ Աբ-
րահամի եւ Խսահակի մօտ :

* *

ՅՈՎՈՒԵՓ սիրելին Յակո-
բայ, երազներով խելամուտ, եղաւ
աստուածային յայտնութեանց—իւր
վերջին փառաւորութեան, որով ե-
ղաւ տուիթ նախանձու եղբարց եւ
պատճառ վաճառման իւր յԵգիպ-
տոս :

ՅՈՎՍԷՓ. Փարաւօնի Պետափրեայ
գահճապետի տան գերի լինելով՝
թէեւ ողջախոհութեամբ, հաւա-
տարմութեամբ եւ պարկեշտու-
թեամբ կիսյլէր. բայց նորա վատ-
շուէր կնոջ զրպարտութեամբ իբրեւ
յանցաւոր բանտ ձգուեց յանիրաւի,
ուր աւագինութեամբ եւ խոնար-
հութեամբ սիրելի եղաւ բանտապե-

իւր բենիապին եղբայրն, ապա յայտնեց իւր անձը, ասելով՝ ես եմ Յովակի եղբայր ձեր:

Հրաւերեց Հօրը յԵգիպտոս մեծ պատուով, բնակեցուց Գեսեմ կոչուած երկրում, եւ մահից յետոյ ըստ կտակին, մարմինը շքեղ յուղարկանալութեամբ թաղեց հոյրենի շերմի մէջ, եւ ինքն անյիշաչարութեամբ ապրելով եղբարց հետ' վախճանեցաւ 110 տարեկան հասկում եւ թաղուեց Եգիպտոսի մէջ կտակելով իւր ոսկորներ տանել հոյրենի շիրիմ Եգիպտոսից եւնելու միջոց, եւ թաղել անդ:

* *

*

ՄՊՎՈՒՄ ՄԱՐԳԱՐԵ, ԵՐԵ Աստուծոյ ընտրեալ ժողովուրդ— ազգատոհմ Աքրահամու, ծը ըստ օրէ բազմացան Եգիպտոսի մէջ, եւ բնակչոց նախանձը գրգռեցին ի-

տին եւ բանտարկելոց. եւ Փարա-
ւոնի բանտարկուած տակառապետի
եւ մատակարարի երազներ ճշտիւ
մեկնելով, պատճառ եղաւ իւր ա-
պագայ ազատութեան եւ փառաւո-
րութեան:

Փարաւօն երազ տեսաւ. զոր
չկարենալով մեկնել երազագէտք,
Յովսէփ ազատուած տակառապետի
միջնորդութեամբ՝ ներկայացաւ Փա-
րաւօնին, մեկնեց եւ կարգուեց փո-
խարքայ. Եգիպտոսի:

Երբ ըստ երազոյն Փարաւօնի
եւ մեկնութեան Յովսէփայ. Եօթն
առատ տարւոյն՝ յաջորդեց Եօթն
սով տարին, Յովսէփի 10 եղբարք'
եկան Եգիպտոս ցորեն գնելու, եւ
երկրագեցին նորան' յանծանօթս.
բնոյց Յովսէփ ճանաչելով՝ Ժաֆկեց
զինքն, եւ կջանար մեծաբանաց,
գգուանաց եւ ուրիշ զանազան մի-
ջոցաւ յաշտնել զինքն. բերել տուաւ

բանց դէմ, եւնստեց սյլ թագուշոր
Փարաւօն, որ Յովսէփի բարիքը
չյիշելով, սկսեց զանազան տան-
ջանքներով նեղել նոցո՞ւ պակսեցնե-
լու մոօք, հրամայեց նորածին արու
մանուկներ գետ ձգել:

Այս միջոց ծնաւ Մովսէս որ-
դի Ամրամայ եւ Յովքաբէթի, զոր
երեք ամիս թաքցնելուց յետոյ՝ ստի-
պուեցան պրտուեալ արկդի մէջ դը-
նել եւ ձգել նեղոս գետ, որին ի
հեռուստ կդիտէր իւր քոյր Մա-
րիամ՝ ծնողաց խրատով:

Մովսէս Աստուծոյ խնամօք որ-
դեգրեցաւ Փարաւօնի դստեր. որ
գետի ափը զքօսնելու միջոց՝ դտաւ,
եւ Մարիամի միջնորդութեամբ վե-
րըստին իւր մօր գրկի մէջ զարդա-
նալով, Փարաւօնի արքունիքում
վարժեցաւ քաղդէական իմաստու-
թեամբ:

Մովսէս 40 ամեայ հասակին՝

տեսնելով իւր ազգայնոց գառն
տաւապանք, եւ մի եգիպտացուց
չարաչար հարուած իւր ազգակցի
սպանեց եւ թագեց. եւ մի այլ ան-
գամ, իւր ազգակցաց միմեանց հետ
կոռւած ժամանակ՝ կամեցաւ խա-
ղաղացնել յանդիմանելով. բայց
հարստահարողն սպառնացաւ Մով-
սիսին՝ յայտնել Փարաւօնին եգիպ-
տացու սպանումը:

Մովսէս երկիւղ կրելով փախտւ
Մադիանացւոց երկիր, փեսայացաւ
Ոթոր քըմին, եւ ծնաւ երկու որ-
դի, Գերսամ եւ Էղիազար, ուր մը-
նաց 40 տարի, Աստուծած լսելով
ժողովրդոց ազաղակ՝ յիշեց իւր
ուխտը նոցա հարց հետ, եւ հաճե-
ցաւ այց տունել Մովսիսի ձեռօք.

Երբ Մովսէս կարածէր Ոթորի
խաշինք, տեսալ՝ որ մի մորենի կը-
բորբոքէր առանց այրուելոյ, հե-
տաքրքրութեամբ մօտեցաւ դիտել:

լոեց ձայն, որ տալով նշտն հըմ-
շագործութեան՝ կհրամայէր գնալ
Եղիպտոս եւ ազատել ժողովուրդը՝
իւր եղբայր Ահարօնի գործակցու-
թեամբ։

Մովսէս դարձաւ Եղիպտոս
Հպւատաքմացուց Ժողովրդեան իւր
առաջնորդութեան պաշտօնը, ներ-
կայացաւ Փարաւօնին Ահարօնի
հետ. խնդրեց թոյլ տալ իւր ազգին
երեքօրեայ ճանապարհ հետանալ Ե-
ղիպտոսից, եւ զոհել իրանց պաշ-
տած Աստուծոյ։

Երբ Փարաւօն չկամեցաւ ա-
ղատ թողուլ, տասն հարուածով
պատժեց Եղիպտացւոց, Զբերը ա-
րիւն դարձան, երկիրը գործերով՝
մունով, շանաձանձով եւ մորեխով
լցան, բոլոր անասունք կոտորեցան՝
խոցերով հարուածեցան մարդ՝ իւ-
անասուն, կարկտով ջնջուեցին անա-
սունք եւ բուսեղէնք, երեքօրեալ

Խաւարաւ ծածկուեց Եղիպտոս, եւ
վերջապէս ամեն անդրանիկ՝ մարդոյ
եւ անասոյ, սկսած Փարաւօնի ժա-
ռանդից մինչեւ յետին աղքատին,
մի գեշերուան մէջ կոտորեցան, ո-
րով Փարաւօն ստիպուեց թոյլ տալ։

Մովսէս առաջնորդելով ժողո-
վըրդեան, հրաշագործութեամբ գա-
ւազանին՝ անցուց կարմիր ծով ուր եւ
հեղձուց Փարաւօնին իւր զօրքով, որ
կանդէր նոցա ետեւից դարձնելու.
Հասաւ Աինէական Լերան ստորոտ, եւ
բարձրանալով Լերան գագաթ 40 օ-
րեայ ծոմապահութեամբ ստացաւ
տասնաբանեայ պատուիրանք երկու
քարեղէն տախտակաց վերայ, եւ իջ-
նալով փշրեց իւր բացակայութեան
միջոց, նոցա նոր շինած ուկեայ
հորթ չաստուածը, պատժեց յանցա-
ւորաց, դարձուց աղօթիւր՝ Աստու-
ծոյ բարկութիւնը։

Աստիւած անապատի մէջ 40
տարի կերակրեց ժողովրդեան երկ-
նատեղաց մանանայիւ, տալով նոցա՝
Մովսիսիւ ջուր ապառած քարից,
եւ պաշտպանելով շրջապատող թռչ-
նամեաց. դէմ:

Մովսէս կարգեց իւր Ահարօն
եղբայրը քահանայապետ, եւ ամբողջ
Ղեւտական ցեղ՝ քահանայ եւ սպա-
սաւոր Աստուծոյ խորանին եւ ուխ-
տի տապանակին, զոր հրամանաւն
Աստուծոյ շենած էր ձեռամբ բե-
սելիէլ ճարտարապետի. նորա մէջ
գնելով քարեայ տախտակները, մա-
նանիայի ստիփորը, իւր հրաշագործող
եւ Ահարօնի ծաղկեալ գաւազան-
ներն:

Մովսէս գրեց ազգմամբ Հոգ-
ւոյն. Աստուածաշունչ հնդամատեան
գիրք — Ծննդոց, Եւից, Ղեւտաց
ւոց, թուոց եւ Բ. Օրինաց, ապա
քարձրացն Նաբաւ Երևան գլուխ,

ի հեռուատ դիտեց Աւետեաց եղ-
կեր, եւ վախճանեցաւ 120 ամաց:

* * *

ԱՀԱՐՕՆ որ միշտ չարչա-
րակից եւ գործակից էր Մովսէսին,
թէ Եգիպտոսում եւ թէ անապա-
տում, ժողովուրդը քանից կամե-
ցաւ քարկոծել նորան, եւ ձգել
քահանայապետութիւնից, բայց Աս-
տուծ ծաղկեալ գաւազանի պան-
չելեզ հաստատեց նորա քահանայու-
թիւնը, որ երկար միջոց հովուելով
վախճանեցաւ Հովը Լեռան վերայ:

Եղիազար որդի Ահարօնի յա-
ջորդելով հօր, Աստուծոյ հաճելի
եղաւ եւ անցուց ժողովուրդը Յոր-
դանանից, նոյնպէս եւ իւր յաջորդ-
որդին Փենեհէս՝ նախանձայոյզ փա-
ռացն Աստուծոյ, ազգովին ժա-
ռանդ եղաւ քահանայութեան:

* * *

ՅԵՍՈՒ ՆԱԽԵԱՆ Մովսիսի
գլխաւոր պաշտօնեայն եւ ձեռնա-
սուն աշակերտ, կապասաւորէր նո-
րան անարատութեամբ, Աստուծոյ
եւ ժողովրդեան առաջ, Աւետեաց
երկիր ուղարկած 12 լրտեսներից
մին էր, որ երբ տեսաւ թէ ժողո-
վուրդը տրանջալով կկամենայ դառ-
նալ Խգիպտոս, Քաղերի հետ հա-
ւատացրեց Աւետեաց երկրի քարի
եւ արդիւնաւոր լինելը, եւ համո-
զեց չալստամբել յԱստուծոյ եւ
չերկնչել երկրի բնակիչներից, լսե-
լով տասն թուլասիրտ լրտեսաց,
իսկ երբ ոմանք կամէին Յեսուկին եւ
Քաղերին քարկոծել, Աստուծոյ
փառքը երեւեցաւ ամպով եւ ա-
հարկութեամբ՝ խորանի վերայ յան-
դիման ժողովրդոց. եւ չարախօսք
չարաջար հարուածովք մեռան, եւ
Յեսու եւ Քաղեր ապրեցան:

Եգիպտոսից ազատուած չափա-

հասներից միայն այս երկուք մոտան
Աւետեաց երկիր, իսկ միւսները իբ-
րեւ անխրատ եւ ազատամբ Աս-
տուծոյ՝ մեռան անապատում:

Յեսու Աստուծոյ հրամանաւ
կարգուեց առաջնորդ ժողովրդեան
Մովսէսից, որ քաջալերեց, որհնեց,
ձեռքը դրաւ նորա վերայ, եւ Յեսու
իմաստութեամբ եւ հոգւով լցաւ,
կարգաւորեց Խրացելացւոց բանակը,
որոց առաջ կերթային քահանայք
Տապանակաւ ուխտի, որք մօտենա-
լով Յորդանամին, ջուրը տեղի տու-
առ նոցա անդրադարձութեամբ՝ եւ
անցնելուց յետոյ, 12 քար Յոր-
դանանի ցամաքած տեղից վելցուց
եւ կանգնեց Գաղգաղայում ի յի-
շատակ անցից.

Դիմեց Երեքովի վերայ եւ
Տապանակ ուխտին շրջեցնելով քա-
ղաքի շուրջ՝ պարխապներ ինքնին
կործանեցան, մոտան քաղաք. կո-

տորեցին բնակչաց, միսյն կենդանի պաշելով Ռախաք կին, որի մօտ իջեւանած էր Յեսու՝ լըրտեսութեան միջոց։

Յեսուի աղօթիւք Գալքաւօնի հանդէպ պատերազմի միջոց կանդնեցաւ արեգակ. (թաւալումն երկրի) մինչ յաղթեց։ Յեսու նուաճած երկիրները բաժանեց վիճակաւ Խորայելցւոց վերայ. յիշեցուց նոցա Աստուծոյ արած բարիքներ, պատուիրեց ճանաչել եւ պաշտեւ միայն ճշմարիտ Աստուած. տուու գրաւոր պատուերներ, եւ մեռաւ։

Յեսուին յաջորդեցին Հետըզ-Հետէ դատաւորը, որոց մէջ նշանաւոր էին, Բարակ. որ Յաքին թագաւորի Սիսարա զօրապետին յաղթեց։

Գեղէօն, որ Աստուծոյ տուած գեղման եւ ցողի նշանին վստահացած' սակաւ զօրօք պատերազմեց

Մադիամացւոց դէմ' եւ ազտակը Կարայէլացիք։

Յեփթայէ, որ յաղթեց Ամոնացւոց, եւ երբ յաղթանակաւ դարձաւ իւր տուն՝ ընդառաջեց իւր միակ դուստը, զոր տեսնելով սրտի ցաւից պատառեց հանգերձը. (որովհէտեւ ուխտած էր յաղթութեամբ դարձին, զոհել Աստուծոյ իրան ընդառաջող առաջին անձն)։ Դուստը քաջալերեց հօր եւ ինքնայժար կամօք ինդրեց կատարել իւր ուխտը։

Աամփսօն՝ որ ուխտաւոր լինելով չխմել գինի եւ օղի եւ չկտրել գլխի մազը, առանց զէնքի՝ արտաքոյ կարգի ուժով յաղթեց Փղատացւոց, բայց Վալիլա պոռնիկի Ճեռօք, կարելով մազեր, ուժաթափ մատնուեց թշնամեաց, զրկուելով աչքերից. եւ Պագոն չաստուծոյն շնորհս կալութիւն զոհ մատու-

յանելու միջոց, ձգեց ձեռք
կրատան երկու սեանց, եւ մի ցըն-
ցումով կործանեց, ուր մեռաւ ինքն
բոլոր հանդիսականաց հետ:

* *

ՍԱՄՈՒԵԼ ՄԱՐԳԱՐԻ. Եռբ մի-
ացաւ Խարայելի առաջնորդութիւնը
եւ քահանայութիւնը Հեղի քահա-
նայապետի օրով, որոյ որդիք զօշա-
քաղութեան համար պատժեցան եւ
քահանայութիւնը բարձաւ Հեղիի
տանից՝ յաջորդեց իւր ձեռնասուն
Սամուէլ մարդարէն՝ ուխտաւոր
Աստուծոյ ի ծննդենէ, մեծացած
եւ սնուած խորանում, յորում նըն-
ջած միջոց Աստուած յայտնած էր
Հեղիի տանից քահանայութեան բար-
ձումը:

Եռբ Հեղի լսեց Աստուծոյ Տա-
պանակի գերելու եւ իւր որդւոց
մահուան գոյժ, վշտից ընկաւ աթո-

ոեց եւ մեռաւ: Սամուէլ անցաւ
նորա տեղ յաղթեց այլազգեաց,
խրատեց ժողովրդոց, դարձոյց առ
Աստուած պահօք եւ արտասուօք:

Սամուէլ օծեց թագաւոր Խս-
րայելացւոց Սաւուդ կիսեան, յիշե-
ցուց ժողովրդոց Աստուծոյ արդա-
րութիւն, եւ նոցա ապերախտու-
թիւն' սկսած Եգիպտոսից, եւ կըած-
պատուհասնին' զանազան ժամանակ-
ներում, նաեւ նոցա' Գէդէօնի Բա-
րակի. Յեփթայեայ եւ Սամիսօնի ձե-
ռօք ազատութիւնը ի թշնամեաց, եւ
խրատեց չխոտորել Աստուծոյ ճանա-
պարհից, այլ ծառայել ուղղութեամբ
եւ մեռաւ խորին ծերութեան մէջ:

25. Ս. ԱՐԻՍՏԱԿԻՍ որդի Ա.
Լուսաւորչի, որ առանձնացած կրօ-
նաւորաց վանք, եւ հմտացած ուս-
մամբ՝ ճգնողական կենաց կհետե-

ւէր, Տրդատի հրաւիրանօք ձեռնաւ-
դէր, Առևառակէս ի հայ-
դրուեց Ա. Կուսաւորչից ի հայ-
ըապետութիւն Հայոց:

Ա. Արիստակէս փոխանակ Ա.
Կուսաւորչի ներկայ գտու Նիկիոյ
տիեզերական ժողովին, եւ բերաւ
Նիկիական Հանդանակը ի Հայս,
ապայծառացուց Եկեղեցիք, վանօ-
րաց, կարդաւորեց կրօնասատաններ,
եւ շրջելով գաւառներ՝ կը քարոզէր
աւետարան. եւ կապադովկիոյ ամ-
բարիշտ Արքեղայոս վերակացուին
յանդիմանելու համար, Ծովաց գա-
ւառի մէջ նահատակուեց եւ թա-
ռուեց ի Թիլն աւան:

* * *

Ա. ՎՐԹԱՆԷՍ մեծ որ-
դին Ա. Կուսաւորչի յաջորդելով
Արիստակէսին՝ ըաբեկարգեց եւ պայ-
ծառացուց Եկեղեցիք, Աղուանից
ինդրանօք ձեռնադրեց քահանայա-

պետ Աղուանից աշխարհին, իւր
երեց որդին Գրիգորիս:

Ա. ՎՐԹԱՆԷՍ Տրդատի մահից
յետոյ խնդրեց մեծն կոստանդիա-
նոսի որդի կոստանդ կայսեր օդ-
նութիւնը, եւ թագաւորեցուց Տըր-
դատի որդի Խոսրովին Հայաստանի
վերայ, որ Պարսից արշաւանաց աս-
պարէզ էր դարձած, եւ Խոսրովի
մահից յետոյ նախարարաց խնդրա-
նօք, նորա որդի Տիրանին տարաւ
Կ. Պօլիս կայսեր եւ թագաւորեցուց,
ապա վախճանեցաւ եւ թաղեցաւ
Թորդան աւանի մէջ:

* * *

Ա. ՅՈՒԱՅԻԿ կրտսեր որդի
ՎՐԹԱՆԻՍԻ յաջորդեց Հօր, ^ա եւ Տի-
րանի անհոգ եւ անպիտան կեանք
տեսնելով միշտ կիրատէր եւ կյոն-
դիմանէր, որով շարժած էր նորա
կայրոյթն իւր դէմ:

Եւ երբ Տիրան կամէք ուրացող
Յուլիանոսի պատկերը ծոփաց գա-
ւառի մայր եկեղեցւոյ մէջ կախել՝
վախնալով Յուլիանոսից. Ա. Յու-
սիկ կորդեց ձեռքից պատկերը եւ
փշրեց, որի համար Տիրանից գանա-
հարուելով մեռաւ եւ թաղուեց
թորդանի մէջ:

* *

Ա. ԴԱՆԻԵԼ Ճեռնասուն
աշակերտ Ա. Լուսաւորչի, խնամա-
տար եւ քորեպիսկոպոս աշխարհին,
յաջորդեց Յուսիկ հայրապետին. Եւ
Տիրանի անդթութիւն՝ Յուսիկի դէմ,
յանդիմանելու համար խեղդամահ
եղաւ նորանից:

* *

Ա. ԳՐԻԳՈՐԻՈ որդի Վըր-
թանիսի, առաջին կաթուղիկոս Ա-
ղուանից, որ կյորդորէք Աղուանից
վայրենամիտ իշխանաց՝ ի բարեպաշ-

տութիւն եւ կկշտամբէք նոցա գոր-
ծելը. գորդմամբ Արշակունի Սանա-
տութիւն թիկնածուի թագաւորու-
թեան Աղուանից, վատնեան դաշտի
մէջ կապուելով ձիոյ ագուց՝ նահա-
տակուեց եւ թաղուեց Ամարասու
վանուց մէջ:

27. Ա. ՄԱԿԱԲԵԱՆՔ, ԵՂԻԱ-
ԶԱՐ ՔԱՀԱՆԱՅ, ՇԱՄՈՒՆԻ ԵՒ
ԵՕԹՆ ՈՐԴԻՓՆՈՐԱ. Երբ Ասորես-
տանի Անտրոքոս թագաւոր կողոպ-
տելով Երուսաղէմի տաճար եւ կոտո-
րելով բնակիչք, դարձաւ Անտիոք՝
ուղարկեց հարկահաններ Հրէաստան,
որք խափանեցին Խորացէլեան պաշ-
տամունք, կանգնեցին Աստուծոյ տա-
ճարի սրբութեան սեղանի վերայ
պղծութեան արձան, բռնադատե-
լով Հրէից զոհել, դիմադրողաց աք-
սորանաց եւ մահու մատնելով:

28. ԵՐԿՈՏՍԱՍԱՆ Ս. ՄԱՐԴԱ-
ՔՆԻ. ՈՎԱՅԵ մարգարէացաւ իսրա-
յէլի տան ցեղի հարուածը Ասո-
րեստանից, Փրկչի գալուստը յաշ-
խարհ, հին իսրայէլի մերժումը եւ
հեթանոսաց կոչումը:

ՅՈՎԵԼ. մարգարէացաւ
Յուղայի տան գերութիւնը, Քրիս-
տոսի առաջին եւ երկրորդ գալուս-
տը, Հոգևոյն սրբոյ իջումը եւ արդա-
րոց եւ ամբարձուաց հատուցումը:

Ա.Մ. ՈՎ. Գուշակեց իսրա-
յէլացւոց տան ցեղի յԱսորեստան
եւ Յուղայի' ի Բաքելոն գերու-
թիւնը, եւ Փրկչի գալուստը:

Ա.Ք. ԴԻԱ. Գուշակեց մարդ-
կային փրկութիւնը Քրիստոսիւ եւ
պահէց մարգարէք այրերի մէջ Յե-
զաքելի կոտորածից:

ՅՈՒԱՆ ՀԱՅԵԼՈՎ Աստուծոյ՝
գնալ հինուէ քարոզել, խոյս տուաւ
Թարսից, մատնեցաւ ալեկոծութեան,

կալանաւորեցին նոյնագար. քա-
հանային եւ ստիպեցին թողուլ
աստուածպաշտութիւնը եւ զոհել
կուոց, բայց նա յանձն չառաւ եւ
մատնեցաւ սոսկալի տանջանաց եւ
նահատակեցաւ:

Ապա կալանաւորեցին Մատութի
քահանայի եօթն որդիք իւրեանց
Շամունէ մօր հետ, եւ ստիպեցին
զոհել. իսկ երբ ընդունեցին, մատ-
նեցին չարչարանաց, ուր մայրը որ-
դւոց, եւ եղբայրը եղբօր կմիմիթա-
րէք եւ կիսրախուսէք ասելով «քա-
ջութեամբ մեռցուք, զանուն եւ
զոդիս ժառանգեցուք» :

Շամունէ՝ իւր եօթն որդիք միա-
նուագ նահատակութեան սեղանի
վերայ Աստուծոյ յսղակէզ ընծայե-
լուց յետոյ, նահատակեցաւ եւ ինքն:

Ա.ՄԲԱԿՈՒՄ գուշակեց
Յուղայի տան գերութիւնը եւ դար-
ձը եւ Փրկչի՝ խաչափայտի վերայ
բեւեստիլը երկու գազանաց (աւա-
զակաց) մէջ:

ՍՈՓՈՆԻՄ. գուշակեց հը-
քէց գերեղաբձը, յօրինակ ազա-
տութեան մարդկան ազգի՝ Փրկչի
ձեռօք:

Ա.ՆԳԵԼԱՄ գուշակեց տա-
ճարի փառաւորութիւնը Մեսիայի
գալստեան ժամանակ, աւետարա-
նելով Փրկչի մերձակայ գալուստ:

Ջ.Ա.ՐԻՄ. գուշակեց Քը-
րիստոսի ծնունդը Հրէաստանի Հե-
րովդէս թագաւորի ժամանակ,
Կ.Ա.ԽՈՒՄ մարդարէացաւ
Խորսպելի գերեղաբձ, եւ Նինուէի
վերջին կործանումը, որ կատարե-
ցաւ Քաղդէացւոց ձեռօք, բարձ-
մումը Ասորեստանի թագաւորու-
թեան:

Եւ վիճակաւ իբրեւ յանցաւոր
ձգուեց ծով եւ կուլ եղաւ կիտին,
ուր պաշեցաւ կենդանի երեք օր,
յօրինակ երեքօրեայ թաղման Քրիս-
տոսի, ապա Աստուծոյ հրամանաւ
ի ցամաք ձգուելով՝ դիմեց Նինուէ,
յայտնեց երեքօրից յետոյ քաղաքի
կործանումը, որք ապաշխարեցին ե-
րեքօրեայ ծոմապահութեամբ մե-
ծամեծներից սկսած մինչեւ մանուկ-
ներ եւ անսասունք անխնամ ձգած,
եւ արժանացան թողութեան եւ
փրկութեան:

ՄԻՔԻԱՄ գուշակեց Քը-
րիստոսի ծնունդը Հրէաստանի Հե-
րովդէս թագաւորի ժամանակ,

Գ.Ա.ԽՈՒՄ մարդարէացաւ
Խորսպելի գերեղաբձ, եւ Նինուէի
վերջին կործանումը, որ կատարե-
ցաւ Քաղդէացւոց ձեռօք, բարձ-
մումը Ասորեստանի թագաւորու-
թեան:

ՄԱՂԱՔԻԱ գուշակեց Ա-
հարօնեան քահանայութեան խա-
փանումը, Քրիստոսի յաշխարհ գա-
լը՝ յառաջընթաց ունելով Բ. Եղի-
այն (Յովհաննէս Մկրտիչ):

ՕԳՈՍՏՈՒ

I. Ս. ԱԹԱՆԱԾՈ Ա.ՂԵՔ-
ՍԱՆԴՐԱՑԻ հմուտ արտաքին եւ
սուրբ գրոց, նօտար Ա.ՂԵՔՍԱՆԴՐԻԿ
Ա.ՂԵՔՍԱՆԴՐՈս Հայրապետին, ձեռ-
նադրեցաւ սարկաւագ, եւ Նիկոյ-
տիեղերական ժողովին մէջ ախո-
յեան հանդիսացաւ Արիոսեան ա-
ղանդի դէմ:

Ա.Ժանաս յաջորդեց Ա.ՂԵՔՍԱՆԴ-
ՐԻՆ, որի դէմ կուսակիցք եւ համա-
խոհք Արիոսի՝ ոխ ունելով՝ ամբաս-
տանեցին մեծն կոստանդիանոսի ա-

ռաջ, եւ յաջողեցան զանազան զըր-
պարտութեամբք աքսթրել տալ է
Գաղղիա, որ երկու տարրուց յետոյ՝
դաւնալով պաշտպան հանդիսացաւ
ուղղափառութեան բաց կրկին գա-
հըկեց լինելով կոստանդ կայսեր
հրամանաւ, դիմեց Հռովմ Յուլիոս
պապին, եւ Սարդինկոյ ժողովով
արդարացած՝ գարձաւ իւր տեղ, եւ
խովարար Արիոսի անք արտաքսե-
ցան եկեղեցուց, որով առաւել եւս
զայրացած՝ զրպարտեցին կոստանդ
կայսեր առաջ, իբրեւ գլուխ ապս-
տամբաց, կոստանդ կամեցաւ ձեռքա-
կալել, ժողովուրիք դիմադրեցին,
եւ մատնեցան կոտորածի եւ յափըշ-
տակութեան:

Ա.Ժանաս հալածական Եգիպտո-
սի քարանձաւների մէջ վեց տարի
ծածկուելուց յետոյ՝ Յուլիանոս ու-
րացողի ժամանակ գարձաւ աթոռը,
եւ իւր կրօնի ջուտագովութեան հա-

մար կրկին Աղքքսանդրիոյ դատաւորի ձեռօք իբրեւթ շնամի չաստուածոց՝ հալածուեց, եւ զկնի մահուան Յուլիանոսի նստեց դարձեալ իւր աթոռ, եւ իբրեւ անդրդուելի ախոյեան ընդդէմ արիանոսաց, պաշտպանեց Եկեղեցին, գրով, բանիւ, եւ անձնադիր Հովուութեամբ, եւ ի խորին ծերութեան վախճանեցաւ:

* * *

Ա. Կիւրեղ Աղքքսանդրացի, յաջորդ Աղքքսանդրիոյ թէոփիելոս պատրիարքի՝ հերքեց կ. Պօլսոյ պատրիարք Նեստորի մոլորութիւն որ զՅիսուս, շոկ մարդ, եւ զսուրբ կոյսն. մարդաժիմ՝ եւ ոչ աստուածածին կքարոզէր. նախ՝ Աղքքսանդրիոյ ժողովով դատապարտեց նորա աղանդը. ապա Թէոդոս կոյսեր հրամանաւ Եփեսոսի 200 հայրապետաց

տիեզերական ժողովով դահավիժեց պատրիարքական աթոռեց, զրկելով եւ քահանայութեան պաշտամունքեց:

Ա. Կիւրեղ, առաջին եւ գլխաւոր հերքիչ եղաւ Նեստորական աղանդոյն եւ 32 տարի պաշտպան հանդիսացաւ Եկեղեցւոյ ուղիղ վարդապետութեան հալածանօք եւ տքնութեամբ:

* * *

Ա. ԳՐԻԳՈՐ աստուածաբան Նազիազանցի աշակերտակից Ա. Բարսղի, ձեռնադրուեց քահանայ եւ առանձնացաւ Պօնտոսի անապատ՝ Բարսղի մօտ, տալով իւր անձը ճգնողական կենաց,

Եզր թագաւորեց Վաղէս Ա. Թիոսեան եւ կրկին արծարծուեց Ա. Թիոսի աղանդ, Գրիգոր աստուածաբան դարձաւ Նազիազան եւ դի-

մաղթեց Արիանոսաց, հրաւիրեց եւ
Բարզին դառնալ անտպատից կե-
սարիա, պաշտպանել եկեղեցին.

Ս. Գրիգոր գնաց կ. Պօլիս մե-
ծըն Թէոդոսի ժամանակ, եւ սքան-
չելի վարդապետութեամբ պաշտ-
պան հանդիսացաւ ուղղափառու-
թեան: Հերքելով Արիոսեան եւ Նես-
տորեան աղանդներ, ընտրուեց պատ-
րիարք կ. Պօլսոյ, յորդորեց Թէոդոս
կայսեր՝ հոգ տանել եկեղեցւոյ խա-
ղաղութեան եւ մոլքել եկեղեցին
հերձուածովներից, մանաւանդ Մա-
կեդոնեաներից, որոյ համար գ.
տիեզերական 150 հայրապետաց ժո-
ղով գումարեց կ. Պօլսում:

8. Ս. ԺՈՂՈՎ. ԵՓԵՍՈՍԻ,
Երբ ասորի Նեստոր նստաւ Յունաց
պատրիարք կ. Պօլսոյ 428 թ. եւ
քարոզեց Ս. Կոյսը՝ ոչ աստուա-

ծածին, այլ մարդածին, եւ զՔրիս-
տոս, երկու որից ընութիւն, երկու
դէմք, եւ երկու որդի, այն է' այլ
ոմն անձն՝ ի Հօրէ ծնեալ, Աս-
տուած եւ որդի Աստուծոյ. եւ այլ
ոմն անձն ծնեալ ի Մարիամայ, լոկ
մարդ եւ որդի մարդոյ:

Հաւանութեամբ փոքր Թէոդոս
կայսեր գումարեցաւ Եփեսոսի մէջ
200 հայրապետաց տիեզերական
ժողով 431 թ. որով հաստատեցին
ուղղափառութեան հաւատը, եւ
Նեստորի աղանդը նզովիւք հերքե-
ցին դաւանելով սուրբ կոյսը, աս-
տուածածին եւ ի նմանէ ծնեալը՝
Աստուած եւ մարդ կատարեալ՝ ան-
բաժանելի միաւորութեամբ, յերկուց
ընութեանց մի անձնաւորութիւն
մարմնացելոյ Բանին, մի դէմ, մի
Քրիստոս, մի որդի, նզն' որդի Աս-
տուծոյ ըստ աստուածութեան, եւ
նզն' որդի Ս. Կուսին, ըստ մարդ-

Կութեան:

Այս ժողովին Ա. Սահակ Պարթեւ՝ թղթով յայտնեց իւր հաւանութիւն, եւ ընդունեց ժողովի վըճիւ եւ կանոն, իւր աշակերտաց ձեռօք, որք թարգմանութեամբ կըպարապէին կ, Պօլսում:

---

15. ՏՈՂԱԿԱԹԻ Ա. Էջ-ՄԻԱԾՆԻ. Քրիստոսի եկեղեցւոյ անդամք՝ մի մարմին գոլով միաւրեալ ի մի գլուխն քրիստոս. նիւթական եկեղեցին իբրեւ տուն Աստուծոյ՝ կտօնեն, յայտնելով իրանց խնդութիւնը նորա փառաւորութեան վերայ, ուր կատարեալ եղբայրսիրութեամբ՝ կթագաւորէ եւ աստուածսիրութիւն:

Նիւթական եկեղեցին, իբրեւ ընակարան Աստուծոյ, ունի նմանութիւն Աբրահամեան աստուածընկաւ-

վրանի, ուխտի Տապանակի. վկայութեան լորանի, Առղօմնեան տաճարի եւ Վերնատան. զորս Աստուածիւր փառահեղութեամբ շնորհազարդեց, որի շինուածոյ կատարումը կըկոչուի հաւակատիք, եւ ամ ըստ ամէ կնորոշուի նորա շինութեան եւ պայծառութեան յիշատակը՝ տօնախըմբելով:

Հայաստանեայց եկեղեցւոյ Նաւակատեաց սկզբնաւորութիւն՝ կարգեց Ա. Լուսաւորիչ ըստ տեսլեան եւրում՝ Մայր տաճարի — Միածնաինի շինուածը հիմնարկելով, ուր կաթած էր աստուածեղէն լուսոյն շող, որոյ նաւակատիք կոչուեց տօն Շողակարի Ա. էլմիածնի:

---

16. ՎԵՐԱՓՈԽՈՒՄՆ Ա. Ա-ՑՈՒԱԾԱԾՆԻ. Ա. կոյս Մարիամ Աստուածածին, փրկչի խաչելու-

թիւնից յետոյ մնաց Յովհաննու աւետարանչի սրդիական խնամոց տակ, մինչեւ իւր փոխումը, զոր զգալով համախմբեալ առաքելոց եւ հաւատացելոց տուաւ իւր ողջունի հրաժեշտ եւ աւանդեց հոգին իւր Միածնի ձեռք:

Առաքեալք պատելով տիրամօր մարմինը, մեծ հանդիսիւ թաղեցին Գեթսեմանի գիւղ, Բարդուղիմէոս չհամնելով թաղման հանդիսին, առաքելոց հետ գնաց գերեզման տեսնել, եւ ներս մտնելով գտան թափուր, զի ննջման երրորդ օր՝ վերափոխուած էր հրեշտակաց փառաւանութեամբ առ իւր Միածին:

25. Ս. ՅՈՎԱԿԻՄ ԵՒ Ա. Դ. Ա.
Դաւթի տոհմից, ծերացած եւ անզաւակ գոլով, կազօթէին Աստուծոյ ըստնալ իրանց ամլութեան նախատինք: Աստուծոյ հրեշտակը երեւե-

ցաւ Աննային եւ տւետեց որդեծնութիւն, որ ուրախացած ուշտեց իւր զաւակը նուփրեւ տաճարի ծառայութեան:

Աննա ծնաւ Մարիամ դուստր, զոր երեք տարեկան հասակին տարան տաճար ընծայել ի պաշտօն տաճարի, բայց անչափահաս լինելով՝ քահանայապետի խորհրդով մընաց 7 տարի ծնողաց մօտ, ապայանձնեցաւ տաճարի կուսանց. (որ 14 ամեայ հասակին խօսեցաւ Յովսեփիայ եւ 15 ամեայ հասակին ծնաւ աշխարհի փրկիչը), եւ առաքինութեամբ անցունելով իրանց օրեր վախճանեցան եւ թաղեցան Գեթսեմանի:

27. ԵՐԵՄԻԱ ՄԱՐԴՈՐԵՆ
ոկնի աւերման Երուսաղէմի' նստած

նորա աւերակների վերայ ողբաց
ժողովրդոց թշուառութիւնը եւ
նոցա կամակորութիւնը Աստուծոյ
հրամանի դէմ։

Գնաց Եգիպտոս, ուր մարդա-
րէացաւ Վափրէս—Փարաւօն ար-
քայի սպանումը Նաբուգոդոնոսո-
րից, եւ ինքն քարկոծմամբ նահա-
տակեցաւ։

---

29. Ս. ԹՈՎՄԱՍ Երկուորեակ
կոչեցեալ, (Եղբայր Յագէսի) գրեց
հրամանաւ Փրկչի, Աբգարի թղթոյն
պատասխան, եւ զկնի յարութեան՝
չհաւատալով իւղաբերից եւ աշա-
կերտաց յարութեան աւետեաց, ա-
սաց մինչեւ անձամբ չշոշափեմ եւ
չտեմնեմ նորա վերքեր, չեմ հա-
ւատար, որոյ համար յանդիմանո-
ւեց, որ տեսնելով եւ շօշափելով
հազիւ հաւատաց։

Ա. Յովմաս քարոզեց Պարթե-
ւաց, Մարաց, Պարսից, Հնդկաց, եւ
նահատակեցաւ Հնդկաց Աժդեհ
թագաւորից։

* *

Ա. ՅԱԿՈԲՈՍ ԱԼՓԵան. որ-
դի ԱԼՓԵոսի կամ ԿԱՅՈՎպայ Եղբօր
աստուածահօրն Յովսեփայ, (Կոչի
Յակոբ•փոքրիկ եւ եղբայր Տեաւն),
եղաւ առաջին եպիսկոպոս Երուսա-
ղէմի, եւ իւր պարկեշտութեան հա-
մաս կոչուեց արդար, գրեց Կա-
թուղիկեայց թուղթ, եւ հրէաներից
Լըուստղէմի աշտարակի ծայրից գա-
հավիժելով նահատակուեց։

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ +

I. ԵԶԵԿԻԵԼ ՄԱՐԳԱՐԵ գե-
րեցաւ Բաբելօն, եւ ի տեսլեան

տեսաւ մի կառք լծուած քառասեռ կենդանիներից (մարդ, առիւծ, եղին, եւ արծիւ), յօրինակ չորից աւելարանչաց, գուշակեց հրէից գերեդարձը, տաճարի կրկին շինութիւնը, Քրիստոսի առաջին եւ երկրորդ դալստեան տնօրէնութիւնը եւ հասարակաց յարութիւնն, օրինակաւ կենդանացած յամաքեալ ոսկերաց ի դաշտի:

---

3. ՅՈՎ. Օստացի Եսաւի ցեղից, մեծատուն եւ աստուածապաշտ, իւր բարեպաշտական գործերով—արդարասիրութեամբ, առատաձեռնութեամբ, եւ խնամատարութեամբ կարօտելոց, կենդանի տիպ էր աստուածապաշտութեան, եւ օրինակ համբերութեան, տարաբազմապիսի փորձութեանց, տաելով, մերկ ծնայ, եւ մերկ մե-

ունիմ, Տէր ետ եւ Տէր էմու, եղիցի կամք Տետուն օրչնեալ, երբ սակաւ ժամանակի մէջ զրկեաւ եւր բոլոր ստացուածքից, որդեկներից եւ մարմնոյ առողջութիւնից. Եթ անշնարին վէրքերով:

Յովը երկար տարիներ, զուրկ մարդասիրութիւնից, հրապարակ ձգուած՝ անօդնական եւ անմխիթար մնալուց յետոյ, Աստուած վարձատրեց նորա առաքինութիւնը, առողջացուց եւ կրկնապատիկ ստացուածովը մեծացուց, ծնան կրկին եօթն որդերը եւ երեք դստերը, եւ ապրեցաւ այլեւս 170 տարի եւ վախճանեցաւ 248 ամաց.

---

4. Ա. ՃՈՂՈՎ. ՆԻԿԻՈՅ. Առաջին տիեզերական ժողովը կազմեցաւ Նիկիոյ մէջ. Աղէքսանդրիոյ երեց Արիոսի մոլորութեանց դէմ.

325 թ. որ հակառակ ողջամիտ վարդապետութեան, կքարողէր զՔը-
րիսոսո, ոչ Աստուած, այլ արարած,
ոչ յաշխանից ծնած Հօր եռարիշեից,
այլ ի ժամանակի, եւ կմերժէր զհա-
մադոյութիւն միասնական սուրբ
Երբորդութեան:

Մեծն կոստանդիանոս կամեր-
նալով բառնալ այս մոլորութիւնը,
գրեց Հրովարտակ Տրդատին, կազ-
մեց Նիկեոյ մէջ, 318 հայրապետաց
ժողով, ուր ներկայ գտաւ փոխա-
նակ Ա. Լուսաւորչի՝ կրտսեր որդին
Արիստակէս' եւ հերքելով նզովեւք
Արիստի աղանդ, միաբանութեամբ
դաւանեցին զՅիսուս. «Որդի Ա.
տուծոյ, Աստուած յԱստուծոյ, լոյս
ի լուսոյ, Աստուած ճշմարիտ' յԱս-
տուծոյ ճշմարտէ, հոմագոյտկից
Հօր»՝ եւ յօրինեցաւ չանգամակ
Նիկեական, զոր եւ կնքեցին ասելով
«իսկ որք ասենն էր երբեմն . . . :

13. ԽԱՉՎԵՐԱՑ. Քըիստոսի
Ս. Խաչ' տարին միանգամբ քարձրա-
ցնելով Երուսաղէմի պատրիարք' ի
տես եւ յերկրպագութիւն, հանդի-
սապէս կօրհնէր ժողովրդոց. իսկ
երբ 622 թ. Պարսից Խոսրով թա-
գաւորու գերեց Երուսաղէմից Սուրբ
Խաչ, եւ 629 թ. Հերակլ կայսր վե-
րաբարձուց, մեծ հանդիսիւ դրուեց
Երուսաղէմի տաճարի մէջ եւ սահ-
մանեցաւ տօն խաչվերացի:

26. Ս. ԳէՈՐԳ. Կապագով-
կացի զօրավար եւ կոմս. Դիոկե-
տիանոսի հալածանաց ժամանակ՝
քաջ ախոյեան հանդիսացաւ հաւա-
տոյ, համարձակ խոստովանելով քը-
րիստոնէութիւնը, եւ քրիստոնէա-
կան կրօնի ճշմարտութիւնը պաշտ-
պանելու համար մատնուեց տան-
ջանաց եւ բանտից:

Դիոկետիանոս չկարսղանալով

ոչ տանջանօք եւ ոչ յորդորանօք
խախտել նորա հաստատամութիւն,
հրամայեց գլխատել:

27. ՎԱՐՍՎԱՐՈՒՄ Ս. ԽԱԶ. ԵՐԵ
Ա. Հռիփսիմեանը փախստական
Հռոմից Հայաստան դալով բնակե-
ցան Վարագայ Լերան վերայ 300,
թ: Ս. Հռիփսիմէ իւր պարանոց
կրած կենաց փայտի մասը՝ երկիւ-
ղից ծածկեց լերան դագաթ. որ
653 թ. յայտնուեց Թօդիկ ճշնա-
ւորին նոյն լերան վերայ լուսեղէն
երեւմամբ, որի համար տօն սահ-
մանեց Ներսէս Գ. Հինող կաթու-
ղիկոս: (Տես ժամօք. պատմ. Հռիփ-
սիմեանց երես 92):

ՀՈՒՑԵՄԲԵՐ +

2. Ս. ՍԱՀԱԿ եւ ՀԱՄԱԶԱՍՊ
ուղիք Գագիկ Արծրունոյ, ամբան-

տանեցան տմիրապետի առաջ,
եթեւ պատճառ ապստամբութեան
Հայոց աշխարհի, որ զայրանալով՝
Խուզիմայ հազարապետին' Եզիտ
ոստիկանի հետ Հայաստան ուղար-
կեց մեծ զօրքով, ապստամբնե-
րը նուաճել, եւ Արծրունի իշխան-
ներից վրէժ առնուլ:

Եզիտ եւ Խուզիմայ իշխաններին
նուաճեցին, եւ նենդութեամբ հրա-
փեցին Արծրունի եղբարց, որք
աշխարհի վերակացութիւնը յանձ-
նելով Դաւիթ Մամիկոնէին' ներկա-
յացան:

Խուզիմայ տարաւ Պարտաւ
քաղաք, առաջարկեց կամ ուրա-
նալ քրիստոնէութիւնը կամ մեռ-
նել: Նախարարը մահը՝ ուրացու-
թեամբ կեանքից բարձր դասելով՝
մատնեցան կապանաց, ապա նա-
հատակեցան գլխատուելով:

10. Ս. Եղիշէ աշակերտ Մեսոպատամյ, գործակից թարգմանութեան Ս. գրոց, դպրապետ Վարդանայ Հայոց սպարապետի, ներկայ Անելով Յազկերտի՝ Հայոստանի մէջ կրակապաշտութեան բռնի տարածման անցից, Վարդանանց եւ Ղեւոնդեանց դիմադրութեան, եւ նահատակութեան, արձանագրեց պատերազմի պատմութիւնը Մամիկոնեան Դաւիթ երիցու խնդրանօք:

Ս. Եղիշէ պատերազմից յետոյ սիրելով առանձնութիւն՝ բնակուեց Մոկոց Լեռների եւ այրերի մէջ, եւ գալով Ռշտունեաց գաւառ, վախճանեցաւ եւ թաղուեց Ռստան քաղաք Զաղար Ս. Նշան կոչուած վանքում:

11. Ս. ՄՈՎՍԻՍ Խորենացի քերթողահայր՝ Ճեռնասուն աշա-

կերտ Ս. Մեսրոպայ, շրջելով Յունաց, Հռովմայեցւոց, աշխարհ, հմտացաւ արտաքին եւ Ս. գրոց, Ճեռնադրուեց Եպիսկոպոս Բագրեւանդայ եւ Ա. Ծաշարունեաց, թողուց գրաւոր վաստակներ իբրեւ գանձ հայկական գրականութեան, եւ Ճեռութեան հասնելով արդեամբք եւ առաքինութեամբ վախճանեցաւ:

* * *

Ս. ԳՐԻԳՈՐ Նարեկացի աստուածաբան հռետոր, սրբի Անձեւացեաց Խոսրով Եպիսկոպոսի, ծնաւ 951 թ. Ճեռնադրուեց քահանայ եւ կարգուեց վարժապետ միանձնաց, նուիրեց իւր անձը աղօթից եւ ճգնողական վարսուց, որով արժանացաւ տեսնել Աստուածորդին Յիսուս Տիրամօր գերիլը, Նաւեկայ վանուց հանդէպ Առաքեր կղզւոյն վերայ՝ որի համար կգրէ

ինքն իւր Նարեկ կ կոչուած աղօթա-
դարքի մէջ:

Ա. Գրիգոր նստեց վանահայր
Նարեկայ վանուց եւ վախճանելով
թաղուեց նոյն վանուց մէջ, որի
մարմին՝ Սենեքերիս ազգայ Վաս-
պուրականի փոխադրեց Սեբաստիա
իւր շինած յանուն Նարեկայ վանը:

* * *

Ս. ՆԵՐՍԻՍ ԿԼԱՅԵցի (Հնոր-
հալի) վարժուելով ուսման մէջ
Սեաւ Երան կարմիր վանուց առաջ-
նորդ՝ Ստեփաննոս վարդապետի
մօտ՝ ձեռնադրուեց եալսկապոտ
եւ իւր գիտութեան եւ ճարտարա-
բանութեան համար, կոչուեց Յոյ-
ներից Ոսկերքան Արամեանց, եւ
յաջորդեց իւր Գրիգորիս եղբօր՝
ի հայրապետութիւն չայող:

Ա. Ներսէս դըքց ընդհանրական
ժղթէր ամեն աեղ ի խրառ առաջ-

նորդաց, վանականաց եւ աշխարհականաց ըստ աստիճանի եւ կարգի, զարդարեց եկեղեցին ընտիր շաբականներով եւ աղօթքներով, թղթակցեց Յունաց կիռ Մանուէլ կայսեր եւ Միխայէլ պատրիարքի հետ, կրօնական ատելութեամբ՝ երկու պառակտեալ ազգեր միացանական սիրով և Քրիստոս կատելու առթիւ, եւ վախճաննելով մեծաշուրջ հանդիսիւ թաղուեց Հռոմեաց:

14. Ա. ԱՆԱՆԻԱՆ, ՔՐԻՍՏՈՆԵ
72 աշակերտաց մին, գործակեց
Պետքոսի եւ Անդրէի, քարոզեց
Դամասկոսի մէջ՝ մկրտեց Կուրա-
ցեալ Հալածող Յօվոսին, (Յօվոս)
Լուսաւորէլով նորա աչաց եւ մտաց
Կուրութիւնն:

Համեւ քարողեց , Ասորւոց եւ

զեցւոյ, եւ կոչելոյ հաւատացելոց
քրիստոնեայ:

Ա. Բառնաբաս Պօղոսի հետ
շատ տեղեր քարոզելուց յետով՝
գնաց Կիպրոսի կողմեր, աշակեր-
տեց շատեր աւետարանին. անցաւ
Ամաթուս քաղաք, կարճեց հեթա-
նոսական արանց եւ կանանց լրբենի
պարագանդէններ, որի համար կա-
լանաւորեցաւ եւ քարկածմամբ նա-
հատակուեց,

*
* *

Ա. ՓԻԼԻՊՊՈՍ 72 տշա-
կերտաց եւ 7, սարկաւագաց մին,
գործակցութեամբ Ստեփանոս Նա-
խասարկաւագի, քարոզելով գրիս-
տոս, արաւ շատ սքանչելիք, յաղ-
թահարեց Սիմօն Մոդին, եւ Գաղա-
քաղաքի ձանապարհին պատահելով
եթովպացի Ներքինապետին, որ
կառքով Երուսաղէմ կերթար, ձե-
ռին ունելով Առւել դիրք՝ կկար-

Պաղեստինացւոց, կրեց հալածանք,
կալանաւորեցաւ Լիկիանոսից, մատ-
նուեց չարչարանաց՝ եւ ապա քար-
կածեցաւ Դամասկոսում:

*
* *

Ա. ԸԱՌՆԱԲԱԱ աշակեր-
տակից Սօղոսի (Պօղոս առաքեալ)
առ ուստ օրէնսուսոյց Գամաղեկին,
տեսնելով Քրիչի վարդապետութիւն
եւ աստուածահրաշ սքանչելիք,
հետեւեցաւ նորան: Եթբ կդիմէր
Երուսաղէմ Սօղոսին յորդորելու
չհալածել Քրիստոսի եկեղեցին,
պատահեցաւ նորան ձանապարհին,
ուր կուրութեամբ պատուհասուած
էր իւր շուրջը փայլատակած լուսով,
եւ ձեռքից բռնած՝ տարաւ Դամաս-
կոս, մկրտել տուաւ Անանիայից:
Ապա գնաց Պօղոսի հետ Անտիոք,
քարոզեց, դարձուց շատերը՝ ուր
սկիզբն եղաւ քրիստոնէական եկե-

դար Եսայեաց մարդարէութիւնն, Ա-
Հոգւց աղդմամբ մօտեցաւ կառ-
քին, աւետարանեց զՅիսուս, եւ
մկրտեց զնա, ապա դարձաւ կեսարիա
Պաղեստինոյ՝ եւ շատ տեղեր քա-
ռովելուց յետոյ նահատակուեց,

16. Ա. ԴԻՌՆԵՍԻՈՍ Արիսպա-
գի մեհենական պաշտօնի մէջ
հմտանալով աստղագիտական եւ
փիլիսոփայական արուեստից, ընտ-
րուեց դատաւոր եւ հրամանատու
Արիսպագ դատարանի. որ երբ
Արեգ քաղաքի մէջ՝ Քրիստոսի
խաչելութեան օր, հրապարակաւ
մի յանցապարտ քրմի դատ կտես-
նար՝ ժամը վեցին, յանկարծ եր-
կերը շարժեցաւ, կուռքերն ընկան
փշրեցան, արեգակը խաւարեցաւ,
լուսին մթնցաւ եւ բոլոր տա-
տեղք աներեւութացան երեք ժամ

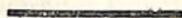
Դիոնեսիոս հիանալով այս նո-
րահրաշ իրողութեան վերայ, ասաց,
ոլյուսօր կամ ընութեան արարիչ
մեռանի, կամ աշխարհ կործանիռ
գիտնալով որ՝ արեգակը կիսաւարի
միայն լուսնոյ ծննդեան եւ ոչ լըր-
ման միջոց, որոց միասին խաւա-
րումը հակուռակի էր ընութեան օրի-
նաց, նշանագրեց օրը, ժամը, ամիսը
եւ տարին:

Երբ Պօղոս առաքեալ՝ Աթէն-
քում կքարոզէր զՔրիստոս, Դիո-
նեսիոս ժողովեց բազմութիւնը, Ա-
րիսպագ կոչուած դատաստանա-
տեղին, եւ հրաւիրեց Պօղոսին պատ-
մել իւր քարոզած Յիսուսի գործեր:
Առաքեալը համարձակ սկսեց յայտ-
նել Յիսուսի ծնունդից ցհամբար-
ձումն, նաև իսական պատահած անցքերն, եւ
իւր ինքեան դարձի պատմութիւնն,
զոր լսելով Դիոնեսիոս, սառւ-

գեր իւր նշանակած օրը եւ ժամը — ,
հրապարակաւ յայտնեց, որ խա-
չուածը Աստուած էր, եւ մկրտուեց
շատերի հետքարողեց աւետարանը .
եւ ձեռնադրուեց Ս. Պողոսից ե-
պիսկոպոս Աթէնացւոց, գրեց շատ
թղթեր եւ աստուածաբանական
ճառեր, եւ աւետարանի քարողու-
թեան վերայ նահատակուեց,

*
* *

Ս. ՏԻՄՈԹԻԿՈՍ աշակերտ
Պողոսի' գործակից եւ կցորդ նորա
քարողութեան եւ հալածանաց .
ձեռնադրուեց եպիսկոպոս Եփեսոսի,
ուր տեսնելով հեթանոսական գարշ
սովորութիւնը՝ զոր կտային Արտիմեայ
շաստուածուհւոյն, խենեշաբար ա-
մեն անարժանութիւն գործելով ,
կշտամբեց հրապարակաւ, որի հա-
մար եւ քարկոծեցաւ:

18. Ս. ՄԱՏԹԵՈՍ (Ղեւթ Ալ-
փիայ) առաքեալ աւետարանից, քա-
րողեց Հրէաստանի սահմաններում,
գրեց Երուսաղէմի մէջ ազդմամը
Ս. Հոգւոյն աւետարանը՝ եթքայա-
կան լեզուաւ, զկնի 8 ամաց համ-
բարձման Քրիստոսի, պատմելով
Յիսուսի ըստ մարմնոյ ծնունդը
Դաւթի ցեղից, ազգաթուելով Աբ-
րահամից մինչեւ Մարիամ կոյսը,

Նաեւ գրեց մկրտութիւնը՝
փորձութիւնը՝ հրաշագործութիւնը ,
աշակերտաց ընտրութիւնը, մատնու-
թեան խորհուրդը՝ խաչելութիւն ,
թաղումն, յարութիւն, երեւումն
աշակերտաց եւ պատուէր քարողե-
լոյ եւ մկրտելոյ հեթանոսաց, ապա
քարողեց յԵթովպիա . ի Պարթեւս,
յԱսորիս եւ նահատակեցաւ:

*
* *

Ա. ՄԱՐԿՈՍ աւետարանից
 72 աշակերտաց մին, գործակից
 Պօղոսի, քարոզեց Եփիպտոսի գա-
 լառներ, արաւ շատ սքանչելիք եւ
 բժշկութիւն, կործանեց կուոց բա-
 գինք: Գնաց Աղեքսանդրիա, ուր եւ
 գրեց աւետարանը Եփիպտացւոց լե-
 զուաւ, ազգմամը Ա. Հոգւոյն յետ
 15 ամաց համբարձման, պատմելով
 Յովհաննու քարոզութիւն եւ մը-
 կրտութիւն ժողովը գեան եւ Յի-
 սուսի, փորձութիւնը, աշակերտաց
 ընտրութիւնը, հրաշագործութիւնը,
 մատնութիւնը, խաչը, թաղումն յա-
 րութիւնն, երեւումն աշակերտաց եւ
 համբարձումն:

* * *

Ա. ՂՈՒԿԱՆՈ աւետարանից,
 բժիշկ, գործակից Պօղոսի, տեղեակ
 Ասորի, Եբբայեցի եւ Յան Լեզուաց,
 ականատես Անելով Յիսուսի սքան-

չելեաց, աշակերտեցաւ, գրեց Ան-
 տիոքում աւետարանը ազգմամը Ա.
 Հոգւոյն զկնի 17 ամաց համբարձ-
 ման՝ ի լեզու Ասորի, պատմելով
 Յովհաննու եւ Յիսուսի ծնունդ,
 ազգաթիւ աւնելով Յովհաննից մին-
 չեւ Ագամ:

Նա եւ գրեց Յիսուսի մկրտու-
 թիւնը, փորձութիւնը, առաքելոց եւ
 72 աշակերտաց ընտրութիւնը, հը-
 րաշագործութիւնը, մատնութիւնը,
 խաչը, թաղումն, յարութիւնն, երե-
 ւումն աշակերտաց եւ համբար-
 ձումն:

25. Ա. ՅՈՎՀԵՆՆՈ ոսկեբերան
 Անտիոքացի, վարժ արտաքին ուս-
 մանց եւ ս. գրոց, առանձնացաւ
 Անտիոքայ անապատի մօտակայ լեռ-
 ուը խստակրծն իւսիքոսի մօտ՝ տա-
 լով իւր անձը ճգնութեան, յետոյ

Ճեռնադրուեց քահանայ եւ հոգեբուզս վարդապետութեան եւ պերճատենախօսութեան համար կոչուեց Ոսկի-բերան, գրեց հին եւ նոր կտակարանաց մեկնութիւնը, եւ օրինակաւ անձին՝ առաքինութեան ուղեցոյց եղաւ բազմաց:

Մեծն թէոդոսի որդի Ա.թկադէոս կայսր ճանաչելով Յովհաննու արժանաւորութիւն, ճեռնադրել տուաւ եպիսկոպոս եւ բազմեցուց պատրիարքական աթոռ կ. Պօլսոյ, որ դարձուց Ա.թիոսի մոլորութեան յարածներին. տարածեց քրիստոնէութիւնը, փակեց Պաղեստինու գաղաքարի մեջեան, եւ պայծառացուց եկեղեցիք եւ վկայաբանք սրբոց:

Թէոփիլոս Ա.թէքսանդրու եպիսկոպոս զջարելով Յովհաննու գէմ, կուսակից ունելով Եւդոքիսաթագուհին, ձգելով Յովհաննուն

գահից' աքսորել տուաւ: Բայց պատրիարքութեան թիկնածուաց մէջ ծագելով մեծ շփոթութիւն եւ արիւնչեղութիւն, Ա.թկադէոս կայսր յետո կոչեց Յովհաննուն աքսորանքից: Կըկին զինեցաւ Եւդոքիսիա Ոսկեբերանի դէմ, եւ յաջողեցաւ աքսորել զանազան տեղեր հետիւաս, եւ ի վերջոյ Պոնտոսի սահմաններ Սիեւ ծովի եղերը բարբարոսաց մէջ, վախճանեցաւ ճանապարհին, եւ թագուեցաց Բասիլիսկոսի վկայաբանում:

26. ԳԻՒՏ ԽԱՉ (տես Երես 53):

Ն Ա Յ Ե Մ Բ Ե Բ *

8. ՀՐԵՇՏԱԿԱՊԵՏՔ եւ ամենայն երկնային զօրք. Երկոտասան

գունդք հրեշտակաց՝ իբրեւ պարզ
հսկեք եւ իմացական անմարմին գոյ-
յացութիւնք, ստեղծան արարչու-
թեան առաջին օրը, յորոց երեք դաս՝
ապստամբելով ի վայր թափեցան,
որք կոչին դեւք. կամ սատանայ:
իսկ ինն դասակարգութիւնք կըկո-
չուին պաշտօնեայք արարչի, մարդ-
կանց եւ Աստուծոյ մէջ միջնոր-
դութեան սպասաւորք, որք Աստու-
ծոյ պատգամը հաղորդելով, փո-
խադարձաբար մարդկանց աղերսը
իւրեանց առաքողին կընծայեն:
Յանուանէ ծանօթ են մեզ Գաբ-
րիէլ. Մէքայէլ եւ Ռափայէլ պատ-
գամաւորութեամբ ի հին եւ ի նոր
Աստուծաշունչ գիրս,

---

29. Ս. ԹԱԴԵՈՍ առաքեալ Յուղա
կոչեցեալ (ոչ խսկարիովտացի) որդի
նդէսկպայ, եղբօր Յովսէփայ աս.

տուածահօր, որ յանուան եղբօր իւ-
րայ Յակոբայ կոչեցաւ Յակոպեան,
կոչի նա եւ Ղերէսս եւ Թալէսս,
քարոզեց աւետարանը՝ Եղովմայեց-
ւոց, Արաբացւոց, Ասորւոց, Հայոց,
Մարաց եւ Պարսից, դարձուց շա-
տերին ի հաւատս եւ մլրտեց, գրեց
Կաթուղիկեայց թուղթ առ հեթա-
նոսս:

Ս. Թալէսս ի Մեծն հայս քա-
րոզելու միջոց, պատահեցաւ Բար-
դուղիմէսս առաքելոյն Աղբակայ
սահմաններում՝ Արտաշատի բլրի
վերայ, ուր օթելով մի գեշեր ի
յիշատակ միմեանց հանդիպելու,
դրոշմեցին քարի վերայ մի խաչ. որ
կկոչուի Օթեաց խաչ. Ս. Թալէսս
գնաց ի Պարսկահայս, ուր քարոզեց
զՔրիստոս գործակցութեամբ իւր
եղբայր Այսին կանանցւոյ, եւ
նահատակեցաւ Որմի քաղաքի մէջ:

Ս. ԲԱՐԴՈՒԽԻՂԻՄԵՈՍ առաքեալ քարոզեց Մարաց, Պարսից,
Հնդկաց եւ Հայոց: Ասորւոց բուստը
Քաղաքի Անդրօնիկոս հաղարա-
պետին դարձուց ի հաւատոս եւ
մկրտեց, որին հետեւեցին եւ շա-
տեր: Կործանեց մեջեանները, նոցա-
տեղ կանգնեց եկեղեցիք, եւ դա-
լով չեր եւ Զարեւանդ քարոզեց,
անցաւ Անձեւացեաց կողմեր՝ կոր-
ծանեց Դարքնաց քար կոչուած-
տեղի՝ յանուն Անտչտայ շինած
կուռքը, եւ կանգնեց Քրիստոսի
խաչ: Շինեց փոքրիկ տաճար, յա-
նուն Ս. Աստուածածնայ Տիգրիս
գետի ափ՝ կանգուար բերդի մօտ,
եւ իւր հետ բերած Տիրամօր պատ-
կերը դնելով նորա մէջ՝ յանձնեց
կուսանաց, եւ տեղին անուանուեց
Հոգեաց վանք, իսկ ինքն ի Հայո
քարոզելու միջոց նահատակուեց
Սանատրուկից 67թ. Ուրբանոս

Քաղաքում մոլորդակերծ
ուամբ:

ԳԵԿՑԵՄԲԵՐ +

4. Ս. ՄԱԿԱՐ ԵԳԻԱՊԹԱՑԻ կը-
րօնաւոր, աւանձնացաւ Ակիտէ անա-
պատ, եւ եղաւ ուղեցոյց աւաքինու-
թեամբ անձին, Ճգնելով խստա-
գոյն վարուք երկար ժամանակ:
Սորան հեաեւեց եւ Մակար Ճգնազ-
դեաց՝ աշակերտ Անտօնի եւ յաջորդ-
նորա, որ եղաւ հայր եւ առաջնորդ
Հինդ հաղաք միայնակեցաց Եգիա-
պոսի անապատում:

---

6. Ս. ՆԻԿՈՂԱՅՈՍ սքանչե-
լագործ Զմիւռնացի քահանայն Ճրդ-
նազդեաց՝ յԵրուսաղէմ ուղեւորելու
միջոց աղօթիւք դադարեցուց ծովու

նապատ՝ ճգնելու, եւ անտի Մարու-
դէ ճգնաւորի վանք, որի հետ
քարողելով աւետարանը, դարձուց
շատեր յաստուածդիտութիւն:

Ա. Յակով Մարուդէից լսելով
թէ՝ ուրանը ծաղը առնելով Ա. գիրք,
կարհամարհեն Նոյեան տապան, եւ
ջրհեղեղի պատմութիւնը, Ճանապար-
հորդեց դէպի Մասիս, բերել Տա-
պանի մասը, եւ հերքել անհաւատից
կարծիքը: Ա. սկզբուի գիւղի մօտ չինեց
վանք, երկար ճգնեց, եւ շատ աշխա-
տելուց յետոյ՝ չկարողանալով բար-
ձրանալ Մասեաց գագաթ, գիմեց
աղօթիւք առ Աստուած, եւ տապանի
մասը ննջման միջոց, հրեշտակի ձե-
ռօք դըուեց իւր սնալի տակ, զսր
առնելով դարձաւ: Ճանապարհեն
վանայ Ա. ստամետ գիւղի աղբիւրի
վերայ գտնուած՝ զինքն արհամար-
հող անպատկառ աղջկանց պատու-
հասեց սպիտակութեամբ հերաց, եւ

ալեկոծութիւն, այցելեց տնօրինական
տեղեր, եւ դառնալով Զմիւռնիա
ձեռնադրուեց եպիսկոպոս եւ կար-
դուեց առաջնորդ: Ա. Նիկողայոս
քրիստոնէութեան հալածանաց ժա-
մանակ, մատնուեց բանտից, կա-
պանաց եւ աքսորանաց, եւ մեծն
կոստանդիանոսի ժամանակ դառ-
նալով իւր տեղ, սըբեց գաւառներ
հեթանոսական պաշտամունքից, քա-
կեց Զմիւռնիոյ Ա. ստիմեայ բագին,
եւ ներկայ եղաւ Նիկոյ տիեզերական
ժողովյան:

3. Ա. ՅԱԿՈԲ Հայրապետ
(զգօն) հօրաքետորդի Ա. Լուսաւոր-
չի, Խոսրովի կոտորածից փախստի ա-
զատուելով ի կեսարիա, զարդացաւ,
դիմեց Ասորեստանի եւ Ասորւց
Միջագետաց կողմեր, առանձնա-
ցաւ Ածբին քաղաքի մօտակայ ա-

ցամաքեցուց աղքիւրը, զոր կրկին
թախանձանօք բնակչաց բղխեցուց:

Նոյնպէս մահու պատժեց եր-
կու ճանապարհորդներեց մին, որ
զինքն ծաղրելու մտօք մեռեալ
ձեւացաւ, եւ ընկերը խաբէութեամբ
թաղելու համար՝ ողորմութիւն կը-
խնդրէր իրանից:

Ա. Յակոբ գալով Մծբին, տա-
պանի մասը տուաւ Մարուգէ ճըդ-
նաւորին, գրեց զգօն գիրք, ձեւ-
նադրուեց եպիսկոպոս Մծբնայ եւ
ներկայ եղաւ Նիկիոյ տիեզերական
ժողովոյն. բժշկեց Կերդոն իշխանի
անդամալոյծ որդին, եւ մկրտեց
զնա եւ հաղարաւոր անձինք, աղօ-
զնա թիւք հեռացնելով ժանտախտ եւ
մահտարաժամ կոչուած ախտը:

15. Ա. ԻԳՆԱՏԻՈՍ աստուա-
ծաղկեաց երուսաղէմացի, (ըստ ա-
ւանդութեան, ոա էր այն մանուկ,
զոր Յիսուս գրկելով օրհնեց) աշա-
կերտելով Պետրոսի եւ Յովաննու,
ձեռնադրուեց Եպիսկոպոս Անտիո-
քայ, որ Տրայիանոսի հալածանաց
ժամանակ խրանուաելով հաւատա-
ցելոց հաստատուն մնալ կրօնի մէջ,
յայտնապէս արհամարհեց կուոց
մնութի պաշտամունք, կրեց սոսկալի
տանջանքներ, եւ Հռովմի մէջ
ձգուեց պատառող գաղանաց առաջ:

* * *

Ա. ԱՐԴԻԾ Եղեսացի խոյ-
րաբար Ա.բգարու, աշակերտ Ա.
Թաղէոսի, եպիսկոպոս Եղեսիոյ,
նահատակուեց Եկեղեցւոյ մէջ քա-
րոզելու միջոց, Ա.բգարի որդի՝
Անանէ թագաւորի հրամանաւ, որին
մերժած էր խոյս (թագ.) գործել,

ասելով. Քրիստոսի չերկրպագող
դլխոյն չեմ կարող թագ գործել:

Աբգար պատգամաւորներ ու-
ղարկելով առ փրկիչն, աղաշանաց
գրով հրաւիրեց գալ բժշկել զինքն,
եւ հրէեց հալածանքից ազատ' ապ-
ել իւր տէրութեան մէջ *):

Պատգամաւորը Երուսաղէմ
հասնելով, առաքելոց ձեռօք՝ Աբ-
գարի թուղթը տուին Յիսուսին, որ
գամաս առաքելոյն ձեռօք գրեց
թուղթամաս առաքելով իւր համ-
պատասխան, խոստանալով իւր համ-
բարձումից յետոյ ուղարկել աշա-
կերտաց մին, ի բժշկել եւ ի լու-
սաւորել զինքն:

20. Ա. Ա. Բ. Ա. Ո րդի. Ա. բ-
շամս գնալով Պարսկաստուն հաշ-
տեցնել իւր աղդական Ա. բաւաւան
թագաւորի սրդիք, ստացաւ անբու-
ժելի բորսաւութիւն, եւ դառնալով
Եդեսիա, գեսպաններ ուղարկեց Ե-
րուսաղէմ Հռովմացեցւաց Մարինս
գործակալին, արդարացնել զինքն,
որ ամբաստանած էին թէ՛ ապս-
տամբելու մտօք պարսկաստուն դի-
մած է՛: Գեսպանը՝ Երուսաղէմի մէջ
տեսնելով Յիսուսին եւ նորա պքան-
չելիք, ի դարձին պատմեցին Ա. բ-
գարին թէ՛ Երուսաղէմի մէջ մի
Աստուածորդի կդժնուի, որ առանց
դեղի կբժշկէ՛ բորսաներ, կաղեր,
կպրեր եւլն:

(*) Աբգար պատուիրելով դեսպա-
նոց, երեւ չգայ նկարել պատկերը, որի
համար ուղարկեց Յովհաննես պատկե-
րանանը, որ երբ չկարողացաւ ճիշտը
նկարել, Յիսուս մաքուր դաստանակ
դնելով իւր Աստուածային դէմքի զե-
րայ՝ ուղաշորեց պատկերը եւ տոշառ:

Համբարձումից յետոյ՝ Եկաւ Ա. Թաղէսս Եգեսիի, իջեւանեց Բագրատունի Տուքիա իշխանի տան, դարձուց նորան ի հաւատու, ապա բժշկեց Աբգարին եւ մկրտեց:

Աբգար Ա. Թաղէսսի հետ կործանեց Մեհեաններ, կանգնեց Աստուծոյ տաճարներ, գրեց հռովմայեցւոց Տիբերիոս կայսեր, Պարսից Արտաշէս եւ Ասորւոց Ներսէհ թագաւորաց, քարոզելով Քրիստոսի Աստուածութիւնը, եւ երեք տարի աստուածպաշտութեամբ ապրելով՝ վախճանեցաւ:

22. Ա. ԱԲՐԱՀԱՄ ԵԽ ԽՈՐԷՆ
աշակերտք Ղեւանդեանց, սպասաւորք
նոցա՝ Ապար աշխարհի Նիւշապուհ
բանտի մէջ, յանձն չառնելով կրա-
կապաշտութիւն, աքսորեցան յԱսո-
րեստան, ուր սկսան հոգ տանել բան-

տարկեալ Հայ նախարարաց, նոցա
համար հանգանակութիւն առնելով:

Ա. Խորէն չկարենալով տանել
օդի գժնդակութեան՝ վախճանեցաւ,
իսկ Աբգարամ ազատուելով դարձաւ
Հայաստան, առանձնացաւ Հայոց
ձոր, ուր եւ վախճանեցաւ:

23. Ա. ՄԱՐԴԱՐԵՆ ԴԱԼԻՒԹ
որդի Յեսսեայ՝ պարսպարիւ կոր-
ծանելով զԳողիաթ, փրկեց Խորա-
յելացիք՝ Փղտացւոց կոտորածից,
փեսայցաւ Սաւուղին՝ հեղութեամբ
եւ քաջութեամբ տանելով նորա
ամէն հալածանաց:

Դաւիթ Աստուծոյ ընտրու-
թեամբ Աամուել մարդարէից թա-
գաւոր օծաւ Խորայէլի, փոխանակ
Սաւուղի, թագաւորեց Դ. տարի
Քերըոնում Սաւուղի կենդանու-
թեան միջոց՝ Ցուղայի ցեղի վերայ,

եւ 33. տարի Երուսաղէմում՝ Աս-
ւուզի մահից յետոյ ամբողջ ազգին:

Դաւիթ արդարութեամբ վարեց
իւր թագաւորութիւնը, դրաւ աս-
տուածազաշտութեան կարգեր, մե-
ծացուց Աստուծոյ խորանի պաշ-
տօնը, պատրաստեց տաճարի շի-
նութեան նիւթն, եւ յանձնեց իւր
Սողոմոն որդւոյն:

Դաւիթ ազգմամբ Հոգւոյն եր-
գեց զանազան ժամանակներում
Սաղմոսներ, զոր սահմանեց նուա-
գել Տապանակի առաջ: Մեղանչեց
Երկեցս, նախ՝ իւր Ուրեայ զօրա-
պետին սպանել տալով, նորա
Բերսաբէ կինը առնելու հա-
մար, եւ Երկրորդ՝ հալարտութեամբ
թուելով ժողովուրդը, որի համար
պատժուեց ժողովրդեան կոտորա-
ծով, բայց զղջմամբ արժանացաւ
Աստուծոյ ներողութեան:

* * *

Ս. ՅԱԿՈԲ Եղբայր Տեաւոն:
առաջին եպիսկոպոս Երուսաղէմի,
որդի Կղէովպայ, գՅիսուս համար-
ձակ որդի Աստուծոյ քարոզելուն
համար, Անանոս կամ Ենանոս
քահանայապետի ձեռօք՝ մահու
դատապարտուեց, զոր դպիրք եւ
Փարիսեցեք տաճարի աշտարա-
կեց վայր ձգելով նահատակեցին:

25. Ս. ՍՏԵՓԱՆՆՈՍ նախա-
վկայ 72 աշակերտաց եւ 7 սարկա-
ւագաց մին, համարձակ կքարոզէր
զՔրիստոս Երուսաղէմի մէջ, զոր
Հրէայք նախանձու լցուած կալան,
եւ իբրեւ հայհոյից Աստուծոյ, եւ
Մովսէսի օրինաց՝ քարկոծեցին:

27. Ս. ՊԵՏՐՈՍ առաքեալ քա-
րոզեց Գալիլիա, Պոնտոս, Կապա-

գովկիա, մկրտեց կուռնելիոս հարիւրապետին կեսարիայում։ ապա գնալով Հռովմ' երկար տարիներ քառողեց Քրիստոսի Աստուածութիւնը, գըեց կաթուղիկեաց Զ Թուղթ եւ մարդատեաց Ներոնից գլխիվայր խաչեցաւ։

* * *

Ս. ՊՕՂՈՍ Տարսոնացի աշակերտ օրէնսուսոյց Գամաղեկլի, եւ հալածող քրիստոնէից, երբ Երուսաղէմից Դամասկոս կերթար քրիստոնեայք հալածելու, յանկարծ իւրշուրջը լոյս փայլատակեց եւ կուրացաւ, լսեց ձայն յերկնից, որ կյանդիմանէր իւր արարքը, զղջաց անդէն Պօղոս, եւ Բառնաբասի առաջնորդութեամբ դնալով Դամասկոս, Անանեայ առաքեալից մկրտեց եւ դաւանեց զՅիսուս՝ որդի Աստուծոյ կենդանւոյ, քարոզեց աւետա-

ըանը բանիւ եւ գըով, եւ եղաւ ճշմարիտ ուսուցիչ եւ վարդապետ հեթանոսաց։

Ս. Պօղոս քարոզեց Դամասկոս, Տարսոն, Արաքիա, Անտիոք, ուր մի տարի աւետարանելով հաստատեց առաջին եկեղեցին, զոր եւ կոչեց Քրիստոնեայ, ապա գնաց Սելեսկիա, Կիպրոս, Լիւտրիա, եւ ի Հռովմ։ ուր եւ գլխատեցաւ Ներոնից։

29. Ս. ՅԱԿՈՎԵ ԵՒ ՅՈՎՀԱՆՆԻՍ առաքեալք, որդիք Զեթեդեայ եւ Սողօմէի, կոչեցան փըսկչից բաներեգես, (որդիք որոտման) ի նշան հաստատութեան եւ մեծութեան հաւատոց եւ բարձրագոյն վարդապետութեան։

Ս. Յակոբ քարոզեց Սպանիա, դարձաւ Երուսաղէմ, եւ Պաղեստինոյ Կեսարիայում Հերովդէս Ադ-

Ծիպասից նահատակեցաւ, իսկ Ա.
Յովհաննէս քարոզեց արեւելեան
Ասիս կողմեր, հաստատեց իւր աթո-
ռը Եփեսոսի մէջ, կործանեց Ո.մա-
զոնաց մեհեանը, դարձուց Հելլե-
նացւոց յԱստուածդիտութիւնն, եւ
Դոմետիանոսից կապանօք ուղար-
կուեց Հռովմ, եւ անտի աք-
սորուեց Պատմոս կղզին, ուր կոր-
ծանեց Արտիմիաեայ եւ Ապողոնի
բագիններ, դրեց Աւետարանը, եւ
Յայտնութիւնը, կաթուղիկեաց երեք
թուլթ, դարձաւ Եփեսոս։

Ս. Յովհաննէս զդալով իւր մահը
փորել տուաւ գերեզման, ընկող-
մնեցաւ նորա մէջ, կնքեց զինքն,
ասելով. «Դու Լեռ ընդիս, տէր իմ
Յիսուս Քրիստոս» ապա վերջին
հրաժարական ողջոյնը եւ օքնու-
թիւնը տալով աշակերտաց՝ աւան-
դեց հոգին։

ԳԻՒՅ Ե 20 ԿԱՊԵԿ,